



**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 7. června 2012 (29.06)
(OR. en)**

11066/12

**Inte rinstitucionální spis:
2012/0150 (COD)**

**EF 136
ECOFIN 552
DRS 91
CODEC 1600**

NÁVRH

Odesílatel:	Evropská komise
Ze dne:	6. června 2012
Č. dok. Komise:	COM(2012) 280 final
Předmět:	Návrh SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení problémů úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 77/91/EHS a 82/891/ES, směrnice 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES a 2011/35/ES a nařízení (EU) č. 1093/2010

Delegace naleznou v příloze návrh Komise podaný s průvodním dopisem Jordiho AYETA
PUIGARNAUA, ředitele, pro Uweho CORSEPIUSE, generálního tajemníka Rady Evropské unie.

Příloha: COM(2012) 280 final



EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 6.6.2012

COM(2012) 280 final

2012/0150 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení problémů úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 77/91/EHS a 82/891/ES, směrnice 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES a 2011/35/ES a nařízení (EU) č. 1093/2010

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2012) 166 final}

{SWD(2012) 167 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Finanční krize byla vážnou zatěžkávací zkouškou pro schopnost vnitrostátních i unijních orgánů zvládat problémy v bankovních institucích. Finanční trhy v Unii jsou nyní natolik integrované, že domácí otřesy v jednom členském státě se mohou rychle přenést do jiných členských států.

Za této situace Komise v říjnu 2010 vydala sdělení¹, v němž představila plány unijního rámce pro krizové řízení ve finančním sektoru. Tento rámec by příslušným orgánům poskytl společné a efektivní nástroje a pravomoci k preventivnímu řešení bankovních krizí, ochraně finanční stability a minimalizaci účasti daňových poplatníků na ztrátách v případě platební neschopnosti.

Na mezinárodní úrovni vyzvali vedoucí činitelé zemí G20 k „revizi režimů řešení problémů a zákonů o úpadku na základě nedávných zkušeností tak, aby se zajistilo, že umožní řádnou likvidaci velkých, komplexních a přeshraničně působících institucí.“² V listopadu 2011 schválili v Cannes materiál Rady pro finanční stabilitu (FSB) „*Klíčové atributy účinných režimů řešení problémů pro finanční instituce*“ (dále jen „*klíčové atributy*“)³. Obsahují klíčové prvky, které FSB považuje za nezbytné pro efektivní režim řešení problémů. Jejich zavedení by mělo příslušným orgánům umožnit spořádané řešení problémů finančních institucí, aniž by daňoví poplatníci utrpěli ztrátu v důsledku podpory platební schopnosti a při zachování kontinuity jejich zásadních hospodářských funkcí. V červnu 2012 má G20 zahájit práce na hodnocení pokroku při provádění těchto ustanovení v různých jurisdikcích.

V červnu 2010 přijal Evropský parlament z vlastní iniciativy zprávu o doporučeních k přeshraničnímu krizovému řízení v bankovním sektoru⁴. Tato zpráva zdůraznila potřebu celounijního rámce pro řízení bank ve finančních obtížích a doporučila vývoj směrem k větší integraci a soudržnosti, pokud jde o požadavky na řešení problémů a opatření uplatňovaná na přeshraniční instituce. V prosinci 2010 přijala Rada (ECOFIN) závěry⁵ vyzývající k přijetí unijního rámce pro předcházení krizím, jejich řízení a řešení. V závěrech se zdůrazňuje, že by se rámec měl vztahovat na banky všech velikostí, měl by zlepšit přeshraniční spolupráci a měl by sestávat ze tří pilířů (přípravná a preventivní opatření, raná intervence a nástroje a pravomoci k řešení problémů). Rámec by měl „usilovat zejména o zachování finanční stability prostřednictvím ochrany důvěry veřejnosti a trhů; kladení důrazu v první řadě na prevenci a přípravu; poskytování důvěryhodných nástrojů k řešení; umožnění rychlého a rozhodného jednání; snížení morálního hazardu a v co možná největším rozsahu o snížení celkových nákladů veřejných zdrojů tím, že zajistí spravedlivé rozdělení břemene mezi zúčastněné strany finančních institucí; přispívání k hladkému řešení problémů přeshraničních skupin; zajištění právní jistoty; a omezování narušení hospodářské soutěže“.

Dále má v druhé polovině roku 2012 skupina na vysoké úrovni podat Komisi zprávu o tom, zda by strukturální reformy bank EU provedené navíc k probíhajícím regulačním reformám

¹ KOM(2010) 579 v konečném znění.

² Prohlášení vedoucích činitelů států G20 o finančních trzích a světovém hospodářství, duben 2009.

³ http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111104cc.pdf.

⁴ (2010/2006(INI)).

⁵ 17006/1/10.

posílily finanční stabilitu a zvýšily efektivitu a ochranu spotřebitelů⁶. Návrhy této skupiny budou posouzeny zvlášť po dokončení prací.

Konečně dne 30. května 2012 Komise oznámila, že zahájí proces „mapující hlavní kroky k plné hospodářské a měnové unii (zahrnující) mimo jiné postup směrem k bankovní unii včetně integrovaného finančního dohledu a jednotného systému pojištění vkladů“⁷.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

V období mezi lety 2008 a 2012 zorganizovaly útvary Komise řadu konzultací a diskusí s odborníky a klíčovými zúčastněnými stranami ohledně ozdravení bank a řešení jejich problémů. Jako poslední veřejná konzultace před přijetím návrhu byl v lednu 2011 pro konzultaci zveřejněn pracovní dokument útvarů Komise podrobně popisující možné varianty politiky zvažované útvary Komise. Konzultace skončila 3. března 2011. V dubnu 2012 byly zorganizovány cílené diskuse o jednom z nástrojů k řešení problémů, takzvaném nástroji odepsání závazků, za účasti odborníků z členských států, odvětví bankovníctví, akademické obce a advokátních společností. Diskuse se týkaly klíčových parametrů nástroje odepsání závazků, zejména události „spouštějících“ řešení problémů, rozsahu odpisů, jejich potenciální minimální úrovně, řešení problémů skupin a zachování právních účinků. Dokumenty týkající se veřejných konzultací lze nalézt na internetových stránkách Evropské komise⁸.

Na tomto základě Komise vypracovala připojený legislativní návrh. Útvary Komise pro návrh rovněž vypracovaly posouzení dopadů, jež lze nalézt na internetových stránkách Evropské komise⁹.

Byly zohledněny připomínky výboru pro posouzení dopadů, které vyjádřil ve svém prvním a druhém stanovisku v květnu a červnu 2011. Text posouzení dopadů byl dále aktualizován, aby odrážel nejnovější vývoj na mezinárodních fórech a zahrnoval výsledky diskusí o nástroji odepsání závazků z dubna 2012. Revidované posouzení dopadů konkrétně zlepšuje prezentaci právního a institucionálního kontextu tím, že popisuje odpovědnost vnitrostátních orgánů dohledu a orgánů příslušných k řešení a vztahy mezi návrhem týkajícím se odepsání závazků a plánovanými požadavky směrnice o kapitálových požadavcích (CRD IV). Posouzení dopadů lépe vysvětluje obsah jednotlivých variant, zejména nástroje odepsání závazků. Byly také doplněny dopady nástroje odepsání závazků na náklady financování pro banky a nefinanční malé a střední podniky. Byl přidán oddíl zabývající se soudržností návrhu s jinými regulačními návrhy. Dále byly vyjasněny mechanismy monitorování a hodnocení zdůrazněním nejvýznamnějších ukazatelů, které se mají sledovat.

⁶ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/group_of_experts/index_en.htm#High-level_Expert_Group.

⁷ http://ec.europa.eu/europe2020/pdf/nd/eccomm2012_en.pdf.

⁸ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/index_en.htm.

⁹ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/index_en.htm.

Posouzení dopadů dospívá k těmto závěrům:

- Navrhovaný rámec Unie k řešení problémů bank dosáhne cílů zvýšení finanční stability, snížení morálního hazardu, ochrany vkladatelů a zásadních bankovních služeb, úspory veřejných peněz a ochrany vnitřního trhu pro finanční instituce.
- Očekává se, že rámec bude mít pozitivní sociální dopad: za prvé snížením pravděpodobnosti systémové bankovní krize a zamezením ztrát hospodářské prosperity, které po bankovní krizi následují, a za druhé minimalizací účasti daňových poplatníků na ztrátách vzniklých podporou institucí v případě platební neschopnosti.
- Náklady rámce vyplývají z možného zvýšení nákladů financování u institucí v důsledku odnětí implicitní jistoty státní podpory a z nákladů souvisejících s fondy pro řešení problémů. Instituce by mohly tyto zvýšené náklady přenést na zákazníky nebo akcionáře stlačením úrokových sazeb u vkladů, zvýšením úrokových sazeb u úvěrů a bankovních poplatků nebo snížením návratnosti vlastního kapitálu. Hospodářská soutěž by však mohla snížit schopnost institucí přenášet dále náklady v plné výši. Potenciální přínosy rámce, pokud jde o dlouhodobou hospodářskou prosperitu díky snížené pravděpodobnosti systémové krize, jsou podstatně vyšší než potenciální náklady.

3. OBECNÉ VYSVĚTLENÍ: RÁMEC PRO OZDRAVNÉ POSTUPY A ŘEŠENÍ PROBLÉMŮ

Potřeba účinného rámce pro ozdravení a řešení problémů

Banky a investiční podniky (dále jen „instituce“) poskytují občanům, podnikům a celé ekonomice služby zásadního významu (jako je přijímání vkladů, úvěrování a provoz platebních systémů). Jelikož je činnost institucí z velké části založena na důvěře, mohou rychle ztratit životaschopnost, pokud zákazníci a protistrany ztratí důvěru v jejich schopnost plnit své závazky. V případě úpadku by banky byly likvidovány v běžném úpadkovém řízení. Rozsah vzájemné závislosti mezi institucemi však vytváří riziko systémové krize, kdy se mohou problémy v jedné bance rozšířit do celého systému. Vzhledem k tomuto systémovému riziku a významné hospodářské funkci, kterou instituce vykonávají, nemusí být běžné úpadkové řízení v některých případech vhodné a neexistence účinných nástrojů k řízení institucí v krizi příliš často vedla k použití veřejných finančních prostředků k obnovení důvěry i v relativně malé instituce, aby se zabránilo domino efektu, kdy by instituce v úpadku vážně poškodily reálnou ekonomiku.

Je proto třeba efektivní rámec pro pořádané řízení úpadků bank a zamezení tomu, aby se nákaza rozšířila na další instituce. Cílem takového rámce by bylo poskytnout příslušným orgánům společné a efektivní nástroje a pravomoci k preventivnímu řešení bankovních krizí, ochraně finanční stability a minimalizaci účasti daňových poplatníků na ztrátách.

Příprava a prevence, raná intervence a řešení problémů

Za tímto účelem by pravomoci dostupné příslušným orgánům měly obsahovat tři prvky: i) přípravné kroky a plány k minimalizaci rizik možných problémů (příprava a prevence)¹⁰; ii) v případě vznikajících problémů pravomoci s cílem zastavit zhoršování situace banky v rané fázi a zamezit tak platební neschopnosti (raná intervence); a iii) v případě, že platební neschopnost instituce představuje důvod k obavám v souvislosti s obecným veřejným zájmem (definovaným v článku 27 a 28), jasné prostředky ke spořádané reorganizaci nebo likvidaci banky za zachování jejích zásadních funkcí a maximálního možného omezení jakékoli účasti daňových poplatníků na ztrátách z důvodu platební neschopnosti (řešení problémů). Společně tyto pravomoci vytváří účinný rámec pro ozdravení, případně řešení problémů institucí. Jelikož riziko, které jakákoli jednotlivá banka představuje pro finanční stabilitu, nelze předem plně určit, měly by tyto pravomoci být příslušným orgánům k dispozici ve vztahu k jakékoli bance neohledně na její velikost nebo rozsah její činnosti.

Řešení problémů – zvláštní úpadkové řízení pro instituce

Ve většině zemí jsou banky i nebankovní společnosti ve finančních obtížích předmětem běžného úpadkového řízení. Taková řízení umožňují buď reorganizaci společnosti (což znamená zmenšení její dluhové zátěže dohodnuté s věřiteli), nebo její likvidaci a rozdělení ztrát věřitelům, nebo obojí. Ve všech případech platí, že věřitelé a akcionáři nejsou kompletně vyplaceni. Zkušenosti z různých bankovních krizí však ukazují, že insolvenční právní předpisy se nedokáží vždy účinně vypořádat s úpadkem finančních institucí vzhledem k tomu, že neumožňují, aby byla vhodně zvážena potřeba zamezit narušení finanční stability, zachovat zásadní služby nebo ochránit vkladatele. Navíc trvají úpadková řízení dlouho a v případě reorganizace vyžadují složitá jednání a dohody s věřiteli, přičemž existuje možnost poškození dlužníků a věřitelů, pokud jde o zpoždění, náklady a výsledek.

Řešení problémů představuje alternativu k běžnému úpadkovému řízení a poskytuje prostředek k restrukturalizaci nebo likvidaci banky v úpadku, jejíž úpadek by byl důvodem k obavám v souvislosti s obecným veřejným zájmem (hrozba pro finanční stabilitu, kontinuitu zásadních služeb banky a/nebo bezpečí vkladů, aktiv klientů a veřejných prostředků)¹¹. Řešení problémů by tak mělo u institucí dosáhnout podobných výsledků jako u běžných úpadkových řízení, se zohledněním unijních pravidel pro státní podporu, pokud jde o rozdělení ztrát mezi akcionáře a věřitele, a s ochranou finanční stability a omezením účasti daňových poplatníků na ztrátách z podpory při platební neschopnosti. V tomto procesu by mělo rovněž zajistit právní jistotu, transparentnost a předvídatelnost, pokud jde o zacházení s akcionáři a věřiteli banky, a zachovat hodnotu, která by jinak mohla být v konkursu zničena. Odstraněním implicitní jistoty veřejně financované záchrany institucí by varianta řešení problémů navíc motivovala nezajištěné věřitele, aby lépe posuzovali riziko spojené se svými investicemi. Koncepce mechanismů financování pro řešení problémů na úrovni členských států v souladu s pravidly pro státní podporu dále zajistí, že bude možné splnit celkové cíle rámce pro řešení problémů.

Rovnováha mezi předvídatelností pro investory a diskreční pravomocí příslušných orgánů

¹⁰ „Prevencí“ se v tomto kontextu rozumí zamezení neuspořádaného úpadku, který by mohl způsobit finanční nestabilitu – nikoli úplné zabránění úpadku.

¹¹ Pokud příslušné orgány dojdou k závěru, že finanční stabilita a daňoví poplatníci nejsou v ohrožení, lze umožnit úpadek banky (nebo její části) běžnou cestou.

V zájmu ochrany stávajících vlastnických práv by mělo být řešení problémů banky zahájeno v době velmi blízké platební neschopnosti, tj. ve chvíli, kdy je banka na hranici úpadku. Rozhodnutí o momentu zahájení řešení problémů však může záviset na několika proměnných a faktorech spojených s převažujícími tržními podmínkami nebo specifickými otázkami likvidity nebo platební schopnosti, z čehož vyplývá potřeba určité míry diskrece orgánu příslušného k řešení. Podobně konkrétní opatření, která mají být přijata v rámci řešení problémů, by neměla být ve vztahu k jakékoli bance určována předem, nýbrž přijímána na základě konkrétních okolností.

Je třeba unijní rámec s podobnými nástroji, zásadami a postupy, aby zajistil dostatečnou konvergenci v tom, jak vnitrostátní orgány provádějí řešení problémů. Při konstrukci tohoto rámce musí být nalezena rovnováha mezi nezbytnou diskreční pravomocí orgánů dohledu s cílem zohlednit specifika každého jednotlivého případu a nutností zajistit rovné podmínky a zachovat integritu jednotného trhu. Evropskému orgánu pro bankovníctví (EBA) by měla být svěřena jasná úloha k vydávání pokynů a technických norem pro zajištění jednotného uplatňování pravomocí k řešení problémů, k účasti na plánování řešení problémů ve vztahu ke všem přeshraničním institucím a k tomu, aby v případě neshody při uplatňování rámce prováděl závazné zprostředkování mezi vnitrostátními orgány.

Úspěšné řešení problémů také vyžaduje dostatečné finanční prostředky, například pro vydávání záruk nebo poskytování krátkodobých úvěrů k obnovení životaschopnosti zásadních součástí řešeného subjektu. Tyto finanční prostředky by měl v zásadě poskytnout bankovní sektor, a to spravedlivě a proporcionálně a pokud je to možné, předem (s ohledem na hospodářské náklady). Tyto kroky společně zajistí, že nehledě na provedené příslušné opatření k řešení problémů ponесou náklady především samy instituce a jejich vlastníci a investoři.

Vnitřní trh – zacházení s přeshraničními skupinami

Přeshraniční skupiny jsou složeny z institucí usazených v různých členských státech. Rámec řešení problémů uznává existenci přeshraničních skupin v Evropě jako jeden z motorů integrace finančních trhů Unie. Rámec stanoví pro přeshraniční skupiny zvláštní pravidla zahrnující přípravu a prevenci (články 7, 8, 11, 12 a 15), ranou intervenci (článek 25) a fázi řešení problémů (články 80 až 83). Stanoví také pravidla týkající se převodu aktiv mezi subjekty patřícími do skupiny v době finančních potíží (články 16 až 22).

Pravidla týkající se skupin usilují o vyvážení zájmů dosáhnout podle potřeby účinného řešení skupiny jako celku s ochranou finanční stability jak v členských státech, v nichž skupina provozuje činnost, tak v Unii. Účinné metody řešení problémů přeshraničních skupin jsou jediným způsobem, jak v Unii dosáhnout finanční stability, a zlepšit tak fungování jednotného trhu i v době krize. Aniž by se zapomínalo na nezbytná ochranná opatření pro hostitelské členské státy, účinné a rychlé řešení problémů skupiny minimalizující ztrátu hodnoty pro skupinu by mělo být zajištěno zejména přiznáním výrazné úlohy orgánu příslušnému k řešení problémů na úrovni skupiny.

Nehledě na výraznou úlohu orgánu příslušného k řešení na úrovni skupiny budou zájmy orgánů příslušných k řešení v hostitelských státech dostatečně zohledněny díky: a) zřízení mechanismů spolupráce mezi orgány příslušnými k řešení vytvořením kolegií orgánů příslušných k řešení; b) uznání skutečnosti, že při přijímání rozhodnutí týkajících se skupin je nutné brát v úvahu finanční stabilitu ve všech členských státech, v nichž skupina provozuje činnost; c) koncepci jasného rozhodovacího procesu, který všem orgánům příslušným k řešení

umožní předložit svá stanoviska a zároveň zajistí, že bude v souvislosti s řešením problémů skupiny přijato jediné rozhodnutí; a d) zřízení mechanismů pro řešení sporů mezi orgány příslušnými k řešení (zprostředkování orgánem EBA).

EBA¹² bude vykonávat úlohu závazného urovnávání sporů stanovenou v nařízení (EU) č. 1093/2010 o EBA, zejména v článku 19. V tomto kontextu se použijí veškerá příslušná pravidla uvedeného nařízení, včetně článku 38 a čl. 44 odst. 1.

Všechny uvedené mechanismy by měly zajistit, aby řešení problémů skupiny nebo poskytnutí finanční podpory mezi spřízněnými institucemi žádné části skupiny neuškodilo a aby byl brán ohled na finanční stabilitu členského státu, v němž je umístěna pobočka.

4. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

4.1. Právní základ

Právním základem pro tento návrh je článek 114 SFEU, který umožňuje přijetí opatření ke sbližování vnitrostátních právních předpisů, jejichž cílem je vytvoření a fungování vnitřního trhu.

Návrh harmonizuje vnitrostátní právní předpisy o ozdravení a řešení problémů úvěrových institucí a investičních podniků v rozsahu nezbytném k zajištění toho, aby členské státy měly stejné nástroje a postupy k řešení systémových selhání. Harmonizovaný rámec by tak měl podpořit finanční stabilitu na vnitřním trhu díky tomu, že zajistí minimální kapacitu pro řešení problémů institucí ve všech členských státech a usnadní spolupráci mezi vnitrostátními orgány, které se zabývají přeshraničními skupinami v úpadku.

Článek 114 SFEU je tudíž vhodným právním základem.

4.2. Subsidiarita

Podle zásady subsidiarity, která je stanovena v čl. 5 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie, by měla Unie v oblastech, které nespádají do její výlučné pravomoci, jednat pouze tehdy a do té míry, pokud cílů zamýšlené činnosti nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy na úrovni ústřední, regionální či místní, ale spíše jich, z důvodu jejího rozsahu či účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie.

Pouze akcí na úrovni Unie lze zajistit, aby členské státy používaly dostatečně slučitelná opatření k řešení problémů institucí v úpadku. Ačkoli je bankovní odvětví Unie vysoce integrované, režimy k řešení krizí bank spočívají na vnitrostátních základech a významně se liší. Mnoho vnitrostátních právních systémů momentálně neuděluje příslušným orgánům pravomoci nezbytné tomu, aby řádným způsobem zajistily likvidaci finančních institucí a zároveň zachovaly služby podstatné pro finanční stabilitu a minimalizovaly účast daňových poplatníků na ztrátách z podpory při platební neschopnosti. Takové divergentní vnitrostátní právní předpisy jsou špatně uzpůsobeny k odpovídajícímu zacházení s přeshraničním rozměrem krizí a komplikují režimy pro spolupráci mezi orgány domovského státu a orgány státu hostitelského.

¹² V zájmu zajištění toho, aby byly orgány příslušné k řešení zastoupeny v orgánu EBA a aby se zmínily střety zájmů, se nařízení č. 1093/2010 mění tak, aby byly vnitrostátní orgány příslušné k řešení zahrnuty v koncepci příslušných orgánů zřízených uvedeným nařízením.

Významné rozdíly mezi vnitrostátními postupy pro řešení problémů by mohly vyústit v nepřijatelná rizika pro finanční stabilitu a ohrozit účinné řešení problémů přeshraničních skupin. Jelikož zavedení adekvátních mechanismů řešení problémů na úrovni Unie vyžaduje podstatnou harmonizaci vnitrostátní praxe a postupů, je vhodné, aby Unie navrhla nezbytná legislativní opatření. Řešení problémů je nicméně těsně spjato s neharmonizovanými oblastmi vnitrostátního práva, kupříkladu předpisy o úpadku a vlastnickým právem. Směrnice je tudíž vhodným právním nástrojem, neboť je nezbytná transpozice k zajištění toho, aby rámec byl proveden s dosažením zamýšleného dopadu v rámci specifík relevantního vnitrostátního práva.

4.3. Proporcionalita

Podle zásady proporcionality by obsah ani forma činnosti Unie neměly překročit rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů Smluv.

Banka v úpadku by měla v zásadě podléhat běžnému úpadkovému řízení jako kterýkoli jiný podnik. Bankovní sektor se však od většiny jiných podnikatelských odvětví liší v tom, že vykonává zásadní funkce v ekonomice a je obzvláště zranitelný vůči systémovým krizím. Vzhledem k této skutečnosti může mít likvidace banky vážnější následky, než když trh opustí jiné podniky. To může odůvodňovat použití zvláštních pravidel a postupů v případě bankovní krize.

Jelikož systémový význam úpadku banky nelze s plnou jistotou určit předem, měl by se navrhovaný rámec krizového řízení v zásadě uplatnit na všechny bankovní instituce neohledě na jejich velikost a složitost. Zatímco je jisté, že úpadek instituce globální velikosti a tržního významu, jež je globálně propojená, by způsobil závažné narušení celosvětového finančního systému a nepříznivé hospodářské následky v řadě zemí, je také zřejmé, že v situaci rozšířené krize může mít souběžný úpadek mnoha malých institucí tvořících významnou část bankovního sektoru v určité zemi podobně ničující účinky na ekonomiku. Rámec proto zajišťuje, aby měly orgány dohledu a orgány příslušné k řešení k dispozici zvláštní pravidla a postupy pro účinné řešení úpadku nebo situace úpadku se blížící u jakékoli banky v situaci systémového rizika. Vnitrostátní orgány však vezmou riziko, velikost a propojenost banky v úvahu v souvislosti s plány ozdravných postupů a řešení problémů a při použití různých nástrojů, které mají k dispozici, a zajistí, aby byl režim vhodně uplatňován.

Ustanovení jsou proto přiměřená k tomu, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů. Omezení vlastnických práv, jež může obnášet výkon navrhovaných pravomocí, musí být navíc v souladu s Listinou základních práv, jak ji vykládá Evropský soudní dvůr. Z tohoto důvodu by mělo k zahájení řešení problémů dojít co nejbližší momentu platební neschopnosti a uplatnění pravomocí k řešení problémů by se mělo omezit na rozsah nezbytný ke splnění cíle veřejného zájmu, konkrétně zachování finanční stability v Unii.

4.4. Podrobné vysvětlení návrhu

4.4.1. Předmět a oblast působnosti (článek 1)

Návrh se zabývá zvládáním krizí (přípravou, ozdravením a řešením problémů) ve vztahu ke všem úvěrovým institucím a některým investičním podnikům. Oblast působnosti návrhu je

identická s oblastí působnosti směrnice o kapitálových požadavcích¹³ (CRD), kterou se harmonizují obezřetnostní požadavky pro instituce včetně finančních institucí, jež jsou součástí bankovní skupiny, a investiční podniky. Součástí tohoto rámce by měly být investiční podniky, neboť jak prokázal úpadek společnosti Lehman Brothers, jejich úpadek může mít vážné systémové důsledky. Pravomoci orgánů příslušných k řešení by se také měly vztahovat na holdingové společnosti, v nichž jedna nebo více dceřiných úvěrových institucí nebo investičních podniků splňuje podmínky pro řešení problémů a použití nástrojů a pravomocí k řešení problémů ve vztahu k mateřskému subjektu je nezbytné k řešení problémů jedné nebo více jeho dceřiných společností nebo k řešení problémů celé skupiny.

4.4.2. Orgány příslušné k řešení (článek 3)

Návrh ukládá členským státům, aby udělily pravomoci k řešení problémů orgánům veřejné správy k zajištění toho, aby bylo možno včas realizovat cíle rámce. Návrh nespecifikuje konkrétní orgán, který by měl být jmenován orgánem příslušným k řešení, neboť to není nezbytné k zajištění účinného řešení problému a představovalo by to zásah do ústavních a správních režimů členských států. Je tudíž na členských státech, aby určily jako své orgány příslušné k řešení např. národní centrální banky, orgány finančního dohledu, systémy pojištění vkladů, ministerstva financí nebo jiné zvláštní orgány.

Orgány příslušné k řešení budou muset mít odpovídající odborné znalosti a přiměřené zdroje k řízení řešení problémů bank na vnitrostátní i přeshraniční úrovni. Vzhledem k pravděpodobnosti střetů zájmů je stanoveno funkční oddělení činností k řešení problémů od ostatních činností jakéhokoli určeného orgánu.

4.4.3. Plány ozdravných postupů a řešení problémů (články 5 až 13)

Včasnými kroky vycházejícími z plánů ozdravných postupů lze předejít vystupňování problémů a snížit riziko úpadku banky. Instituce budou muset vypracovat plány ozdravných postupů, v nichž se stanoví mechanismy a opatření, jež jim umožní přijmout včasné kroky k obnově dlouhodobé životaschopnosti v případě výrazného zhoršení jejich finanční situace. Skupiny budou muset vypracovat plány na úrovni skupiny i pro jednotlivé instituce v rámci této skupiny. Orgány dohledu budou plány ozdravných postupů posuzovat a schvalovat.

Plány ozdravných postupů umožní obnovu platební schopnosti instituce způsobem, jenž minimalizuje účast daňových poplatníků na ztrátách z podpory platební schopnosti a chrání zásadní hospodářské funkce. Plán řešení problémů, vypracovaný orgány příslušnými k řešení ve spolupráci s orgány dohledu v normálních dobách, stanoví možnosti k vyřešení problémů instituce v celé škále scénářů, včetně systémové krize. Tyto plány by měly obsahovat údaje o použití nástrojů k řešení problémů a způsoby, jak zajistit kontinuitu zásadních funkcí. Plány řešení problémů skupiny budou obsahovat plán pro skupinu, jakož i plány pro každou instituci v rámci této skupiny.

4.4.4. Pravomoc řešit nebo odstraňovat překážky bránící obnovení platební schopnosti (články 14 až 16)

Na základě plánu řešení problémů orgány příslušné k řešení posoudí, zda je možné obnovení platební schopnosti instituce nebo skupiny. Pokud orgány příslušné k řešení zjistí významné

¹³ Směrnice 2006/48/ES o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu a směrnice 2006/49/ES o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí.

překážky bránící obnovení platební schopnosti instituce nebo skupiny, mohou od této instituce nebo skupiny požadovat přijetí opatření, která obnovení jejich platební schopnosti usnadní.

Taková opatření mohou mimo jiné zahrnovat: snížení komplexnosti pomocí změn v právní a provozní struktuře k zajištění toho, aby zásadní funkce bylo možno právně a ekonomicky oddělit od funkcí ostatních; vypracování dohod o poskytování služeb, jež se budou týkat poskytování zásadních funkcí; omezení jednotlivých a souhrnných expozic; uložení požadavků na vykazování; omezení nebo ukončení stávajících nebo navrhovaných činností; omezení nebo zamezení vývoje nových druhů obchodní činnosti nebo produktů a emitování dalších konvertibilních kapitálových nástrojů.

Posouzení možnosti obnovit platební schopnost skupin je založeno na koordinaci, konzultaci a společném posouzení orgánů příslušných k řešení problémů skupiny a orgánů příslušných k řešení problémů dceřiných společností, jiných příslušných orgánů a orgánu EBA.

EBA bude mít významnou úlohu při zajišťování toho, aby posouzení možnosti obnovit platební schopnost a využití preventivních pravomocí příslušnými orgány bylo ve všech členských státech uplatňováno jednotně. Konkrétně bude třeba, aby vypracoval návrhy technických norem definujících parametry potřebné k posouzení systémového dopadu plánů řešení problémů, jakož i technické normy specifikující otázky, které mají být prozkoumány pro posouzení možnosti obnovit platební schopnost instituce nebo skupiny.

4.4.5. Vnitroskupinová finanční podpora (články 17–23)

Cílem návrhu je překonat současná právní omezení týkající se poskytování finanční podpory jedním subjektem skupiny jinému subjektu skupiny. Instituce, které působí ve skupinové struktuře, budou s to vstoupit do dohod o poskytnutí finanční podpory (ve formě úvěru, poskytnutí záruk nebo poskytnutí aktiv k užití jako zajištění při transakci) ostatním subjektům v rámci skupiny, jež se nacházejí ve finančních obtížích. Taková raná finanční pomoc může být zaměřena na finanční problémy, jež se rozvinou u jednotlivých členů skupiny. Tato dohoda může být předem předložena ke schválení valnou hromadou každého účastnického subjektu v souladu s vnitrostátním právem a pověří řídicí orgány, aby poskytly případnou finanční podporu za podmínek dohody. Na tomto základě se zvýší právní jistota, neboť bude jasné, kdy a jak lze takovou finanční podporu poskytnout. Dohody jsou dobrovolné a umožňují bankovním skupinám posoudit, zda taková ujednání budou v zájmu skupiny (skupina by mohla být více nebo méně integrovaná a sledovat více nebo méně důrazně společnou strategii), a označit společnosti, jež by měly být stranami dohody (může být vhodné vyloučit společnosti, jež se věnují rizikovějším činnostem).

Orgán dohledu převádějícího subjektu bude mít pro jistotu pravomoc zakázat nebo omezit finanční podporu podle dohody, pokud převod ohrožuje likviditu nebo platební schopnost převádějícího subjektu nebo finanční stabilitu.

4.4.6. Raná intervence – zvláštní řízení (články 23–26)

Návrh rozšiřuje pravomoci orgánů dohledu na intervenci v raném stádiu v případech, kdy se zhoršuje finanční situace nebo platební schopnost nějaké instituce. Pravomoci zvažované v návrhu doplňují pravomoci svěřené orgánům dohledu podle článku 136 CRD. Těmito pravomocemi nejsou dotčena jakákoli práva nebo procesní závazky stanovené právem obchodních společností.

Pravomoci k rané intervenci zahrnují pravomoc uložit instituci, aby provedla mechanismy a opatření stanovená v plánu ozdravných postupů, vypracovat akční program a harmonogram pro jeho provádění, požádat vedení, aby svolalo valnou hromadu, nebo ji přímo svolat, navrhnout pořad jednání a přijetí některých rozhodnutí a požádat instituci, aby se svými věřiteli vypracovala plán restrukturalizace dluhu.

Orgán dohledu by měl navíc pravomoc jmenovat na omezenou dobu zvláštního správce, pokud se má za to, že je platební schopnost instituce dostatečně ohrožena. Prvořadým úkolem zvláštního správce je obnovit finanční situaci instituce a zdravé a obezřetné řízení jejího podnikání. Zvláštní správce nahradí vedení instituce a bude mít veškeré jeho pravomoci, aniž jsou dotčena běžná práva akcionářů. Pravomoc jmenovat zvláštního správce bude sloužit jako prvek k udržení kázně pro vedení a akcionáře a jako prostředek na podporu řešení soukromým sektorem u problémů, které, pokud by zůstaly neřešeny, by mohly vést k úpadku instituce.

4.4.7. Podmínky pro řešení problémů (článek 27)

Návrh stanoví společný parametr pro zahájení uplatňování nástrojů k řešení problémů. Příslušné orgány budou moci přijmout opatření, když je instituce v platební neschopnosti nebo je platební neschopnosti velmi blízko, takže pokud nebudou přijata žádná opatření, vstoupí instituce v blízké budoucnosti do platební neschopnosti.

Zároveň je nezbytné zajistit, aby byla invazivní opatření zahájena pouze tehdy, pokud je zásah do práv zúčastněných stran oprávněný. Opatření k řešení problémů by proto měla být provedena pouze tehdy, pokud je instituce v úpadku nebo je její úpadek pravděpodobný a neexistuje žádné jiné řešení, jímž by se v přiměřeném časovém rámci instituce ozdravila. Intervence za pomoci opatření k řešení problémů musí být navíc odůvodněna veřejným zájmem, jak jej definuje článek 28.

4.4.8. Obecné zásady – zejména se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení (článek 29)

Rámec stanoví řadu obecných zásad, které budou muset orgány příslušné k řešení respektovat. Tyto zásady se mimo jiné týkají rozdělení ztrát a zacházení s akcionáři a věřiteli a následků, které pro řízení instituce může mít použití uvedených nástrojů.

Rámec stanoví, že ztráty, poté, co budou identifikovány postupem ocenění (článek 30), mají být mezi akcionáře a věřitele instituce rozděleny podle hierarchie nároků, kterou stanoví každý jednotlivý vnitrostátní režim úpadku. Avšak jak již bylo uvedeno výše (viz oddíl 3), běžná úpadková řízení dostatečně nezohledňují finanční stabilitu nebo jiné aspekty veřejného zájmu. Rámec pro řešení problémů proto stanoví pro rozdělení ztrát určité zásady, které bude nutné respektovat bez ohledu na ustanovení každého jednotlivého vnitrostátního režimu úpadku. Tyto zásady zní: a) ztráty by měly být nejprve plně přiděleny akcionářům a poté věřitelům a b) s věřiteli stejné třídy se může zacházet odlišně, pokud je to odůvodněno veřejným zájmem a zejména za účelem podpory finanční stability. Tyto zásady platí pro všechny nástroje k řešení problémů. V souvislosti s nástrojem odepsání závazků rámec navíc stanoví podrobnější hierarchii nároků (článek 43). Tato podrobnější hierarchie doplňuje hierarchii každého jednotlivého vnitrostátního insolvenčního práva a v případě nutnosti před ní má přednost.

V případech, kdy věřitelé v ekonomickém vyjádření obdrží méně, než kdyby instituce byla likvidována v běžném úpadkovém řízení, musí příslušné orgány zajistit, že jim bude rozdíl nahrazen. Toto případné vyrovnání se uhradí z fondu pro řešení problémů. Zásada, že ztráty

musí být rozděleny nejprve akcionářům a poté věřitelům, spolu se skutečností, že opatření k řešení problémů musí být přijata před využitím jakékoli mimořádné veřejné finanční podpory, má zásadní význam pro splnění cíle minimalizace účasti daňových poplatníků na ztrátách (článek 29).

4.4.9. Ocenění (článek 30)

Uplatnění nástrojů a pravomocí k řešení problémů je založeno na posouzení reálné hodnoty aktiv a závazků instituce, u níž hrozí úpadek. Za tímto účelem rámec zahrnuje ocenění podle zásady „tržní hodnoty“. Tím bude zajištěno uznání ztrát v momentě, kdy bude u instituce zahájeno řešení problémů.

Ocenění by měl provést nezávislý odborník, s výjimkou naléhavých případů, kdy orgány příslušné k řešení přistoupí k prozatímnímu ocenění, jež bude následně doplněno definitivním oceněním za účasti nezávislého odborníka. Orgánům příslušným k řešení byly uděleny nezbytné pravomoci ke změně jejich opatření k řešení problémů¹⁴, pokud dojde k rozporu mezi prozatímním a definitivním oceněním.

4.4.10. Nástroje a pravomoci k řešení problémů (články 31–64)

Pokud jsou prahové podmínky k řešení problémů splněny, budou mít orgány příslušné k řešení pravomoc použít tyto nástroje k řešení problémů:

- a) prodej obchodních činností;
- b) překlenovací instituci;
- c) rozdělení aktiv;
- d) odepsání závazků.

Aby tyto nástroje mohly použít, budou mít orgány příslušné k řešení pravomoci k převzetí kontroly nad institucí v úpadku nebo u níž úpadek hrozí, k převzetí role akcionářů a manažerů, k převodu aktiv i závazků a k právnímu vynucování smluv.

Nástroje k řešení problémů mohou být uplatněny jednotlivě nebo ve spojení. Všechny do jisté míry znamenají restrukturalizaci banky. Tato restrukturalizace nedoprovází pouze odepsání závazků. Nástroj rozdělení aktiv musí být za všech okolností uplatněn ve spojení s jinými nástroji (článek 32). V příslušných případech musí být použití jakéhokoli nástroje k řešení problémů v souladu s rámcem Unie pro státní podporu. V tomto ohledu musí být jakékoli využití veřejné podpory a/nebo fondů pro řešení problémů na pomoc při řešení problémů instituce v úpadku oznámeno Komisi a bude posouzeno v souladu s příslušnými ustanoveními o státní podpoře s cílem určit, zda je slučitelné s vnitřním trhem.

Návrh stanoví minimální soubor nástrojů k řešení problémů, který by měly přijmout všechny členské státy. Všechny vnitrostátní orgány však budou s to navíc zachovat si zvláštní vnitrostátní nástroje a pravomoci k zacházení s institucemi v úpadku, pokud jsou slučitelné se zásadami a cíli rámce Unie pro řešení problémů a se Smlouvou o fungování Evropské unie a

¹⁴ Orgány příslušné k řešení mohou například aktiva nebo závazky převedené na překlenovací instituci převést zpět či naopak.

pokud nepředstavují překážky účinnému řešení problémů skupiny¹⁵. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení by mohly tyto vnitrostátní nástroje a pravomoci použít, pouze pokud odůvodní, že jim žádný z nástrojů (použitý jednotlivě nebo ve spojení) obsažený v unijním rámci neumožňuje podniknout účinná opatření k řešení.

Nástroj prodeje obchodních činností umožní orgánům příslušným k řešení uskutečnit prodej instituce nebo celé její obchodní činnosti nebo části její obchodní činnosti za obchodních podmínek, aniž by se vyžadoval souhlas akcionářů nebo dodržení procesních požadavků, jež by jinak byly použitelné. Pokud to za daných okolností bude možné, měly by orgány příslušné k řešení instituci nebo části její obchodní činnosti, které se mají prodat, uvést na trh.

Nástroj překlenovací instituce umožňuje orgánům příslušným k řešení převést celou obchodní činnost instituce nebo její část na subjekt pod veřejnou kontrolou. Překlenovací instituce musí mít povolení v souladu se směrnicí o kapitálových požadavcích a bude provozována jako obchodní podnik v rámci mezi předepsaných předpisů pro státní podporu. Provoz překlenovací instituce je dočasný, jeho účelem je prodat obchodní činnost soukromému sektoru za situace, kdy k tomu nastanou vhodné tržní podmínky.

Účelem nástroje rozdělení aktiv je umožnit orgánům příslušným k řešení převést znehodnocená nebo problematická aktiva na subjekt pro správu aktiv, který umožní, aby byly určitou dobu spravována a potom realizována. Aktiva by měla být převedena za tržní nebo dlouhodobou ekonomickou hodnotu (v souladu s článkem 30), takže jakékoli ztráty jsou uznány v momentě uskutečnění převodu. Aby se minimalizovala narušení hospodářské soutěže a rizika morálního hazardu, měl by se tento nástroj použít pouze ve spojení s jiným nástrojem k řešení problémů.

Nástroj odepsání závazků (články 37 až 51)

Nástroj odepsání závazků dá orgánům příslušným k řešení pravomoc odepsat závazky nezajištěných věřitelů za instituci v úpadku a proměnit její závazky na vlastní kapitál. Nástroj lze použít k rekapitalizaci instituce v úpadku nebo u níž úpadek hrozí, což příslušným orgánům umožní restrukturalizovat ji postupem pro řešení problémů a po reorganizaci a restrukturalizaci obnovit její životaschopnost. To poskytne orgánům větší pružnost v jejich reakci na úpadek velkých, komplexních finančních institucí. Nástroj by byl provázen odvoláním vedení odpovědného za problémy instituce a zavedením plánu ozdravných postupů podniku.

Orgány příslušné k řešení by měly mít pravomoc odepsat veškeré závazky instituce. Některé závazky by však byly předem vyloučeny (například zajištěné závazky, pojištěné vklady a závazky se zbytkovou splatností kratší než jeden měsíc). Výjimečně, v případech odůvodněné nutnosti zajistit zásadní operace instituce a hlavní druhy jejích obchodních činností nebo finanční stabilitu (článek 38) by orgán příslušný k řešení mohl vyloučit závazky z derivátů. Harmonizované uplatňování možného vyloučení na úrovni Unie by zajišťovaly akty Komise v přenesené pravomoci.

Pro uplatňování nástroje odepsání závazků je nezbytné, aby orgány příslušné k řešení mohly zajistit, aby instituce měly dostatečný objem závazků, které by mohly podléhat pravomocím

¹⁵ V tomto ohledu by s rámcem nebyl slučitelný nástroj spočívající v účelovém vázání prostředků instituce.

k odepsání závazků. Minimální objem bude přiměřený a přizpůsobený pro každou kategorii institucí na základě jejich rizika nebo složení jejich zdrojů financování (článek 39). Harmonizované uplatňování minimálního požadavku na úrovni Unie by zajišťovaly akty Komise v přenesené pravomoci. Na základě zkušeností z nedávné finanční krize a z provedených modelových simulací by se přiměřený podíl celkových závazků, jenž by mohl podléhat odepsání, mohl například rovnat 10 % všech závazků (bez regulatorního kapitálu)

Jak je vysvětleno v bodě 4.4.8, články 43 a 44 stanoví podrobnou hierarchii, která doplňuje hierarchii stanovenou každým jednotlivým vnitrostátním insolvenčním právem a v případě nutnosti před ní má přednost. V zásadě by měly být pohledávky akcionářů vyčerpány dříve než pohledávky podřízených věřitelů. Pouze po vyčerpání uvedených pohledávek mohou orgány příslušné k řešení zatížit ztrátami přednostní pohledávky (články 43 a 44). Mohou však existovat okolnosti, kdy by orgány příslušné k řešení mohly zasáhnout do práv věřitelů, aniž by vyčerpaly pohledávky akcionářů. Tyto okolnosti konkrétně souvisejí s nástrojem odepsání závazků a mohou nastat, pokud by řešená instituce měla určitý zbytkový kapitál (podle podmínek pro řešení problémů by instituce byla v úpadku nebo by její úpadek byl pravděpodobný, pokud vyčerpala celý nebo téměř celý svůj kapitál). V tomto případě by orgány příslušné k řešení poté, co rozdělily ztráty mezi akcionáře a snížily nebo zrušily většinu pohledávek akcionářů, mohly konvertovat podřízené – a v případě potřeby i nadřazené – závazky na kapitál. Tato konverze se bude muset provést způsobem, který vede k silnému rozřazení zbývajících pohledávek akcionářů.

4.4.11. Omezení při výpovědi a ochranná opatření smluvních stran (články 68–73 a článek 77)

Pro efektivní použití nástrojů k řešení problémů je nezbytné umožnit orgánům příslušným k řešení, aby mohly pozastavit výkon práva věřitelů a protistran vymáhat pohledávky a okamžitě vypořádat, urychlit nebo jinak ukončit smlouvy s institucí v úpadku. Takové pozastavení, které by trvalo nanejvýš do 17:00 následujícího pracovního dne, poskytne orgánům čas k určení a ocenění těch smluv, jež je třeba převést na solventní třetí stranu, a to bez rizika, že by se finanční smlouvy změnily co do hodnoty a rozsahu působnosti z důvodu výkonu práv protistran na ukončení. Práva na ukončení u protistran, jež by zůstaly s institucí v úpadku, by byla znovu uplatnitelná na konci pozastavení. Převod na solventní třetí stranu by se však nekvalifikoval jako případ neplnění, které zakládá možnost uplatnit právo na ukončení.

Tato nezbytná omezení smluvních práv jsou vyvážena zárukami pro protistrany, jež zamezí, aby orgány rozdělily spojené závazky, práva a smlouvy: při částečném převodu vlastnictví se musejí spojená ujednání buď převést všechna, nebo nepřevést vůbec. K ujednáním se počítají dohody o nettingu při okamžitém vypořádání smluv, ujednání o započtení, dohody o finančním zajištění převedením vlastnického práva, dohody o zajištění a mechanismy strukturovaného financování.

4.4.12. Omezení soudních řízení (články 77 a 78)

Podle článku 47 Listiny základních práv mají dotčené strany právo na řádný proces a na účinné prostředky nápravy vůči opatřením, která se jich týkají. Rozhodnutí přijatá orgány příslušnými k řešení by proto měla podléhat soudnímu přezkumu. Avšak za účelem ochrany třetích stran, které si koupily aktiva, práva a závazky instituce, jejíž problémy jsou řešeny na základě výkonu pravomocí k řešení problémů příslušných orgánů, a pro zajištění stability finančních trhů by soudním přezkumem neměl být dotčen žádný správní akt a/nebo transakce

uzavřená na základě zrušeného rozhodnutí. Náprava protiprávního rozhodnutí by se proto měla omezit na přiznání náhrady škody, kterou dotčené osoby utrpěly.

Dále je nezbytné zamezit podání nebo pokračování jiných žalob vůči řešené bance. Za tímto účelem rámec stanoví, že předtím, než vnitrostátní soud zahájí úpadekové řízení vůči instituci, oznámí jakýkoli návrh orgánu příslušnému k řešení; tento orgán má právo do 14 dnů od oznámení přijmout rozhodnutí o tom, že vůči dotčené instituci provede opatření k řešení problémů.

4.4.13. Přeshraniční řešení problémů (články 80–83)

Rámec pro ozdravení a řešení problémů zohledňuje přeshraniční povahu některých bankovních skupin za účelem vytvoření komplexního a integrovaného rámce pro obnovu a řešení problémů bank v Unii.

Proto musí být plány ozdravných postupů a řešení problémů vypracovány, schváleny a provedeny pro skupinu jako celek, se zohledněním specifík struktury každé skupiny a dělby odpovědnosti mezi vnitrostátními orgány hostitelské a domovské země. Stane se tak prostřednictvím opatření, která budou vyžadovat zesílenou spolupráci mezi vnitrostátními orgány a vytvoření pobídek pro uplatnění skupinového přístupu ve všech fázích přípravy, ozdravení a řešení problémů.

Budou vytvořena kolegia k řešení problémů s jasně určeným vedením a s účastí Evropského orgánu pro bankovnínictví (EBA). EBA bude usnadňovat spolupráci orgánů a případně bude zprostředkovávat. Cílem kolegií je koordinovat přípravná opatření a opatření k řešení problémů mezi vnitrostátními orgány k zajištění optimálních řešení na úrovni Unie.

4.4.14. Vztahy se třetími zeměmi (články 84–89)

Protože mnohé instituce a bankovní skupiny Unie jsou činné ve třetích zemích, musí účinný rámec řešení problémů stanovit spolupráci s orgány třetích zemí. Návrh poskytuje orgánům Unie nezbytné pravomoci k podpoře opatření k řešení problémů v zahraničí u zahraniční banky v úpadku formou převodu jejich aktiv a závazků, jež jsou umístěny v jejich jurisdikci nebo se řídí právem jejich jurisdikce. Tato podpora by však byla poskytnuta pouze tehdy, pokud by zahraniční opatření zajistila spravedlivé a rovné zacházení pro místní vkladatele a věřitele a neohrozila by finanční stabilitu v členském státě. Orgány Unie příslušné k řešení by také měly mít pravomoc k použití nástrojů k řešení problémů na vnitrostátní pobočky institucí z třetích zemí, pokud je oddělené řešení problémů nezbytné z důvodů finanční stability nebo ochrany místních vkladatelů. Návrh stanoví, že se poskytne podpora zahraničním opatřením k řešení problémů, pokud orgány příslušné k řešení mají dohodu o spolupráci se zahraničním orgánem příslušným k řešení. Tyto dohody by měly zajistit efektivní plánování, rozhodování a koordinaci ve vztahu k mezinárodním skupinám.

EBA by měl vypracovat a uzavřít rámcová správní ujednání s orgány třetích zemí v souladu s článkem 33 nařízení č. 1093/2010 a vnitrostátní orgány by měly uzavřít dvoustranná ujednání, jež budou co možná nejvíce v souladu s rámcovými ujednáními orgánu EBA.

4.4.15. Financování řešení problémů (články 90–99)

Řešení problémů umožňuje lepší sdílení zátěže nákladů na řešení problémů mezi akcionáři a věřiteli v procesu řešení problémů, když jsou úpadeková řízení považována za nevhodná kvůli

možným rizikům pro finanční stabilitu. To však nemusí vždy stačit a může být nutné poskytnout další financování například pro poskytnutí likvidity překlenovací bance. Na základě minulých zkušeností je nezbytné zřídit mechanismy financování zajišťované samotnými institucemi, aby se minimalizovala účast daňových poplatníků na ztrátách z podpory platební schopnosti. Články 90 až 99 stanoví nezbytná ustanovení za tímto účelem.

Článek 89 stanoví zřízení mechanismů financování v každém členském státě. Účely, pro něž je lze použít, jsou uvedeny v čl. 89 odst. 2; sahají od záruk po úvěry či příspěvky. Ztráty primárně nesou akcionáři a věřitelé, ale v zásadě nelze vyloučit jiné mechanismy financování.

Článek 90 stanoví pravidla pro příspěvky do mechanismů financování; jedná se o smíšenou skladbu příspěvků *ex ante* doplněných příspěvků *ex post*, a pokud je to nezbytné, úvěrových facilit finančních institucí nebo centrální banky. Aby bylo zajištěno, že určité finanční prostředky budou vždy k dispozici, a vzhledem k procykličnosti spojené s financováním *ex post*, je stanoven minimální cíl objemu finančních prostředků, kterého má být dosaženo prostřednictvím příspěvků *ex ante* během deseti let. Na základě modelových výpočtů je optimální minimální cíl objemu finančních prostředků stanoven jako 1 % pojištěných vkladů.

V zájmu posílení odolnosti vnitrostátních mechanismů financování článek 97 stanoví, že vnitrostátní mechanismy mají právo půjčovat si od svých protistran v jiných členských státech. Článek 98 stanoví rozdělení kompetencí různých vnitrostátních orgánů při řešení problémů skupin prostřednictvím pravidel o příslušných příspěvcích vnitrostátních mechanismů financování k řešení problémů skupin. Tento příspěvek bude založen na příspěvku, jenž byl dohodnut dříve v souvislosti s plány řešení problémů na úrovni skupiny. Vnitrostátní mechanismy financování spolu s úvěrovými mechanismy a sdílením vnitrostátních mechanismů v případě řešení problémů přeshraničních skupin (článek 98) tvoří evropský systém mechanismů financování.

Článek 99 se zabývá úlohou systémů pojištění vkladů v rámci řešení problémů. Systémy pojištění vkladů mohou být vyzvány, aby přispěly k řešení problémů dvěma způsoby.

Za prvé musí přispět za účelem zajištění trvalého přístupu k pojištěným vkladům. Systémy pojištění vkladů jsou v současnosti zřízeny ve všech členských státech v souladu se směrnicí 94/19/ES. Poskytují retailovým vkladatelům vyrovnání do výše 100 000 EUR za nedostupné vklady a poté vstupuje do jejich práv v úpadkových řízeních. Oproti tomu řešení problémů zamezuje nedostupnosti pojištěných vkladů, což je z hlediska vkladatele výhodnější. Je proto žádoucí, aby systém pojištění vkladů přispěl částkou rovnající se ztrátám, které by musel nést v běžných úpadkových řízeních, jak uvádí čl. 99 odst. 1. Pro zajištění dostatečného financování je zavedeno pořadí systémů pojištění vkladů v hierarchii pohledávek: tyto systémy mají stejné pořadí jako nezajištěné nepřednostní pohledávky. Příspěvek systémů pojištění vkladů musí být proveden v hotovosti, aby se absorbovaly ztráty spojené s pojištěnými vklady.

Za druhé, i když členské státy musí minimálně využívat systémy pojištění vkladů za účelem poskytnutí hotovosti pro zajištění trvalého přístupu k pojištěným vkladům, zachovávají si diskreční pravomoc ohledně toho, jak řešení problémů financovat: mohou se rozhodnout vytvořit mechanismy financování, jež budou oddělené od systémů pojištění vkladů, nebo využít své systémy pojištění vkladů jako mechanismy financování podle článku 91. Skutečně existují synergie mezi systémy pojištění vkladů a řešením problémů. Pokud je zaveden rámec pro řešení problémů, který omezí nákazu, sníží se počet úpadků bank, a tudíž i pravděpodobnost úhrad ze systému pojištění vkladů. Návrh proto členským státům umožňuje

využít systémy pojištění vkladů pro financování řešení problémů, a získat tak úspory z rozsahu. Tam, kde jsou uvedené dva mechanismy oddělené, odpovídá systém pojištění vkladů za ochranu pojištěných vkladatelů v rozsahu a za podmínek stanovených v čl. 99 odst. 1 až 4, zatímco oddělené mechanismy financování zřízené podle článku 91 zajišťují další financování. Naproti tomu pokud se členské státy rozhodnou pro jediný mechanismus financování, bude použit jak ke krytí ztrát postihujících pojištěné vklady, tak pro další účely podle článku 92. V takovém případě musí systém pojištění vkladů splňovat veškeré podmínky týkající se příspěvků, úvěrů a sdílení prostředků stanovené v člancích 93 až 98.

V každém případě pokud se po poskytnutí příspěvku ze systému pojištění vkladů řešená instituce později dostane do úpadku a systém pojištění vkladů nemá dostatek prostředků na výplatu vkladatelů, musí tento systém mít zavedené mechanismy k okamžitému získání odpovídajících částek od svých členů.

Při zásahu fondů pro řešení problémů bude pravděpodobně bez ohledu na typ vnitrostátních mechanismů financování (tj. fond pro řešení problémů oddělený od systému pojištění vkladů nebo využití systému pojištění vkladů jako fondu pro řešení problémů) přítomna státní podpora.

4.4.16. Soulad s články 290 a 291 Smlouvy o fungování EU

Dne 23. září 2009 Komise přijala návrhy nařízení zřizujících orgány EBA, EIOPA a ESMA¹⁶. V tomto ohledu by Komise ráda připomněla prohlášení, která učinila v souvislosti s články 290 a 291 SFEU při přijetí nařízení, jimiž byly zřízeny evropské orgány dohledu, podle nichž: „Pokud jde o postup přijímání regulačních norem, zdůrazňuje Komise jedinečný charakter odvětví finančních služeb, který vyplývá z Lamfalussyho struktury a který je výslovně uznán v prohlášení 39 ke Smlouvě o fungování EU. Komise má však závažné pochybnosti o tom, zda omezení její úlohy při přijímání aktů v přenesené pravomoci a prováděcích opatření jsou v souladu s články 290 a 291 Smlouvy o fungování EU“.

4.4.17. Změny směrnice o likvidaci, směrnic o právu obchodních společností a nařízení o orgánu EBA (články 104–111)

Směrnice 2001/24/ES stanoví vzájemné uznávání a vynucování reorganizačních nebo likvidačních opatření ve vztahu k úvěrovým institucím, jež mají pobočky v jiných členských státech. Cílem směrnice je zajistit, aby úvěrová instituce a její pobočky v jiných členských státech byly reorganizovány nebo likvidovány v souladu se zásadami jednoty a univerzality, aby bylo zajištěno, že existuje pouze jeden soubor úpadkových řízení, v němž se s úvěrovou institucí zachází jako s jedním subjektem. Jednota a univerzalita řízení jsou zárukou rovného zacházení s věřiteli bez ohledu na jejich státní příslušnost, sídlo nebo bydliště. Pro zajištění rovného zacházení s věřiteli rovněž v procesu řešení problémů se směrnice 2001/24/ES mění tak, aby se její oblast působnosti rozšířila na investiční podniky a na používání nástrojů k řešení problémů na jakýkoli subjekt, jenž spadá pod režim řešení problémů.

Směrnice Unie o právu obchodních společností obsahují pravidla pro ochranu akcionářů a věřitelů. Některá z těchto pravidel mohou bránit rychlé akci ze strany orgánů příslušných k řešení.

¹⁶ KOM(2009) 501, KOM(2009) 502, KOM(2009) 503.

Druhá směrnice o právu obchodních společností vyžaduje, aby jakékoli zvýšení kapitálu v akciové společnosti bylo schváleno valnou hromadou, přičemž směrnice 2007/36 (směrnice o právech akcionářů) vyžaduje pro svolání této valné hromady lhůtu 21 dní. Není tudíž možné rychle obnovit finanční situaci úvěrové instituce pomocí zvýšení kapitálu. Návrhem se proto novelizuje směrnice o právech akcionářů tak, aby umožnila valné hromadě předem rozhodnout, že se použije zkrácená lhůta pro svolání valné hromady, jež má rozhodnout o zvýšení kapitálu v naléhavých situacích. Takový souhlas bude součástí plánu ozdravných postupů. To umožní rychlou akci, a přitom zachová akcionářské rozhodovací pravomoci.

Směrnice o právu obchodních společností navíc vyžadují, aby zvýšení a snížení kapitálu, fúze a rozdělení byly předmětem schválení ze strany akcionářů a při každém zvýšení kapitálu upsaného peněžními vklady se použila předkupní práva. Směrnice o nabídkách převzetí kromě toho vyžaduje podání závazných nabídek, pokud kdokoli – včetně státu – získá akcie v kótované společnosti přesahující práh kontrolního balíku (obvykle 30–50 %). K vyřešení těchto překážek umožňuje návrh členským státům odchýlit se od uvedených ustanovení, jež vyžadují souhlas věřitelů nebo akcionářů nebo jinak brání efektivnímu a rychlému řešení problémů.

V zájmu zajištění toho, aby orgány příslušné k řešení byly zastoupeny v Evropském systému finančního dohledu zřízeného nařízením (EU) č. 1093/2010 a toho, aby EBA měl odborné znalosti potřebné k plnění úkolů stanovených touto směrnicí, by nařízení (EU) č. 1093/2010 mělo být změněno tak, aby pojem příslušných orgánů zavedený uvedeným nařízením zahrnoval vnitrostátní orgány příslušné k řešení definované touto směrnicí.

4.4.18. Vstup v platnost

Směrnice vstoupí v platnost dvacátým dnem po jejím zveřejnění v Úředním věstníku.

V souladu s běžnou praxí je lhůta pro její provedení stanovena na 18 měsíců, tj. do 31. prosince 2014.

Ustanovení o nástroji odepsání závazků podléhají delší lhůtě pro provedení a měla by být uplatňována od 1. ledna 2018. Tato lhůta zohledňuje pozorované cykly splatnosti stávajících dluhopisů, potřebu vyhnout se snižování pákového efektu a nutnost, aby instituce do roku 2018 provedly nové kapitálové požadavky.

V souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech by členské státy měly k oznámení prováděcích opatření připojit srovnávací tabulky. Je to na místě vzhledem ke komplexnosti směrnice, která se týká různých témat a bude pravděpodobně vyžadovat několik prováděcích opatření, i vzhledem ke skutečnosti, že některé členské státy již přijaly právní předpisy, které tuto směrnici částečně provádějí.

5. DOPAD NA ROZPOČET

Výše uvedené varianty politik budou mít důsledky pro rozpočet Unie.

Tento návrh vyžaduje, aby EBA i) vypracoval přibližně 23 technických norem a 5 pokynů, ii) účastnil se práce kolegií pro řešení problémů, v případě neshod přijímal rozhodnutí a vykonával závazné zprostředkování a iii) uznával postupy třetích zemí k řešení problémů v souladu s článkem 85 a uzavíral nezávazná rámcová ujednání o spolupráci s třetími zeměmi

v souladu s článkem 88. K vypracování technických norem má dojít 12 měsíců od data vstupu směrnice v platnost, jež se odhaduje na dobu mezi červnem a prosincem 2013. Návrh Komise obsahuje pro orgán EBA dlouhodobé úkoly, jež si od roku 2014 vyžádají zřízení 5 dalších pracovních míst (dočasných zaměstnanců). Dále se předpokládá, že 11 vyslaných národních odborníků bude plnit dočasné úkoly omezené na roky 2014 a 2015.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení problémů úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 77/91/EHS a 82/891/ES, směrnice 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES a 2011/35/ES a nařízení (EU) č. 1093/2010

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise¹⁷,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹⁸,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky¹⁹,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Finanční krize, která začala v roce 2008, ukázala, že na úrovni Unie je výrazný nedostatek vhodných nástrojů, s jejichž pomocí by bylo možné se účinně vypořádat s nezdravými nebo upadajícími úvěrovými institucemi. Tyto nástroje jsou potřeba zejména k tomu, aby se předešlo platební neschopnosti, nebo v případě, když už platební neschopnost nastane, aby minimalizovaly negativní následky zachováním systémově významných funkcí dotčených institucí. V době krize byly tyto problémy hlavním faktorem, který přinutil členské státy zachraňovat úvěrové instituce za použití veřejných finančních prostředků.
- (2) Finanční trhy Unie jsou vysoce integrované a vzájemně provázané, přičemž mnohé úvěrové instituce realizují velkou část své činnosti za hranicemi. Selhání přeshraniční úvěrové instituce může ovlivnit stabilitu finančních trhů v jiných členských státech, v nichž tato úvěrová instituce provozuje činnost. Neschopnost členských států převzít kontrolu nad úvěrovou institucí, u níž hrozí úpadek, a účinně řešit její problémy tak,

¹⁷ Úř. věst. C, s.

¹⁸ Úř. věst. C, s.

¹⁹ Úř. věst. C, s.

aby nedošlo k většímu narušení systému, může oslabit vzájemnou důvěru mezi členskými státy a důvěryhodnost vnitřního trhu v oblasti finančních služeb. Stabilita finančních trhů je proto nezbytnou podmínkou pro zřízení a fungování vnitřního trhu.

- (3) Postupy pro řešení problémů úvěrových institucí nejsou v současné době na úrovni Unie nijak harmonizovány. Některé členské státy uplatňují na úvěrové instituce tytéž postupy jako v případě jiných podniků, které se ocitly v platební neschopnosti, v některých případech jsou tato pravidla pro úvěrové instituce přizpůsobena. Mezi právními a správními předpisy, jimiž se platební neschopnost úvěrových institucí v jednotlivých členských státech řídí, panují velké věcné i procedurální rozdíly. Finanční krize navíc odhalila, že obecné postupy pro řešení platební neschopnosti podniků nemusí být pro úvěrové instituce vhodné v tom, že vždy nezajišťují rychlost zásahu, pokračování základních funkcí úvěrové instituce ani zachování finanční stability.
- (4) Proto je nutný takový systém, který by příslušným orgánům poskytl nástroje k dostatečně včasnému a rychlému zásahu do nezdravé či upadající úvěrové instituce tak, aby bylo zajištěno pokračování jejich základních finančních a ekonomických funkcí a zároveň se minimalizovaly dopady selhání instituce na finanční systém, a k zajištění toho, že akcionáři a věřitelé ponесou přiměřené ztráty. Nové pravomoci by měly příslušným orgánům umožnit udržet si nepřetržitý přístup k vkladům a platebním transakcím, popřípadě prodat životaschopné části firmy a rozdělit spravedlivým a předvídatelným způsobem ztráty. Uvedené cíle by měly napomoci zamezit destabilizaci finančních trhů a minimalizovat náklady pro daňové poplatníky.
- (5) Některé členské státy již provedly legislativní změny, které zavádějí mechanismy pro řešení problémů krachujících úvěrových institucí; jiné oznámily svůj záměr takové mechanismy zavést v případě, že nebudou přijaty na úrovni Unie. Rozdíly mezi státy v podmínkách, pravomocích a procesech, týkajících se řešení problémů úvěrových institucí, pravděpodobně budou představovat překážku hladkého fungování vnitřního trhu a bránit spolupráci vnitrostátních orgánů při řešení situace krachujících přeshraničních bankovních skupin. To platí zejména tam, kde různé přístupy znamenají, že vnitrostátní orgány nemají stejnou úroveň kontroly či stejnou schopnost řešit problémy úvěrových institucí. Uvedené rozdíly mezi režimy řešení problémů rovněž mohou odlišně ovlivňovat náklady bankovního financování v jednotlivých členských státech a případně způsobit narušení hospodářské soutěže mezi bankami. Účinné režimy řešení problémů ve všech členských státech jsou také nezbytné z toho důvodu, že nelze omezovat instituce ve výkonu jejich práva usazování v rámci jednotného trhu finančními možnostmi jejich domovského členského státu zvládnout jejich úpadek.
- (6) Uvedené překážky by měly být odstraněny a měla by být přijata pravidla pro zajištění toho, aby ustanovení o vnitřním trhu nebyla oslabována. Za tím účelem by pravidla upravující řešení problémů institucí měla podléhat společným minimálním harmonizačním pravidlům.
- (7) Protože cílů opatření, která mají být přijata, totiž harmonizace pravidel a procesů pro řešení problémů úvěrových institucí, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, a tedy z důvodů dopadů selhání kterékoli instituce v celé Unii jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou

proporcionalitu stanovenou v uvedeném článku je působnost této směrnice omezena na opatření nezbytně nutná pro dosažení uvedených cílů.

- (8) Ve snaze zajistit soudržnost s platnou právní úpravou Unie v oblasti finančních služeb a také maximální možnou finanční stabilitu v široké škále institucí by se režim řešení problémů neměl vztahovat jen na úvěrové instituce, ale rovněž na investiční podniky podléhající požadavkům obezřetnosti stanoveným směrnicí 2006/49/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 14. června 2006 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí²⁰. Tento režim by se měl rovněž uplatnit na finanční holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu a o změně směrnice Rady 73/239/EHS, 79/267/EHS, 92/49/EHS, 92/96/EHS, 93/6/EHS a 93/22/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES a 2000/12/ES²¹, jakož i na smíšené holdingové společnosti a finanční instituce, pokud jsou dceřinou společností úvěrové instituce nebo investičního podniku. Krize ukázala, že platební neschopnost subjektu ve skupině se může záhy projevit na platební schopnosti celé skupiny, a může tak mít dokonce systémové dopady. Příslušné orgány by tudíž měly mít k dispozici účinná opatření i pro takové subjekty, aby se zabránilo šíření nákazy a vznikl soudržný plán řešení problémů pro celou skupinu, jelikož platební neschopnost subjektu ve skupině by se mohla záhy projevit na platební schopnosti celé skupiny.
- (9) Použitím nástrojů a pravomocí k řešení problémů stanovených touto směrnicí mohou být narušena práva akcionářů a věřitelů. Zvláště pravomoc orgánů převádět akcie nebo veškerá aktiva instituce, popřípadě jejich část, soukromému kupujícímu bez svolení akcionářů do těchto vlastnických práv akcionářů zasáhne. Kromě toho pravomoc rozhodnout, které závazky by měly být z upadající úvěrové instituce převedeny s ohledem na cíle zajištění kontinuity služeb a zabránění negativnímu dopadu na finanční stabilitu, může ovlivnit rovné zacházení s věřiteli.
- (10) Vnitrostátní orgány by měly v souvislosti s plány ozdravných postupů a řešení problémů a při použití různých nástrojů, které mají k dispozici, vzít v úvahu riziko, velikost a propojenost instituce a zajistit, aby byl režim vhodně uplatňován.
- (11) Pro zajištění žádoucí rychlosti opatření a k zaručení nezávislosti na ekonomických aktérech a aby nedošlo ke střetu zájmů by členské státy měly k plnění funkcí a úkolů ve vztahu k řešení problémů podle této směrnice jmenovat orgány veřejné správy. Členské státy by měly zajistit, aby byly těmto orgánům příslušným k řešení přiděleny odpovídající zdroje. Jmenování veřejných orgánů by nemělo vyloučit ani delegování v rámci odpovědnosti orgánu příslušného k řešení. Není ovšem nutné předepisovat členskému státu konkrétní orgán, který by měl jako svůj orgán příslušný k řešení jmenovat. Harmonizace tohoto aspektu by sice usnadnila koordinaci, současně by však představovala výrazný zásah do ústavních a správních systémů členských států. Dostačující míry koordinace lze dosáhnout i s využitím méně rušivého požadavku: veškeré vnitrostátní orgány podílející se na řešení problémů institucí by měly být zastoupeny v kolegiích k řešení problémů, na jejichž půdě se bude uskutečňovat koordinace na přeshraniční úrovni nebo úrovni Unie. Členské státy by si tedy samy

²⁰ Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 2011.

²¹ Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1.

měly zvolit orgán, který bude za použití nástrojů k řešení problémů a za výkon pravomocí stanovených v této směrnici odpovědný.

- (12) S ohledem na dopady, které může mít úpadek úvěrové instituce nebo investičního podniku na finanční systém a ekonomiku členského státu, i eventuelní potřebu využít k řešení krize veřejných finančních prostředků, by do procesu krizového řízení a řešení problémů měla být již v počáteční fázi zapojena ministerstva financí i další dotčená ministerstva členských států.
- (13) Účinné řešení problémů institucí nebo skupin fungujících v celé Unii vyžaduje spolupráci mezi příslušnými orgány a orgány příslušnými k řešení v rámci kolegií pro dohled a řešení problémů ve všech fázích uvedených v této směrnici, od přípravy plánů ozdravných postupů a řešení problémů po vlastní řešení problémů instituce. V případě, že mezi vnitrostátními orgány dojde k neshodě ohledně rozhodnutí, jež se mají přijmout vůči institucím v souladu s touto směrnicí, by měl Evropský orgán pro bankovníctví (EBA) jako poslední instance plnit úlohu závazného zprostředkování. Za tímto účelem by měl být Evropský orgán pro bankovníctví zmocněn přijímat rozhodnutí, kterým se vnitrostátním orgánům uloží podniknout určitá opatření nebo se jich zdržet, v souladu s ustanoveními nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES²².
- (14) V zájmu zajištění jednotného a důsledného přístupu v oblasti, na niž se vztahuje tato směrnice, by měl být Evropský orgán pro bankovníctví rovněž zmocněn k přijetí pokynů a vypracování regulačních a technických norem, které Komise schválí akty v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie.
- (15) V zájmu účinného jednání s institucemi, kterým hrozí úpadek, by příslušné orgány měly mít pravomoc ukládat přípravná a preventivní opatření.
- (16) Má zásadní význam, aby všechny instituce vypracovaly a pravidelně aktualizovaly plány ozdravných postupů uvádějící opatření, která tyto instituce mají přijmout za různých okolností nebo scénářů. Tyto plány by měly být podrobné a měly by vycházet z realistických předpokladů aplikovatelných v celé škále důkladných a náročných scénářů. Požadavek na vypracování plánu ozdravných postupů by však měl být používán přiměřeně s ohledem na systémový význam instituce či skupiny. V souladu s tím by měl i požadovaný obsah zohledňovat povahu zdrojů financování instituce a míru spolehlivě dostupné podpory skupiny. Instituce by měly mít povinnost předkládat své plány orgánům dohledu k celkovému posouzení, včetně toho, zda jsou tyto plány komplexní a dokázaly by skutečně a včas obnovit životaschopnost instituce, a to i v obdobích finančního napětí.
- (17) Pokud instituce nepředloží adekvátní plán ozdravných postupů, měly by mít orgány dohledu pravomoc uložit uvedené instituci, aby přijala veškerá nezbytná opatření k odstranění nedostatků plánu, včetně změn jejího obchodního modelu nebo její strategie financování. Tímto požadavkem může být dotčena svoboda podnikání zaručená článkem 16 Listiny základních práv. Omezení tohoto základního práva je však nezbytné pro dosažení cílů finanční stability a pro ochranu vkladatelů a věřitelů.

²²

Úř. věst. L..., s. .

Konkrétněji je takové omezení nezbytné pro posílení podnikatelské činnosti institucí a k zamezení tomu, aby instituce nadměrně rostly nebo přijímaly nadměrná rizika, aniž by byly schopny řešit neúspěchy a ztráty a obnovit svůj kapitál. Toto omezení je rovněž přiměřené, jelikož pouze preventivní opatření může zajistit, že budou přijata adekvátní předběžná opatření, a proto je v souladu s článkem 52 Listiny základních práv Evropské unie.

- (18) Nezbytnou složkou účinného řešení problémů je jeho plán. Příslušné orgány by měly mít k dispozici veškeré informace, které potřebují, aby naplánovaly, jak mohou být základní funkce instituce či přeshraniční skupiny odděleny od ostatní obchodní činnosti a převedeny tak, aby se zajistilo zachování a pokračování základních funkcí. Požadavek na vypracování plánu řešení problémů by však měl být zjednodušen s ohledem na systémový význam instituce či skupiny.
- (19) Orgány příslušné k řešení by měly mít pravomoc požadovat změny struktury a organizace institucí či skupin tak, aby odstranily praktické překážky uplatňování nástrojů k řešení problémů a zajistily obnovení platební schopnosti dotčených subjektů. Vzhledem k potenciálně systémové povaze všech institucí je pro zachování finanční stability zásadní, aby příslušné orgány mohly řešit problémy jakékoli instituce. Aby bylo respektováno právo podnikat stanovené v článku 16 Listiny základních práv, mělo by být právo uvážení příslušných orgánů omezeno na to, co je nezbytné ke zjednodušení struktury a operací instituce výlučně pro zlepšení její platební schopnosti. Kromě toho by veškerá opatření uložená pro tyto účely měla být v souladu s právem Unie. Opatření by neměla být přímo ani nepřímo diskriminační s ohledem na státní příslušnost a měla by být odůvodněna nadřazeným důvodem veřejného zájmu na finanční stabilitě. Při stanovení toho, zda byla opatření přijata ve veřejném zájmu, by měly být orgány pro řešení problémů jednající ve veřejném zájmu schopny dosáhnout svých cílů řešení problémů, aniž by se musely setkávat s jakýmkoli překážkami, bránícími uplatňování nástrojů k řešení problémů či omezujícími schopnost těchto orgánů vykonávat pravomoci, které jim byly svěřeny. Opatření by navíc neměla překračovat minimální rámec nezbytný k dosažení cílů. Při rozhodování o opatřeních, která mají být přijata, by orgány příslušné k řešení měly vzít v úvahu varování a doporučení Evropské rady pro systémová rizika zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o makroobezřetnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika²³.
- (20) Navržená opatření, směřující k řešení či odstranění překážek bránících obnovení platební schopnosti instituce či skupiny, by institucím neměla bránit ve výkonu práva usazování, které jim uděluje Smlouva o fungování Evropské unie.
- (21) Plány ozdravných postupů a řešení problémů by neměly předpokládat přístup k mimořádné veřejné finanční podpoře nebo vystavovat riziku ztrát daňové poplatníky. Přístup k likviditním facilitám centrálních bank, včetně krizových facilit v oblasti likvidity, by neměl být považován za mimořádnou veřejnou finanční podporu pod podmínkou, že je instituce v okamžiku poskytnutí likvidity solventní a takové poskytnutí likvidity není součástí většího balíku pomoci, že je facilitu zcela pokryta kolaterálem, přičemž se na něj se použije snížení hodnoty v závislosti na jeho kvalitě a

²³ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 1.

tržní hodnotě, že centrální banka příjemci účtuje sankční úrokovou sazbu a že je opatření přijato z vlastní iniciativy centrální banky a zejména není zajištěno protizárukou státu.

- (22) Poskytování finanční podpory jedním subjektem přeshraniční skupiny jinému subjektu téže skupiny je v současnosti omezeno řadou ustanovení vnitrostátních právních předpisů. Cílem těchto ustanovení je chránit věřitele a akcionáře každého ze subjektů. Nezohledňují však vzájemnou závislost subjektů téže skupiny, ani skupinový zájem. Na mezinárodní úrovni byla koncepce skupinového zájmu rozvinuta prostřednictvím judikatury či zákonných předpisů pouze v některých právních systémech. Tato koncepce kromě zájmu jednotlivých subjektů skupiny přihlíží i k nepřímému zájmu, který mají jednotlivé subjekty skupiny na prosperitě skupiny jako celku. Koncepce se však v jednotlivých členských státech liší a neskýtá potřebnou právní jistotu. Je tudíž vhodné stanovit, za jakých podmínek je možné převádět finanční podporu mezi subjekty přeshraniční bankovní skupiny s ohledem na zajištění finanční stability skupiny jako celku. Finanční podpora mezi subjekty skupiny by měla být dobrovolná. Je vhodné, aby členské státy přímo ani nepřímo nepodmiňovaly výkon práva na usazování existencí dohody o poskytování finanční podpory.
- (23) V zájmu zachování finanční stability je důležité, aby příslušné orgány dokázaly napravit narušenou finanční a hospodářskou situaci instituce dříve, než se instituce dostane do bodu, kdy již příslušné orgány nebudou mít jinou možnost než přistoupit k dalším fázím řešení problémů. Za tím účelem by příslušné orgány měly být vybaveny pravomocemi k včasnému zásahu, včetně pravomoci nahradit řídicí orgán instituce zvláštním správcem; to by sloužilo jako prostředek nátlaku na dotčenou instituci, aby přijímala opatření k obnovení svého finančního zdraví a/nebo reorganizovala své obchodní činnosti tak, aby svou životaschopnost zajistila již v rané fázi. Úkolem zvláštního správce by mělo být přijímat veškerá nezbytná opatření a podporovat řešení za účelem nápravy finanční situace instituce. Jmenováním zvláštního správce by však neměla být dotčena žádná práva akcionářů nebo vlastníků nebo procedurální povinnosti stanovené právem Unie nebo vnitrostátním právem obchodních společností a mělo by respektovat mezinárodní závazky Unie či členských států týkající se ochrany investic. Mezi pravomoci rané intervence by měly patřit i pravomoci již stanovené směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu²⁴ pro okolnosti kromě těch, které jsou považovány za ranou intervenci, a také další situace považované za nezbytné k obnově finančního zdraví instituce.
- (24) Rámec pro řešení problémů by měl zajistit včasné zahájení řešení problémů předtím, než se finanční instituce dostane do rozvahové platební neschopnosti a než se zcela vyčerpá její vlastní kapitál. Řešení problémů by se mělo zahájit, když podnik již není nebo je pravděpodobné, že již nebude životaschopný, a jiná opatření k zabránění úpadku se projevila jako nedostatečná. Skutečnost, že instituce nesplňuje požadavky na schválení, by neměla sama o sobě ospravedlňovat zahájení řešení problémů, zejména pokud instituce dosud je nebo pravděpodobně bude životaschopná. Instituce by měla být považována za instituci v úpadku nebo u níž je úpadek pravděpodobný, pokud porušuje nebo poruší kapitálové požadavky pro pokračující povolení, protože utrpěla nebo pravděpodobně utrpí ztráty, které vyčerpají veškerý celý nebo téměř celý

²⁴ Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.

její kapitál, pokud aktiva instituce jsou nebo budou menší než její závazky, pokud instituce není nebo nebude schopna splácet své splatné závazky, nebo pokud instituce vyžaduje mimořádnou veřejnou finanční podporu. Skutečnost, že instituce potřebuje od centrální banky krizovou pomoc v oblasti likvidity, by neměla být sama o sobě podmínkou postačující k prokázání toho, že instituce není nebo nebude v blízké budoucnosti schopna splácet své splatné závazky. V zájmu zachování finanční stability, zejména v případě systémového nedostatku likvidity, by neměly státní záruky na likviditní facility poskytnuté centrálními bankami nebo státní záruky na nově vydané závazky vyvolat řešení problémů, pokud je splněna řada podmínek. Opatření státních záruk by měla být zejména schválena v rámci státní podpory, neměla by být součástí většího balíku pomoci a uplatnění záručních opatření by mělo být přísně časově omezeno. V obou případech musí být banka solventní.

- (25) Právomoci orgánů příslušných k řešení by se měly vztahovat i na holdingové společnosti, pokud je jak holdingová společnost, tak dceřiná instituce v úpadku nebo je jejich úpadek pravděpodobný. Bez ohledu na skutečnost, že holdingová společnost nemusí být v úpadku nebo její úpadek nemusí být pravděpodobný, by se pravomoci orgánů příslušných k řešení také měly vztahovat na holdingové společnosti, v nichž jedna nebo více dceřiných úvěrových institucí nebo investičních podniků splňuje podmínky pro řešení problémů a použití nástrojů a pravomocí k řešení problémů vůči holdingové společnosti je nezbytné k řešení problémů jedné nebo více její dceřiných společností nebo k řešení problémů celé skupiny.
- (26) Jestliže je instituce v úpadku nebo je její úpadek pravděpodobný, vnitrostátní orgány by měly mít k dispozici minimální harmonizovaný soubor nástrojů a pravomocí pro řešení problémů. Na jejich uplatňování by se měly vztahovat společné podmínky, cíle a obecné zásady. Jakmile orgán příslušný k řešení rozhodne o zahájení postupu pro řešení problémů instituce, měla by být běžná úpadeková řízení vyloučena. Členské státy by měly být schopny udělit orgánům příslušným k řešení pravomoci a nástroje nad rámec těch, jež jsou jim uděleny podle této směrnice. Uplatnění takových dalších nástrojů a pravomocí by však mělo být v souladu s zásadami a cíli řešení problémů stanovenými touto směrnicí. Uplatněním takových nástrojů a pravomocí by zejména nemělo být dotčeno účinné řešení přeshraničních skupin a měly by zajistit, aby akcionáři nesli ztráty.
- (27) S cílem zabránit morálnímu hazardu by instituce, která je v platební neschopnosti, měla mít možnost trh opustit bez ohledu na svou velikost a provázanost na ostatní subjekty bez toho, že by došlo k narušení systému. Instituce v úpadku je v zásadě likvidována v rámci běžných úpadekových řízení. Likvidace v souladu s postupy běžných úpadekových řízení by však mohla ohrozit finanční stabilitu, přerušit poskytování základních služeb a ovlivnit ochranu vkladatelů. V takovém případě je zde veřejný zájem na uplatnění nástrojů k řešení problémů. Cíli řešení problémů by tudíž mělo být zajištění kontinuity základních finančních služeb, zachování stability finančního systému, zmírnění morálního hazardu minimalizováním toho, aby se instituce v úpadku spoléhaly na veřejnou finanční podporu, a ochrana vkladatelů.
- (28) Než bude možné přijmout rozhodnutí zachovat instituci v platební neschopnosti jako trvající podnik, měla by být vždy zvážena její likvidace v běžném insolvenčním řízení. Instituce v platební neschopnosti by měla být zachována jako trvající podnik v maximální možné míře za použití soukromých prostředků. Toho lze dosáhnout

prostřednictvím prodeje či fúze s kupujícím ze soukromého sektoru nebo po odepsání závazků instituce nebo po kapitalizaci závazků s cílem provést rekapitalizaci.

- (29) Při uplatňování nástrojů k řešení problémů a vykonávání pravomocí pro řešení problémů by orgány příslušné k řešení měly zajistit, aby odpovídající podíl ztrát nesli akcionáři a věřitelé, aby došlo k výměně vedení, aby náklady na řešení problémů byly co nejnižší a aby se všemi věřiteli instituce v platební neschopnosti, kteří jsou zařazeni do téže kategorie, bylo nakládáno obdobně. V případě, že použití nástrojů řešení problémů zahrnuje poskytnutí státní podpory, měl by být zásah posouzen v souladu s příslušnými pravidly státní podpory. Otázky státní podpory mohou mimo jiné vyvstat, pokud jsou při řešení problémů institucí v úpadku využity fondy pro řešení problémů nebo systémy pojištění vkladů.
- (30) Omezení práv akcionářů a věřitelů by měla být v souladu s článkem 52 Listiny základních práv. Nástroje k řešení problémů by proto měly být uplatněny pouze na instituce, jež jsou v úpadku nebo je u nich úpadek pravděpodobný, a pouze pokud je to nezbytné ke splnění cíle finanční stability v obecném zájmu. Nástroje k řešení problémů by se konkrétně měly použít, pokud instituci nelze likvidovat v běžném úpadkovém řízení bez destabilizování finančního systému a pokud jsou tato opatření nezbytná k zajištění rychlého převodu a kontinuity systémově významných funkcí a pokud neexistuje reálná perspektiva alternativního soukromého řešení, včetně zvýšení kapitálu stávajícími akcionáři nebo jakoukoli třetí stranou, jež by postačovalo k obnovení plné životaschopnosti instituce.
- (31) Zásah do majetkových práv by neměl být nepřiměřený. Dotčeným akcionářům a věřitelům by proto neměly vzniknout větší ztráty, než které by jim vznikly, pokud by v době přijetí rozhodnutí o řešení problémů došlo k likvidaci instituce. V případě částečného převodu aktiv řešené instituce na soukromého kupujícího nebo překlenovací banku by zbývající část řešené instituce měla být likvidována v běžném úpadkovém řízení. V zájmu ochrany akcionářů a věřitelů, kteří zůstanou v úpadkovém řízení instituce, by tito akcionáři a věřitelé měli mít nárok obdržet v úpadkovém řízení úhradu svých pohledávek, která by neměla být nižší než odhad toho, co by získali zpět, pokud by v běžném úpadkovém řízení byla likvidována celá instituce.
- (32) V zájmu ochrany práva akcionářů a věřitelů na to, aby nezískali méně, než by získali v běžném úpadkovém řízení, by měly být stanoveny jasné povinnosti ohledně ocenění aktiv a závazků instituce a měl by být poskytnut dostatečný čas na řádný odhad zacházení, jehož by se jim dostalo, pokud by instituce byla likvidována v běžném úpadkovém řízení. Měla by existovat možnost zahájit takové ocenění již ve fázi rané intervence. Před přijetím jakýchkoli opatření k řešení problémů by měl být proveden odhad hodnoty aktiv a závazků instituce a zacházení, jehož by se akcionářům a věřitelům dostalo v běžném úpadkovém řízení. Takové ocenění by mělo podléhat soudnímu přezkumu pouze společně s rozhodnutím o řešení problémů. Dále by měla existovat povinnost provést po uplatnění nástrojů k řešení problémů srovnání *ex post* mezi zacházením, jehož se akcionářům a věřitelům skutečně dostalo, a zacházením, jehož by se jim dostalo v běžném úpadkovém řízení. Pokud je zjištěno, že úhrada pohledávek akcionářů a věřitelů byla nižší, než částka, kterou by získali v běžném úpadkovém řízení, měli by mít nárok na úhradu rozdílu. Na rozdíl od ocenění před přijetím opatření k řešení problémů by mělo být možné napadnout toto srovnání odděleně od rozhodnutí o řešení problémů. Členské státy by měly mít volnost rozhodnout o postupu pro kompenzaci jakéhokoli rozdílu v zacházení s akcionáři a

věřiteli, jenž byl identifikován. Tento případný rozdíl by měl být uhrazen z mechanismů financování zřízených v souladu s touto směrnicí.

- (33) Je důležité, aby byly při úpadku instituce uznány ztráty. Hlavní zásadou pro ocenění aktiv a závazků institucí v úpadku by měla být jejich tržní hodnota v okamžiku, kdy jsou uplatněny nástroje k řešení problémů, pokud trhy řádně fungují. Když jsou trhy skutečně nefunkční, lze ocenění provést na základě řádně odůvodněné dlouhodobé ekonomické hodnoty aktiv a závazků. V naléhavých případech by mělo být možné, aby orgány příslušné k řešení provedly rychlé ocenění aktiv a závazků instituce v úpadku. Takové ocenění by mělo být prozatímní a mělo by se použít do doby, než bude provedeno nezávislé ocenění.
- (34) K zachování důvěry trhů a minimalizaci dalšího šíření nákazy je nutné rychlé jednání. Jakmile je instituce považována za instituci v úpadku nebo u níž je úpadek pravděpodobný, orgány příslušné k řešení by neměly s přijetím patřičných kroků otálet. Okolnosti, za nichž může dojít k úpadku instituce, a zejména zohlednění možné naléhavosti situace by měly orgánům příslušným k řešení umožnit přijmout opatření k řešení problémů, aniž by byla uložena povinnost nejprve uplatnit pravomoci k rané intervenci.
- (35) Nástroje k řešení problémů by měly být použity před poskytnutím jakékoli kapitálové injekce veřejného sektoru nebo odpovídající mimořádné veřejné finanční podpory instituci. To by však pro účely financování řešení problémů nemělo bránit využití systémů pojištění vkladů nebo fondů k řešení problémů. V tomto ohledu by využití mimořádné veřejné finanční podpory nebo fondů k řešení problémů, včetně systémů pojištění vkladů, na pomoc při řešení problémů institucí v úpadku mělo být posuzováno v souladu s příslušnými ustanoveními o státní podpoře.
- (36) Nástroje k řešení problémů by měly zahrnovat prodej obchodních činností soukromému kupujícímu, zřízení překlenovací instituce, oddělení dobrých aktiv instituce v úpadku od špatných a odepsání závazků instituce v úpadku.
- (37) Tam, kde byly nástroje k řešení problémů využity k převodu systémově důležitých služeb či životaschopné obchodní činnosti na zdravý subjekt, jakým je kupující ze soukromého sektoru nebo překlenovací instituce, měla by zbylá část instituce projít likvidací v odpovídajícím časovém rámci s ohledem na nutnost toho, aby instituce v úpadku poskytla služby a podporu tak, aby kupující či překlenovací instituce mohli provádět činnost či poskytovat služby, které na ně v důsledku daného převodu přešly.
- (38) Nástroj prodeje obchodních činností by měl příslušným orgánům umožnit prodat instituci nebo část jejích obchodních činností jednomu či více kupujícím bez svolení akcionářů. Při uplatnění nástroje prodeje obchodních činností by příslušné orgány měly provést kroky k uvedení instituce nebo části jejích obchodních činností na trh v otevřeném, transparentním a nediskriminačním procesu a usilovat o dosažení co nejvyšší prodejní ceny.
- (39) Za účelem ochrany práva akcionářů a věřitelů na to, aby nezískali méně, než by získali v běžném úpadkovém řízení, by veškeré výnosy z částečného převodu aktiv měly být využity ve prospěch řešené instituce. V případě převodu všech akcií nebo všech aktiv, práv a závazků instituce by veškeré výnosy z převodu měly být využity ve prospěch

akcionářů instituce v úpadku. Při výpočtu těchto výnosů by se měly odečíst náklady vzniklé úpadkem instituce a během procesu řešení problémů.

- (40) Za účelem včasného prodeje obchodních činností a ochrany finanční stability by mělo být posouzení kupujícího kvalifikované účasti provedeno bezodkladně, odchýlně od lhůt stanovených směrnicí 2006/48/ES.
- (41) Informace týkající se prodeje instituce v úpadku a jednání s potenciálními nabyvateli před uplatněním nástroje prodeje obchodních činností budou pravděpodobně mít systémový význam. V zájmu zajištění finanční stability je důležité, aby bylo zveřejnění takových informací požadovaných směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu)²⁵ odloženo po dobu nezbytnou k vypracování plánu a struktury řešení problémů instituce v souladu se lhůtami povolenými v rámci režimu zneužívání trhu.
- (42) Hlavním účelem překlenovací instituce jako instituce ovládané orgánem příslušným k řešení by bylo zajistit, aby klientům instituce, která je v platební neschopnosti, byly i nadále poskytovány základní finanční služby a aby instituce i nadále vykonávala základní finanční činnosti. Překlenovací instituce by měla být provozována jako životaschopný trvalý podnik a měla by být co nejdříve vrácena na trh nebo likvidována, pokud nebude životaschopná.
- (43) Nástroj rozdělení aktiv by měl příslušným orgánům umožnit převést málo výkonná či znehodnocená aktiva na samostatný subjekt. Tento nástroj by měl být použit pouze ve spojení s ostatními nástroji, aby instituce v úpadku nezískala neoprávněnou soutěžní výhodu.
- (44) Účinný režim řešení problémů by měl minimalizovat náklady řešení problémů instituce v úpadku, které nesou daňoví poplatníci. Měl by rovněž zajistit, aby bylo možné řešit problémy velkých a systémově významných institucí bez ohrožení finanční stability. Nástroj odepsání závazků tohoto cíle dosahuje tím, že zajišťuje, aby akcionáře a věřitele instituce postihly odpovídající ztráty a aby nesli příslušnou část nákladů. Za tím účelem Rada pro finanční stabilitu doporučila, aby zákonné pravomoci odepsat závazky byly součástí rámce řešení problémů jako doplňková možnost ve spojení s dalšími nástroji k řešení problémů.
- (45) Pro zajištění toho, aby orgány příslušné k řešení měly potřebnou flexibilitu k rozdělení ztrát mezi věřitele za různých okolností, je vhodné, aby tyto orgány měly pravomoc použít nástroj odepsání závazků jak v případech, kdy je cílem vyřešit problémy instituce v úpadku jako trvalý podnik, existuje-li realistická vyhlídka, že je možné obnovit životaschopnost instituce, tak tehdy, kdy jsou systémově důležité služby převedeny na překlenovací instituci a zbývající část instituce ukončí činnost a je likvidována.
- (46) V případě, že je nástroj odepsání závazků uplatněn s cílem obnovit kapitál instituce v úpadku, aby mohla dále fungovat jako trvalý podnik, měla by řešení problémů prostřednictvím odepsání závazků vždy doprovázet výměna vedení a následná restrukturalizace instituce a jejích činností, směřující k odstranění příčin úpadku. Tato

²⁵ Úř. věst. L 96, 12.4.2003, s. 16.

restrukturalizace by měla proběhnout na základě plánu reorganizace podniku. Pokud je to na místě, takové plány by měly být slučitelné s plánem restrukturalizace, který má instituce povinnost předložit Komisi v souladu s rámcem Unie pro státní podporu. Konkrétně navíc k opatřením, jejichž cílem je obnovení dlouhodobé životaschopnosti instituce, by plán měl obsahovat opatření, kterými se podpora omezuje na minimum, kterými se sdílí zátěž a která omezují narušení hospodářské soutěže.

- (47) Není vhodné uplatnit nástroj odepsání závazků u nároků, které jsou zajištěné, kolateralizované či jinak zaručené. Aby však bylo zajištěno, že bude nástroj odepsání závazků účinný a dosáhne svých cílů, je žádoucí, aby jej bylo možno uplatnit na co nejširší škálu nezajištěných závazků instituce v úpadku. Je ovšem vhodné některé druhy nezajištěných závazků z působnosti nástroje odepsání závazků vyloučit. Z důvodu veřejného pořádku a účinného řešení problémů by se nástroj odepsání závazků neměl vztahovat na vklady chráněné podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES ze dne 30. května 1994 o systémech pojištění vkladů²⁶, na závazky vůči zaměstnancům instituce v úpadku či na obchodní závazky související se zbožím a službami nezbytnými pro každodenní fungování instituce.
- (48) Vkladatelé držící vklady zajištěné v rámci systémů pojištění vkladů by neměli podléhat uplatnění nástroje odepsání závazků. Systém pojištění vkladů nicméně přispívá k financování procesu řešení problémů v rozsahu, v jakém by musel odškodnit vkladatele. Uplatnění pravomocí k odepsání závazků by zajistilo, že vkladatelé budou mít nadále přístup ke svým vkladům, což je hlavním důvodem, proč byly systémy pojištění vkladů zřízeny. Pokud by v takových případech nebylo stanoveno zapojení uvedených systémů, jednalo by se o neoprávněnou výhodu vůči zbytku věřitelů, kteří by podléhali uplatnění pravomocí orgánu příslušného k řešení.
- (49) Orgány příslušné k řešení by obecně měly používat nástroj odepsání závazků způsobem, který respektuje rovnocenné zacházení s věřiteli a zákonné pořadí nároků v souladu s příslušným insolvenčním právem. Ztráty by měly být nejprve absorbovány nástroji regulatorního kapitálu a měly by být přiděleny akcionářům buď cestou zrušení akcií nebo silného rozředění podílů. Pokud tyto nástroje nebudou postačovat, podřízené závazky by měly být konvertovány nebo odepsány. A prioritní závazky by měly být konvertovány nebo odepsány, pokud byly konvertovány nebo odepsány celé podřízené třídy.
- (50) Aby instituce nestrukturovaly své závazky způsobem, který oslabuje účinnost nástroje odepsání závazků, je vhodné stanovit, že by instituce měly vždy mít celkovou částku kapitálu, podřízených závazků a prioritních závazků podléhajících nástroji odepsání závazků, vyjádřenou jako procentní podíl celkových závazků instituce, které se nepovažují za kapitál pro účely směrnice 2006/48/ES nebo směrnice 2006/49/ES. Orgány příslušné k řešení by rovněž měly mít pravomoc požadovat, aby tento podíl byl zcela nebo zčásti složen z kapitálu a podřízených závazků.
- (51) Členské státy by měly zajistit, aby v okamžiku neživotaschopnosti vydávající instituce ztráty plně absorbovaly nástroje vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2. Proto by orgány příslušné k řešení měly mít povinnost v tomto bodě tyto nástroje plně odepsat nebo je konvertovat do nástrojů kmenového kapitálu tier 1, a to v okamžiku

²⁶ Úř. věst. L 135, 31.5.1994, s. 5–14.

neživotaschopnosti a ještě předtím, než budou podniknuty další kroky k řešení problémů. Za tím účelem by okamžik neživotaschopnosti měl být chápán jako okamžik, kdy příslušný vnitrostátní orgán rozhodne, že instituce splňuje podmínky pro řešení problémů, nebo okamžik, kdy tento orgán rozhodne, že instituce přestane být životaschopná, pokud uvedené kapitálové nástroje neodepíše. Skutečnost, že tyto nástroje mají být příslušnými orgány odepsány nebo konvertovány za podmínek vyžadovaných touto směrnicí, by měla být uznána v podmínkách, jimiž se tyto nástroje řídí, a v jakémkoli prospektu nebo nabídkových dokumentech zveřejněných nebo poskytnutých v souvislosti s těmito nástroji.

- (52) Díky tomu, že instituci zachová jako trvající podnik, by měl nástroj odepsání závazků maximalizovat hodnotu pohledávek věřitelů, zvýšit jistotu trhu a poskytnout jistotu protistranám. Pro ujistění investorů a tržních protistran a minimalizaci jeho dopadu je nutné umožnit, aby nástroj odepsání závazků nebyl uplatňován do 1. ledna 2018.
- (53) Orgány příslušné k řešení by měly mít veškeré zákonné pravomoci, které mohou být v různých kombinacích uplatněny při používání nástrojů k řešení problémů. Měly by mezi ně patřit pravomoci k převodu akcií, aktiv, práv nebo závazků instituce v úpadku na jiný subjekt, například jinou instituci nebo překlenovací instituci, pravomoci k odepsání nebo zrušení akcií nebo k odepsání nebo konverzi závazků instituce v úpadku, pravomoc nahradit vedení a pravomoc pozastavit úhradu závazků. Nutné mohou být také doplňkové pravomoci, včetně pravomoci vyžadovat od ostatních částí skupiny kontinuitu základních služeb.
- (54) Není nutné předepisovat přesný způsob, jakým by měly orgány příslušné k řešení do instituce, která je v platební neschopnosti, zasahovat. Orgány příslušné k řešení by měly mít na výběr mezi převzetím kontroly prostřednictvím přímého zásahu do instituce nebo prostřednictvím úředního příkazu. Měly by se rozhodovat podle okolností daného případu. Nezdá se být nutné zavádět v této fázi v zájmu účinné spolupráce mezi členskými státy jediný model.
- (55) Rámec řešení problémů by měl zahrnovat procesní požadavky, jimiž se zajistí, že se opatření k řešení problémů řádně oznámí a zveřejní. Avšak vzhledem k tomu, že informace získané orgány příslušnými k řešení a jejich odbornými poradci během procesu řešení problémů budou nejspíše citlivé, měl by se na ně předtím, než se rozhodnutí o řešení problémů zveřejní, vztahovat účinný režim důvěrnosti.
- (56) Vnitrostátní orgány by měly mít doplňkové pravomoci k zajištění účinnosti převodu akcií nebo dluhových nástrojů a aktiv, práv a závazků. Tyto pravomoci by měly zahrnovat pravomoc vyjmout z převáděných nástrojů nebo aktiv práva třetích stran, pravomoc vymáhat smlouvy a stanovovat kontinuitu ujednání ve vztahu k příjemci převedených aktiv a akcií. Práva zaměstnanců ukončit pracovní smlouvu by však neměla být dotčena. Právo některé ze stran ukončit smlouvu z důvodů jiných, než je pouhé nahrazení instituce v úpadku novou institucí, by rovněž nemělo být dotčeno. Orgány příslušné k řešení by také měly mít doplňkovou pravomoc uložit zbytkové instituci, u níž probíhá likvidace v souladu s postupy běžného úpadečného řízení, aby poskytovala nezbytné služby, které umožní, aby instituce, na kterou byly na základě použití nástroje prodeje obchodních činností nebo nástroje překlenovací instituce převedeny aktiva či akcie, provozovala své obchodní činnosti.

- (57) Podle článku 47 Listiny základních práv mají dotčené strany právo na řádný proces a na účinné prostředky nápravy vůči opatřením, která se jich týkají. Rozhodnutí přijatá orgány příslušnými k řešení by proto měla podléhat soudnímu přezkumu. Avšak vzhledem k tomu, že tato směrnice se má vztahovat na extrémně naléhavé situace a že pozastavení platnosti jakéhokoli rozhodnutí orgánů příslušných k řešení by mohlo bránit kontinuitě základních služeb, je nezbytné stanovit, že podání jakéhokoli návrhu na přezkum a jakýkoli předběžný soudní příkaz nemohou pozastavit vymáhání rozhodnutí v rámci řešení problémů. Kromě toho za účelem ochrany třetích stran, které si koupily aktiva, práva a závazky instituce, jejíž problémy jsou řešeny na základě výkonu pravomocí k řešení problémů příslušných orgánů, a pro zajištění stability finančních trhů by soudním přezkumem neměl být dotčen žádný správní akt nebo transakce uzavřená na základě zrušeného rozhodnutí. Náprava protiprávního rozhodnutí by se proto měla omezit na přiznání náhrady škody, kterou dotčené osoby utrpěly.
- (58) Je v zájmu účinného řešení problémů a zamezení sporům o příslušnost, aby nebyla vůči instituci v úpadku zahajována žádná běžná úpadková řízení či aby se v nich nepokračovalo, zatímco orgán příslušný k řešení vykonává své pravomoci k řešení problémů nebo uplatňuje nástroje k řešení problémů. Je rovněž užitečné a nezbytné pozastavit na omezenou dobu některé smluvní závazky, aby orgán příslušný k řešení měl čas zavést do praxe nástroje k řešení problémů.
- (59) Aby se zajistilo, že orgány příslušné k řešení, pokud převádějí aktiva a závazky kupujícímu ze soukromého sektoru nebo překlennovací instituci, budou mít patřičný čas na to, aby identifikovaly smlouvy, které je zapotřebí převést, je vhodné uvalit přiměřená omezení na práva protistran finanční smlouvu okamžitě vypořádat, urychlit ji nebo jiným způsobem ukončit před uskutečněním převodu. Takové omezení je nezbytné z toho důvodu, aby příslušné orgány mohly získat úplnou představu o rozvaze instituce v úpadku, beze změn hodnoty nebo rozsahu v důsledku případného rozsáhlého uplatnění práv na ukončení smlouvy. Aby se zajistilo, že k zasahování do smluvních práv protistran dojde pouze v minimální nezbytné míře, mělo by se omezení práv na ukončení uplatnit jediné ve vztahu k opatřením týkajícím se řešení problémů, přičemž práva na výpověď vyplývající z jakéhokoli jiného neplnění, včetně nezaplacení nebo nedodání marže, by měla zůstat zachována.
- (60) Pro zachování legitimních ujednání kapitálového trhu v případě převodu některých, nikoli však všech aktiv, práv a závazků instituce v úpadku je vhodné zahrnout záruky, které zabrání dělení propojených závazků, práv a smluv. Toto omezení účelového výběru z propojených smluv by mělo zahrnovat smlouvy se stejnou protistranou kryté zajišťovacími dohodami, dohody o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, dohody o vzájemném započtení pohledávek, dohody o nettingu při okamžitém vypořádání smlouvy a ujednání o strukturovaném financování. Pokud se používá záruka, orgány příslušné k řešení by měly mít povinnost převést všechny propojené smlouvy v rámci chráněného ujednání nebo je všechny ponechat ve zbytkové bance v úpadku. Tyto záruky by měly zajistit, že nebude dotčeno nakládání s expozicemi krytými nettingovou dohodou pro regulační účely podle směrnice 2006/48/ES.
- (61) Pokud mají orgány příslušné k řešení v úmyslu převést soubor propojených smluv a převod nemůže nabýt účinnosti ve vztahu ke všem smlouvám obsaženým v souboru, protože některá práva nebo závazky zahrnutá ve smlouvách se řídí právem území

mimo Unii, převod by neměl být proveden. Jakýkoli převod porušující toto pravidlo by měl být neplatný.

- (62) Zajištěním toho, aby orgány příslušné k řešení měly k dispozici stejné nástroje a pravomoci, se usnadní koordinovaný postup v případě úpadku přeshraniční skupiny, k podpoře spolupráce a zabránění nejednotným vnitrostátním reakcím budou však zřejmě nezbytné další kroky. Orgány příslušné k řešení by při řešení problémů subjektů ve skupině měly mít povinnost spolupracovat a svůj postup konzultovat v rámci kolegií k řešení problémů za účelem odsouhlasení režimu řešení problémů na úrovni skupiny. Kolegia k řešení problémů by měla být založena kolem jádra stávajících dohledových kolegií začleněním orgánů příslušných k řešení a případně pro skupinové subjekty začleněním ministerstev financí. V případě krize by se kolegium k řešení problémů mělo stát fōrem pro výměnu informací a koordinaci opatření k řešení problémů.
- (63) Řešení problémů přeshraničních skupin by mělo dosáhnout rovnováhy mezi potřebou toho, aby postupy zohledňovaly naléhavost situace a umožňovaly efektivní, spravedlivá a včasná řešení pro skupinu jako celek na jedné straně, a nezbytností ochrany finanční stability ve všech členských státech, v nichž skupina provozuje činnost, na straně druhé. Různé orgány příslušné k řešení by měly sdílet svá stanoviska v kolegiu pro řešení problémů. Opatření k řešení problémů navržená orgánem příslušným k řešení problémů na úrovni skupiny by měla být vypracována a projednána mezi různými vnitrostátními orgány příslušnými k řešení problémů v kontextu plánů řešení problémů skupiny. Kolegia k řešení problémů by měla shromáždit stanoviska orgánů příslušných k řešení ze všech členských států, v nichž je skupina aktivní, aby se usnadnila rychlá a společná rozhodnutí, kdykoli je to možné. Opatření k řešení problémů přijímaná orgánem příslušným k řešení problémů na úrovni skupiny by měla vždy zohledňovat jejich dopad na finanční stabilitu v členských státech, kde skupina provozuje činnost. To by mělo být zajištěno tím, že orgány příslušné k řešení členského státu, v němž je usazena pobočka, budou mít možnost vznášet námitky vůči rozhodnutím orgánu příslušného k řešení na úrovni skupiny, a to nejen pokud jde o vhodnost opatření k řešení problémů, ale také z důvodů potřeby chránit finanční stabilitu příslušného členského státu. Jakýkoli spor týkající se mimo jiné toho, zda je dostatečně ochráněna finanční stabilita ve všech různých členských státech, v nichž skupina provozuje činnost, by měl řešit Evropský orgán pro bankovníctví. Evropský orgán pro bankovníctví by měl zejména zajistit, aby konečné rozhodnutí o opatření k řešení problémů, které má být přijato, přiměřeně zohledňovalo zájem všech orgánů příslušných k řešení na ochraně finanční stability v Unii, jakož i ve všech členských státech, v nichž skupina provozuje činnost.
- (64) Vytvoření režimu řešení problémů na úrovni skupiny by mělo usnadnit koordinované řešení problémů, které by pravděpodobně všem institucím ve skupině přineslo nejlepší výsledky. Režim řešení problémů na úrovni skupiny by měl být navržen orgánem pro řešení problémů na úrovni skupiny a měl by být pro členy kolegia pro řešení problémů závazný. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení problémů, které by s režimem nesouhlasily, by měly mít možnost postoupit záležitost Evropskému orgánu pro bankovníctví. Evropský orgán pro bankovníctví by měl mít pravomoc urovnat nesoulad na základě posouzení toho, zda jsou nezávislá opatření dotčeného členského státu nezbytná z důvodů vnitrostátní finanční stability, s ohledem na dopad uvedených opatření na finanční stabilitu v ostatních členských státech a maximalizaci hodnoty skupiny jako celku.

- (65) V rámci režimu řešení problémů na úrovni skupiny by měly být vnitrostátní orgány vyzvány k uplatňování stejného nástroje na právní subjekty splňující podmínky pro řešení problémů. Vnitrostátní orgány by neměly mít pravomoc vznášet námitky k nástrojům řešení problémů uplatňovaným na úrovni skupiny, jež spadají do odpovědnosti orgánu příslušného k řešení na úrovni skupiny, jako je uplatnění nástroje překlenovací banky na mateřské úrovni, prodej aktiv mateřské úvěrové instituce, konverze dluhu na mateřské úrovni. Orgány příslušné k řešení problémů na úrovni skupiny by rovněž měly mít pravomoc použít instituci překlenovací banky na úrovni skupiny (což může případně zahrnovat ujednání o sdílení zátěže) s cílem stabilizovat skupinu jako celek. Vlastnictví dceřiných společností by mohlo být převedeno na překlenovací banku s cílem dalšího prodeje, buď jako balík, nebo jednotlivě, až budou na trhu správné podmínky. Kromě toho by měl mít orgán příslušný k řešení problémů na úrovni skupiny pravomoc uplatnit nástroj odepsání závazků na mateřské úrovni.
- (66) Účinné řešení problémů mezinárodně působících institucí a skupin vyžaduje dohody o spolupráci mezi Uníí a orgány příslušnými k řešení problémů ve třetích zemích. Spolupráce se usnadní, jestliže budou režimy řešení problémů ve třetích zemích založeny na společných zásadách a přístupech, které jsou vytvářeny Radou pro finanční stabilitu a skupinou G20. Za tímto účelem by měl Evropský orgán pro bankovníctví vypracovat a uzavřít rámcová správní ujednání s orgány třetích zemí v souladu s článkem 33 nařízení č. 1093/2010 a vnitrostátní orgány by měly uzavřít dvoustranná ujednání, jež budou co možná nejvíce v souladu s rámcovými ujednáními Evropského orgánu pro bankovníctví. Vypracování těchto ujednání mezi vnitrostátními orgány odpovědnými za řízení úpadku globálních podniků by mělo sloužit k zajištění účinného plánování, rozhodování a koordinace, pokud jde o mezinárodní skupiny. Evropskému orgánu pro bankovníctví by měla být rovněž svěřena pravomoc uznávat opatření přijatá orgány příslušnými k řešení třetích zemí. Členské státy by měly odpovídat za provedení rozhodnutí o uznání přijatých Evropským orgánem pro bankovníctví.
- (67) Spolupráce by měla probíhat jak ve vztahu k dceřiným společnostem skupin Unie nebo třetích zemí, tak ve vztahu k pobočkám institucí Unie nebo třetích zemí. Dceřiné společnosti skupin třetích zemí jsou podniky usazenými v Unii a proto plně podléhají právu Unie, včetně nástrojů k řešení problémů stanovených touto směrnicí. Je však nezbytné, aby si členské státy uchovaly právo uplatnit nástroje k řešení problémů také vůči pobočkám institucí, které mají své sídlo ve třetích zemích, pokud by uznání a uplatnění postupů třetí země týkajících se pobočky ohrozilo finanční stabilitu v Unii nebo pokud by se vkladatelům z Unie nedostalo zacházení rovnocenného se zacházením s vkladateli ze třetí země. Z těchto důvodů by měl mít Evropský orgán pro bankovníctví právo po konzultaci s vnitrostátními orgány příslušnými k řešení odmítnout uznání postupů třetí země ve vztahu k unijním pobočkám institucí třetích zemí.
- (68) Existují okolnosti, ze kterých může účinnost uplatněných nástrojů k řešení problémů záviset na dostupnosti krátkodobého financování pro instituci nebo překlenovací instituci, poskytnutí záruk potenciálním kupujícím či poskytnutí kapitálu překlenovací instituci. Nehledě na úlohu centrálních bank při poskytování likvidity finančnímu systému i v době napětí je důležité, aby členské státy zřídily mechanismy financování s cílem předejít tomu, aby byly finanční prostředky potřebné pro tyto účely čerpány z vnitrostátních rozpočtů. Stabilizaci finančního systému by mělo financovat finanční odvětví jako celek.

- (69) V zásadě by měly příspěvky pocházet z odvětví, a to nezávisle na jakékoli operaci řešení problémů, již by měly předcházet. Když bude předchozí financování nedostačující ke krytí ztrát či nákladů vzniklých využitím mechanismů financování, měly by se vybrat další příspěvky, aby uhradily dodatečné náklady nebo ztrátu.
- (70) Pro dosažení kritického množství a zamezení procyklickým efektům, k nimž by došlo, pokud by se mechanismy financování musely v situaci systémové krize spoléhat výlučně na příspěvky *ex post*, je nezbytné, aby finanční prostředky vnitrostátních mechanismů financování dostupné *ex ante* dosahovaly určitého cílového objemu.
- (71) V zájmu zajištění spravedlivého výpočtu příspěvků a poskytnutí pobídek k činnosti v rámci méně rizikového modelu by příspěvky do vnitrostátních mechanismů financování měly zohledňovat míru rizika, které úvěrovým institucím vzniká.
- (72) Zajištění účinného řešení problémů finančních institucí v úpadku v rámci Unie je zásadním prvkem pro dokončení vnitřního trhu. Úpadek takových institucí má dopad nejen na finanční stabilitu trhů, v nichž přímo provozují činnost, ale i na celý finanční trh Unie. S dokončením vnitřního trhu s finančními službami se zvýrazňuje vzájemné ovlivňování různých vnitrostátních finančních systémů. Instituce provozují činnost mimo svůj členský stát usazení a jsou mezi sebou propojené prostřednictvím mezibankovních a jiných trhů, které jsou ve své podstatě celoevropské. Zajištění účinného financování pro řešení problémů těchto institucí za rovných podmínek mezi členskými státy je v nejlepším zájmu členských států, v nichž provozují činnost, ale i všech členských států obecně jako prostředek k zajištění rovných podmínek hospodářské soutěže a lepšího fungování jednotného finančního trhu Unie. Zřízení Evropského systému mechanismů financování by zajistilo, že budou všechny instituce s operacemi v Unii podléhat stejně účinným mechanismům financování pro řešení problémů a přispívat ke stabilitě jednotného trhu.
- (73) Za účelem vytvoření odolného Evropského systému mechanismů financování a v souladu s cílem požadujícím, aby financování pocházelo především z odvětví a nikoli z veřejných rozpočtů, by měly být vnitrostátní mechanismy schopny půjčovat si v případě potřeby navzájem.
- (74) Mechanismy financování jsou zřizovány na úrovni členských států, v situaci řešení problémů skupiny by však měly být sdíleny. Pokud opatření k řešení problémů zajistí, že budou mít vkladatelé i nadále přístup ke svým vkladům, systémy pojištění vkladů, k nimž řešená instituce patří, by měly odpovídat – do výše pojištěných vkladů – za výši ztrát, které by nesly, pokud by byla instituce likvidována v běžném úpadkovém řízení.
- (75) Vedle zajištění úhrady vkladatelům nebo stálého přístupu k pojištěným vkladům by si členské státy měly zachovat diskreční pravomoc rozhodnout, zda by mohly být systémy pojištění vkladů rovněž použity jako mechanismy financování ostatních opatření k řešení problémů. Tato flexibilita by se neměla používat tak, aby to ohrožovalo financování systémů pojištění vkladů nebo záruku úhrady pojištěných vkladů.
- (76) Pokud jsou v souvislosti s řešením problémů úvěrové instituce vklady převáděny na jinou instituci, neměli by být vkladatelé pojištěni nad úroveň krytí stanovenou směrnicí 94/19/ES. Proto by měla být velikost nároků ve vztahu k vkladům

zůstávajícím v řešené úvěrové instituci omezena na rozdíl mezi převedenými finančními prostředky a úrovní krytí stanovenou směrnicí 94/19/ES. Jestliže jsou převáděné vklady vyšší než úroveň krytí, vkladatel by neměl mít žádný nárok vůči systému pojištění vkladů ve vztahu k vkladům zůstávajícím v řešené úvěrové instituci.

- (77) Zřízení mechanismů financování vytvářejících Evropský systém mechanismů financování stanovený touto směrnicí by mělo zajistit koordinaci použití prostředků dostupných na vnitrostátní úrovni pro řešení problémů.
- (78) Technické normy v oblasti finančních služeb by měly zajistit harmonizaci a přiměřenou ochranu vkladatelů, investorů a spotřebitelů v celé Unii. Vzhledem k vysoce odborným znalostem, jimiž Evropský orgán pro bankovníctví disponuje, by bylo účinné a vhodné pověřit tento orgán vypracováním návrhů regulačních a prováděcích technických norem bez politických rozhodnutí a jejich předložením Komisi.
- (79) Komise by měla návrhy regulačních technických norem vypracované Evropským orgánem pro bankovníctví přijmout prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie a podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.
- (80) Komise by měla být zmocněna přijmout akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie s cílem: specifikovat definice „zásadních funkcí“ a „hlavních druhů obchodních činností“, specifikovat okolnosti, za nichž je instituce v úpadku nebo je její úpadek pravděpodobný, specifikovat okolnosti, za nichž by měl být uplatněn nástroj rozdělení aktiv, specifikovat závazky vyloučené z působnosti nástroje odepsání závazků, specifikovat okolnosti, za nichž je vyloučení z působnosti nástroje odepsání závazků nezbytné pro zajištění kontinuity zásadních operací a hlavních druhů obchodních činností, specifikovat kritéria pro určení minimální výše způsobilých závazků vyžadované od institucí pro účely nástroje odepsání závazků, specifikovat okolnosti, za nichž by při uplatnění nástroje odepsání závazků měly být stávající akcie zrušeny a závazky konvertovány na akcie, specifikovat okolnosti, za nichž by postupy třetí země k řešení problémů neměly být uznány, dále specifikovat podmínky, za nichž by se mělo dojít k závěru, že se cílový objem mechanismů financování podstatně odchýlil od původní úrovně, přijmout kritéria pro přizpůsobení příspěvků do mechanismů financování rizikového profilu institucí, definovat povinnosti za účelem zajištění účinné úhrady příspěvků do mechanismů financování a specifikovat podmínky vzájemných půjček mezi vnitrostátními mechanismy financování. Je zvláště důležité, aby Komise během svých přípravných prací vedla náležitou konzultaci, včetně konzultací na odborné úrovni.
- (81) Je vhodné, aby v některých případech Evropský orgán pro bankovníctví nejprve podporoval sblížování praxe vnitrostátních orgánů prostřednictvím pokynů a aby v pozdější fázi na základě konvergence dosažené uplatňováním pokynů Evropského orgánu pro bankovníctví byla Komise zmocněna přijmout akty v přenesené pravomoci.
- (82) Při vypracování aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit včasné a trvalé předávání informací o příslušných dokumentech Parlamentu a Radě.

- (83) Evropský parlament a Rada by měly mít možnost vyslovit proti aktu v přenesené pravomoci námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne oznámení. Evropskému parlamentu a Radě by mělo být umožněno informovat ostatní orgány o svém záměru námitky nevyslovit.
- (84) V prohlášení k článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie připojeném k závěrečnému aktu mezivládní konference, která přijala Lisabonskou smlouvu, vzala tato konference na vědomí záměr Komise pokračovat při vypracovávání návrhů aktů v přenesené pravomoci v oblasti finančních služeb v konzultacích s odborníky jmenovanými členskými státy, a to v souladu se svými zavedenými postupy.
- (85) Komise by měla být rovněž zmocněna k přijímání prováděcích technických norem prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 291 Smlouvy o fungování Evropské unie a v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010. Evropský orgán pro bankovníctví by měl být pověřen vypracováním návrhů prováděcích technických norem a jejich předložením Komisi.
- (86) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES ze dne 4. dubna 2001 o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí²⁷ stanoví ve všech členských státech vzájemné uznávání a vymáhání rozhodnutí týkajících se reorganizace nebo likvidace úvěrových institucí, které mají pobočky v jiném členském státě, než je členský stát, v němž mají sídlo. Směrnice zajišťuje, že jsou všechna aktiva a závazky úvěrové instituce bez ohledu na to, ve které zemi se nacházejí, řešeny v jednom řízení v domovském členském státě a že s věřiteli v hostitelských členských státech se nakládá stejným způsobem jako s věřiteli v domovském členském státě; v zájmu účinného řešení problémů by se směrnice 2001/24/ES měla použít rovněž v případě uplatnění nástrojů k řešení problémů, a to jak v případě, kdy jsou tyto nástroje uplatněny na úvěrové instituce, tak pokud jsou uplatněny na jiné subjekty, na které se vztahuje režim řešení problémů. Směrnice 2001/24/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (87) Unijní směrnice o právu společností obsahují závazná pravidla ochrany akcionářů a věřitelů úvěrových institucí spadajících do oblasti působnosti těchto směrnic. V situaci, kdy orgány příslušné k řešení potřebují jednat rychle, mohou uvedená pravidla bránit přijetí účinných opatření a uplatnění nástrojů a pravomocí pro řešení problémů, a proto by měly být stanoveny výjimky. V zájmu zajištění nejvyšší možné úrovně právní jistoty pro zúčastněné strany by výjimky měly být jasně a úzce vymezené a měly by se použít pouze ve veřejném zájmu a jsou-li překročeny prahové podmínky pro řešení problémů. Použití nástrojů k řešení problémů předpokládá, že jsou respektovány cíle řešení problémů a podmínky pro řešení problémů stanovené touto směrnicí.
- (88) Druhá směrnice Rady 77/91/EHS ze dne 13. prosince 1976 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 58 druhého pododstavce Smlouvy při zakládání akciových společností a při udržování a změně jejich základního kapitálu, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření²⁸ obsahuje pravidla týkající se práva akcionářů rozhodovat o snížení a zvýšení kapitálu, jejich práva účastnit se jakékoli

²⁷ Úř. věst. L 125, 5.5.2001, s. 15.

²⁸ Úř. věst. L 26, 31.1.1977, s. 1.

emise nových akcií za hotovostní úhradu, ochrany věřitelů v případě snížení kapitálu a svolání valné hromady v případě vážné ztráty kapitálu. Uvedená pravidla mohou bránit tomu, aby orgány pro řešení problémů jednaly rychle, a proto by z nich měly být stanoveny výjimky.

- (89) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/35/EU ze dne 5. dubna 2011 o fúzích akciových společností²⁹ stanoví mimo jiné pravidla o schvalování fúzí valnou hromadou každé z fúzujících společností, o požadavcích na návrh podmínek fúze, zprávu řídicích orgánů a znaleckou zprávu a o ochraně věřitelů. Šestá směrnice Rady 82/891/EHS ze dne 17. prosince 1982, založená na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o rozdělení akciových společností³⁰ obsahuje podobná pravidla ohledně rozdělení akciových společností. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/56/ES ze dne 26. října 2005 o přeshraničních fúzích kapitálových společností³¹ stanoví obdobná pravidla pro přeshraniční fúze kapitálových společností. Měla by být stanovena výjimka z těchto směrnic, která by orgánům příslušným k řešení problémů umožnila rychlé jednání.
- (90) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES ze dne 21. dubna 2004 o nabídkách převzetí³² stanoví povinnost vyžadovat povinnou nabídku na převzetí u všech akcií společnosti za spravedlivou cenu, jak je definována v uvedené směrnici, jestliže nějaká osoba nabude, ať přímo nebo nepřímo a sama nebo v součinnosti s jinou osobou, určitý podíl akcií dané společnosti, jenž jí zajišťuje ovládnutí této společnosti a který je dán vnitrostátním právem. Účelem pravidla o povinné nabídce je chránit menšinové akcionáře v případě změny kontroly. Avšak vyhlídka takové nákladné povinnosti by mohla odradit případné investory v dotčené instituci a pro orgány příslušné k řešení by tak mohlo být komplikované využít všech jejich pravomocí k řešení problémů. Z povinnosti povinné nabídky by měla být stanovena výjimka v míře nezbytné pro uplatnění pravomocí pro řešení problémů, ale po uplynutí období řešení problémů by pravidlo závazné nabídky mělo platit ve vztahu k jakékoli osobě, která získá v dotčené instituci kontrolu.
- (91) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/36/ES ze dne 11. července 2007 o výkonu některých práv akcionářů ve společnostech s kótovanými akciemi³³ stanoví procesní práva akcionářů v souvislosti s valnou hromadou. Směrnice 2007/36/ES mimo jiné stanoví minimální lhůtu mezi svoláním valné hromady a jejím konáním a také obsah oznámení o svolání. Uvedená pravidla mohou bránit tomu, aby orgány pro řešení problémů jednaly rychle, a proto by z uvedené směrnice měla být stanovena výjimka. Před řešením problémů může být nutné urychleně navýšit kapitál v situaci, kdy instituce nesplňuje či pravděpodobně nebude splňovat požadavky směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES, a navýšení kapitálu pravděpodobně stabilizuje finanční situaci a zabrání dosažení prahové hodnoty pro řešení problémů. V takových situacích by měla být stanovena možnost svolat valnou hromadu ve zkrácené lhůtě pro svolání. Akcionáři by si však měli ponechat své rozhodovací pravomoci ohledně navýšení kapitálu a zkrácení lhůty pro svolání valné hromady. Měla by být stanovena výjimka ze směrnice 2007/36/ES, umožňující vznik takového mechanismu.

²⁹ Úř. věst. L 110, 29.4.2011, s. 1.

³⁰ Úř. věst. L 378, 31.12.1982, s. 47.

³¹ Úř. věst. L 310, 25.11.2005, s. 1.

³² Úř. věst. L 142, 30.4.2004, s. 12.

³³ Úř. věst. L 184, 14.7.2007, s. 17.

- (92) V zájmu zajištění toho, aby orgány příslušné k řešení byly zastoupeny v Evropském systému finančního dohledu zřízeném nařízením (EU) č. 1093/2010, a toho, aby Evropský orgán pro bankovníctví měl odborné znalosti potřebné k plnění úkolů stanovených touto směrnicí, by nařízení (EU) č. 1093/2010 mělo být změněno tak, aby pojem příslušných orgánů zavedený uvedeným nařízením zahrnoval vnitrostátní orgány příslušné k řešení definované touto směrnicí. Skutečnost, že jsou orgány příslušné k řešení a příslušné orgány podle nařízení (EU) č. 1093/2010 takto postaveny na roveň, je v souladu s úkolem, který je Evropskému orgánu pro bankovníctví přidělen podle článku 25 nařízení (EU) č. 1093/2010: přispívat k vytváření a koordinaci účinných a soudržných ozdravných plánů a plánů řešení problémů a aktivně se na vytváření těchto nástrojů podílet a zaměřovat se na usnadňování řešení problémů institucí v úpadku, zejména skupin působících přeshraničně.
- (93) S cílem zajistit, aby instituce, osoby, které vykonávají efektivní kontrolu nad jejich podnikáním, a členové řídicího orgánu instituce dodržovali povinnosti vyplývající z této směrnice a aby se s nimi v celé Unii zacházelo stejně, měly by členské státy stanovit správní sankce a opatření, které jsou účinné, přiměřené a odrazující. Správní sankce a opatření stanovená členskými státy by tedy měly splňovat určité základní požadavky, pokud jde o jejich určení, o kritéria, která by měla být zohledněna při ukládání sankce nebo opatření, o zveřejňování sankcí či opatření, o klíčové sankční pravomoci a o výši finančních správních sankcí.
- (94) Tato směrnice odkazuje na správní sankce i na opatření, které zahrnují všechny úkony provedené v reakci na porušení právních předpisů a které mají odradit od dalšího takového jednání bez ohledu na to, zda se podle vnitrostátního práva kvalifikují jako sankce nebo opatření.
- (95) Tato směrnice by se neměla dotýkat ustanovení právních předpisů členských států, pokud jde o trestněprávní sankce.
- (96) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením ze dne 28. září 2011 členských států a Komise o informativních dokumentech³⁴ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. Ve vztahu k této směrnici považuje zákonodárce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (97) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí práva, svobody a zásady uznané zejména v Listině základních práv Evropské unie, a zejména právo na vlastnictví, právo na účinnou nápravu a spravedlivý proces a právo na obranu,

³⁴ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

OBLAST PŮSOBNOSTI, DEFINICE A ORGÁNY

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

Tato směrnice stanoví pravidla a postupy týkající se ozdravných postupů a řešení problémů těchto subjektů:

- a) úvěrových institucí a investičních podniků;
- b) finančních institucí, pokud je finanční instituce dceřinou společností úvěrové instituce či investičního podniku nebo společnosti uvedené v písmeni c) a d) a podléhá dohledu mateřské společnosti na konsolidovaném základě v souladu s hlavou V kapitolou 2 oddílem 2 pododdílem I směrnice 2006/48/ES;
- c) finančních holdingových společností, smíšených finančních holdingových společností, smíšených holdingových společností;
- d) mateřských finančních holdingových společností v členském státě, mateřských finančních holdingových společností v Unii, mateřských smíšených finančních holdingových společností v členském státě, mateřských smíšených finančních holdingových společností v Unii;
- e) poboček institucí se sídlem mimo Unii v souladu se specifickými podmínkami stanovenými v této směrnici.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se použijí následující definice:

- (1) „řešením problémů“ se rozumí restrukturalizace instituce za účelem zajištění kontinuity jejích základních funkcí, zachování finanční stability a obnovení životaschopnosti celé instituce nebo její části;
- (2) „úvěrovou institucí“ se rozumí úvěrová instituce definovaná v čl. 4 bodě 1 směrnice 2006/48/ES;
- (3) „investičním podnikem“ se rozumí investiční podnik definovaný v čl. 3 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/49/ES, který podléhá požadavku na počáteční kapitál uvedenému v článku 9 uvedené směrnice;

- (4) „finanční institucí“ se rozumí finanční instituce definovaná v čl. 4 bodě 5 směrnice 2006/48/ES;
- (5) „dceřiným podnikem“ se rozumí dceřiný podnik definovaný v čl. 4 bodě 13 směrnice 2006/48/ES;
- (6) „mateřským podnikem“ se rozumí mateřský podnik definovaný v čl. 4 bodě 12 směrnice 2006/48/ES;
- (7) „konsolidovaným základem“ se rozumí na základě konsolidované finanční situace skupiny podléhající dohledu na konsolidovaném základě v souladu s hlavou V kapitolou 2 oddílem 2 pododdílem I směrnice 2006/48/ES nebo na subkonsolidovaném základě v souladu s čl. 73 odst. 2 uvedené směrnice;
- (8) „finanční holdingovou společností“ se rozumí finanční instituce, jejíž dceřiné podniky jsou výhradně nebo převážně instituce či finanční instituce, přinejmenším jedna z takových dceřiných společností je institucí, přičemž se nejedná o smíšenou finanční holdingovou společnost ve smyslu čl. 2 bodu 15 směrnice 2002/87/ES;
- (9) „smíšenou finanční holdingovou společností“ se rozumí smíšená finanční holdingová společnost ve smyslu čl. 2 bodu 15 směrnice 2002/87/ES;
- (10) „smíšenou holdingovou společností“ se rozumí smíšená holdingová společnost definovaná v čl. 4 bodě 20 směrnice 2006/48/ES nebo smíšená holdingová společnost definovaná v čl. 3 odst. 3 písm. b) směrnice 2006/49/ES;
- (11) „mateřskou finanční holdingovou společností v členském státě“ se rozumí finanční holdingová společnost, která sama není dceřiným podnikem instituce povolené v témže členském státě ani dceřiným podnikem finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti zřízené v témže členském státě;
- (12) „mateřskou finanční holdingovou společností v Unii“ se rozumí mateřská finanční holdingová společnost, která není dceřiným podnikem instituce povolené v kterémkoli členském státě ani dceřiným podnikem jiné finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti zřízené v kterémkoli členském státě;
- (13) „mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v členském státě“ se rozumí smíšená finanční holdingová společnost, která sama není dceřiným podnikem instituce povolené v témže členském státě ani dceřiným podnikem finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti zřízené v témže členském státě;
- (14) „mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v Unii“ se rozumí mateřská smíšená finanční holdingová společnost, která není dceřiným podnikem úvěrové instituce povolené v kterémkoli členském státě ani dceřiným podnikem jiné finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti zřízené v kterémkoli členském státě;
- (15) „cíli řešení problémů“ se rozumí cíle vymezené v čl. 26 odst. 2;
- (16) „pobočkou“ se rozumí pobočka definovaná v čl. 4 bodě 3 směrnice 2006/48/ES;

- (17) „orgánem příslušným k řešení“ se rozumí orgán jmenovaný členským státem v souladu s článkem 3;
- (18) „nástrojem k řešení problémů“ se rozumí nástroj prodeje obchodních činností, nástroj překlenovací instituce, nástroj rozdělení aktiv nebo nástroj odepsání závazků;
- (19) „pravomocemi k řešení problémů“ se rozumí pravomoci vymezené v čl. 56 odst. 1;
- (20) „příslušným orgánem“ se rozumí příslušný orgán, jak je definován v čl. 4 bodě 4 směrnice 2006/48/ES či v čl. 3 odst. 3 písm. c) směrnice 2006/49/ES;
- (21) „příslušnými ministerstvy“ se rozumí ministerstva financí či jiná ministerstva odpovědná za rozhodnutí v hospodářské, finanční a rozpočtové oblasti v rámci vnitrostátních kompetencí;
- (22) „kontrolou“ se rozumí vztah mezi mateřským podnikem a dceřiným podnikem, jak je vymezen v článku 1 směrnice 83/349/EHS, nebo podobný vztah mezi jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobou a podnikem;
- (23) „institucí“ se rozumí úvěrová instituce nebo investiční podnik;
- (24) „vedením“ se rozumí osoby, které skutečně řídí činnost úvěrové instituce v souladu s článkem 11 směrnice 2006/48/ES;
- (25) „skupinou“ se rozumí mateřský podnik a jeho dceřiné podniky;
- (26) „mimořádnou veřejnou finanční podporou“ se rozumí státní podpora ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, která je poskytnuta s cílem zachovat nebo obnovit životaschopnost, likviditu nebo platební schopnost instituce;
- (27) „subjektem skupiny“ se rozumí právnická osoba, která je součástí skupiny;
- (28) „plánem ozdravných postupů“ se rozumí plán vypracovaný a vedený institucí v souladu s článkem 5;
- (29) „zásadními funkcemi“ se rozumí činnosti, služby a operace, jejichž přerušení by pravděpodobně vyústilo v narušení ekonomiky či finančních trhů v jednom nebo více členských státech;
- (30) „hlavními druhy obchodních činností“ se rozumí druhy obchodních činností a souvisejících služeb, které pro instituci představují podstatný zdroj příjmů, zisků či franšízové hodnoty;
- (31) „orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě“ se rozumí příslušný orgán odpovědný za dohled na konsolidovaném základě definovaný v čl. 4 bodě 48 směrnice 2006/48/ES;
- (32) „kapitálem“ se rozumí kapitál ve smyslu hlavy V kapitoly 2 směrnice 2006/48/ES;
- (33) „podmínkami pro řešení problémů“ se rozumí podmínky uvedené v čl. 27 odst. 1;

- (34) „opatřením k řešení problémů“ se rozumí rozhodnutí zahájit řešení problémů instituce podle článku 27, uplatnění nástroje k řešení problémů na instituci nebo výkon jedné nebo více pravomocí k řešení problémů ve vztahu k instituci;
- (35) „plánem řešení problémů“ se rozumí plán vypracovaný pro instituci příslušným orgánem příslušným k řešení problémů v souladu s článkem 9;
- (36) „řešením problémů na úrovni skupiny“ se rozumí jedno z těchto opatření:
- a) přijetí opatření k řešení problémů na úrovni mateřského podniku nebo instituce, která podléhá dohledu na konsolidovaném základě, nebo
 - b) koordinace uplatnění nástrojů k řešení problémů a výkonu pravomocí k řešení problémů orgány příslušnými k řešení ve vztahu k subjektům skupiny, které splňují podmínky pro řešení problémů;
- (37) „plánem řešení problémů na úrovni skupiny“ se rozumí plán pro řešení problémů na úrovni skupiny vypracovaný v souladu s články 11 a 12;
- (38) „orgánem příslušným k řešení na úrovni skupiny“ se rozumí orgán příslušný k řešení v členském státě, ve kterém se nachází orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě;
- (39) „kolegiem k řešení problémů“ se rozumí kolegium zřízené v souladu s článkem 80 k provádění úkolů vyžadovaných články 12, 13 a 83;
- (40) „běžným úpadkovým řízením“ se rozumí kolektivní úpadková řízení, která zahrnují částečný nebo úplný odprodej majetku dlužníka a jmenování likvidátora, běžně použitelná na instituce podle vnitrostátního práva, ať už specifická pro uvedené instituce nebo obecně použitelná na jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobu;
- (41) „dluhovými nástroji“ uvedenými v čl. 56 písm. d), i), l) a m) se rozumí dluhopisy a jiné formy převoditelného dluhu, jakýkoli nástroj vytvářející nebo uznávající dluh a nástroje poskytující práva na nabytí dluhových nástrojů;
- (42) „mateřskou institucí v členském státě“ se rozumí mateřská úvěrová instituce v členském státě definovaná v čl. 4 bodě 14 směrnice 2006/48/ES nebo mateřský investiční podnik v členském státě definovaný v čl. 3 písm. f) směrnice 2006/49/ES;
- (43) „mateřskou institucí v Unii“ se rozumí mateřská úvěrová instituce v Unii, jak je definována v čl. 4 bodě 16 směrnice 2006/48/ES, nebo mateřský investiční podnik v Unii, jak je definován v čl. 3 písm. g) směrnice 2006/49/ES;
- (44) „požadavky na kapitál“ se rozumí požadavky článku 75 směrnice 2006/48/ES;
- (45) „kolegii dohledu“ se rozumí kolegia orgánů dohledu zřízená v souladu s článkem 131a směrnice 2006/48/ES;
- (46) „rámcem státní podpory Unie“ se rozumí rámec zřízený články 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie a nařízeními vytvořenými nebo přijatými podle článku 107 nebo čl. 106 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie;

- (47) „likvidací“ se rozumí realizace aktiv instituce;
- (48) „nástrojem rozdělení aktiv“ se rozumí převod aktiv a práv instituce, která splňuje podmínky pro řešení problémů, na subjekt pro správu aktiv v souladu s článkem 36, provedený orgánem příslušným k řešení vykonávajícím pravomoci k převodu;
- (49) „nástrojem odepsání závazků“ se rozumí uplatnění pravomoci odepsat a pravomoci provést konverzi ve vztahu k závazkům instituce, která splňuje podmínky pro řešení problémů v souladu s článkem 37, ze strany orgánu příslušného k řešení;
- (50) „nástrojem prodeje obchodních činností“ se rozumí převod nástrojů vlastnického práva nebo aktiv, práv nebo závazků instituce, která splňuje podmínky pro řešení problémů, na kupujícího, který není překlenovací institucí, v souladu s článkem 32, provedený orgánem příslušným k řešení;
- (51) „nástrojem překlenovací instituce“ se rozumí pravomoc převádět aktiva, práva či závazky instituce, která splňuje podmínky pro řešení problémů, na překlenovací instituci v souladu s článkem 34;
- (52) „překlenovací institucí“ se rozumí právní subjekt v úplném vlastnictví jednoho nebo více veřejných orgánů (mezi něž může patřit orgán příslušný k řešení), která je vytvořena, aby obdržela některá nebo veškerá aktiva, práva a závazky řešené instituce s cílem provádět některé nebo veškeré její služby a činnosti;
- (53) „nástroji vlastnického práva“ se rozumí akcie, nástroje, jež udělují vlastnický podíl ve vzájemných pojišťovnách, nástroje, jež jsou přeměnitelné na akcie nebo nástroje vlastnického práva nebo jež udělují právo na akcie nebo nástroje vlastnického práva, a nástroje představující podíly v akciích nebo v nástrojích vlastnického práva;
- (54) „pravomocemi k převodu“ se rozumí pravomoci vymezené v čl. 56 odst. 1 písm. c), d) nebo e) k převodu akcií, jiných nástrojů vlastnického práva, dluhových nástrojů, aktiv, práv nebo závazků či jakékoli kombinace těchto položek z řešené instituce na příjemce;
- (55) „ústřední protistranou“ se rozumí právní subjekt, který vstupuje mezi protistrany smluv obchodovaných na jednom či několika finančních trzích, a stává se tak kupujícím pro každého prodávajícího a prodávajícím pro každého kupujícího;
- (56) „deriváty“ se rozumí finanční nástroje uvedené v bodech 4 až 10 oddílu C přílohy I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES³⁵;
- (57) „pravomocemi odepisovat a provádět konverzi“ se rozumí pravomoci vymezené v čl. 56 odst. 1 písm. f) až l);
- (58) „zajištěným závazkem“ se rozumí závazek, u něhož je právo věřitele na platbu zajištěno zatížením aktiv, zástavním nebo zadržovacím právem nebo ujednáními o zajištění včetně závazků vzniklých z repo obchodů a jiných dohod o zajištění s převodem vlastnického práva;

³⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS – Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.

- (59) „nástroji vedlejšího kapitálu tier 1“ se rozumí kapitálové nástroje, jež se kvalifikují jako kapitál podle čl. 57 písm. ca) směrnice 2006/48/ES;
- (60) „celkovou částkou“ se rozumí celková částka, u níž orgán příslušný k řešení posoudil, že musí být odepsána ze způsobilých závazků nebo konvertována, v souladu s čl. 41 odst. 1;
- (61) „nástroji kmenového kapitálu tier 1“ se rozumí kapitálové nástroje, jež se kvalifikují jako kapitál podle čl. 57 písm. a) směrnice 2006/48/ES;
- (62) „způsobilými závazky“ se rozumí závazky instituce, jež nejsou vyloučeny z působnosti nástroje odepsání závazků na základě čl. 38 odst. 2;
- (63) „systémem pojištění vkladů“ se rozumí systém pojištění vkladů zavedený a oficiálně uznaný členským státem podle článku 3 směrnice 94/19/ES;
- (64) „nástroji kapitálu tier 2“ se rozumí kapitálové nástroje, jež se kvalifikují jako kapitál podle čl. 56 písm. f) a h) směrnice 2006/48/ES;
- (65) „příslušnými kapitálovými nástroji“ se pro účely hlavy IV kapitoly III oddílu 5 a 6 rozumí nástroje vedlejšího kapitálu tier 1 a nástroje kapitálu tier 2;
- (66) „přepočítacím koeficientem“ se rozumí faktor určující počet kmenových akcií, na něž bude konvertován závazek konkrétní třídy, a to buď odkazem na jeden nástroj dané třídy nebo na konkrétní jednotku hodnoty závazku;
- (67) „dotčeným věřitelem“ se rozumí věřitel, jehož pohledávka souvisí se závazkem, jenž je v důsledku výkonu pravomoci odepisovat závazky nebo provádět konverzi snížen nebo převeden na akcie;
- (68) „dotčeným akcionářem“ se rozumí akcionář, jehož akcie jsou zrušeny na základě pravomoci uvedené v čl. 56 odst. 1 písm. j);
- (69) „odpovědným orgánem“ se rozumí orgán členského státu určený v souladu s článkem 54, jenž je podle vnitrostátního práva uvedeného státu odpovědný za rozhodnutí uvedená v čl. 51 odst. 1;
- (70) „příslušnou mateřskou institucí“ se rozumí mateřská instituce v členském státě, mateřská instituce v Unii, finanční holdingová společnost, smíšená finanční holdingová společnost, smíšená holdingová společnost, mateřská finanční holdingová společnost v členském státě, mateřská finanční holdingová společnost v Unii nebo mateřská smíšená finanční holdingová společnost v členském státě nebo mateřská smíšená finanční holdingová společnost v Unii, ve vztahu k níž se uplatňuje nástroj odepsání závazků;
- (71) „příjemcem“ se rozumí subjekt, na něž se zřešené instituce převádějí akcie, jiné nástroje vlastnického práva, dluhové nástroje, aktiva, práva nebo závazky nebo jakákoli kombinace těchto položek;
- (72) „pracovním dnem“ se rozumí každý den kromě soboty, neděle a dne, který je v domovském členském státě instituce státním svátkem;

- (73) „právem na ukončení“ se rozumí právo ukončit smlouvu v případě neplnění definovaném ve smlouvě nebo pro účely smlouvy, přičemž zahrnuje jakékoli související právo na urychlení, okamžité vypořádání, vzájemné započtení nebo netting závazků nebo jakékoli související ustanovení, jež pozastavuje, mění nebo ruší povinnost smluvní strany zaplatit;
- (74) „řešenou institucí“ se rozumí instituce, finanční instituce, finanční holdingová společnost, smíšená finanční holdingová společnost, smíšená holdingová společnost, mateřská finanční holdingová společnost v členském státě, mateřská finanční holdingová společnost v Unii, mateřská smíšená finanční holdingová společnost v členském státě nebo mateřská smíšená finanční holdingová společnost v Unii, ve vztahu k níž se přijímá opatření k řešení problémů;
- (75) „tuzemskou dceřinou institucí“ se rozumí instituce usazená v členském státě, která je dceřiným podnikem instituce nebo finanční holdingové společnosti třetí země;
- (76) „mateřským podnikem v Unii“ se rozumí mateřská instituce v Unii, mateřská finanční holdingová společnost v Unii nebo mateřská smíšená finanční holdingová společnost v Unii;
- (77) „institucí třetí země“ se rozumí subjekt, jehož sídlo je usazeno ve třetí zemi a který má podle práva uvedené třetí země povolení nebo licenci vykonávat některou z činností uvedených v příloze I směrnice 2006/48/ES nebo oddíle A přílohy I směrnice 2004/39/ES;
- (78) „postupem třetí země k řešení problémů“ se rozumí opatření podle práva třetí země ke zvládnutí úpadku instituce třetí země, která jsou co do výsledků srovnatelná s opatřeními k řešení problémů podle této směrnice;
- (79) „tuzemskou pobočkou“ se rozumí pobočka instituce třetí země, jež je usazena v členském státě;
- (80) „příslušným orgánem třetí země“ se rozumí orgán třetí země příslušný k výkonu funkcí srovnatelných s funkcemi orgánů příslušných k řešení nebo příslušných orgánů podle této směrnice;
- (81) „mechanismem financování skupiny“ se rozumí mechanismus nebo mechanismy financování členského státu orgánu příslušného k řešení na úrovni skupiny;
- (82) „transakcí ‚back to back‘“ se rozumí transakce mezi dvěma subjekty skupiny za účelem převodu rizika nebo jeho části, pocházejícího z jiné transakce mezi jedním z těchto subjektů skupiny a třetí stranou;
- (83) „zárukou uvnitř skupiny“ se rozumí smlouva, kterou jeden subjekt skupiny ručí za závazky jiného subjektu skupiny vůči třetí straně.

Pokud tato směrnice odkazuje na nařízení (EU) č. 1093/2010, orgány příslušné k řešení se pro účely uvedeného nařízení považují za příslušné orgány ve smyslu čl. 4 bodu 2 uvedeného nařízení.

Komise se zmocňuje přijmout akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 103, aby v zájmu jednotného uplatňování této směrnice specifikovala definice „zásadních funkcí“ a „hlavních druhů obchodních činností“ stanovené v bodě 29 a 30.

Článek 3

Jmenování orgánů příslušných k řešení

1. Každý členský stát jmenuje jeden či více orgánů příslušných k řešení, oprávněných uplatňovat nástroje k řešení problémů a vykonávat pravomoci k řešení problémů.
2. Orgány příslušnými k řešení jsou orgány veřejné správy.
3. Orgány příslušnými k řešení mohou být příslušné orgány pro dohled pro účely směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES, centrální banky, příslušná ministerstva nebo jiné orgány veřejné správy, pokud členské státy přijmou nezbytná pravidla a opatření, aby nedocházelo ke střetům zájmů mezi funkcemi dohledu podle směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES nebo jinými funkcemi relevantního orgánu a funkcemi orgánů příslušných k řešení podle této směrnice. Členské státy zejména zajistí, aby v rámci příslušných orgánů, centrálních bank, příslušných ministerstev nebo jiných orgánů veřejné správy byla oddělena funkce řešení problémů a funkce dohledu nebo jiné funkce relevantního orgánu.
4. V případě, že jsou orgán příslušný k řešení a příslušný orgán podle směrnice 2006/48/ES samostatné subjekty, členské státy požadují, aby úzce spolupracovaly při přípravě, plánování a uplatňování rozhodnutí k řešení problémů.
5. V případě, že jmenovaným orgánem podle odstavce 1 není příslušné ministerstvo členského státu, přijme se jakékoli rozhodnutí jmenovaného orgánu podle této směrnice za konzultace s příslušným ministerstvem.
6. Členské státy zajistí, aby orgány jmenované podle odstavce 1 disponovaly odborností, zdroji a provozní kapacitou pro uplatňování opatření k řešení problémů a byly schopny vykonávat své pravomoci s rychlostí a flexibilitou nezbytnými pro dosažení cílů řešení problémů.
7. V případě, že členský stát uplatňováním nástrojů řešení problémů a výkonem souvisejících pravomocí pověří více orgánů, jasně mezi těmito orgány rozdělí funkce a odpovědnost, zajistí, aby byly náležitě koordinovány a určí jeden orgán jako kontaktní orgán pro účely spolupráce a koordinace s příslušnými orgány jiných členských států.
8. Členské státy oznámí Evropskému orgánu pro bankovníctví (EBA) vnitrostátní orgán či orgány jmenované jako orgány příslušné k řešení problémů a kontaktní orgán a případně jejich konkrétní funkce a odpovědnost. Evropský orgán pro bankovníctví seznam uvedených orgánů příslušných k řešení zveřejní.

HLAVA II

PŘÍPRAVA

KAPITOLA I

PLÁNY OZDRAVNÝCH POSTUPŮ A ŘEŠENÍ PROBLÉMŮ

ODDÍL 1

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 4

Zjednodušené povinnosti některých institucí

1. S ohledem na dopad, který by mohl mít na finanční trhy, na jiné instituce a na podmínky financování úpadek instituce vzhledem k povaze její obchodní činnosti, její velikosti nebo její propojenosti s jinými institucemi nebo s finančním systémem obecně, členské státy zajistí, aby příslušné orgány a orgány příslušné k řešení stanovily rozsah, v němž se na instituce použije následující:
 - a) obsah a podrobnosti plánů ozdravných postupů a řešení problémů stanovených v článcích 5, 7, 9 a 11;
 - b) obsah a podrobnosti informací požadovaných od institucí, stanovených v čl. 5 odst. 5 a v článcích 10 a 11.
2. Komise se zmocňuje přijmout akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 103 za účelem specifikace kritérií uvedených v odstavci 1 a posouzení dopadu úpadku instituce na finanční trhy, na jiné instituce a na podmínky financování v souladu s odstavcem 1.
3. Příslušné orgány a orgány příslušné k řešení informují Evropský orgán pro bankovníctví o způsobu, jakým uplatnily požadavek uvedený v odstavci 1 na instituce ve své pravomoci. Evropský orgán pro bankovníctví podá Komisi zprávu o provádění požadavku uvedeného v odstavci 1 do 1. ledna 2018. Evropský orgán pro bankovníctví Komisi zejména podá zprávu o tom, zda existují v provádění uvedeného požadavku rozdíly mezi členskými státy.

ODDÍL 2

PLÁNOVÁNÍ OZDRAVNÝCH POSTUPŮ

Článek 5

Plány ozdravných postupů

1. Členské státy zajistí, aby každá instituce vypracovala a vedla plán ozdravných postupů umožňující s využitím opatření přijatých vedením instituce či subjektem skupiny nápravu její finanční situace po jejím závažném zhoršení. Plány ozdravných postupů se považují za řídicí systém ve smyslu článku 22 směrnice 2006/48/ES.
2. Členské státy zajistí, aby instituce aktualizovaly své plány ozdravných postupů nejméně jednou ročně nebo po změně právní či organizační struktury instituce, jejích obchodních činností či její finanční situace, jestliže by mohla mít podstatný dopad na plán ozdravných postupů nebo si vyžádá jeho změnu. Příslušné orgány mohou od institucí požadovat, aby své plány ozdravných postupů aktualizovaly častěji.
3. Plány ozdravných postupů nepředpokládají přístup k mimořádné veřejné finanční podpoře nebo její čerpání, obsahují však, pokud je to na místě, analýzu toho, jak a kdy by instituce mohla požádat o využití facilit centrální banky v případě obtíží a dostupného zajištění.
4. Členské státy zajistí, aby plány ozdravných postupů obsahovaly informace uvedené v oddílu A přílohy.
5. Příslušné orgány zajistí, aby instituce do plánů ozdravných postupů zahrnuly vhodné podmínky a postupy pro zajištění včasné realizace ozdravných opatření, jakož i širokou škálu ozdravných postupů. Příslušné orgány zajistí, aby podniky své plány ozdravných postupů otestovaly v řadě scénářů finančních obtíží o různé závažnosti, včetně událostí se systémovým dopadem, obtíží určitého právního subjektu a obtíží celé skupiny.
6. Evropský orgán pro bankovníctví za konzultace s Evropskou radou pro systémová rizika (ESRB) vypracuje návrhy technických norem specifikujících rozsah scénářů, které se mají použít pro účely odstavce 5 tohoto článku v souladu s čl. 25 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Evropský orgán pro bankovníctví předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do dvanácti měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.
7. Evropský orgán pro bankovníctví vypracuje návrhy regulačních technických norem specifikujících informace, které má obsahovat plán ozdravných postupů uvedený v odstavci 4.

Evropský orgán pro bankovníctví předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do dvanácti měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 6

Posouzení plánů ozdravných postupů

1. Členské státy institucím uloží povinnost předložit plány ozdravných postupů k přezkoumání příslušným orgánům.
2. Příslušné orgány tyto plány přezkoumají a posoudí, do jaké míry jednotlivé plány vyhovují požadavkům stanoveným v článku 5 a následujícím kritériím:
 - a) realizace navrhovaných opatření by pravděpodobně obnovila životaschopnost a finanční zdraví instituce, s přihlédnutím k přípravným opatřením, která instituce přijala či má v plánu přijmout;
 - b) plán nebo specifické varianty by bylo možné účinně provést i za situace finančního napětí, aniž by to mělo výrazně nepříznivé účinky na finanční systém, mimo jiné i v případě, kdy by plán ozdravných postupů ve stejném období realizovaly i jiné instituce.
3. Pokud příslušné orgány dojdou k závěru, že plán ozdravných postupů má nedostatky nebo že existují potenciální překážky jeho provedení, oznámí své závěry instituci a uloží jí povinnost předložit ve lhůtě tří měsíců přepracovaný plán představující řešení těchto nedostatků a překážek.
4. Jestliže instituce přepracovaný plán ozdravných postupů nepředloží nebo pokud příslušný orgán rozhodne, že přepracovaný plán ozdravných postupů neodstraňuje dostatečně nedostatky a překážky zjištěné v původním posouzení, příslušné orgány instituci uloží, aby přijala jakákoli opatření, která považuje za nezbytné k zajištění toho, aby byly nedostatky nebo překážky odstraněny. Kromě opatření, která mohou být vyžadována v souladu s článkem 136 směrnice 2006/48/ES, mohou příslušné orgány zejména uložit instituci, aby přijala opatření s cílem:
 - a) usnadnit snížení rizikového profilu instituce;
 - b) umožnit včasná rekapitalizační opatření;
 - c) provést změny strategie podniku;
 - d) provést změny strategie financování za účelem zvýšení odolnosti hlavních druhů obchodních činností a zásadních operací;
 - e) provést změny struktury řízení instituce.

5. Evropský orgán pro bankovníctví vypracuje návrhy regulačních technických norem specifikujících otázky, které musí příslušný orgán posoudit pro účely posouzení podle odstavce 2 tohoto článku.

Evropský orgán pro bankovníctví předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do dvanácti měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 7

Plány ozdravných postupů na úrovni skupiny

1. Členské státy zajistí, aby mateřský podnik či instituce podléhající dohledu na konsolidovaném základě podle článků 125 a 126 směrnice 2006/48/ES vypracovaly a předložily orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě plán ozdravných postupů na úrovni skupiny, který zahrnuje plán ozdravných postupů celé skupiny, včetně společností uvedených v čl. 1 písm. c) a d), a dále plán ozdravných postupů každé instituce, která je součástí skupiny.
2. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě předá plány ozdravných postupů na úrovni skupiny příslušným orgánům uvedeným v článku 131a směrnice 2006/48/ES a Evropskému orgánu pro bankovníctví.
3. Plán ozdravných postupů na úrovni skupiny usiluje o stabilizaci skupiny jako celku nebo jakékoli instituce skupiny, pokud se potýká s obtížemi, s cílem řešit nebo odstranit příčiny obtíží a obnovit finanční situaci dotčené skupiny nebo instituce.

Plán ozdravných postupů na úrovni skupiny zahrnuje mechanismy zajišťující koordinaci a soudržnost opatření, která mají být přijata na úrovni mateřského podniku či příslušné instituce podléhající dohledu na konsolidovaném základě a na úrovni společností uvedených v čl. 1 písm. c) a d), a rovněž opatření, která mají být přijata na úrovni jednotlivých institucí.

4. Plán ozdravných postupů na úrovni skupiny zahrnuje pro celou skupinu i pro každý její subjekt prvky a opatření uvedené v článku 5. Dále případně zahrnuje opatření pro možnou finanční podporu uvnitř skupiny přijatá v souladu s dohodou o finanční podpoře uvnitř skupiny, která byla uzavřena v souladu s článkem 16.
5. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě zajistí, aby mateřský podnik nebo instituce podléhající dohledu na konsolidovaném základě uvedené v odstavci 1 předložily řadu variant ozdravných postupů uvádějících opatření řešící scénáře uvedené v čl. 5 odst. 5.

Pro každý ze scénářů plán ozdravných postupů na úrovni skupiny určí, zda existují překážky provádění ozdravných opatření v rámci skupiny a zda existují podstatné praktické nebo právní překážky urychlenému převodu kapitálu či vyplacení závazků nebo aktiv v rámci skupiny.

6. Řídící orgán mateřského podniku nebo instituce podléhajících dohledu na konsolidovaném základě uvedených v odstavci 1 a řídící orgán institucí, které jsou součástí skupiny, schválí plán ozdravných postupů na úrovni skupiny předtím, než jej předloží orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě.

Článek 8

Posouzení plánů ozdravných postupů na úrovni skupiny

1. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě přezkoumá plán ozdravných postupů na úrovni skupiny včetně plánů ozdravných postupů pro jednotlivé instituce, které jsou součástí skupiny, a posoudí, do jaké míry vyhovuje požadavkům a kritériím uvedeným v článcích 6 a 7. Toto posouzení se provede v souladu s postupem stanoveným v článku 6 a s ustanoveními tohoto článku.

Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě provádí přezkum a posuzování plánu ozdravných postupů na úrovni skupiny včetně plánů ozdravných postupů pro jednotlivé instituce, které jsou součástí skupiny, za konzultace a spolupráce s příslušnými orgány uvedenými v článku 131a směrnice 2006/48/ES. Přezkum a posouzení plánu ozdravných postupů na úrovni skupiny v souladu s čl. 6 odst. 2 této směrnice a případně žádost o přijetí opatření v souladu s čl. 6 odst. 4 této směrnice mají podobu společných rozhodnutí orgánů uvedených v článku 131a směrnice 2006/48/ES.

2. Příslušné orgány usilují o dosažení společného rozhodnutí ve lhůtě čtyř měsíců.

Není-li společného rozhodnutí příslušných orgánů dosaženo do čtyř měsíců, orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě přijme vlastní rozhodnutí o přezkumu a posouzení plánu ozdravných postupů na úrovni skupiny nebo o opatřeních vyžadovaných v souladu s čl. 6 odst. 4. Rozhodnutí má podobu dokumentu obsahujícího plně odůvodněné rozhodnutí a mělo by vzít v úvahu stanoviska a výhrady ostatních příslušných orgánů vyjádřené v uvedeném čtyřměsíčním období. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě oznámí rozhodnutí mateřskému podniku instituce podléhající dohledu na konsolidovaném základě a ostatním příslušným orgánům.

Evropský orgán pro bankovníctví může z vlastního podnětu pomoci příslušným orgánům dosáhnout dohody v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010.

3. Kterýkoli z příslušných orgánů, který nesouhlasí s posouzením plánu ozdravných postupů na úrovni skupiny nebo jakýmkoli opatřením, jež by mateřský podnik nebo instituce měly povinnost provést v důsledku uvedeného posouzení v souladu s čl. 6 odst. 2 a 4 této směrnice, může věc postoupit Evropskému orgánu pro bankovníctví v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010. Věc nelze Evropskému orgánu pro bankovníctví postoupit po skončení uvedeného čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí.
4. Evropský orgán pro bankovníctví přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce, přičemž čtyřměsíční období uvedené v odstavci 3 se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu nařízení (EU) č. 1093/2010.

5. Pokud kterýkoli z příslušných orgánů postoupil věc Evropskému orgánu pro bankovníctví v souladu s odstavcem 3, orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě odloží přijetí svého rozhodnutí a vyčká rozhodnutí, které Evropský orgán pro bankovníctví může přijmout. Následné rozhodnutí orgánu vykonávajícího dohled na konsolidovaném základě musí být s rozhodnutím Evropského orgánu pro bankovníctví v souladu.

ODDÍL 3

PLÁNOVÁNÍ ŘEŠENÍ PROBLÉMŮ

Článek 9

Plány řešení problémů

1. Orgány příslušné k řešení za konzultace s příslušnými orgány vypracují pro každou instituci, která není součástí skupiny podléhající dohledu na konsolidovaném základě podle článků 125 a 126 směrnice 2006/48/ES, plán řešení problémů. Plán řešení problémů stanoví opatření k řešení problémů, která mohou orgány příslušné k řešení a příslušné orgány přijmout, pokud instituce splňuje podmínky pro řešení problémů.
2. Plán řešení problémů zohledňuje řadu scénářů včetně scénáře úpadku se specifickými charakteristikami nebo úpadku, k němuž může dojít v době širší finanční nestability nebo událostí se systémovým dopadem. Plán řešení problémů nepředpokládá žádnou mimořádnou veřejnou finanční podporu kromě použití mechanismů financování zřízených v souladu s článkem 91.
3. Plány řešení problémů se přezkoumávají a v případě potřeby aktualizují nejméně jednou ročně a po každé podstatné změně právní či organizační struktury instituce, jejích obchodních činností nebo její finanční situace, jestliže by mohla mít podstatný dopad na účinnost plánu.
4. Plán řešení problémů stanoví možnosti pro uplatnění nástrojů a pravomocí k řešení problémů uvedených v hlavě IV na instituci. Obsahuje:
 - a) shrnutí klíčových prvků plánu;
 - b) shrnutí podstatných změn instituce, k nimž došlo od doby, kdy byly předloženy poslední informace pro účely řešení problémů;
 - c) přehled toho, jak by bylo možné zásadní funkce a hlavní druhy obchodních činností v nezbytné míře právně a ekonomicky oddělit od ostatních funkcí, aby se zajistila kontinuita v případě úpadku instituce;
 - d) odhad časového rámce pro provedení každého podstatného aspektu plánu;
 - e) podrobný popis posouzení možnosti obnovení platební schopnosti provedeného v souladu s článkem 13;

- f) popis veškerých opatření vyžadovaných podle článku 14 k řešení nebo odstranění překážek bránících obnovení platební schopnosti, identifikovaných v posouzení provedeném podle článku 13;
 - g) popis procesů pro určení hodnoty a prodejnosti zásadních funkcí, hlavních druhů obchodních činností a aktiv instituce;
 - h) podrobný popis opatření pro zajištění toho, že informace vyžadované podle článku 11 jsou aktuální a vždy k dispozici orgánům příslušným k řešení;
 - i) vysvětlení ze strany orgánu příslušného k řešení ohledně toho, jakým způsobem by varianty řešení problémů mohly být financovány, a to bez předpokladu jakékoli mimořádné veřejné finanční podpory;
 - j) podrobný popis různých strategií řešení problémů, které by mohly být uplatněny podle různých možných scénářů;
 - k) popis kritických prvků vzájemné propojenosti;
 - l) analýzu dopadu plánu na ostatní instituce ve skupině;
 - m) popis variant pro zachování přístupu k platebním a zúčtovacím službám a jiné infrastruktury;
 - n) plán komunikace s médii a s veřejností.
5. Evropský orgán pro bankovníctví pro účely odstavce 2 za konzultace s Evropskou radou pro systémová rizika vypracuje návrhy regulačních technických norem uvádějících rozsah scénářů pro případ úpadku.

Evropský orgán pro bankovníctví předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do dvanácti měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 10

Informace pro účely plánů řešení problémů

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení měly pravomoc požadovat, aby jim instituce poskytly veškeré informace nezbytné k vypracování a provádění plánů řešení problémů. Orgány příslušné k řešení mají zejména pravomoc kromě jiných informací požadovat informace a analýzy uvedené v oddílu B přílohy.
2. Příslušné orgány v příslušných členských státech spolupracují s orgány příslušnými k řešení s cílem ověřit, zda některé nebo všechny informace uvedené v odstavci 1 již nejsou k dispozici. Pokud takové informace k dispozici jsou, příslušné orgány je poskytnou orgánům příslušným k řešení.

3. Evropský orgán pro bankovníctví vypracuje návrhy prováděcích technických norem, které stanoví standardní formuláře, vzory a postupy pro uvedené poskytování informací.

Evropský orgán pro bankovníctví předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do dvanácti měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 11

Plány řešení problémů na úrovni skupiny

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení vypracovaly plány řešení problémů na úrovni skupiny. Plány řešení problémů na úrovni skupiny zahrnují jak plán řešení problémů na úrovni mateřského podniku nebo instituce podléhající dohledu na konsolidovaném základě podle článků 125 a 126 směrnice 2006/48/ES, tak plány řešení problémů pro jednotlivé dceřiné instituce vypracované v souladu s článkem 9 této směrnice. Plány řešení problémů na úrovni skupiny rovněž zahrnují plány řešení problémů společností uvedených v čl. 1 písm. c) a d) a plány řešení problémů institucí s pobočkami v ostatních členských státech v souladu s ustanoveními směrnice 2001/24/ES.
2. Plán řešení problémů na úrovni skupiny se vypracovává na základě informací poskytnutých podle článku 10.
3. Plán řešení problémů na úrovni skupiny:
 - a) uvádí opatření k řešení problémů, která mají být přijata ve vztahu ke skupině jako celku nebo její části, včetně jednotlivých dceřiných podniků, jak prostřednictvím opatření k řešení problémů ve vztahu ke společností uvedeným v čl. 1 písm. d), mateřskému podniku a dceřiným institucím, tak prostřednictvím koordinovaných opatření k řešení problémů ve vztahu k dceřiným institucím, v rámci scénářů stanovených v čl. 9 odst. 2;
 - b) analyzuje, do jaké míry mohou být nástroje a pravomoci k řešení problémů koordinovaně uplatněny a provedeny ve vztahu k subjektům skupiny se sídlem v Unii, včetně opatření usnadňujících koupi celé skupiny, popřípadě oddělených obchodních činností realizovaných několika subjekty skupiny, nebo konkrétních subjektů skupiny třetí stranou a identifikuje možné překážky pro koordinované řešení problémů;
 - c) v případě, že jsou součástí skupiny subjekty se sídlem ve třetích zemích, stanoví způsoby spolupráce a koordinace s příslušnými orgány těchto třetích zemí;
 - d) stanoví nezbytná opatření, včetně právního a ekonomického oddělení některých funkcí či druhů obchodních činností, pro usnadnění řešení problémů na úrovni skupiny, pokud jsou splněny podmínky pro řešení problémů;

- e) stanoví, jak by jednotlivá opatření k řešení problémů na úrovni skupiny mohla být financována, a případně stanoví zásady pro sdílení odpovědnosti za toto financování mezi zdroji financování v různých členských státech. Plán nepředpokládá žádnou mimořádnou veřejnou finanční podporu kromě použití mechanismů financování zřízených v souladu s článkem 91. Uvedené zásady jsou stanoveny na základě spravedlivých a vyvážených kritérií a zohledňují zejména ekonomický dopad řešení problémů v dotčených členských státech a rozdělení pravomocí k řešení problémů mezi různými příslušnými orgány.

Článek 12

Požadavek a postup pro plány řešení problémů na úrovni skupiny

1. Mateřské podniky a instituce, které podléhají dohledu na konsolidovaném základě podle článků 125 a 126 směrnice 2006/48/ES, předloží informace požadované v souladu s článkem 11 této směrnice orgánu příslušnému k řešení na úrovni skupiny. Uvedené informace se týkají mateřského podniku nebo instituce podléhající dohledu na konsolidovaném základě a všech právních subjektů, které patří do skupiny. Instituce podléhající dohledu na konsolidovaném základě podle článků 125 a 126 směrnice 2006/48/ES poskytnou informace požadované podle článku 11 této směrnice rovněž o společnostech uvedených v čl. 1 písm. c) a d).

Orgán příslušný k řešení na úrovni skupiny předá informace poskytnuté v souladu s tímto odstavcem Evropskému orgánu pro bankovníctví, orgánům příslušným k řešení problémů dceřiných institucí, příslušným orgánům uvedeným v člancích 130 a 131a směrnice 2006/48/ES a orgánům příslušným k řešení v členských státech, v nichž jsou usazeny společnosti uvedené v čl. 1 písm. c) a d).

2. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení na úrovni skupiny, jednající společně s orgány příslušnými k řešení uvedenými v odst. 1 druhém pododstavci, v kolegiích k řešení problémů a za konzultace s příslušnými orgány vypracovaly a vedly plány řešení problémů na úrovni skupiny. Orgány příslušné k řešení na úrovni skupiny mohou podle svého uvážení do vypracování a vedení plánů řešení problémů na úrovni skupiny zapojit orgány příslušné k řešení z třetích zemí, v jejichž jurisdikci si skupina založila dceřiné podniky, finanční holdingové společnosti nebo významné pobočky podle článku 42a směrnice 2006/48/ES.
3. Členské státy zajistí, aby plány řešení na úrovni skupiny byly aktualizovány nejméně jednou ročně a po každé změně právní či organizační struktury instituce nebo skupiny, jejích obchodních činností či její finanční situace, jestliže by mohla mít podstatný dopad na plány nebo vyžadovala jejich změnu.
4. Plán řešení na úrovni skupiny má podobu společného rozhodnutí orgánu příslušného k řešení na úrovni skupiny a ostatních relevantních orgánů příslušných k řešení. Orgány příslušné k řešení přijmou společné rozhodnutí ve lhůtě čtyř měsíců od data předání informací uvedených v čl. 1 druhém pododstavci orgánem příslušným k řešení na úrovni skupiny.

Není-li takového společného rozhodnutí orgánů příslušných k řešení dosaženo do čtyř měsíců, orgán příslušný k řešení na úrovni skupiny přijme rozhodnutí sám.

Rozhodnutí má podobu dokumentu obsahujícího plně odůvodněná rozhodnutí a zohledňuje stanoviska a výhrady ostatních příslušných orgánů vyjádřené v uvedeném čtyřměsíčním období. Orgán příslušný k řešení na úrovni skupiny poskytne rozhodnutí mateřskému podniku nebo instituci podléhající dohledu na konsolidovaném základě a ostatním orgánům příslušným k řešení.

Evropský orgán pro bankovníctví může z vlastního podnětu pomoci příslušným orgánům dosáhnout dohody v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010.

5. Orgán příslušný k řešení, který nesouhlasí s kterýmkoli prvkem plánu řešení na úrovni skupiny, může věc postoupit Evropskému orgánu pro bankovníctví v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010. Věc nelze Evropskému orgánu pro bankovníctví postoupit po skončení uvedeného čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí.
6. Evropský orgán pro bankovníctví přijme rozhodnutí do jednoho měsíce, přičemž uvedené čtyřměsíční období se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. Následné rozhodnutí orgánu příslušného k řešení na úrovni skupiny musí být s rozhodnutím Evropského orgánu pro bankovníctví v souladu.
7. Pokud kterýkoli z dotčených orgánů příslušných k řešení postoupil věc Evropskému orgánu pro bankovníctví v souladu s odstavcem 5, orgán příslušný k řešení na úrovni skupiny odloží přijetí svého rozhodnutí a vyčká rozhodnutí, které Evropský orgán pro bankovníctví může přijmout.

KAPITOLA II

POSOUZENÍ MOŽNOSTI OBNOVIT PLATEBNÍ SCHOPNOST A PREVENTIVNÍ PRAVOMOCI

Článek 13

Posouzení možnosti obnovit platební schopnost

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení za konzultace s příslušnými orgány posoudily, v jakém rozsahu lze obnovit platební schopnost institucí a skupin, aniž by se kromě použití mechanismů financování zřízených v souladu s článkem 91 předpokládala mimořádná veřejná finanční podpora. Má se za to, že je možné obnovit platební schopnost instituce nebo skupiny, pokud ji orgán příslušný k řešení může proveditelně a věrohodně likvidovat v běžném úpadkovém řízení nebo obnovit její platební schopnost uplatněním různých nástrojů a pravomocí k řešení problémů, aniž by to mělo závažné nepříznivé důsledky pro finanční systémy členského státu, v němž je instituce umístěna, včetně okolností širší finanční nestability nebo událostí se systémovým dopadem, s ohledem na ekonomiku nebo finanční stabilitu v témže nebo jiném členském státě Unie a s cílem zajistit kontinuitu zásadních funkcí prováděných institucí nebo skupinou jejich oddělením, protože mohou být snadno včas odděleny, nebo jinými prostředky.

2. Pro účely posouzení možnosti obnovit platební schopnost uvedeného v odstavci 1 posoudí orgány příslušné k řešení přinejmenším aspekty uvedené v oddílu C přílohy.
3. Evropský orgán pro bankovníctví za konzultace s Evropskou radou pro systémová rizika vypracuje návrhy regulačních technických norem specifikujících aspekty, které je třeba posoudit v rámci posouzení možnosti obnovit platební schopnost instituce nebo skupiny stanoveného v odstavci 2. Evropský orgán pro bankovníctví předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do dvanácti měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost.
4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat návrhy regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 14

Pravomoc řešit nebo odstraňovat překážky obnovení platební schopnosti

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že orgán příslušný k řešení na základě posouzení možnosti obnovit platební schopnost provedeného v souladu s článkem 13 určí, že existují možné podstatné překážky pro obnovení platební schopnosti instituce, tento svůj závěr instituci písemně oznámí.
2. Ve lhůtě čtyř měsíců od přijetí oznámení podle odstavce 1 instituce orgánu příslušnému k řešení navrhne opatření k řešení či odstranění překážek uvedených v oznámení. Orgán příslušný k řešení za konzultace s příslušnými orgány posoudí, zda tato opatření dotyčné překážky účinně řeší či odstraňují.
3. V případě, že orgán příslušný k řešení dojde k závěru, že opatření navrhovaná institucí podle odstavce 2 účinně nezmírňují či neodstraňují dané překážky, stanoví za konzultace s příslušnými orgány alternativní opatření, jež by uvedeného cíle mohla dosáhnout, a písemně je instituci oznámí.
4. Pro účely odstavce 3 mohou opatření stanovená orgánem příslušným k řešení, je-li to nezbytné a přiměřené pro zmírnění či odstranění dotčených překážek obnovení platební schopnosti, zahrnovat následující:
 - a) požadavek, aby instituce uzavřela dohody o poskytování služeb (uvnitř skupiny či se třetími stranami) k zajištění zásadních ekonomických funkcí či služeb;
 - b) požadavek, aby instituce omezila svou maximální individuální nebo celkovou úvěrovou angažovanost;
 - c) uložení specifické nebo pravidelné povinnosti poskytnout informace relevantní pro řešení problémů;
 - d) požadavek, aby se instituce zbavila konkrétních aktiv;
 - e) požadavek, aby instituce omezila či ukončila konkrétní existující či navrhované činnosti;

- f) omezení či zabránění rozvoje či prodeje nových druhů obchodních činností nebo produktů;
 - g) požadavek na změnu právní či provozní struktury instituce s cílem snížit její složitost a zajistit tak, aby bylo možné právně i ekonomicky oddělit zásadní funkce od jiných funkcí uplatněním nástrojů k řešení problémů;
 - h) požadavek, aby mateřský podnik založil mateřskou finanční holdingovou společnost v členském státě nebo mateřskou finanční holdingovou společnost v Unii;
 - i) požadavek, aby mateřský podnik nebo společnost uvedená v čl. 1 písm. c) a d) vydaly dluhové nástroje nebo úvěry uvedené v čl. 39 odst. 2;
 - j) v případě, že je instituce dceřiným podnikem smíšené holdingové společnosti, požadavek, aby tato smíšená holdingová společnost založila samostatnou finanční holdingovou společnost, která by instituci kontrolovala, pokud je to nutné k usnadnění řešení problémů instituce a k zamezení toho, aby se uplatnily nástroje a pravomoci k řešení problémů uvedené v hlavě IV, které mají nepříznivý dopad na nefinanční část skupiny.
5. Orgány příslušné k řešení při rozhodování podle odstavce 1 nezakládají své rozhodnutí na překážkách vzniklých z faktorů mimo kontrolu instituce, včetně provozní a finanční kapacity orgánu příslušného k řešení problémů.
6. Oznámení podle odstavce 1 nebo 3 musí splňovat následující požadavky:
- a) musí být podloženo důvody vedoucími k danému posouzení či rozhodnutí;
 - b) musí uvádět, jak posouzení či rozhodnutí splňuje požadavky přiměřenosti použitých opatření stanovené v článku 9.
7. Než orgány příslušné k řešení stanoví kterékoli opatření podle odstavce 3, řádně posoudí možný dopad takových opatření na stabilitu finančního systému v jiných členských státech.
8. Evropský orgán pro bankovníctví vypracuje návrhy regulačních technických norem specifikujících opatření stanovená v odstavci 4 a okolnosti, za nichž může být každé opatření uplatněno.

Evropský orgán pro bankovníctví předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do dvanácti měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Pravomoc řešit nebo odstraňovat překážky obnovení platební schopnosti na úrovni skupiny

1. Orgány příslušné k řešení problémů na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení problémů dceřiných podniků za konzultace s příslušnými orgány provádějí vzájemné konzultace v rámci kolegia k řešení problémů a učiní veškeré přiměřené kroky, aby dosáhly společného rozhodnutí ohledně uplatnění opatření stanovených podle čl. 14 odst. 3.
2. Orgán příslušný k řešení na úrovni skupiny ve spolupráci s orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě a s Evropským orgánem pro bankovníctví v souladu s čl. 25 odst. 1 nařízení (EU) č. 1093/2010 vypracuje a předloží zprávu mateřským podnikům nebo instituci podléhající dohledu na konsolidovaném základě a orgánům příslušným k řešení dceřiných podniků. Zpráva je vypracována za konzultace s příslušnými orgány; jejím předmětem je analýza podstatných překážek pro účinné uplatnění nástrojů k řešení problémů a výkon pravomocí k řešení problémů ve vztahu ke skupině. Zpráva dále doporučuje veškerá opatření, která jsou podle názoru orgánů nezbytná či vhodná k odstranění těchto překážek.
3. Do čtyř měsíců od přijetí oznámení může mateřský podnik či instituce podléhající dohledu na konsolidovaném základě předložit své připomínky a navrhnout orgánu příslušnému k řešení na úrovni skupiny alternativní opatření, která by mohla překážky uvedené ve zprávě odstranit.
4. Orgán příslušný k řešení na úrovni skupiny informuje o veškerých opatřeních navržených mateřským podnikem či institucí podléhající dohledu na konsolidovaném základě orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě, Evropský orgán pro bankovníctví a orgány příslušné k řešení dceřiných podniků. Orgány příslušné k řešení na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení dceřiných podniků za konzultace s příslušnými orgány učiní vše, co je v jejich silách, aby dosáhly v kolegiu k řešení problémů společného rozhodnutí ohledně identifikace podstatných překážek, a případně ohledně posouzení opatření navrhovaných mateřským podnikem či institucí podléhající dohledu na konsolidovaném základě a opatření požadovaných orgány za účelem řešení či odstranění překážek.
5. Společného rozhodnutí musí být dosaženo do čtyř měsíců od předložení zprávy. Musí být odůvodněné a uvedené v dokumentu, který orgán příslušný k řešení na úrovni skupiny poskytne mateřskému podniku nebo instituci podléhající dohledu na konsolidovaném základě.

Evropský orgán pro bankovníctví může z vlastního podnětu pomoci orgánům příslušným k řešení dosáhnout dohody v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010.
6. Není-li společného rozhodnutí dosaženo do čtyř měsíců od data předložení zprávy podle odstavce 1 či 2, může orgán příslušný k řešení na úrovni skupiny sám rozhodnout o vhodných opatřeních, která mají být přijata ve vztahu k celé skupině podle čl. 14 odst. 3.

Rozhodnutí má podobu dokumentu obsahujícího plné odůvodnění a zohledňuje stanoviska a výhrady ostatních orgánů příslušných k řešení vyjádřené v uvedeném čtyřměsíčním období. Orgán příslušný k řešení na úrovni skupiny poskytne rozhodnutí mateřskému podniku nebo instituci podléhající dohledu na konsolidovaném základě.

Rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci se uznává jako definitivní a musí být příslušnými orgány v daných členských státech uplatňováno.

Pokud na konci uvedeného čtyřměsíčního období kterýkoliv z dotčených orgánů příslušných k řešení postoupil záležitost Evropskému orgánu pro bankovníctví v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, orgán příslušný k řešení na úrovni skupiny odloží přijetí svého rozhodnutí a vyčká rozhodnutí, které Evropský orgán pro bankovníctví může přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení. Evropský orgán pro bankovníctví přijme rozhodnutí do jednoho měsíce, přičemž uvedené čtyřměsíční období se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. Následné rozhodnutí orgánu příslušného k řešení na úrovni skupiny musí být s rozhodnutím Evropského orgánu pro bankovníctví v souladu. Záležitost nelze Evropskému orgánu pro bankovníctví postoupit po skončení čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí.

KAPITOLA III

FINANČNÍ PODPORA UVNITŘ SKUPINY

Článek 16

Dohoda o finanční podpoře ve skupině

1. Členské státy zajistí, aby mateřská instituce v členském státě nebo mateřská instituce v Unii nebo společnost uvedená v čl. 1 písm. c) a d) a její dceřiné podniky, které jsou institucemi nebo finančními institucemi podléhajícími dohledu mateřského podniku, mohly uzavřít dohodu o poskytování finanční podpory jakékoli jiné straně dohody, která má finanční obtíže, pokud jsou splněny podmínky uvedené v této kapitole.
2. Dohoda může:
 - a) zahrnovat jeden nebo více dceřiných podniků ve skupině a může stanovit finanční podporu ze strany mateřského podniku dceřiným podnikům, ze strany dceřiných podniků mateřskému podniku, navzájem mezi dceřinými podniky ve skupině, které jsou stranami dohody, nebo jakoukoli kombinaci uvedených subjektů;
 - b) stanovit finanční podporu v podobě úvěru, poskytnutí záruk nebo poskytnutí aktiv pro použití jako zajištění v transakcích mezi příjemcem podpory a třetí stranou nebo jakékoli kombinace uvedených subjektů.

3. Jestliže dceřiný podnik v souladu s podmínkami dohody souhlasí s poskytnutím finanční podpory mateřskému podniku, obsahuje dohoda reciproční dohodu ze strany mateřského podniku o poskytnutí finanční podpory uvedenému dceřinému podniku.
4. Pro jakoukoli transakci provedenou v rámci dohody se v dohodě uvede splatné protiplnění nebo zásady pro výpočet protiplnění.
5. Dohodu lze uzavřít, pouze pokud v době, kdy je navrhovaná dohoda uzavřena, podle názoru orgánu dohledu žádná ze stran neporušuje ani pravděpodobně neporuší žádný požadavek směrnice 2006/48/ES týkající se kapitálu nebo likvidity a neexistuje u ní riziko platební neschopnosti.
6. Členské státy zajistí, aby jakékoli právo, nárok nebo opatření vyplývající z dohody mohly být uplatněny pouze stranami dohody, s vyloučením třetích stran.

Článek 17

Přezkum navržené dohody orgány dohledu a zprostředkování

1. Mateřské podniky a instituce podléhající dohledu na konsolidovaném základě podle článků 125 a 126 směrnice 2006/48/ES předloží orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě žádost o schválení jakékoli navrhované dohody o finanční podpoře ve skupině. Žádost obsahuje znění navrhované dohody a uvádí subjekty skupiny, které se chtějí stát stranami dohody.
2. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě navrhovanou dohodu schválí, pokud jsou její podmínky v souladu s podmínkami pro finanční podporu stanovenými v článku 19.
3. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě žádost neprodleně předá příslušným orgánům každého z dceřiných podniků, které se chtějí stát stranami dohody.
4. Příslušné orgány učiní vše, co je v jejich silách, aby dosáhly společného rozhodnutí ohledně toho, zda jsou podmínky navrhované dohody v souladu s podmínkami pro finanční podporu stanovenými v článku 19, a to do čtyř měsíců od data přijetí žádosti orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě. Společné rozhodnutí má podobu dokumentu obsahujícího plně odůvodněné rozhodnutí, a žadateli ho poskytne orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě.
5. Není-li společného rozhodnutí příslušných orgánů dosaženo do čtyř měsíců, orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě rozhodne o žádosti sám. Rozhodnutí má podobu dokumentu obsahujícího plné odůvodnění a zohledňuje stanoviska a výhrady ostatních příslušných orgánů vyjádřené v uvedeném čtyřměsíčním období. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě oznámí rozhodnutí žadateli a ostatním příslušným orgánům.
6. Pokud na konci uvedeného čtyřměsíčního období kterýkoli z dotčených příslušných orgánů předložil záležitost Evropskému orgánu pro bankovníctví v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, orgán vykonávající dohled na

konsolidovaném základě odloží své rozhodnutí a vyčká na rozhodnutí, které může Evropský orgán pro bankovníctví přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím Evropského orgánu pro bankovníctví. Uvedená čtyřměsíční lhůta se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. Evropský orgán pro bankovníctví přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce. Záležitost nelze Evropskému orgánu pro bankovníctví postoupit po skončení tohoto čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí.

Článek 18

Schválení navrhované dohody akcionáři

1. Členské státy mohou požadovat, aby jakákoli navrhovaná dohoda, která byla schválena příslušnými orgány, byla předložena ke schválení valné hromadě akcionářů každého ze subjektů skupiny, který zamýšlí uzavřít dohodu. V takovém případě dohoda platí pouze pro strany, jejichž valná hromada dohodu schválila.
2. Pokud členské státy využijí možnost stanovenou v odstavci 1, požadují, aby v souladu s dohodou o finanční podpoře ve skupině akcionáři každého ze subjektů skupiny, který bude stranou dohody, zmocnili příslušný řídicí orgán uvedený v článku 11 směrnice 2006/48/ES k tomu, aby přijal rozhodnutí, že daný subjekt poskytne finanční podporu v souladu s podmínkami dohody a v souladu s podmínkami stanovenými v této kapitole. Pro žádnou specifickou transakci provedenou v souladu s dohodou se nevyžaduje další schválení akcionářů ani další zasedání valné hromady.
3. Řídicí orgán každého ze subjektů, který je stranou dohody, podává každoročně akcionářům zprávu o provádění dohody a jakéhokoli rozhodnutí přijatého na základě dohody.

Článek 19

Podmínky pro finanční podporu ve skupině

1. Finanční podporu lze v souladu s dohodou o finanční podpoře ve skupině poskytnout, pouze pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) existuje reálný předpoklad, že poskytnutá podpora odstraní finanční obtíže subjektu přijímajícího podporu;
 - b) cílem poskytnutí finanční podpory je zachování nebo obnovení finanční stability skupiny jako celku;
 - c) finanční podpora se poskytuje za protiplnění;
 - d) na základě informací dostupných řídicímu orgánu v době přijetí rozhodnutí udělit finanční podporu existuje přiměřená jistota, že subjekt přijímající podporu splatí úvěr nebo uhradí za podporu protiplnění v přiměřené ceně;

- e) finanční podpora neohrožuje likviditu nebo platební schopnost subjektu poskytujícího podporu a nemá za následek vznik hrozby pro finanční stabilitu;
 - f) subjekt poskytující podporu v době, kdy je podpora poskytnuta, splňuje a bude i po poskytnutí podpory splňovat požadavky na kapitál a veškeré požadavky uložené podle čl. 136 odst. 2 směrnice 2006/48/ES.
2. Evropský orgán pro bankovníctví vypracuje návrhy prováděcích technických norem specifikujících podmínky uvedené v odstavci 1.

Evropský orgán pro bankovníctví předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do dvanácti měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat tyto prováděcí technické normy předložené Evropským orgánem pro bankovníctví postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 20

Rozhodnutí o poskytnutí finanční podpory

Rozhodnutí o poskytnutí finanční podpory ve skupině v souladu s dohodou přijímá řídicí orgán subjektu poskytujícího finanční podporu uvedený v článku 11 směrnice 2006/48/ES. Toto rozhodnutí je odůvodněné a uvádí cíl navrhované finanční podpory. Rozhodnutí uvádí zejména:

- a) jak finanční podpora zachovává nebo obnovuje finanční stabilitu skupiny jako celku;
- b) že finanční podpora nepřesahuje finanční schopnosti právního subjektu poskytujícího finanční podporu;
- c) že subjekt poskytující finanční podporu bude nadále splňovat požadavky na kapitál a veškeré požadavky uložené podle čl. 136 odst. 2 směrnice 2006/48/ES.

Článek 21

Právo příslušných orgánů na nesouhlas

- 1. Před poskytnutím podpory v souladu s dohodou o finanční podpoře ve skupině řídicí orgán subjektu, který zamýšlí finanční podporu poskytnout, oznámí tuto skutečnost svému příslušnému orgánu a Evropskému orgánu pro bankovníctví. Oznámení obsahuje podrobnosti týkající se navrhované podpory.
- 2. Ve lhůtě dvou dnů po obdržení oznámení může příslušný orgán poskytnutí finanční podpory uvedené v článku 19 zakázat nebo omezit, jestliže nejsou splněny podmínky po finanční podporu ve skupině. Rozhodnutí příslušného orgánu zakázat nebo omezit finanční podporu musí být odůvodněné.

3. Příslušný orgán o svém rozhodnutí zakázat nebo omezit finanční podporu ihned informuje Evropský orgán pro bankovníctví, orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a příslušné orgány uvedené v článku 131a směrnice 2006/48/ES.
4. Pokud orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě nebo příslušný orgán odpovědný za subjekt přijímající podporu má proti rozhodnutí zakázat nebo omezit podporu námitky, může věc postoupit Evropskému orgánu pro bankovníctví a požádat jej o pomoc v souladu s článkem 19 nařízení č. 1093/2010. V takovém případě může Evropský orgán pro bankovníctví postupovat v souladu s pravomocemi, které mu byly uvedeným článkem svěřeny. Odchylně od lhůty stanovené v čl. 39 odst. 1 nařízení (EU) č. 1093/2010 přijme Evropský orgán pro bankovníctví jakékoli rozhodnutí v souladu s čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010 do 48 hodin.
5. Pokud příslušný orgán nezakáže nebo neomezí finanční podporu ve lhůtě uvedené v odstavci 2, může být finanční podpora v souladu s podmínkami předloženými příslušnému orgánu poskytnuta.

Článek 22

Zveřejnění

3. Členské státy zajistí, aby instituce, které uzavřely dohodu o finanční podpoře ve skupině podle článku 16, zveřejnily popis dohody a názvy subjektů, které jsou stranami dohody, a uvedené informace alespoň jednou ročně aktualizovaly.

Použijí se články 145 až 149 směrnice 2006/48/ES.

4. Evropský orgán pro bankovníctví vypracuje návrhy regulačních technických norem specifikujících formu a obsah popisu uvedeného v odstavci 1. Evropský orgán pro bankovníctví předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do dvanácti měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost.
5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat návrhy regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

HLAVA III

RANÁ INTERVENCE

Článek 23

Opatření rané intervence

1. Pokud instituce nesplňuje nebo pravděpodobně nebude splňovat požadavky směrnice 2006/48/ES, členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly k dispozici navíc k opatřením uvedeným v článku 136 směrnice 2006/48/ES v případě potřeby zejména tato opatření:
 - a) uložit vedení instituce, aby zavedlo jeden nebo více mechanismů a opatření uvedených v plánu ozdravných postupů;
 - b) uložit vedení instituce, aby posoudilo situaci, identifikovalo opatření k překonání jakýchkoli zjištěných problémů a vypracovalo akční program k jejich překonání a časový harmonogram jeho provádění;
 - c) uložit vedení instituce, aby svolalo, nebo svolat přímo, pokud tak vedení neučiní, valnou hromadu akcionářů instituce, navrhnout její program a přijetí určitých rozhodnutí;
 - d) uložit vedení instituce, aby odvolalo a nahradilo jednoho nebo více členů správní rady nebo jednatelů, pokud je zjištěno, že tyto osoby nejsou schopny plnit své úkoly podle článku 11 směrnice 2006/48/ES;
 - e) uložit vedení instituce, aby vypracovalo plán pro jednání o restrukturalizaci dluhů s některými nebo všemi jejími věřiteli;
 - f) získat, a to i prostřednictvím kontrol na místě, veškeré nezbytné informace k přípravě řešení problémů instituce, včetně ocenění aktiv a závazků instituce;
 - g) s výhradou podmínek stanovených v čl. 33 odst. 2 a ustanovení o důvěrnosti stanovených v článku 77 kontaktovat možné kupující za účelem přípravy řešení problémů instituce.
2. Evropský orgán pro bankovníctví vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro zajištění jednotného uplatňování opatření stanovených v odstavci 1 tohoto článku.

Evropský orgán pro bankovníctví předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do dvanácti měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Zvláštní správa

1. V případě značného zhoršení finanční situace instituce nebo v případě závažných porušení právních a správních předpisů nebo závažných administrativních nesrovnalostí, kdy k odstranění takové situace nepostačují ostatní opatření přijatá v souladu s článkem 23, členské státy zajistí, aby příslušné orgány mohly jmenovat zvláštního správce, jenž nahradí vedení instituce. Příslušné orgány jmenování zvláštního správce zveřejní. Členské státy dále zajistí, aby zvláštní správce měl kvalifikaci, schopnosti a znalosti nezbytné k výkonu své funkce.
2. Zvláštní správce má veškeré pravomoci vedení instituce v rámci stanov instituce a podle vnitrostátních právních předpisů, včetně pravomoci vykonávat veškeré administrativní funkce vedení instituce. Zvláštní správce však smí vykonávat pravomoc ke svolání valné hromady akcionářů instituce a určit její program pouze s předchozím souhlasem příslušného orgánu.
3. Zvláštní správce má zákonnou povinnost přijmout veškerá nezbytná opatření a prosazovat řešení pro nápravu finanční situace instituce a obnovení řádného a obezřetného řízení jejích obchodních činností a organizace. Je-li to nezbytné, tato povinnost má přednost před jakoukoli jinou povinností vedení v souladu se stanovami instituce nebo vnitrostátními právními předpisy, pokud nejsou v souladu. Uvedená řešení mohou zahrnovat navýšení kapitálu, reorganizaci vlastnické struktury instituce nebo převzetí institucemi, které jsou finančně a organizačně zdravé.
4. Příslušné orgány mohou stanovit limity úkonů zvláštního správce nebo vyžadovat, aby některé jeho kroky podléhaly předchozímu schválení příslušného orgánu. Příslušné orgány mohou zvláštního správce kdykoli odvolat.
5. Členské státy vyžadují, aby zvláštní správce pro jmenující příslušný orgán vypracovával zprávy o hospodářské a finanční situaci instituce a o krocích uskutečněných při plnění svých povinností, a to v pravidelných intervalech stanovených příslušným orgánem a na počátku a na konci svého mandátu.
6. Zvláštní správa trvá nejvýše jeden rok. Toto období lze ve výjimečných případech obnovit, jestliže jsou podmínky pro jmenování zvláštního správce i nadále splněny. Příslušný orgán odpovídá za rozhodnutí o tom, zda jsou splněny příslušné podmínky pro zachování pozice zvláštního správce, a odůvodňuje každé takové rozhodnutí akcionářům.
7. S výhradou ustanovení odstavců 1 až 6 nejsou jmenováním zvláštního správce dotčena práva akcionářů nebo vlastníků stanovená v souladu s právem Unie nebo vnitrostátním právem obchodních společností.

8. Jmenování zvláštního správce se neuznává jako rozhodná událost pro vymáhání ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES³⁶ ani jako úpadkové řízení ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES³⁷.

Článek 25

Koordinace opatření rané intervence a jmenování zvláštního správce ve vztahu ke skupinám

1. Pokud jsou ve vztahu k mateřskému podniku nebo instituci podléhající dohledu na konsolidovaném základě podle článků 125 a 126 směrnice 2006/48/ES nebo kterémukoli jejímu dceřinému podniku splněny podmínky pro uložení požadavků podle článku 23 této směrnice nebo jmenování zvláštního správce v souladu s článkem 24 této směrnice, příslušný orgán, jenž má v úmyslu přijmout opatření v souladu s uvedenými články, oznámí svůj záměr ostatním relevantním příslušným orgánům v rámci kolegia dohledu a Evropskému orgánu pro bankovníctví.
2. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a ostatní relevantní příslušné orgány zváží, zda je nutné přijmout opatření v souladu s článkem 23 nebo jmenovat zvláštního správce v souladu s článkem 24 ve vztahu k jiným subjektům skupiny, a zda je žádoucí koordinace opatření, která budou přijata. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a ostatní relevantní příslušné orgány zváží, zda by nějaké alternativní opatření pravděpodobněji neobnovilo životaschopnost jednotlivých subjektů a nezachovalo finanční zdraví skupiny jako celku. Pokud více než jeden příslušný orgán hodlá jmenovat zvláštního správce pro subjekt patřící do skupiny, orgány posoudí, zda je vhodnější jmenovat stejného zvláštního správce pro všechny dotyčné subjekty či pro celou skupinu, aby se usnadnila řešení napravující finanční zdraví celé skupiny.

Posouzení má podobu společného rozhodnutí orgánu vykonávajícího dohled na konsolidovaném základě a ostatních relevantních příslušných orgánů. Společného rozhodnutí musí být dosaženo do pěti dnů od data oznámení uvedeného v odstavci 1. Společné rozhodnutí musí být odůvodněné a uvedené v dokumentu, který mateřskému podniku nebo instituci podléhající dohledu na konsolidovaném základě poskytne orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě.
3. Evropský orgán pro bankovníctví může z vlastního podnětu pomoci příslušným orgánům dosáhnout dohody v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010.
4. Není-li společného rozhodnutí dosaženo do pěti dnů, mohou orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a příslušné orgány odpovědné za dohled nad dceřinými podniky přijmout individuální rozhodnutí.
5. Rozhodnutí každého z příslušných orgánů musí být odůvodněné. Rozhodnutí zohledňuje stanoviska a výhrady ostatních příslušných orgánů vyjádřené v uvedeném pětidenním období a možný dopad rozhodnutí na finanční stabilitu v jiných členských státech. Rozhodnutí mateřskému podniku nebo instituci podléhající

³⁶ Úř. věst. L 168, 27.6.2002, s. 43.

³⁷ Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45.

dohledu na konsolidovaném základě poskytne orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a dceřiným podnikům odpovědné příslušné orgány.

Pokud na konci uvedeného pětidenního období kterýkoli z dotčených příslušných orgánů postoupil věc Evropskému orgánu pro bankovníctví v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a ostatní příslušné orgány odloží přijetí svých rozhodnutí a vyčkají rozhodnutí, které Evropský orgán pro bankovníctví může přijmout v souladu s čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a přijmou své rozhodnutí v souladu s rozhodnutím Evropského orgánu pro bankovníctví. Uvedená pětidenní lhůta se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. Evropský orgán pro bankovníctví přijme své rozhodnutí do pěti dnů. Záležitost nelze Evropskému orgánu pro bankovníctví postoupit po skončení výše uvedeného pětidenního období nebo po dosažení společného rozhodnutí.

6. Před přijetím svých vlastních rozhodnutí v souladu s odstavcem 4 příslušné orgány konzultují Evropský orgán pro bankovníctví. Ve svém rozhodnutí vezmou doporučení Evropského orgánu pro bankovníctví v úvahu a vysvětlí veškeré významné odchylky od uvedeného doporučení.

HLAVA IV

ŘEŠENÍ PROBLÉMŮ

KAPITOLA I

CÍLE, PODMÍNKY A OBECNÉ ZÁSADY

Článek 26

Cíle řešení problémů

1. Při uplatňování nástrojů k řešení problémů a při výkonu pravomocí k řešení problémů orgány příslušné k řešení zohledňují cíle řešení problémů a volí si nástroje a pravomoci, jimiž lze nejlépe dosáhnout cílů relevantních pro okolnosti případu.
2. Cíle řešení problémů uvedené v odstavci 1 jsou:
 - a) zajistit kontinuitu zásadních funkcí;
 - b) zabránit významným nepříznivým dopadům na finanční stabilitu, a to včetně zabránění nákaze a udržení tržní disciplíny;
 - c) chránit veřejné finanční prostředky tím, že se minimalizuje využití mimořádné veřejné finanční podpory;

- d) zamezit snižování hodnoty, jež není nezbytné, a usilovat o minimalizaci nákladů na řešení problémů;
 - e) chránit vkladatele kryté směrnicí 94/19/ES a investory kryté směrnicí 97/9/ES;
 - f) ochránit finanční prostředky a aktiva klientů.
3. S výhradou různých ustanovení této směrnice mají cíle řešení problémů stejnou důležitost a orgány příslušné k řešení je vzájemně vyvažují, jak je to vhodné vzhledem k povaze a okolnostem každého případu.

Článek 27

Podmínky pro řešení problémů

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení podnikly opatření k řešení problémů ve vztahu k instituci uvedené v čl. 1 písm. a), pouze pokud jsou splněny veškeré tyto podmínky:
 - a) příslušný orgán nebo orgán příslušný k řešení určí, že instituce je v úpadku nebo je u ní úpadek pravděpodobný;
 - b) s ohledem na časové možnosti a další relevantní okolnosti neexistuje přiměřená vyhlídka na to, že by úpadku instituce v přiměřené lhůtě zabránila alternativní opatření soukromého sektoru nebo orgánů dohledu jiná než opatření k řešení problémů přijatá ve vztahu k instituci;
 - c) opatření k řešení problémů jsou nezbytná ve veřejném zájmu podle odstavce 3.
2. Pro účely odst. 1 písm. a) se má za to, že instituce je v úpadku nebo je u ní úpadek pravděpodobný, je-li splněna alespoň jedna z těchto podmínek:
 - a) instituce porušuje kapitálové požadavky pro pokračující povolení způsobem, který by odůvodnil odebrání povolení příslušným orgánem, nebo existují objektivní skutečnosti podporující závěr, že instituce v blízké budoucnosti uvedené požadavky poruší, jelikož instituci vznikly nebo pravděpodobně vzniknou ztráty, které vyčerpají veškerý nebo téměř veškerý její kapitál;
 - b) aktiva instituce jsou nižší než její závazky, nebo existují objektivní skutečnosti podporující závěr, že tomu tak v blízké budoucnosti bude;
 - c) instituce není schopna splácet své splatné závazky, nebo existují objektivní skutečnosti podporující závěr, že tomu tak v blízké budoucnosti bude;
 - d) instituce vyžaduje mimořádnou veřejnou finanční podporu, s výjimkou případů, kdy v zájmu zachování finanční stability vyžaduje kterékoli z následujících opatření:
 - i) státní záruku za likviditní facility poskytnuté centrálními bankami v souladu s běžnými podmínkami centrálních bank (facilita je plně zajištěna zajištěním, na něž se použije snížení hodnoty v závislosti

na jeho kvalitě a tržní hodnotě a centrální banka příjemci účtuje sankční úrokovou sazbu); nebo

- ii) státní záruku za nově vydané závazky za účelem nápravy závažného narušení ekonomiky členského státu.

V obou případech uvedených v bodech i) a ii) musí být záruky omezeny na solventní finanční instituce, nesmí být součástí většího balíku podpory, podléhají schválení v rámci pravidel pro státní podporu a použijí se na období nejvýše tří měsíců.

- 3. Pro účely odst. 1 písm. c) se opatření k řešení problémů považují za opatření ve veřejném zájmu, pokud je jimi dosaženo jednoho nebo více cílů řešení problémů uvedených v článku 26, jsou ve vztahu k uvedeným cílům přiměřená a likvidací instituce nebo mateřského podniku v běžném úpadkovém řízení by uvedených cílů řešení problémů ve stejné míře dosaženo nebylo.
- 4. Evropský orgán pro bankovníctví vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 pokyny na podporu sblížení praxe dohledu a řešení problémů, pokud jde o výklad různých podmínek, za nichž se instituce považuje za instituci, jež je v úpadku nebo u níž je úpadek pravděpodobný. Evropský orgán pro bankovníctví tyto pokyny vypracuje do data stanoveného v čl. 115 odst. 1 prvním pododstavci této směrnice.
- 5. Komise v souladu s článkem 103 přijme akty v přenesené pravomoci za účelem specifikace podmínek, za nichž se má za to, že je instituce v úpadku nebo je její úpadek pravděpodobný, přičemž v případě potřeby zohlední zkušenosti získané při uplatňování pokynů Evropského orgánu pro bankovníctví.

Článek 28

Podmínky pro řešení problémů finančních institucí a holdingových společností

- 1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení mohly přijmout opatření k řešení problémů ve vztahu k finanční instituci nebo podniku uvedeným v čl. 1 písm. b), pokud jsou podmínky uvedené v čl. 27 odst. 1 ve vztahu k finanční instituci nebo podniku i ve vztahu k mateřské instituci podléhající dohledu na konsolidovaném základě splněny.
- 2. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení přijaly opatření k řešení problémů ve vztahu ke společnosti uvedené v čl. 1 písm. c) nebo d), pokud jsou podmínky uvedené v čl. 27 odst. 1 ve vztahu ke společnosti uvedené v čl. 1 písm. c) nebo d) i ve vztahu k jedné nebo více dceřiným společnostem splněny.
- 3. Pokud jsou dceřiné instituce smíšené holdingové společnosti v přímém nebo nepřímém držení zprostředkující finanční holdingové společnosti, členské státy zajistí, aby opatření k řešení problémů za účelem řešení na úrovni skupiny byla podniknuta ve vztahu ke zprostředkující finanční holdingové společnosti a nikoli ve vztahu ke smíšené holdingové společnosti.

4. S výhradou odstavce 3 a odchýlně od ustanovení odstavce 1, nehledě na skutečnost, že společnost uvedená v čl. 1 písm. c) nebo d) nemusí splňovat podmínky stanovené v čl. 27 odst. 1, mohou orgány příslušné k řešení ve vztahu ke společnosti uvedené v čl. 1 písm. c) nebo d) podniknout opatření k řešení problémů, pokud jeden nebo více dceřiných podniků, jež jsou institucemi, splňují podmínky stanovené v čl. 27 odst. 1, 2 a 3 a opatření ve vztahu ke společnosti uvedené v čl. 1 písm. c) nebo d) jsou nezbytná k řešení problémů jednoho nebo více dceřiných podniků, jež jsou institucemi, nebo k řešení problémů celé skupiny.

Článek 29

Obecné zásady řešení problémů

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení při uplatňování nástrojů k řešení problémů a při výkonu pravomocí k řešení problémů přijaly veškerá příslušná opatření s cílem zajistit, aby byla opatření k řešení problémů podniknuta v souladu s těmito zásadami:
- a) nejprve nesou ztráty akcionáři řešené instituce;
 - b) po akcionářích nesou ztráty věřitelé řešené instituce v souladu s pořadím priority jejich pohledávek podle této směrnice;
 - c) vrcholové vedení řešené instituce je vyměněno;
 - d) členové vrcholového vedení řešené instituce nesou ztráty, jež podle občanského nebo trestního práva odpovídají jejich individuální odpovědnosti za úpadek instituce;
 - e) pokud není v této směrnici stanoveno jinak, věřitelům stejné třídy se dostane rovného zacházení;
 - f) žádnému věřiteli nevzniknou větší ztráty, než by tomu bylo, pokud by instituce byla likvidována v běžném úpadekovém řízení.
2. Pokud je instituce subjektem skupiny, orgány příslušné k řešení uplatní opatření k řešení problémů a vykonávají pravomoci k řešení problémů způsobem, jenž minimalizuje dopad na spřízněné instituce a na skupinu jako celek a minimalizuje nepříznivý dopad na finanční stabilitu v Unii a zejména v zemích, kde skupina provozuje činnost.
3. Členské státy při uplatňování nástrojů k řešení problémů a při výkonu pravomocí k řešení problémů zajistí jejich soulad s rámcem Unie pro státní podporu, pokud je to na místě.

KAPITOLA II

OCEŇOVÁNÍ

Článek 30

Předběžné ocenění

1. Před přijetím opatření k řešení problémů a zejména pro účely článků 31, 34, 36, 41, 42 a 65 orgány příslušné k řešení zajistí, aby osoba nezávislá na instituci a na jakémkoli veřejném orgánu, včetně orgánu příslušného k řešení, provedla poctivé a realistické ocenění aktiv a závazků instituce. Orgán příslušný k řešení toto ocenění schválí. Pokud naléhavost případu nezávislé ocenění neumožňuje, mohou ocenění aktiv a závazků instituce provést orgány příslušné k řešení.
2. Aniž je případně dotčen rámec Unie pro státní podporu, ocenění podle odstavce 1 vychází z obezřetných a realistických předpokladů, včetně poměrů selhání a závažnosti ztrát, a jeho cílem je posouzení tržní hodnoty aktiv a závazků instituce, jež je v úpadku nebo u níž je úpadek pravděpodobný, aby bylo možné uznat v okamžiku uplatnění nástrojů k řešení problémů veškeré odvoditelné ztráty. Avšak pokud trh pro určité aktivum nebo závazek řádně nefunguje, může ocenění odrážet dlouhodobou ekonomickou hodnotu takových aktiv nebo závazků. Ocenění nepředpokládá poskytnutí mimořádné veřejné podpory instituci, a to bez ohledu na to, zda je skutečně poskytnuta.
3. Ocenění doplní následující informace uvedené v účetních knihách a evidenci instituce:
 - a) aktuální rozvaha a zpráva o hospodářské a finanční situaci instituce;
 - b) analýza a odhad hodnoty aktiv;
 - c) seznam dlužných závazků uvedených v knihách a záznamech instituce s uvedením příslušných věřitelů a priority podle příslušného insolvenčního práva;
 - d) seznam aktiv, která instituce drží na účet třetích stran, které mají k těmto aktivům vlastnická práva.
4. V ocenění se uvede rozdělení věřitelů do tříd podle jejich priority podle příslušného insolvenčního práva a odhad zacházení, které by každá třída mohla očekávat v úpadkovém řízení.
5. Pokud vzhledem k naléhavosti případu není možné dodržet požadavky stanovené v odstavcích 3 a 4, nezávislá osoba nebo orgán příslušný k řešení provede ocenění v souladu s požadavky stanovenými v odstavci 2. Ocenění se považuje za prozatímní, dokud orgán příslušný k řešení neprovede ocenění, které splňuje veškeré

požadavky podle tohoto článku. Uvedené konečné ocenění lze provést odděleně od ocenění uvedeného v článku 66 nebo společně s ním.

6. Ocenění je nedílnou součástí rozhodnutí uplatnit opatření k řešení problémů nebo vykonat pravomoc k řešení problémů. Ocenění nepodléhá samostatnému soudnímu přezkumu; soudnímu přezkumu podléhá pouze společně s rozhodnutím v souladu s ustanoveními článku 78.
7. Evropský orgán pro bankovníctví vypracuje návrhy regulačních technických norem specifikujících pro účely odstavců 1 a 2 tohoto článku a pro účely článku 66 následující kritéria:
 - a) za jakých okolností je určitá osoba nezávislá na orgánu příslušném k řešení i na institucích a
 - b) za jakých okolností lze dospět k závěru, že ocenění nezávislou osobou není možné;
 - c) metodiku pro posouzení tržní hodnoty aktiv a závazků instituce v úpadku nebo u níž je úpadek pravděpodobný;
 - d) za jakých okolností lze dospět k závěru, že trh pro určité aktivum nebo závazek řádně nefunguje;
 - e) metodiku pro posouzení dlouhodobé ekonomické hodnoty aktiv a závazků instituce v úpadku nebo u níž je úpadek pravděpodobný.

Evropský orgán pro bankovníctví předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do dvanácti měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

KAPITOLA III

NÁSTROJE K ŘEŠENÍ PROBLÉMŮ

ODDÍL I

OBECNÉ ZÁSADY

Článek 31

Obecné zásady pro nástroje k řešení problémů

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení měly nezbytné pravomoci k uplatnění nástrojů k řešení problémů na instituci, finanční instituci nebo společnost uvedenou v čl. 1 písm. c) a d), která splňuje příslušné podmínky pro řešení problémů.
2. Nástroje k řešení problémů uvedené v odstavci 1 jsou:
 - a) nástroj prodeje obchodních činností;
 - b) nástroj překlenovací instituce;
 - c) nástroj rozdělení aktiv;
 - d) nástroj odepsání závazků.
3. S výhradou odstavce 4 mohou orgány příslušné k řešení uplatnit nástroje k řešení problémů jednotlivě nebo je mohou kombinovat.
4. Nástroj rozdělení aktiv mohou orgány příslušné k řešení uplatnit pouze ve spojení s jiným nástrojem k řešení problémů.
5. Pokud jsou uplatněny nástroje uvedené v odst. 2 písm. a), b) nebo c) a jsou použity k částečnému převodu aktiv, práv nebo závazků řešené instituce, zbytková část instituce, z níž byly aktiva, práva nebo závazky převedeny, se likviduje v běžném úpadečném řízení ve lhůtě, jež je vhodná s ohledem na případnou potřebu, aby uvedená instituce poskytovala služby nebo podporu podle článku 58, a nabyvateli se tak umožnilo provozovat činnosti nebo služby získané uvedeným převodem.
6. Členské státy zajistí, aby se na převod aktiv, práv nebo závazků z řešené instituce na jiný subjekt v důsledku uplatnění nástroje k řešení problémů nebo výkonu pravomoci k řešení problémů nepoužily předpisy vnitrostátního insolvenčního práva, které se týkají neplatnosti nebo nevymahatelnosti právních aktů poškozujících věřitele.
7. Členské státy mohou orgánům příslušným k řešení udělit další pravomoci vykonatelné v případě, že instituce splňuje podmínky pro řešení problémů, pokud tyto další pravomoci nepředstavují překážku účinnému řešení na úrovni skupiny a

pokud jsou v souladu s cíli řešení problémů a obecnými zásadami řešení problémů uvedenými v člancích 26 a 29.

ODDÍL 2

NÁSTROJ PRODEJE OBCHODNÍCH ČINNOSTÍ

Článek 32

Nástroj prodeje obchodních činností

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení měly pravomoc převést na nabyvatele, jenž není překlennovací institucí, následující:
 - a) akcie nebo jiné nástroje vlastnického práva řešené instituce;
 - b) veškerá nebo vybraná aktiva, práva nebo závazky řešené instituce;
 - c) jakoukoli kombinaci některých nebo veškerých aktiv, práv nebo závazků řešené instituce.

K převodu uvedenému v prvním pododstavci dochází bez získání souhlasu akcionářů řešené instituce nebo jakékoli třetí strany jiné než nabyvatel a bez dodržení jakýchkoli procesních požadavků na základě právních předpisů týkajících se obchodních společností nebo cenných papírů, jež by se jinak uplatnily.

2. Převod provedený podle odstavce 1 se provádí za obchodních podmínek, s ohledem na okolnosti a v souladu s pravidly Unie pro státní podporu.
3. V případě částečného převodu aktiv instituce se veškeré výnosy z převodu použijí ve prospěch řešené instituce.

Pokud jsou převedeny veškeré akcie nebo jiné nástroje vlastnického práva nebo pokud jsou převedena veškerá aktiva, práva a závazky instituce, použijí se veškeré výnosy z převodu ve prospěch akcionářů řešené instituce, kteří byli zbaveni svých práv.

Členské státy vypočítají výnosy uvedené v odstavci 2 tohoto článku s odečtením výdajů administrativní nebo jiné povahy, které vznikly během řešení problémů, včetně nákladů a výdajů, které vznikly mechanismům financování podle článku 92.

4. Orgány příslušné k řešení provedou veškeré přiměřené kroky, aby pro převod v souladu s odstavcem 2 dosáhly obchodních podmínek, přičemž tyto kroky jsou v souladu s poctivým a realistickým oceněním provedeným podle článku 30 s ohledem na okolnosti případu.
5. Při uplatnění nástroje prodeje obchodních činností mohou orgány příslušné k řešení vykonat pravomoc k převodu více než jednou s cílem provést další převody akcií

nebo jiných nástrojů vlastnického práva, případně aktiv, práv nebo závazků řešené instituce.

6. Po uplatnění nástroje prodeje obchodních činností mohou orgány příslušné k řešení se souhlasem kupujícího vykonat pravomoci k převodu ve vztahu k akciím nebo jiným nástrojům vlastnického práva, případně aktivům, právům nebo závazkům převedeným na kupujícího s cílem převést majetek zpět na řešenou instituci.
7. Kupující musí mít nezbytná povolení k provozování činností nebo služeb, které zakoupí na základě převodu provedeného podle odstavce 1.
8. Odchylně od čl. 19 odst. 1 směrnice 2006/48/ES, pokud by převod akcií nebo jiných nástrojů vlastnického práva na základě uplatnění nástroje prodeje obchodních činností měl za následek nabytí nebo zvýšení kvalifikované účasti druhu uvedeného v čl. 19 odst. 1 směrnice 2006/48/ES, příslušné orgány provedou posouzení požadované podle uvedeného článku včas a způsobem, jenž nezdržuje uplatnění nástroje prodeje obchodních činností a nebrání tomu, aby opatření k řešení problémů dosáhla příslušných cílů řešení problémů.
9. Převody provedené na základě nástroje prodeje obchodních činností, zahrnující převod některých, ale ne všech aktiv, práv nebo závazků instituce, podléhají zárukám pro částečné převody majetku uvedeným v kapitole V.
10. Pro účely výkonu práva poskytovat služby nebo se usadit v jiném členském státě v souladu se směrnicí 2006/48/ES nebo směrnicí 2004/39/ES se kupující považuje za pokračování řešené instituce a může i nadále vykonávat veškerá taková práva, jež řešená instituce vykonávala ve vztahu k převedeným aktivům, právům nebo závazkům, včetně práva na členství v platebních a zúčtovacích systémech a systémech vypořádání a na přístup k nim.
11. Akcionáři nebo věřitelé řešené instituce a ostatní třetí strany, jejichž majetek, práva nebo závazky nejsou převedeny, nemají ve vztahu k převedeným aktivům, právům nebo závazkům nebo v souvislosti s nimi žádná práva.

Článek 33

Nástroj prodeje obchodních činností: procesní požadavky

1. S výhradou odstavce 3 orgán příslušný k řešení, jenž uplatňuje nástroj prodeje obchodních činností na instituci, uvede na trh nebo přijme opatření pro uvedení na trh uvedené instituce nebo těch jejích aktiv, práv a závazků, které má uvedený orgán v úmyslu převést. Soubory práv, aktiv a závazků lze uvádět na trh odděleně.
2. Aniž je případně dotčen rámec Unie pro státní podporu, uskuteční se uvedení na trh podle odstavce 1 v souladu s těmito kritérii:
 - a) je co nejtransparentnější s ohledem na okolnosti a zejména na potřebu udržet finanční stabilitu;
 - b) neupřednostňuje ani nediskriminuje potenciální kupující;

- c) je prosté jakéhokoli střetu zájmů;
- d) neposkytuje potenciálnímu kupujícímu jakoukoli neoprávněnou výhodu;
- e) zohledňuje potřebu uskutečnit rychlá opatření k řešení problémů;
- f) usiluje o dosažení nejvyšší možné prodejní ceny za dotčená aktiva a závazky.

Zásady uvedené v tomto odstavci nebrání orgánu příslušnému k řešení kontaktovat konkrétní potenciální kupující.

Zveřejnění skutečnosti, že je instituce uvedena na trh, jež by jinak bylo vyžadováno v souladu s čl. 6 odst. 1 směrnice 2003/6/ES, lze pozdržet v souladu s čl. 6 odst. 2 uvedené směrnice 2003/6/ES.

3. Orgány příslušné k řešení mohou uplatnit nástroj prodeje obchodních činností, aniž by splnily požadavky na uvedení na trh podle odstavce 1, pokud rozhodnou, že splnění uvedených požadavků by pravděpodobně uškodilo jednomu nebo více cílům řešení problémů, a zejména pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) orgán příslušný k řešení má za to, že existuje podstatné ohrožení finanční stability, způsobené nebo zhoršené úpadkem řešené instituce; a
 - b) splnění uvedených požadavků by pravděpodobně oslabilo účinnost nástroje prodeje obchodních činností při řešení této hrozby nebo dosažení cíle řešení problémů uvedeného v čl. 26 odst. 2 písm. b).
4. Evropský orgán pro bankovníctví vypracuje návrhy regulačních technických norem specifikujících faktické okolnosti, jež představují podstatné ohrožení, a aspekty týkající se účinnosti nástroje prodeje obchodních činností uvedené v odst. 3 písm. a) a b).

Evropský orgán pro bankovníctví předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do dvanácti měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

ODDÍL 3

NÁSTROJ PŘEKLENOVACÍ INSTITUCE

Článek 34

Nástroj překlenovací instituce

1. Členské státy za účelem uplatnění nástroje překlenovací instituce zajistí, aby orgány příslušné k řešení měly pravomoci k převodu veškerých nebo vybraných aktiv, práv nebo závazků řešené instituce a jakékoli kombinace těchto aktiv, práv a závazků na

překlenovací instituci, aniž by obdržely souhlas akcionářů řešené instituce nebo jakékoli třetí strany, a aniž by musely splnit procesní požadavky právních předpisů týkajících se obchodních společností nebo cenných papírů, jež by se jinak uplatnily.

2. S výjimkou případů, kdy je pro účel uvedený v čl. 37 odst. 2 písm. b) uplatněn nástroj odepsání závazků, je pro účely nástroje překlenovací instituce překlenovací institucí právní subjekt, jenž je zcela nebo částečně vlastněn jedním nebo více veřejnými orgány (mezi něž může patřit orgán příslušný k řešení), a jenž je vytvořen za účelem výkonu některých nebo všech funkcí řešené instituce a držení některých nebo všech aktiv a závazků řešené instituce.

Uplatněním nástroje odepsání závazků pro účel uvedený v čl. 37 odst. 2 písm. b) není dotčena schopnost orgánu příslušného k řešení ovládat překlenovací instituci v rozsahu nezbytném k řešení problémů a dosažení cílů řešení problémů.

3. Při uplatnění nástroje překlenovací instituce orgán příslušný k řešení zajistí, aby celková hodnota závazků převedených na překlenovací instituci nepřekročila celkovou hodnotu práv a aktiv převedených z řešené instituce nebo poskytnutých z jiných zdrojů.
4. Při uplatnění nástroje překlenovací instituce může orgán příslušný k řešení převést jakákoli aktiva, práva nebo závazky instituce, jaké považuje za vhodné pro účely plnění jednoho nebo více cílů řešení problémů.
5. Při uplatnění nástroje překlenovací instituce orgány příslušné k řešení mohou:
 - a) opakovaně převádět práva, aktiva nebo závazky z řešené instituce na překlenovací instituci; a
 - b) převádět práva, aktiva nebo závazky zpět z překlenovací instituce na řešenou instituci, pokud jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 6;
 - c) převádět práva, aktiva nebo závazky z překlenovací instituce na třetí stranu.
6. Orgány příslušné k řešení převádějí práva, aktiva nebo závazky z překlenovací instituce zpět na řešenou instituci pouze v jednom z těchto případů:
 - a) skutečnost, že konkrétní práva, aktiva nebo závazky mohou být převedeny zpět, je výslovně uvedena v nástroji, jehož prostřednictvím byl převod podle odst. 5 písm. a) proveden;
 - b) konkrétní práva, aktiva nebo závazky nepatří do tříd práv, aktiv nebo závazků uvedených v nástroji, jehož prostřednictvím byl převod podle odst. 5 písm. a) proveden, nebo nesplňují podmínky pro uvedená práva, aktiva nebo závazky.

V obou případech uvedených v písmenech a) a b) je zpětný převod proveden ve lhůtě uvedené v tomto nástroji a splňuje veškeré další podmínky v něm uvedené pro příslušný účel.

7. Převody provedené na základě nástroje překlenovací instituce, zahrnující převod některých, ale ne všech aktiv, práv nebo závazků instituce, podléhají zárukám pro částečné převody majetku uvedeným v kapitole IV.

8. Pro účely výkonu práva poskytovat služby nebo se usadit v jiném členském státě v souladu se směrnicí 2006/48/ES nebo směrnicí 2004/39/ES se překlenovací instituce považuje za pokračování řešené instituce a může i nadále vykonávat veškerá taková práva, jež řešená instituce vykonávala ve vztahu k převedeným aktivům, právům nebo závazkům, včetně práva na členství v platebních a zúčtovacích systémech a systémech vypořádání a na přístup k nim.
9. Akcionáři nebo věřitelé řešené instituce a ostatní třetí strany, jejichž majetek, práva nebo závazky nejsou převedeny na překlenovací instituci, nemají ve vztahu k překlenovací instituci nebo jejímu majetku nebo v souvislosti s nimi žádná práva.

Článek 35

Provoz překlenovací instituce

1. Členské státy zajistí, aby provoz překlenovací instituce dodržoval tato ustanovení:
 - a) obsah zakládajících dokumentů překlenovací instituce stanoví orgán příslušný k řešení;
 - b) orgán příslušný k řešení jmenuje správní radu překlenovací instituce, schválí příslušné odměny a určí příslušné odpovědnosti;
 - c) překlenovací instituce je povolena v souladu se směrnicí 2006/48/ES, případně směrnicí 2004/39/ES a má podle platného vnitrostátního práva nezbytná povolení provozovat činnosti nebo služby, jež nabude na základě převodu provedeného podle článku 56 této směrnice;
 - d) překlenovací instituce splňuje požadavky směrnice 2006/48/ES, 2006/49/ES, případně 2004/39/ES a podléhá dohledu v souladu s příslušnými uvedenými směrnicemi.
2. S výhradou jakýchkoli omezení stanovených v souladu s právními předpisy v oblasti hospodářské soutěže na úrovni Unie nebo na vnitrostátní úrovni členové správní rady provozují překlenovací instituci s cílem prodat instituci, její aktiva, práva nebo závazky jednomu nebo více kupujícím ze soukromého sektoru, až nastanou vhodné podmínky a ve lhůtě stanovené v odstavci 5.
3. Orgán příslušný k řešení ukončí provoz překlenovací instituce v kterémkoli z následujících případů podle toho, který nastane nejdříve:
 - a) překlenovací instituce se sloučí s jinou institucí;
 - b) třetí strana získá většinový podíl na kapitálu překlenovací instituce;
 - c) převzetí veškerých nebo téměř veškerých aktiv, práv nebo závazků překlenovací instituce jinou osobou;
 - d) uplynutí lhůty uvedené v odstavci 5, popřípadě v odstavci 6.

4. Členské státy při snaze o prodej překlenovací instituce nebo jejích aktiv nebo závazků zajistí, aby byly instituce nebo příslušná aktiva nebo závazky otevřeně a transparentně uvedeny na trh a aby prodej neupřednostňoval nebo nediskriminoval konkrétní potenciální kupující.

Jakýkoli takový prodej se provede za obchodních podmínek, s ohledem na okolnosti a v souladu s rámcem Unie pro státní podporu.

5. Pokud nenastane žádná z událostí uvedených v odst. 3 písm. a), b) nebo c), ukončí orgán příslušný k řešení provoz překlenovací instituce na konci období dvou let od data, kdy byl proveden poslední převod z řešené instituce na základě nástroje překlenovací instituce.

6. Orgán příslušný k řešení může období uvedené v odstavci 5 prodloužit až o tři další období jednoho roku, pokud:

- a) se takovým prodloužením pravděpodobně dosáhne jednoho z výsledků uvedených v odst. 3 písm. a), b) nebo c); nebo
- b) je takové prodloužení nezbytné k zajištění kontinuity základních bankovních nebo finančních služeb.

7. V případě, že je provoz překlenovací instituce ukončen za okolností uvedených v odst. 3 písm. c) a d), instituce se likviduje.

Veškeré výnosy dosažené v důsledku ukončení provozu překlenovací instituce podle odstavce 3 se použijí ve prospěch řešené instituce.

Členské státy mohou vypočítat výnosy s odečtením výdajů administrativní nebo jiné povahy, které vznikly v souvislosti s řešením problémů.

8. V případě, že je překlenovací instituce využita pro převod aktiv a závazků více než jedné instituce, se povinnost uvedená v odstavci 7 vztahuje na likvidaci aktiv a závazků převedených z každé z institucí, a nikoli na samotnou překlenovací instituci.

ODDÍL 4

NÁSTROJ ROZDĚLENÍ AKTIV

Článek 36

Nástroj rozdělení aktiv

1. Členské státy za účelem uplatnění nástroje rozdělení aktiv zajistí, aby orgány příslušné k řešení měly pravomoc převádět aktiva, práva nebo závazky řešené instituce na subjekt pro správu aktiv.

2. Pro účely nástroje rozdělení aktiv je subjekt pro správu aktiv právní subjekt v plném vlastnictví jednoho nebo více veřejných orgánů, mezi něž může patřit orgán příslušný k řešení.
3. Orgán příslušný k řešení jmenuje správce aktiv, aby spravovali aktiva převedená na subjekt pro správu aktiv s cílem maximalizovat jejich hodnotu prostřednictvím následného prodeje nebo jinak zajistit řádnou likvidaci podniku.
4. Orgány příslušné k řešení mohou vykonat pravomoc k převodu aktiv uvedenou v odstavci 1, pouze pokud je situace na konkrétním trhu pro uvedená aktiva taková, že pokud by tato aktiva byla likvidována v běžném úpadečkovém řízení, mohlo by to mít nepříznivé důsledky pro finanční trh.
5. Při uplatnění nástroje rozdělení aktiv orgány příslušné k řešení stanoví protihodnotu, za niž jsou aktiva převáděna na subjekt pro správu aktiv, v souladu se zásadami stanovenými v článku 30 a v souladu s rámcem Unie pro státní podporu.
6. Orgány příslušné k řešení mohou:
 - a) opakovaně převádět aktiva, práva nebo závazky z řešené instituce na subjekt pro správu aktiv; převádět aktiva, práva nebo závazky zpět ze subjektu pro správu aktiv na řešenou instituci, pokud jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 7.
7. Orgány příslušné k řešení převádějí práva, aktiva nebo závazky ze subjektu pro správu aktiv zpět na řešenou instituci pouze v jednom z těchto případů:
 - a) skutečnost, že konkrétní práva, aktiva nebo závazky mohou být převedeny zpět, je výslovně uvedena v nástroji, jehož prostřednictvím byl převod podle odst. 6 písm. a) proveden;
 - b) konkrétní práva, aktiva nebo závazky nepatří do tříd práv, aktiv nebo závazků uvedených v nástroji, jehož prostřednictvím byl převod podle odst. 6 písm. a) proveden, nebo nesplňují podmínky pro uvedená práva, aktiva nebo závazky.

V obou případech uvedených v písmenech a) a b) je zpětný převod proveden ve lhůtě uvedené v tomto nástroji a splňuje veškeré další podmínky v něm uvedené pro příslušný účel.
8. Převody mezi řešenou institucí a subjektem pro správu aktiv podléhají zárukám pro částečné převody majetku uvedeným v této směrnici.
9. Akcionáři a věřitelé řešené instituce a ostatní třetí strany, jejichž majetek, práva nebo závazky nejsou převedeny na subjekt pro správu aktiv, nemají ve vztahu k subjektu pro správu aktiv, jeho majetku nebo jeho manažerům nebo v souvislosti s nimi žádná práva.
10. Z cílů správců jmenovaných podle odstavce 3 nevyplývají žádné povinnosti nebo odpovědnost vůči akcionářům řešené instituce a správci nenesou vůči těmto akcionářům žádnou odpovědnost vyplývající z opatření podniknutých nebo nepodniknutých při výkonu nebo údajném výkonu jejich funkce, vyjma případů, kdy

příslušné jednání nebo opomenutí představuje hrubou nedbalost nebo závažné pochybení podle vnitrostátního práva.

11. Evropský orgán pro bankovníctví vypracuje v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 pokyny na podporu sbližování postupů v oblasti dohledu a řešení problémů, pokud jde o určení toho, kdy by v souladu s odstavcem 4 tohoto článku likvidace aktiv nebo závazků v běžném úpadkovém řízení mohla mít nepříznivé důsledky pro finanční trh. Evropský orgán pro bankovníctví tyto pokyny vypracuje do data stanoveného v čl. 115 odst. 1 prvním pododstavci této směrnice.
12. Komise v souladu s článkem 103 přijme akty v přenesené pravomoci za účelem specifikace okolností, za nichž by likvidace aktiv nebo závazků v běžném úpadkovém řízení mohla mít nepříznivé důsledky pro finanční trh, přičemž v případě potřeby zohlední zkušenosti získané při uplatňování pokynů Evropského orgánu pro bankovníctví.

ODDÍL 5

NÁSTROJ ODEPSÁNÍ ZÁVAZKŮ

PODODDÍL 1

CÍL A OBLAST PŮSOBNOSTI NÁSTROJE ODEPSÁNÍ ZÁVAZKŮ

Článek 37

Nástroj odepsání závazků

1. Za účelem uplatnění nástroje odepsání závazků členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení měly pravomoci k řešení problémů uvedené v čl. 56 odst. 1 písm. f) až l).
2. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení mohly uplatnit nástroj odepsání závazků pro kterýkoli z těchto účelů:
 - a) rekapitalizaci instituce, která splňuje podmínky pro řešení problémů, v rozsahu dostatečném k obnovení její schopnosti splnit podmínky pro povolení a pokračovat v činnostech, pro něž má povolení podle směrnice 2006/48/ES nebo směrnice 2004/39/ES;
 - b) konverzi na kapitál nebo snížení jistiny dluhů nebo dluhových nástrojů převedených na překlenovací instituci s cílem zajistit uvedené překlenovací instituci kapitál.
3. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení mohly uplatnit nástroj odepsání závazků pro účely uvedené v odst. 2 písm. a), pouze pokud existuje realistická

vyhlídka, že uplatnění tohoto nástroje ve spojení s opatřeními provedenými v souladu s plánem reorganizace obchodní činnosti podle článku 47 kromě dosažení příslušných cílů řešení problémů obnoví finanční zdraví a dlouhodobou životaschopnost dotčené instituce.

Pokud není podmínka uvedená v prvním pododstavci splněna, členské státy uplatní podle potřeby kterýkoli z nástrojů k řešení problémů uvedený v čl. 31 odst. 2 písm. a), b) a c) a nástroj odepsání závazků uvedený v odst. 2 písm. b) tohoto článku.

Článek 38

Oblast působnosti nástroje odepsání závazků

1. Členské státy zajistí, aby nástroj odepsání závazků mohl být uplatňován na veškeré závazky instituce, které nejsou z oblasti působnosti tohoto nástroje vyloučeny podle odstavce 2.
2. Orgány příslušné k řešení nevykonávají pravomoci k odepisování a provedení konverze ve vztahu k těmto závazkům:
 - a) vkladům pojištěným v souladu se směrnicí 94/19/ES;
 - b) zajištěným závazkům;
 - c) veškerým závazkům vzniklým v důsledku toho, že instituce má v držení aktiva nebo finanční prostředky klientů, nebo z fiduciárního vztahu mezi institucí (jako fiduciárním zmocněncem) a jinou osobou (jako oprávněným);
 - d) závazkům s původní lhůtou splatnosti kratší než jeden měsíc;
 - e) závazkům ke kterémukoli z těchto subjektů:
 - i) zaměstnanci, a to ve vztahu ke splatné mzdě, důchodovým dávkám nebo jiné pevné odměně, s výjimkou proměnlivé odměny v jakékoli podobě;
 - ii) obchodnímu věřiteli, vzniklým na základě poskytování zboží nebo služeb instituci nutných pro každodenní fungování jejích operací, včetně IT služeb, energií a pronájmu, obsluhy a údržby prostor;
 - iii) daňovým orgánům a orgánům sociálního zabezpečení, pokud jsou tyto závazky podle příslušného úpadkového práva upřednostněny.

Ustanovení odst. 2 písm. a) a b) nebrání orgánům příslušným k řešení, aby tam, kde je to vhodné, uvedené pravomoci vykonávaly ve vztahu k jakékoli části zajištěného závazku nebo závazku, pro nějž bylo poskytnuto zajištění přesahující hodnotu aktiv, zástavy nebo zajištění, vůči nimž je zajištěn. Členské státy mohou z tohoto

ustanovení vyjmout kryté dluhopisy definované v čl. 22 odst. 4 směrnice Rady 85/611/EHS³⁸.

Ustanovení odst. 2 písm. c) nebrání orgánům příslušným k řešení, aby tam, kde je to na místě, vykonávaly uvedené pravomoci ve vztahu k jakékoli výši vkladu, která přesahuje krytí podle uvedené směrnice.

3. Pokud orgány příslušné k řešení uplatňují nástroj odepsání závazků, mohou z uplatnění pravomoci k odepisování a provedení konverze vyloučit závazky vzniklé z derivátů, jež nespádají do oblasti působnosti odst. 2 písm. d), pokud je takové vyloučení nezbytné nebo vhodné k dosažení cílů uvedených v čl. 26 odst. 2 písm. a) a b).
4. Komise je v souladu s článkem 103 zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci s cílem dále specifikovat:
 - a) konkrétní třídy závazků, na něž se vztahuje odst. 2 písm. d); a
 - b) okolnosti, za nichž je vyloučení nezbytné nebo vhodné k dosažení cílů uvedených v čl. 26 odst. 2 písm. a) a b), s ohledem na tyto faktory:
 - i) systémový dopad uzavření derivátových pozic za účelem uplatnění nástroje odepsání závazků;
 - ii) dopad uplatnění nástroje odepsání závazků na závazky vzniklé z derivátů vypořádaných ústřední protistranou na provoz ústřední protistrany; a
 - iii) dopad uplatnění nástroje odepsání závazků na závazky vzniklé z derivátů na řízení rizik protistran uvedených derivátů.

PODODDÍL 2

MINIMÁLNÍ POŽADAVEK NA ZPŮSOBILÉ ZÁVAZKY

Článek 39

Minimální požadavek na závazky podléhající pravomocem k odepisování a provedení konverze

1. Členské státy zajistí, aby si instituce vždy zachovaly dostatečnou celkovou částku kapitálu a způsobilých závazků vyjádřenou jako procentní podíl celkových závazků instituce, jež se nekvalifikují jako kapitál podle hlavy V kapitoly 2 oddílu 1 směrnice 2006/48/ES nebo podle kapitoly IV směrnice 2006/49/ES.

³⁸ Směrnice Rady 85/611/EHS ze dne 20. prosince 1985 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 375, 31.12.1985, s. 3). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2008/18/ES.

2. Podřízené dluhové nástroje a podřízené úvěry, jež se nekvalifikují jako vedlejší kapitál tier 1 nebo kapitál tier 2, lze do celkové částky způsobilých závazků uvedené v odstavci 1 zahrnout, pouze pokud splňují tyto podmínky:
- a) nástroje jsou vydány a plně uhrazeny;
 - b) nástroje nezakoupil žádný z těchto subjektů:
 - i) instituce nebo její dceřiné podniky;
 - ii) podnik, v němž má instituce účast ve formě přímého vlastnictví nebo kontroly nejméně 20 % hlasovacích práv nebo kapitálu daného podniku;
 - c) nákup nástrojů není přímo ani nepřímo financován institucí;
 - d) nástroje nejsou zajištěny nebo zaručeny žádným subjektem, který je součástí stejné skupiny jako instituce;
 - e) nástroje mají původní dobu splatnosti nejméně jeden rok.
3. Minimální celková částka podle odstavce 1 se určí na základě těchto kritérií:
- a) potřeby zajistit, aby mohla být obnovena platební schopnost instituce uplatněním nástrojů k řešení problémů, případně včetně nástroje odepsání závazků, způsobem, který splňuje cíle řešení problémů;
 - b) potřeby zajistit ve vhodných případech, aby instituce měla dostatečné způsobilé závazky zajišťující, že pokud by se uplatnil nástroj odepsání závazků, poměr kmenového kapitálu tier 1 instituce by mohl být obnoven na úroveň nezbytnou k udržení dostatečné důvěry trhu v instituci, což by jí umožnilo nadále splňovat podmínky pro povolení a pokračovat v činnostech, pro něž má povolení podle směrnice 2006/48/ES nebo směrnice 2006/49/ES;
 - c) velikosti, obchodního modelu a rizikového profilu instituce;
 - d) rozsahu, v jakém by systém pojištění vkladů mohl přispět k financování řešení problémů v souladu s článkem 99;
 - e) rozsahu, v jakém by úpadek instituce měl nepříznivé důsledky pro finanční stabilitu, včetně důsledků její propojenosti s ostatními institucemi nebo se zbytkem finančního systému prostřednictvím nákazy ostatních institucí.
4. S výhradou ustanovení článku 40 splní instituce požadavky stanovené v odstavci 2 tohoto článku individuálně.
- S výhradou ustanovení článku 40 jsou závazky v držení jiných subjektů, které jsou součástí skupiny, z celkové částky uvedené v odstavci 1 tohoto článku vyloučeny.
5. Orgány příslušné k řešení uloží institucím, aby udržovaly celkovou částku stanovenou v odstavci 1, tuto skutečnost ověřují a během vypracování a aktualizace plánů řešení problémů přijmou jakékoli rozhodnutí podle odstavce 4.

6. Orgány příslušné k řešení informují Evropský orgán pro bankovníctví o minimální částce, kterou stanovily pro každou instituci ve své pravomoci. Evropský orgán pro bankovníctví podá Komisi zprávu o provádění požadavku podle odstavce 1 do 1. ledna 2018. Evropský orgán pro bankovníctví Komisi zejména podá zprávu o tom, zda existují v provádění uvedeného požadavku rozdíly mezi členskými státy.
7. Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přijatých v souladu s článkem 103 přijme opatření specifikující kritéria stanovená v odst. 3 písm. a) až e) s možným odkazem na různé kategorie institucí a související rozsah procentních podílů.

Článek 40

Uplatnění minimálního požadavku na skupiny

1. Orgány příslušné k řešení se mohou rozhodnout uplatnit minimální požadavek stanovený v čl. 39 odst. 1 a 3 na konsolidovaném základě na skupiny podléhající dohledu na konsolidovaném základě, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) procentní podíl uvedený v čl. 39 odst. 1 je vypočítán na základě konsolidovaného objemu závazků a kapitálu v držení skupiny;
 - b) dluhové nástroje nebo úvěry uvedené v čl. 39 odst. 2 vydal mateřský podnik nebo společnost uvedená v čl. 1 písm. c) nebo d);
 - c) mateřský podnik nebo společnost uvedená v čl. 1 písm. c) nebo d) rozděluje finanční prostředky získané vydáním dluhových nástrojů nebo úvěrů uvedených v čl. 39 odst. 2 mezi instituce, jež jsou dceřinými podniky, adekvátně a proporcionálně v podobě úvěrů;
 - d) každá instituce, jež je dceřiným podnikem, splní minimální požadavek uvedený v čl. 39 odst. 1. Avšak odchylně od čl. 39 odst. 4 druhého pododstavce se závazky v držení mateřského podniku nebo společnosti uvedené v čl. 1 písm. c) nebo d) zahrnou do celkové částky kapitálu a způsobilých závazků, kterou má dceřiný podnik povinnost udržovat podle čl. 39 odst. 1;
 - e) pokud orgán příslušný k řešení na úrovni skupiny nebo případně jiný orgán příslušný k řešení uplatní nástroj odepsání závazků na mateřský podnik nebo společnost uvedenou v čl. 1 písm. c) nebo d), orgány příslušné k řešení dceřiných podniků uplatní nástroj odepsání závazků nejprve na závazky dceřiných podniků ve vztahu k mateřskému podniku, případně společnosti uvedené v čl. 1 písm. c) nebo d), dříve než jej v případě potřeby uplatní na jakýkoli jiný způsobilý závazek dceřiného podniku.
2. Při přijímání rozhodnutí v souladu s odstavcem 1 orgány příslušné k řešení zohlední způsob, jakým skupina strukturuje své operace, a zejména míru centrálního řízení financování, likvidity a rizika.
3. Orgány příslušné k řešení přijmou rozhodnutí uplatnit minimální požadavek na konsolidovaném základě podle odstavce 1 tohoto článku během vypracování a

aktualizace plánů řešení problémů podle článku 9 této směrnice. Ve vztahu ke skupinám podléhajícím dohledu na konsolidovaném základě v souladu s články 125 a 126 směrnice 2006/48/ES přijmou orgány příslušné k řešení rozhodnutí uplatnit minimální požadavek na konsolidovaném základě v souladu s postupem stanoveným v článku 12 této směrnice.

PODODDÍL 3

PROVÁDĚNÍ NÁSTROJE ODEPSÁNÍ ZÁVAZKŮ

Článek 41

Posouzení odepisované částky

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení při uplatnění nástroje odepsání závazků posoudily celkovou částku, o niž musí být způsobilé závazky sníženy nebo konvertovány, na základě ocenění splňujícího požadavky článku 30.
2. Pokud orgány příslušné k řešení uplatňují nástroj odepsání závazků pro účel uvedený v čl. 37 odst. 2 písm. a), posouzením uvedeném v odstavci 1 tohoto článku se stanoví částka, o niž musí být sníženy způsobilé závazky, aby se obnovil poměr kmenového kapitálu tier 1 řešené instituce, a částka, kterou orgán příslušný k řešení považuje za nezbytnou pro udržení dostatečné důvěry trhu v instituci, která jí umožní splnit podmínky pro povolení a pokračovat v činnostech, pro něž má povolení podle směrnice 2006/48/ES nebo směrnice 2004/39/ES.
3. Orgány příslušné k řešení zavedou a udržují mechanismy zajišťující, že je posouzení a ocenění založeno na informacích o aktivech a závazcích řešené instituce, jež jsou tak aktuální a komplexní, jak je přiměřeně možné.

Článek 42

Zacházení s akcionáři

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení při uplatnění nástroje odepsání závazků podnikly ve vztahu k akcionářům jedno nebo obě z těchto opatření:
 - a) zrušení stávajících akcií;
 - b) výkon pravomoci uvedené v čl. 56 odst. 1 písm. h) provést konverzi způsobilých závazků na akcie řešené instituce, a to s přepočítacím koeficientem, který silně nařadí stávající akciové podíly.
2. Opatření stanovená v odstavci 1 se použijí ve vztahu k akcionářům, kterým byly dotčené akcie vydány nebo poskytnuty za těchto okolností:

- a) na základě konverze dluhových nástrojů na akcie v souladu se smluvními podmínkami původních dluhových nástrojů při vzniku události, která předcházela posouzení orgánu příslušného k řešení, jež došlo k závěru, že instituce splňuje podmínky pro řešení problémů, nebo k níž došlo ve stejné době jako k tomuto posouzení;
 - b) na základě konverze příslušných kapitálových nástrojů na nástroje kmenového kapitálu tier 1 podle článku 52.
3. Při rozhodování o tom, jaké opatření v souladu s odstavcem 1 přijmout, orgány příslušné k řešení před uplatněním nástroje odepsání závazků zohlední pravděpodobnou výši ztrát souvisejících s aktivy, aby zajistily, že opatření přijatá ve vztahu k akcionářům budou odpovídat uvedenému snížení hodnoty vlastního kapitálu, zohlední ocenění provedené v souladu s články 30 a 31 a zejména pravděpodobnost, že by akcionáři získali zpět nějakou hodnotu, pokud by instituce byla na základě uvedeného ocenění likvidována.
4. Pokud orgány příslušné k řešení uplatňují nástroj k odepsání závazků, použijí se ustanovení článků 30 a 31.
5. Evropský orgán pro bankovníctví vypracuje v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 pokyny ohledně okolností, za kterých by bylo na místě každé z opatření uvedených v odstavci 1, s ohledem na faktory uvedené v odstavci 2 tohoto článku. Evropský orgán pro bankovníctví tyto pokyny vypracuje do data stanoveného v čl. 115 odst. 1 prvním pododstavci této směrnice.
6. Komise může přijmout v souladu s článkem 103 akty v přenesené pravomoci za účelem specifikace okolností, za kterých by bylo na místě každé z opatření uvedených v odstavci 1, s ohledem na faktory uvedené v odstavci 2 tohoto článku, přičemž v případě potřeby zohlední zkušenosti získané při uplatňování pokynů Evropského orgánu pro bankovníctví.

Článek 43

Hierarchie závazků

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení při uplatnění nástroje odepsání závazků vykonávaly pravomoci k odepsání a konverzi v souladu s těmito požadavky:
- a) nástroje kmenového kapitálu tier 1 se odepisují jako první úměrně ke ztrátám a až do své plné výše a příslušné akcie se zruší v souladu s článkem 42;
 - b) pouze v případě, že je částka odepsaná podle písmene a) nižší, než celková částka, sníží orgány jistinu nástrojů vedlejšího kapitálu tier 1, jež představují závazky, a nástrojů kapitálu tier 2 na nulu v souladu s pododdílem 2;
 - c) pouze v případě, že je celkové snížení závazků podle písmen a) a b) nižší než celková částka, sníží orgány v požadovaném rozsahu, aby dosáhly celkové částky, jistinu podřízeného dluhu, jenž není vedlejším kapitálem tier 1 nebo kapitálem tier 2, ve spojení s odepsáním podle písmen a) a b);

- d) pouze v případě, že je celkové snížení závazků podle písmen a), b) nebo c) tohoto odstavce nižší než celková částka, sníží orgány v požadovaném rozsahu, aby dosáhly celkové částky, jistinu zbývajících způsobilých závazků podle článku 38, jež představují prioritní dluh, nebo splatnou neuhrazenou částku v souvislosti s nimi, ve spojení s odepsáním podle písmen a), b) nebo c) tohoto odstavce.
2. Orgány příslušné k řešení při výkonu pravomocí k odepsání a konverzi podle odst. 1 písm. c) a d) rozdělí ztráty, které představuje celková částka, rovnoměrně mezi závazky stejného pořadí tak, že sníží jistinu uvedených závazků nebo splatnou neuhrazenou částku v souvislosti s nimi ve stejném rozsahu poměrně k jejich hodnotě.
3. Orgány příslušné k řešení sníží jistinu nástroje nebo provedou jeho konverzi v souladu s podmínkami podle odst. 1 písm. b) nebo c) předtím, než vykonají pravomoci k odepsání a konverzi ve vztahu k závazkům uvedeným v odst. 1 písm. d), a když uvedené podmínky nevstoupily v účinnost, pokud instituce vydala nástroje jiné než uvedené v odst. 1 písm. b), jež obsahují kteroukoli z těchto podmínek:
- a) podmínky stanovující, že se jistina nástroje sníží při vzniku jakékoli události související s finanční situací, platební schopností nebo úrovní kapitálu instituce;
 - b) podmínky stanovující, že při vzniku jakékoli takové události dojde ke konverzi uvedených nástrojů na akcie nebo jiné nástroje vlastnického práva.
4. Pokud byla jistina nástroje snížena, avšak nikoli na nulu, v souladu s podmínkami druhu uvedeného v odst. 3 písm. a) před odepsáním závazku nebo podle odstavce 3, orgány příslušné k řešení uplatní pravomoci k odepsání a konverzi ve vztahu ke zbytkové částce uvedené jistiny v souladu s odstavcem 1.

Článek 44

Deriváty

1. Členské státy zajistí, aby byla dodržena ustanovení tohoto článku, když orgány příslušné k řešení uplatňují pravomoci k odepsání a konverzi ve vztahu k závazkům vzniklým z derivátů.
2. Pokud transakce podléhají nettingové dohodě, orgány příslušné k řešení stanoví závazek vzniklý z uvedených transakcí v čisté výši v souladu s podmínkami uvedené dohody.
3. Orgány příslušné k řešení stanoví hodnotu závazků vzniklých z derivátů v souladu s následujícím:
- a) vhodnou metodikou pro stanovení hodnoty tříd derivátů, včetně transakcí podléhajících nettingovým dohodám;

- b) zásadami pro stanovení relevantního okamžiku, k němuž se má stanovit hodnota derivátové pozice.
4. Evropský orgán pro bankovníctví vypracuje návrhy regulačních technických norem specifikujících metodiky a zásady uvedené v odst. 3 písm. a) a b), týkající se ocenění závazků vzniklých z derivátů.

Evropský orgán pro bankovníctví předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do dvanácti měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci této směrnice postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 45

Přepočítací koeficient pro konverzi dluhu na vlastní kapitál

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení při provádění restrukturalizace dluhu výkonem pravomoci uvedené v čl. 56 odst. 1 písm. h) ke konverzi způsobilých závazků na kmenové akcie nebo jiné nástroje vlastnického práva mohly na různé třídy závazků uplatnit různé přepočítací koeficienty v souladu s jednou nebo oběma zásadami uvedenými v odstavcích 2 a 3 tohoto článku.
2. Přepočítací koeficient představuje přiměřenou náhradu dotčenému věřiteli za ztrátu vzniklou výkonem pravomoci k odepsání a konverzi.
3. Přepočítací koeficient platný pro prioritní závazky je vyšší než přepočítací koeficient platný pro podřízené závazky, pokud je to vhodné k zohlednění přednosti prioritních závazků při likvidaci podle příslušného úpadkového práva.
4. Evropský orgán pro bankovníctví v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vypracuje pokyny pro stanovení přepočítacích koeficientů. Evropský orgán pro bankovníctví tyto pokyny vypracuje do data stanoveného v čl. 115 odst. 1 prvním pododstavci této směrnice.

V těchto pokynech se zejména uvede, jak mohou být dotčení věřitelé prostřednictvím přepočítacího koeficientu přiměřeně odškodněni, a relativní přepočítací koeficienty, jež mohou být vhodné pro zohlednění přednosti prioritních závazků podle příslušného úpadkového práva.

Článek 46

Ozdravná a reorganizační opatření doprovázející odepsání závazků

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že orgány příslušné k řešení uplatňují nástroj odepsání závazků, byly přijaty mechanismy zajišťující, že je pro uvedenou instituci vypracován a proveden plán reorganizace obchodní činnosti v souladu s článkem 47.

2. Mechanismy uvedené v odstavci 1 tohoto článku zahrnují jmenování správce s cílem vypracovat a provést plán reorganizace obchodní činnosti vyžadovaný článkem 47.

Článek 47

Plán reorganizace obchodní činnosti

1. Členské státy nařídí, aby správce jmenovaný podle článku 46 do [jednoho měsíce] po uplatnění nástroje odepsání závazků na instituci v souladu s čl. 37 odst. 2 písm. a) vypracoval a předložil orgánu příslušnému k řešení, Komisi a Evropskému orgánu pro bankovníctví plán reorganizace obchodní činnosti splňující požadavky odstavců 2 a 3 tohoto článku. Pokud se použije rámec Unie pro státní podporu, členské státy zajistí, aby byl tento plán slučitelný s plánem restrukturalizace, jenž má instituce povinnost podle uvedeného rámce předložit Komisi.
2. Plán reorganizace obchodní činnosti uvádí opatření s cílem obnovit dlouhodobou životaschopnost instituce nebo některých jejích obchodních činností v přiměřeném časovém horizontu nepřekračujícím dva roky. Uvedená opatření vycházejí z realistických předpokladů o hospodářských podmínkách a podmínkách na finančních trzích, za nichž bude instituce fungovat.

Plán reorganizace obchodní činnosti mimo jiné zohledňuje současný stav a budoucí vyhlídky finančních trhů, včetně neoptimističtějšího a nejpesimističtějšího scénáře vývoje. Zátěžové testy berou v úvahu řadu scénářů včetně kombinace finančního napětí a dlouhotrvající celosvětové recese. Předpoklady se porovnávají s vhodnými referenčními hodnotami pro celý sektor.
3. Plán reorganizace obchodní činnosti obsahuje tyto prvky:
 - a) podrobnou analýzu faktorů a problémů, které způsobily, že se instituce ocitla v úpadku nebo v blízkosti úpadku, a okolností, které vedly k jejím obtížím;
 - b) popis opatření s cílem obnovit dlouhodobou životaschopnost instituce, jež mají být přijata;
 - c) harmonogram realizace uvedených opatření.
4. Mezi opatření zaměřená na obnovení dlouhodobé životaschopnosti instituce může patřit:
 - a) reorganizace činností instituce;
 - b) opuštění ztrátových činností;
 - c) restrukturalizace stávajících činností, u nichž může být dosaženo konkurenceschopnosti;
 - d) prodej aktiv nebo druhů obchodní činnosti.

5. Do jednoho měsíce od data předložení plánu reorganizace obchodní činnosti orgán příslušný k řešení posoudí pravděpodobnost toho, že by plán v případě realizace obnovil dlouhodobou životaschopnost instituce.

Pokud orgán příslušný k řešení dojde k závěru, že by plán uvedeného cíle dosáhl, schválí jej.

6. Pokud orgán příslušný k řešení nedojde k závěru, že by plán uvedeného cíle dosáhl, oznámí své výhrady správci a uloží mu, aby plán upravil způsobem, který tyto výhrady řeší.
7. Správce předloží upravený plán orgánu příslušnému k řešení ke schválení do dvou týdnů od data přijetí takového oznámení. Orgán příslušný k řešení upravený plán posoudí a správci do jednoho týdne oznámí, zda došel k závěru, že upravený plán řeší oznámené výhrady, nebo zda jsou nutné další úpravy.
8. Správce realizuje plán reorganizace obchodní činnosti schválený orgánem příslušným k řešení a každých šest měsíců tomuto orgánu předkládá zprávu o pokroku při realizaci plánu.
9. Správce plán reviduje, je-li to nezbytné k dosažení cíle uvedeného v odstavci 2, a každou takovou revizi předkládá orgánu příslušnému k řešení ke schválení.
10. Evropský orgán pro bankovníctví vypracuje návrhy regulačních technických norem, které dále specifikují:
 - a) prvky, jež by měl obsahovat plán reorganizace obchodní činnosti podle odstavce 3; a
 - b) obsah zpráv podle odstavce 8.

Evropský orgán pro bankovníctví předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do dvanácti měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

PODODDÍL 4

NÁSTROJ ODEPSÁNÍ ZÁVAZKŮ: DOPLŇKOVÁ USTANOVENÍ

Článek 48

Účinnost odepsání závazků

1. Členské státy zajistí, aby tam, kde orgán příslušný k řešení vykonává pravomoc uvedenou v čl. 56 odst. 1 písm. f) až l), bylo snížení jistiny nebo splatné neuhrazené částky, konverze nebo zrušení pro řešenou instituci a dotčené věřitele a akcionáře účinné a ihned závazné.

2. Členské státy zajistí plné provedení veškerých administrativních a procesních úkolů nezbytných pro účinnost výkonu pravomoci uvedené v čl. 56 odst. 1 písm. f) až l), včetně:
 - a) změny ve všech příslušných registrech;
 - b) vyjmutí z kotování nebo vyřazení akcií nebo dluhových nástrojů z obchodování;
 - c) kotování nebo přijetí k obchodování nových akcií.
3. Pokud orgán příslušný k řešení na základě pravomoci uvedené v čl. 56 odst. 1 písm. g) sníží jistinu závazku nebo splatnou neuhrazenou částku ve vztahu k závazku na nulu, uvedený závazek a veškeré povinnosti nebo pohledávky vzniklé v souvislosti s ním, jež neexistovaly v době výkonu pravomoci, se pro všechny účely považují za uhrazené a v žádném následujícím řízení v souvislosti s řešenou institucí nebo jakoukoli nástupnickou institucí v jakékoli následné likvidaci nejsou přípustné.
4. Pokud orgán příslušný k řešení na základě pravomoci uvedené v čl. 56 odst. 1 písm. g) sníží částečně, avšak nikoli zcela, jistinu závazku nebo splatnou neuhrazenou částku ve vztahu k závazku:
 - a) závazek je uhrazen v rozsahu snížené částky;
 - b) příslušný nástroj nebo smlouva, které původní závazek vytvořily, se nadále použijí na zbytkovou jistinu závazku nebo splatnou neuhrazenou částku ve vztahu k závazku, s výhradou jakékoli změny výše splatných úroků odrážející snížení jistiny a jakékoli další změny příslušných podmínek, kterou může orgán příslušný k řešení provést na základě pravomoci uvedené v čl. 56 odst. 1 písm. m).

Článek 49

Odstranění procesních překážek pro odepsání závazků

1. Členské státy ve vhodných případech uloží institucím, aby si trvale držely dostatečný schválený základní kapitál, aby v případě, kdy by orgán příslušný k řešení ve vztahu k instituci nebo jejím dceřiným podnikům vykonal pravomoci uvedené v čl. 56 odst. 1 písm. f), g) a h), instituci nic nebránilo vydat dostatečný objem nových akcií nebo nástrojů vlastnického práva, aby bylo možné účinně provést konverzi závazků na kmenové akcie nebo jiné nástroje vlastnického práva.
2. Orgány příslušné k řešení posoudí, zda je v případě konkrétní instituce vhodné uložit požadavek uvedený v odstavci 1 v souvislosti s vypracováním a aktualizací plánu řešení problémů pro danou instituci, zejména s ohledem na opatření k řešení problémů zvažovaná v uvedeném plánu. Pokud plán řešení problémů stanoví možné uplatnění nástroje odepsání závazků, orgány ověří, zda je schválený základní kapitál dostatečný ke krytí celkové částky uvedené v článku 41.

3. Členské státy uloží institucím, aby zajistily, že pro konverzi závazků na kmenové akcie nebo jiné nástroje vlastnického práva nebudou existovat žádné procesní překážky na základě jejich zakládacích dokumentů nebo stanov, včetně předkupních práv pro akcionáře nebo požadavků na souhlas akcionářů s navýšením kapitálu.
4. Ustanoveními tohoto článku nejsou dotčeny změny směrnic 77/91/EHS, 82/891/EHS, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES a 2011/35/EU uvedených v hlavě VIII této směrnice.

Článek 50

Smluvní uznání odepsání závazků

1. Členské státy uloží institucím, aby do smluvních podmínek, jimiž se řídí jakýkoli způsobilý závazek, nástroj vedlejšího kapitálu tier 1 nebo nástroj kapitálu tier 2, jež se řídí právem jurisdikce, která není členským státem, začlenily podmínku, podle níž věřitel nebo smluvní strana smlouvy zřizující uvedený závazek uznávají, že tento závazek může podléhat pravomocem k odepsání nebo konverzi, a souhlasí, že pro ně bude závazné jakékoli snížení jistiny nebo splatné neuhrazené částky, konverze nebo zrušení provedené výkonem uvedených pravomocí ze strany orgánu příslušného k řešení.
2. Skutečnost, že instituce do smluvních podmínek, jimiž se řídí příslušný závazek, podmínku podle odstavce 1 nezačlení, nebrání orgánu příslušnému k řešení v uplatnění pravomocí k odepsání a konverzi ve vztahu k uvedenému závazku.
3. Komise může prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přijatých v souladu s článkem 103 přijmout opatření podrobněji specifikující obsah podmínky podle odstavce 1 tohoto článku.

Kapitola IV

Odepisování kapitálových nástrojů

Článek 51

Požadavek na odepsání kapitálových nástrojů

1. Členské státy vyžadují, aby před přijetím jakýchkoli opatření k řešení problémů orgány příslušné k řešení vykonaly v souladu s ustanoveními článku 52 a neprodleně pravomoc odepisovat závazky, pokud jde o příslušné kapitálové nástroje vydané institucí, platí-li jedna nebo více z těchto okolností:
 - a) odpovědný orgán rozhodne, že instituce splňuje podmínky pro řešení problémů;

- b) odpovědný orgán rozhodne, že instituce již nebude životaschopná, pokud nebude ve vztahu k příslušným kapitálovým nástrojům vykonána tato pravomoc;
 - c) členský stát rozhodl o poskytnutí mimořádné veřejné podpory instituci nebo mateřskému podniku a odpovědný orgán rozhodne, že bez poskytnutí této podpory by již instituce nebyla životaschopná;
 - d) příslušné kapitálové nástroje jsou uznány pro účely splnění požadavků na kapitál na jednotlivém a konsolidovaném základě nebo na konsolidovaném základě a odpovědný orgán členského státu orgánu vykonávajícího dohled na konsolidovaném základě rozhodne, že pokud nebude ve vztahu k uvedeným nástrojům vykonána pravomoc odepisovat závazky, konsolidovaná skupina již nebude životaschopná.
2. Učiní-li odpovědný orgán rozhodnutí podle odstavce 1, okamžitě to oznámí orgánu příslušnému k řešení, který je za dotčenou instituci odpovědný, pokud se jedná o jiný orgán.
3. Předtím, než učiní rozhodnutí podle odst. 1 písm. d) tohoto článku ve vztahu k instituci, jež vydává příslušné kapitálové nástroje uznané pro účely splnění požadavků na kapitál na jednotlivém a konsolidovaném základě, splní odpovědný orgán požadavky na oznamování a konzultaci stanovené v článku 52.
4. Orgány příslušné k řešení splní požadavek uvedený v odstavci 1 bez ohledu na to, zda ve vztahu k uvedené instituci rovněž uplatňují nástroj k řešení problémů nebo vykonávají jakoukoli jinou pravomoc k řešení problémů.

Článek 52

Ustanovení upravující odepisování kapitálových nástrojů

1. Při plnění požadavku stanoveného v článku 51 vykonávají orgány příslušné k řešení pravomoc odepisovat závazky způsobem, který vede k těmto výsledkům:
- a) nástroje kmenového kapitálu tier 1 se odepisují jako první úměrně ke ztrátám a až do své plné výše;
 - b) jistina příslušných kapitálových nástrojů se sníží na nulu;
 - c) snížení této jistiny na nulu je trvalé;
 - d) vůči držiteli příslušného kapitálového nástroje nezůstává na základě tohoto nástroje nebo v souvislosti s ním žádný závazek, s výjimkou jakéhokoli již vzniklého závazku a závazku k náhradě škody, jenž může vzniknout v důsledku soudního přezkumu zákonnosti výkonu pravomoci odepisovat závazky;
 - e) žádnému držiteli příslušných kapitálových nástrojů není vyplacena jiná náhrada než v souladu s odstavcem 4.

Ustanovení písmene d) nebrání poskytnutí nástrojů kmenového kapitálu tier 1 držiteli příslušných kapitálových nástrojů v souladu s odstavcem 2.

2. Orgány příslušné k řešení mohou doplnit výkon pravomoci podle čl. 51 odst. 1 o požadavek, aby instituce vydávaly nástroje kmenového kapitálu tier 1 držitelům příslušných kapitálových nástrojů, jež jsou odepsány v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, jsou-li splněny tyto podmínky:
 - a) tyto nástroje kmenového kapitálu tier 1 vydá instituce uvedená v odstavci 1 nebo mateřský podnik instituce;
 - b) tyto nástroje kmenového kapitálu tier 1 se vydají předtím, než uvedená instituce vydá jakékoli akcie nebo nástroje vlastnického práva pro účely poskytnutí kapitálu ze strany státu nebo vládního subjektu;
 - c) uvedené nástroje kmenového kapitálu tier 1 jsou poskytnuty a převedeny neprodleně po výkonu pravomoci k odepsání;
 - d) přepočítací koeficient, který určí počet nástrojů kmenového kapitálu tier 1 poskytovaných na každý příslušný kapitálový nástroj, je v souladu se zásadami stanovenými v článku 45 a veškerými pokyny vypracovanými Evropským orgánem pro bankovníctví podle čl. 45 odst. 5.
3. Aby mohly být nástroje kmenového kapitálu tier 1 v souladu s odstavcem 2 poskytnuty, mohou orgány příslušné k řešení požadovat, aby instituce vždy disponovaly nezbytným předběžným povolením k vydání příslušného počtu nástrojů kmenového kapitálu tier 1.
4. Pokud instituce splňuje podmínky pro řešení problémů a orgán příslušný k řešení se rozhodne uplatnit na ni nástroj k řešení problémů, splní orgán příslušný k řešení před uplatněním nástroje k řešení požadavek uvedený v čl. 51 odst. 1.
5. Členské státy uloží institucím, aby zajistily, že výkon pravomoci k odepsání ze strany orgánů příslušných k řešení v souladu s čl. 51 odst. 1 nepředstavuje podle podmínek příslušných kapitálových nástrojů selhání nebo úvěrovou událost.
6. K zajištění soudržnějšího používání odstavce 5 vypracují Evropský orgán pro bankovníctví a Evropský orgán pro cenné papíry a trhy společně návrhy regulačních technických norem k upřesnění významu „úvěrové události“ pro účely uvedeného odstavce.

Evropský orgán pro bankovníctví a Evropský orgán pro cenné papíry a trhy předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do dvanácti měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijmout regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010 a články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 53

Smluvní odepisování nebo konverze kapitálových nástrojů

Nabudou-li uvedené smluvní podmínky účinku, když orgán učiní rozhodnutí podle čl. 51 odst. 1, nepoužije se požadavek stanovený v čl. 51 odst. 1 na příslušné kapitálové nástroje, jestliže smluvní podmínky těchto nástrojů splňují tyto předpoklady:

- a) smluvní podmínky příslušného kapitálového nástroje stanoví, že jistina nástroje bude snížena na nulu nebo že nástroj bude konvertován na jeden nebo více nástrojů kmenového kapitálu tier 1 automaticky, jakmile jakýkoli odpovědný orgán učiní rozhodnutí v souladu s čl. 51 odst. 1;
- b) snížení jistiny příslušného kapitálového nástroje nebo konverze příslušného kapitálového nástroje na jeden nebo více nástrojů kmenového kapitálu tier 1 splňuje podmínky stanovené v čl. 52 odst. 1;
- c) podmínky příslušného kapitálového nástroje stanoví, že nástroj bude konvertován na jeden nebo více nástrojů kmenového kapitálu tier 1, přepočítací koeficient je stanoven v uvedených podmínkách a je v souladu se zásadami stanovenými v článku 45 a veškerými pokyny vypracovanými Evropským orgánem pro bankovníctví podle čl. 45 odst. 5.

Článek 54

Orgány odpovědné za rozhodnutí

- 1. Členské státy zajistí, aby orgány odpovědnými za rozhodnutí uvedená v čl. 51 odst. 1 byly orgány uvedené v tomto článku.
- 2. Pokud jsou příslušné kapitálové nástroje uznány pro účely splnění požadavků na kapitál na individuálním základě v souladu s článkem 52 směrnice 2006/48/ES, orgánem odpovědným za rozhodnutí uvedené v čl. 51 odst. 1 této směrnice je příslušný orgán nebo orgán příslušný k řešení v členském státě, kde byla instituce povolena podle hlavy II směrnice 2006/48/ES.
- 3. Pokud jsou příslušné kapitálové nástroje vydány institucí, která je dceřiným podnikem, a jsou uznány pro účely splnění požadavků na kapitál na individuálním základě a na konsolidovaném základě, jsou orgány odpovědné za rozhodnutí uvedené v čl. 53 odst. 1 následující:
 - a) příslušný orgán nebo orgán příslušný k řešení v členském státě, v němž je instituce, jež uvedené nástroje vydala, usazena v souladu s hlavou II směrnice 2006/48/ES, je odpovědný za přijetí rozhodnutí uvedených v čl. 51 odst. 1 písm. a), b) nebo c) této směrnice;
 - b) příslušný orgán nebo orgán příslušný k řešení v členském státě orgánu vykonávajícího dohled na konsolidovaném základě nebo příslušný orgán, který

provádí dílčí konsolidaci, je odpovědný za přijetí rozhodnutí uvedeného v čl. 51 odst. 1 písm. d).

Článek 55

Uplatnění na konsolidovaném základě: postup rozhodování

1. Členské státy zajistí, aby odpovědné orgány předtím, než učiní rozhodnutí uvedené v čl. 51 odst. 1 písm. a), b), c) nebo d) ve vztahu k instituci, která vydává příslušné kapitálové nástroje, jež jsou uznány pro účely splnění požadavků na kapitál na individuálním základě a na konsolidovaném základě, splňovaly tyto požadavky:
 - a) odpovědný orgán, který zvažuje, zda učinit rozhodnutí uvedené v čl. 51 odst. 1 písm. a), b) nebo c), neprodleně informuje orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě;
 - b) odpovědný orgán, který zvažuje, zda učinit rozhodnutí uvedené v čl. 51 odst. 1 písm. a), b), c) nebo d), neprodleně informuje příslušný orgán odpovědný za každou instituci, jež vydala příslušné kapitálové nástroje, ve vztahu k nimž musí být vykonána pravomoc k odpisu, je-li uvedené rozhodnutí učiněno.
2. Odpovědný orgán doplní oznámení provedené podle odstavce 1 o vysvětlení důvodů, proč zvažuje učinění dotčeného rozhodnutí.
3. Bylo-li oznámení učiněno podle odstavce 1, posoudí odpovědný orgán v konzultaci s příslušnými orgány, jež informoval, tyto záležitosti:
 - a) zda je k dispozici alternativní opatření k výkonu pravomoci k odepsání v souladu s čl. 51 odst. 1;
 - b) pokud toto alternativní opatření k dispozici je, zda je lze skutečně použít;
 - c) pokud by toto alternativní opatření bylo skutečně možné použít, zda existuje realistická vyhlídka, že by v přiměřeném časovém rámci vyřešilo okolnosti, které by jinak vyžadovaly rozhodnutí uvedené v čl. 51 odst. 1.
4. Pro účely odstavce 3 tohoto článku se alternativními opatřeními rozumí opatření rané intervence uvedená v článku 23 této směrnice, opatření uvedená v čl. 136 odst. 1 směrnice 2006/48/ES nebo převod prostředků nebo kapitálu z mateřského podniku.
5. Jestliže odpovědný orgán a příslušné orgány podle odstavce 3 usoudí, že je k dispozici jedno nebo více alternativních opatření, která mohou být skutečně použita a dosáhla by výsledku podle písmene c) uvedeného odstavce, zajistí použití těchto opatření.
6. Jestliže odpovědný orgán a příslušné orgány podle odstavce 3 tohoto článku usoudí, že není k dispozici žádné alternativní opatření, jež by dosáhlo výsledku podle písmene c) uvedeného odstavce, rozhodne odpovědný orgán, zda je zvažované rozhodnutí podle čl. 51 odst. 1 vhodné.

7. Orgány příslušné k řešení neprodleně splní požadavky podle článků 1 až 6, přičemž řádně zohlední naléhavost okolností.

Kapitola V

Pravomoci k řešení problémů

Článek 56

Obecné pravomoci

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení měly veškeré pravomoci nezbytné k uplatňování nástrojů k řešení problémů. Orgány příslušné k řešení musí mít zejména následující pravomoci k řešení problémů, které mohou vykonávat jednotlivě nebo v kombinaci:
- a) pravomoc vyžádat si od jakékoli osoby informace nezbytné k tomu, aby orgán příslušný k řešení rozhodl o opatření k řešení problémů a jeho přípravě, včetně aktualizovaných a doplňkových informací obsažených v plánech řešení problémů;
 - b) pravomoc převzít kontrolu nad řešenou institucí a vykonávat veškerá práva svěřená akcionářům nebo vlastníkům instituce;
 - c) pravomoc převádět akcie a jiné nástroje vlastnického práva vydané řešenou institucí;
 - d) pravomoc převádět dluhové nástroje vydané řešenou institucí;
 - e) pravomoc převádět konkrétní práva, aktiva a závazky řešené instituce na jinou osobu;
 - f) pravomoc odepsat nebo konvertovat nástroje uvedené v článku 51 na akcie nebo jiné nástroje vlastnického práva řešené instituce nebo příslušné řešené mateřské instituce;
 - g) pravomoc snížit, a to až na nulu, jistinu způsobilých závazků řešené instituce nebo splatnou neuhrazenou částku ve vztahu k nim;
 - h) pravomoc provést konverzi způsobilých závazků řešené instituce na kmenové akcie nebo jiné nástroje vlastnického práva uvedené instituce, příslušné mateřské instituce nebo překlenovací instituce, na niž jsou převedeny aktiva, práva nebo závazky instituce;
 - i) pravomoc zrušit dluhové nástroje vydané řešenou institucí;
 - j) pravomoc zrušit akcie nebo jiné nástroje vlastnického práva řešené instituce;

- k) pravomoc uložit řešené instituci, aby vydala nové akce nebo jiné nástroje vlastnického práva nebo jiné kapitálové nástroje, včetně prioritních akcií a podmíněných konvertibilních nástrojů;
- l) pravomoc požadovat konverzi dluhových nástrojů, jež obsahují konverzi jako smluvní podmínku za okolností stanovených v článku 51;
- m) pravomoc změnit nebo upravit splatnost dluhových nástrojů vydaných řešenou institucí nebo změnit výši úroků splatných na základě takových nástrojů, včetně dočasného pozastavení platby;
- n) pravomoc odvolat nebo vyměnit vrcholové vedení řešené instituce.

2. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření, aby bylo zajištěno, že orgány příslušné k řešení při uplatňování nástrojů k řešení problémů a při výkonu pravomocí k řešení problémů nepodléhají žádnému z následujících požadavků, jež by se jinak použily na základě vnitrostátního práva, smlouvy, nebo jinak:

- a) požadavkům na získání schválení nebo souhlasu jakékoli veřejné nebo soukromé osoby, včetně akcionářů nebo věřitelů řešené instituce;
- b) procesním požadavkům na oznámení jakékoli osobě.

Členské státy zejména zajistí, aby orgány příslušné k řešení mohly vykonávat pravomoci podle tohoto článku bez ohledu na jakékoli omezení nebo jakýkoli požadavek na souhlas ohledně převodu dotčených finančních nástrojů, práv, aktiv nebo závazků, jež by se jinak použily.

Písmenem b) tohoto odstavce nejsou dotčeny požadavky stanovené v článku 75 ani požadavky na oznámení podle rámce Unie pro státní podporu.

Článek 57

Doplňkové pravomoci k pravomocem k převodu

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení měly při výkonu pravomoci k převodu pravomoc provádět následující:

- a) stanovit, že k příslušnému převodu dojde bez jakéhokoli závazku nebo zatížení pro převáděné finanční nástroje, práva, aktiva nebo závazky;
- b) odstranit práva k nabývání dalších akcií nebo jiných nástrojů vlastnického práva;
- c) ukončit u finančních nástrojů přijetí k obchodování na regulovaném trhu vymezeném v čl. 4 bodu 14 směrnice 2004/39/ES nebo kotování podle směrnice 2001/34/ES;
- d) stanovit, aby se s příjemcem pro účely veškerých závazků, smluv nebo ujednání uzavřených řešenou institucí nebo opatření, která přijala, zacházelo, jako by se jednalo o řešenou instituci;

- e) uložit řešené instituci nebo příjemci, aby si vzájemně poskytovali informace a součinnost;
 - f) zrušit nebo změnit podmínky smlouvy, jejíž stranou je řešená úvěrová instituce, nebo nahradit nabyvatele, jenž je její stranou;
 - g) vynucovat smlouvy uzavřené dceřinou společností, jejichž závazky jsou zaručeny nebo jinak podpořeny mateřským podnikem, bez ohledu na jakékoli smluvní právo iniciovat ukončení, likvidaci nebo urychlení takových smluv založené výlučně na platební neschopnosti nebo finanční situaci mateřského podniku, pokud taková záruka nebo jiná podpora a veškerá související aktiva a závazky byly převedeny na příjemce a převzaty příjemcem, nebo pokud orgán příslušný k řešení takovým závazkům jiným způsobem zajistí odpovídající ochranu.
2. Orgány příslušné k řešení vykonávají pravomoci uvedené v odst. 1 písm. a) až g), pouze pokud to orgán považuje za vhodné pro zajištění efektivnosti opatření k řešení problémů nebo dosažení jednoho nebo více cílů řešení problémů.
3. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení měly při výkonu pravomoci k převodu nebo pravomoci k odepsání dluhu pravomoc stanovit opatření pro zachování kontinuity nezbytná k zajištění toho, aby opatření k řešení problémů byla efektivní a aby příjemce mohl provozovat převedený podnik. Mezi tato opatření pro zachování kontinuity patří zejména:
- a) kontinuita smluv uzavřených řešenou institucí tak, aby příjemce převzal práva a závazky řešené instituce v souvislosti s jakýmkoli převedeným finančním nástrojem, právem, aktivem nebo závazkem a aby řešenou instituci nahradil (výslovně nebo implicitně) ve všech příslušných smluvních dokumentech;
 - b) nahrazení řešené instituce příjemcem ve veškerých právních řízeních týkajících se jakéhokoli převedeného finančního nástroje, práva, aktiva nebo závazku.
4. Pravomocemi uvedenými v odst. 1 písm. d) a v odst. 3 písm. b) není dotčeno následující:
- a) právo zaměstnance řešené instituce na ukončení pracovní smlouvy;
 - b) jakékoli právo smluvní strany vykonávat práva v rámci smlouvy, včetně práva na ukončení, k nimž je oprávněna v souladu s podmínkami smlouvy v důsledku jednání nebo opomenutí řešené instituce před příslušným převodem nebo příjemce po příslušném převodu.
5. Pokud orgán příslušný k řešení rozhodne, že jsou splněny podmínky pro řešení problémů a uplatní nástroj nebo pravomoc k řešení problémů, nesmí opatření k řešení problémů samo o sobě nikomu umožnit následující:
- a) vykonat jakékoli právo nebo pravomoc k ukončení, urychlení nebo oznámení selhání nebo úvěrové události podle jakékoli smlouvy nebo dohody, jejíž stranou je řešená instituce;

- b) získat vlastnictví jakéhokoli majetku řešené instituce nebo nad ním vykonávat kontrolu;
- c) postihnout jakákoli smluvní práva řešené instituce.

Prvním pododstavcem není dotčeno právo osoby podniknout kroky uvedené v prvním pododstavci písm. a), b) nebo c), pokud takové právo vyplývá ze selhání nebo skutečnosti, která není opatřením k řešení problémů nebo výsledkem výkonu pravomoci k řešení problémů podle tohoto článku.

Článek 58

Pravomoc vyžadovat poskytnutí služeb a zařízení

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení měly pravomoc uložit řešené instituci, včetně případů, kdy prochází běžným úpadkovým řízením, a jakémukoli subjektu, který je součástí stejné skupiny jako instituce, aby poskytly veškeré služby nebo zařízení nezbytné k tomu, aby příjemce mohl účinně provozovat podnik, jenž na něj byl převeden.
2. Členské státy zajistí, aby jejich orgány příslušné k řešení měly pravomoci vynucovat povinnosti, které podle odstavce 1 spřízněným subjektům usazeným na jejich území uložily orgány příslušné k řešení v jiných členských státech.
3. Služby a zařízení uvedené v odstavcích 1 a 2 jsou omezeny na provozní služby a zařízení a nezahrnují žádnou formu finanční podpory.
4. Služby a zařízení poskytnuté v souladu s odstavci 1 a 2 se poskytnou za těchto podmínek:
 - a) pokud byly služby a zařízení řešené instituci poskytnuty bezprostředně před přijetím opatření k řešení problémů, za stejných podmínek;
 - b) pokud se písmeno a) nepoužije, za obchodních podmínek.
5. Evropský orgán pro bankovníctví vypracuje návrhy regulačních technických norem k upřesnění služeb nebo zařízení nezbytných k tomu, aby příjemce mohl účinně provozovat podnik, jenž na něj byl převeden.

Evropský orgán pro bankovníctví předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do dvanácti měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Pravomoc vynucovat opatření k řešení problémů ostatními členskými státy

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že převod akcií, jiných nástrojů vlastnického práva nebo aktiv, práv nebo závazků zahrnuje aktiva umístěná v jiném členském státě, než je stát orgánu příslušného k řešení, nebo práva nebo závazky podle práva jiného členského státu, než je stát orgánu příslušného k řešení, byl tento převod účinný v uvedeném jiném členském státě nebo podle jeho práva.
2. Členské státy poskytnou orgánu příslušnému k řešení, který provedl nebo má v úmyslu provést převod, veškerou přiměřenou součinnost v zájmu zajištění toho, aby byly akcie nebo jiné nástroje vlastnického práva nebo aktiva, práva nebo závazky převedeny na příjemce v souladu s veškerými příslušnými požadavky vnitrostátního práva.
3. Členské státy zajistí, aby věřitelé a třetí strany dotčení převodem aktiv, práv nebo závazků uvedených v odstavci 1 nebyli oprávněni převodu zabránit, napadnout jej nebo zrušit podle žádného ustanovení práva členského státu, kde jsou aktiva umístěna, nebo členského státu, jehož právem se práva nebo závazky řídí.
4. Pokud orgán příslušný k řešení v členském státě (dále jen „členský stát A“) vykonává pravomoc k odepsání nebo konverzi, a to i ve vztahu ke kapitálovým nástrojům v souladu s článkem 51, a mezi způsobilé závazky nebo relevantní kapitálové nástroje řešené instituce patří:
 - a) nástroje nebo závazky, které se řídí právem jiného členského státu, než je stát orgánu příslušného k řešení, jenž vykonal pravomoc k odepsání nebo konverzi (dále jen „členský stát B“);
 - b) závazky dlužné věřitelům umístěným v členském státě B,pak členský stát B zajistí, aby byla jistina uvedených závazků nebo nástrojů snížena nebo aby byla provedena konverze závazků nebo nástrojů v souladu s výkonem pravomoci k odepsání nebo konverzi orgánu příslušného k řešení v členském státě A.
5. Členské státy zajistí, aby věřitelé dotčení výkonem pravomoci k odepsání nebo konverzi uvedeným v odstavci 4 nebyli oprávněni napadnout snížení jistiny nástroje nebo závazku nebo případně jeho konverzi na základě žádného ustanovení práva členského státu B.
6. Každý členský stát zajistí, aby následující skutečnosti byly stanoveny v souladu s právem členského státu orgánu příslušného k řešení:
 - a) právo věřitelů a třetích stran napadnout soudním přezkumem podle článku 78 převod aktiv, práv nebo závazků uvedených v odstavci 1 tohoto článku, které jsou umístěny na jeho území nebo se řídí právem jeho území;
 - b) právo věřitelů napadnout soudním přezkumem podle článku 78 snížení jistiny nebo konverzi nástroje nebo závazku, na něž se vztahuje odst. 4 písm. a) nebo b) tohoto článku;

- c) záruky pro částečné převody podle hlavy IV ve vztahu k aktivům, právům nebo závazkům uvedeným v odstavci 1, které jsou umístěny na jeho území nebo se řídí právem jeho území.

Článek 60

Pravomoc požádat o převod majetku umístěného ve třetích zemích

Členské státy stanoví, aby v případech, kdy se opatření k řešení problémů týká opatření přijatého ohledně majetku umístěného ve třetí zemi nebo práv a závazků podléhajících právním předpisům třetí země, orgány příslušné k řešení mohly požadovat, aby:

- a) správce, konkurzní správce nebo jiná osoba vykonávající kontrolu nad řešenou institucí a příjemce měli povinnost podniknout veškeré nezbytné kroky k zajištění toho, že převod vstoupí v účinnost;
- b) správce, konkurzní správce nebo jiná osoba vykonávající kontrolu nad řešenou institucí měli povinnost držet aktiva nebo práva nebo uhradit závazek jménem příjemce, než převod vstoupí v účinnost;
- c) výdaje příjemce vzniklé provedením kteréhokoli opatření podle písmen a) a b) byly hrazeny z aktiv řešené instituce.

Článek 61

Pravomoc pozastavit některé povinnosti

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení měly pravomoc pozastavit jakoukoli platbu nebo povinnost plnění podle jakékoli smlouvy, jíž je instituce stranou, od doby zveřejnění oznámení o pozastavení v souladu s čl. 75 odst. 7 do 17:00 pracovního dne následujícího po zveřejnění.
2. Jakékoli pozastavení podle odstavce 1 se nevztahuje na způsobilé vklady ve smyslu směrnice 94/19/ES.

Článek 62

Pravomoc omezit vynucování práv ze zajištění

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení měly pravomoc omezit zajištěné věřitele řešené instituce ve vynucování práv ze zajištění, pokud jde o jakákoli aktiva uvedené instituce na omezené období, které tento orgán určí jako nezbytné pro dosažení cílů řešení problémů.
2. Orgány příslušné k řešení nevykonávají pravomoc stanovenou v odstavci 1 ve vztahu k veškerým právům ze zajištění ústřední protistrany nad aktivy zastavenými řešenou institucí ve formě marže nebo zajištění.

3. Pokud se uplatní článek 72, orgány příslušné k řešení zajistí, aby veškerá omezení uložená na základě pravomoci podle odstavce 1 byla jednotná pro všechny spřízněné subjekty, ve vztahu k nimž se přijímají opatření k řešení problémů.
4. Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přijatých v souladu s článkem 103 přijme opatření k vymezení období, během něhož by se mělo uplatnit omezení vynucování konkrétních tříd práv ze zajištění.

Článek 63

Pravomoc dočasně pozastavit práva na ukončení

1. S výhradou článku 77 členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení měly pravomoc pozastavit práva jakékoli strany na ukončení na základě finanční smlouvy s institucí, která je v úpadku, která vznikla výlučně v důsledku opatření orgánu příslušného k řešení, od doby předání oznámení v souladu s čl. 74 odst. 5 a 6 nejpozději do 17:00 pracovního dne následujícího po oznámení.

Pro účely tohoto odstavce je příslušným časem čas v domovském členském státě řešené instituce.

2. Pokud orgán příslušný k řešení vykoná pravomoc stanovenou v odstavci 1 a pozastaví práva na ukončení, vynaloží veškeré přiměřené úsilí k tomu, aby byly splněny veškeré povinnosti řešené instituce v oblasti marží, zajištění a vypořádání, které vzniknou na základě finančních smluv během období pozastavení.
3. Osoba může vykonat právo na ukončení na základě finanční smlouvy před koncem období uvedeného v odstavci 1, pokud od orgánu příslušného k řešení obdrží oznámení o tom, že práva a závazky, na něž se nettingová dohoda vztahuje, nebudou převedeny na jiný subjekt.
4. Pokud orgán příslušný k řešení vykoná pravomoc uvedenou v odstavci 1 a pozastaví práva na ukončení, lze tato práva po skončení období pozastavení vykonat následovně:
 - a) jestliže byly práva a závazky uvedené ve finanční smlouvě převedeny na jiný subjekt, nebo byl-li na řešenou instituci použit nástroj odepsání závazků pro účel uvedený v čl. 37 odst. 2 písm. b):
 - i) osoba nesmí vykonat práva na ukončení v důsledku opatření k řešení problémů ve všech případech uvedených v čl. 77 odst. 1,
 - ii) osoba smí vykonat práva na ukončení v souladu s podmínkami uvedené smlouvy v případě všech dalších selhání příjemce, jestliže byla smlouva převedena na jiný subjekt, nebo selhání instituce, jestliže byl použit nástroj odepsání závazků;
 - b) jestliže práva a závazky uvedené ve finanční smlouvě zůstávají řešené instituci a orgán příslušný k řešení nepoužívá s ohledem na uvedenou instituci nástroj

odepsání závazků v souladu s čl. 37 odst. 2 písm. a), může osoba neprodleně vykonat práva na ukončení v souladu s podmínkami uvedené smlouvy.

5. Příslušné orgány nebo orgány příslušné k řešení mohou uložit instituci, aby vedla podrobné záznamy o finančních smlouvách, jestliže se domnívají, že existuje reálná možnost, že instituce splňuje podmínky pro řešení problémů.
6. Pro účely odstavce 1 zahrnují finanční smlouvy následující smlouvy a dohody:
 - a) smlouvy o cenných papírech, včetně:
 - i) smluv na koupi, prodej nebo zapůjčení cenného papíru, skupiny nebo indexu cenných papírů,
 - ii) opce na cenný papír nebo skupinu či index cenných papírů,
 - iii) repo obchodů nebo reverzních repo obchodů s jakýmkoli z těchto cenných papírů, skupiny nebo indexu;
 - b) komoditní smlouvy, včetně:
 - i) smluv na koupi nebo prodej komodity pro budoucí dodání,
 - ii) opce na komoditu;
 - c) futures a forwardy, včetně smluv (jiných než komoditních smluv) na koupi, prodej nebo převod komodity nebo majetku jakéhokoli jiného druhu, služby, práva nebo podílu za konkrétní cenu k budoucímu datu;
 - d) repo obchody týkající se cenných papírů;
 - e) swapové dohody, včetně:
 - i) swapů, opcí, futures nebo forwardů týkajících se úrokových sazeb; spotových nebo jiných dohod o devizových transakcích, cenných kovech nebo komoditách; měnových dohod; akciového indexu a akcií; dluhopisového indexu nebo dluhových cenných papírů; komoditních indexů nebo komodit; povětrnostních podmínek; emisí nebo inflace,
 - ii) swapů veškerých výnosů, swapů úvěrového rozpětí nebo úvěrových swapů,
 - iii) veškerých dohod nebo transakcí, jež jsou podobné dohodám uvedeným v bodech i) nebo ii) tohoto písmene a jež jsou opětovně obchodovány na trzích swapů nebo derivátů;
 - f) rámcové dohody pro jakoukoli smlouvu nebo dohodu uvedenou v písmenech a) až e).
7. Evropský orgán pro bankovníctví vypracuje návrhy regulačních technických norem k upřesnění následujících prvků pro účely odstavce 6:

- a) informací o finančních smlouvách, které by měly být obsaženy v podrobných záznamech;
- b) okolností, za kterých by měl být požadavek uložen.

Evropský orgán pro bankovníctví předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do dvanácti měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 64

Výkon pravomocí k řešení problémů

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení v zájmu přijetí opatření k řešení problémů mohly vykonávat kontrolu nad řešenou institucí s cílem:
 - a) provozovat řešenou instituci se všemi pravomocemi společníků nebo akcionářů, členů správních orgánů a vedení instituce a provádět její činnosti a služby;
 - b) spravovat aktiva a majetek řešené instituce a nakládat s nimi.

Kontrolu stanovenou prvním pododstavcem může vykonávat přímo orgán příslušný k řešení nebo nepřímo osoba, kterou tento orgán jmenuje, včetně správce nebo zvláštního správce.
2. Členské státy rovněž zajistí, aby orgány příslušné k řešení mohly podniknout opatření k řešení problémů prostřednictvím exekutivního nařízení v souladu s vnitrostátními správními pravomocemi a postupy, aniž by nad institucí vykonávaly kontrolu.
3. Orgány příslušné k řešení v každém konkrétním případě rozhodnou, zda je vhodné provést opatření k řešení problémů pomocí prostředků uvedených v odstavci 1 nebo v odstavci 2, s ohledem na cíle řešení problémů a obecné zásady řešení problémů, konkrétní situaci dotčené instituce a potřebu usnadnit účinné řešení problémů přeshraničních skupin.

Kapitola VI

Záruky

Článek 65

Zacházení s akcionáři a věřiteli v případě částečných převodů a použití nástroje odepsání závazků

1. Poté, co byly použity nástroje k řešení problémů, a zejména pro účely článku 67 členské státy zajistí, aby:
 - a) v případě, že orgány příslušné k řešení převedou pouze část práv, aktiv a závazků instituce, obdrželi akcionáři a věřitelé, jejichž pohledávky nebyly převedeny, jako úhradu svých pohledávek alespoň tolik, kolik by obdrželi, kdyby byla instituce likvidována v běžném úpadkovém řízení bezprostředně před převodem;
 - b) v případě, že orgány příslušné k řešení použijí nástroj odepsání závazků, obdrželi akcionáři a věřitelé, jejichž pohledávky byly odepsány nebo konvertovány na vlastní kapitál, jako úhradu svých pohledávek alespoň tolik, kolik by obdrželi, kdyby byla instituce likvidována v běžném úpadkovém řízení bezprostředně před odepsáním nebo konverzí.

Článek 66

Oceňování

Pro účely článku 65 členské státy zajistí, aby po provedení částečných převodů nebo odepsání nebo konverze nezávislá osoba provedla ocenění. Toto ocenění se odlišuje od ocenění prováděného podle článku 30, pokud nenahrazuje prozatímní ocenění prováděné podle čl. 30 odst. 5. Ocenění může provádět orgán odpovědný za běžné úpadkové řízení, během něhož je instituce likvidována, v průběhu tohoto řízení nebo v průběhu zvláštního řízení v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

2. Ocenění určí:
 - a) zacházení, jehož by se dostalo akcionářům a věřitelům, kdyby instituce, ve vztahu k níž byl proveden částečný převod, odepsání nebo konverze, vstoupila do běžného úpadkového řízení bezprostředně před provedením převodu, odepsání nebo konverze;
 - b) skutečné zacházení, kterého se akcionářům a věřitelům dostalo, dostává nebo pravděpodobně dostane při likvidaci instituce;

- c) zda existuje rozdíl mezi zacházením podle písmene a) a zacházením podle písmene b).
3. Ocenění musí být v souladu s ustanoveními a metodikou stanovenou v čl. 30 odst. 1 až 5 a musí:
- a) předpokládat, že by instituce, ve vztahu k níž byl proveden částečný převod, odepsání nebo konverze, vstoupila do běžného úpadkového řízení bezprostředně po provedení převodu, odepsání nebo konverze;
 - b) předpokládat, že částečný převod nebo převody práv, aktiv nebo závazků nebo odepsání nebo konverze nebyly provedeny;
 - c) odhlédnout od jakéhokoli poskytnutí mimořádné veřejné podpory instituci.

Článek 67

Záruky pro akcionáře a věřitele

1. Členské státy zajistí aby v případě, že ocenění provedené podle článku 66 určí, že akcionáři a věřitelé uvedení v čl. 65 odst. 2 obdrželi jako úhradu za své pohledávky méně, než by obdrželi při likvidaci v rámci běžného úpadkového řízení, měli tito akcionáři a věřitelé nárok na úhradu rozdílu od orgánu příslušného k řešení.
2. Členské státy mohou určit mechanismy a opatření, jejichž prostřednictvím dojde k úhradě.

Článek 68

Záruky pro protistrany u částečných převodů

1. Členské státy zajistí, aby se ochrana uvedená v této kapitole uplatnila za těchto okolností:
 - a) orgán příslušný k řešení převede část majetku, práv nebo závazků instituce na jiný subjekt nebo z překlenuvací instituce nebo subjektu pro správu aktiv na jinou osobu;
 - b) orgán příslušný k řešení vykoná pravomoci uvedené v čl. 57 odst. 1 písm. f).
2. Členské státy zajistí přiměřenou ochranu těchto ujednání a jejich protistran:
 - a) dohod o zajištění, v jejichž rámci má osoba zajištění v podobě skutečného nebo podmíněného podílu na majetku nebo právech podléhajících převodu, bez ohledu na to, zda je uvedený podíl zajištěn konkrétním majetkem nebo právy nebo pohyblivým zástavním právem nebo podobným mechanismem;
 - b) dohod o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, v jejichž rámci je zajištěno nebo pokryto plnění konkrétních závazků převodem plného

vlastnictví aktiv z poskytovatele zajištění na příjemce zajištění, za podmínek stanovujících, že příjemce zajištění aktiva převede, pokud budou uvedené konkrétní závazky splněny;

- c) dohod o vzájemném započtení, v jejichž rámci lze vzájemně započíst dvě nebo více pohledávek nebo závazků splatných mezi bankou a protistranou;
- d) nettingových dohod, v jejichž rámci lze řadu pohledávek nebo závazků konvertovat na jednu čistou pohledávku, včetně dohod o nettingu při okamžitém vypořádání smlouvy, v jejichž rámci jsou v případě rozhodné události pro vymáhání (jakkoli a kdekoli definované) závazky stran urychleny, takže jsou okamžitě splatné, nebo jsou ukončeny, a v obou případech jsou konvertovány na jednu čistou pohledávku nebo jsou jí nahrazeny;
- e) mechanismů strukturovaného financování, včetně sekuritizace a krytých dluhopisů, jejichž součástí je poskytnutí a držení zajištění stranou uvedeného ujednání nebo svěřenským správcem, zmocněncem či jinou jmenovanou osobou.

Forma ochrany, jež je vhodná pro třídy ujednání uvedené v písmeni a) až e) tohoto odstavce, je dále specifikována v článcích 70 až 73 a podléhá omezením uvedeným v článcích 61, 62 a 77.

- 3. Požadavek podle odstavce 2 platí bez ohledu na počet stran zúčastněných v uvedených ujednáních a na to, zda ujednání:
 - a) jsou vytvořena smlouvou, svěřenstvím nebo jinými prostředky, nebo vznikají automaticky ze zákona;
 - b) zcela nebo zčásti vznikají nebo se řídí podle práva jiné jurisdikce.
- 4. Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci přijatých v souladu s článkem 103 přijme opatření podrobněji specifikující třídy ujednání spadající do působnosti odst. 2 písm. a) až e) tohoto článku.

Článek 69

Ochrana dohod o finančním zajištění, vzájemném započtení a nettingových dohod

Členské státy zajistí přiměřenou ochranu dohod o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, dohod o vzájemném započtení a nettingových dohod s cílem zabránit převodu některých, avšak nikoli všech práv a závazků, jež jsou chráněny na základě dohody o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, dohody o vzájemném započtení nebo nettingové dohody mezi institucí a jinou osobou, a změně nebo ukončení práv a závazků, jež jsou chráněny na základě takové dohody o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, dohody o vzájemném započtení nebo nettingové dohody, prostřednictvím doplňkových pravomocí.

Pro účely prvního pododstavce se s právy a závazky zachází jako s požívajícími ochrany na základě takové dohody, pokud mají strany dohody nárok na vzájemné započtení nebo netting uvedených práv a závazků.

Článek 70

Ochrana dohod o zajištění

Členské státy zajistí přiměřenou ochranu závazků zajištěných na základě dohody o zajištění s cílem zabránit jedné z těchto událostí:

- a) převodu aktiv, kterými je závazek zajištěn, s výjimkou případu, kdy je rovněž převeden uvedený závazek a výnos ze zajištění;
- b) převodu zajištěného závazku, s výjimkou případu, kdy je rovněž převeden výnos ze zajištění;
- c) převodu uvedeného výnosu, s výjimkou případu, kdy je rovněž převeden zajištěný závazek;
- d) změně nebo ukončení dohody o zajištění prostřednictvím doplňkové pravomoci, pokud by závazek v důsledku takové změny nebo ukončení přestal být zajištěn.

Článek 71

Ochrana mechanismů strukturovaného financování

1. Členské státy zajistí přiměřenou ochranu mechanismů strukturovaného financování s cílem zabránit kterékoli z těchto událostí:
 - a) převodu některých, avšak nikoli všech práv, majetku a závazků, jež představují nebo tvoří část mechanismu strukturovaného financování, jehož stranou je řešená úvěrová instituce;
 - b) ukončení nebo změně práv, majetku a závazků, jež představují nebo tvoří část mechanismu strukturovaného financování, jehož stranou je řešená instituce, prostřednictvím doplňkových pravomocí.
2. Ochrana uvedená v odstavci 1 se neuplatní v případě převedení nebo nepřevedení, ukončení nebo změny týkajících se výlučně majetku, práv a závazků souvisejících s vklady.

Článek 72

Částečné převody: ochrana systémů pro obchodování, zúčtování a vzájemné vypořádání

1. Členské státy zajistí, aby převodem, zrušením nebo změnou nebyl dotčen provoz systémů a pravidla systémů, na něž se vztahuje směrnice 98/26/ES, pokud orgán příslušný k řešení:
 - a) převede část majetku, práv nebo závazků instituce na jiný subjekt;
 - b) použije pravomoci podle článku 57 ke zrušení nebo změně podmínek smlouvy, jejíž stranou je řešená instituce, nebo k nahrazení příjemce, jenž je její stranou.
2. Takový převod, zrušení nebo změna zejména nesmí odvolat převodní příkaz v rozporu s článkem 5 směrnice 98/26/ES a nesmí změnit nebo zrušit vymahatelnost převodních příkazů a vzájemného započtení (nettingu) podle článků 3 a 5 směrnice 98/26/ES, použití peněžních prostředků, cenných papírů nebo úvěru podle článku 4 směrnice 98/26/ES nebo ochranu zajištění podle článku 9 směrnice 98/26/ES.

Článek 73

Majetek, práva a závazky upravené právem území mimo Unii

Pokud se orgán příslušný k řešení pokusí převést nebo převede veškerý majetek, práva a závazky instituce na jiný subjekt, avšak tento převod není nebo nemusí být účinný ve vztahu k určitému majetku, protože se nachází mimo Unii, nebo k určitým právům nebo závazkům, protože se řídí právem území mimo Unii, orgán příslušný k řešení k převodu nepřistoupí nebo, pokud již převod přikázal, je takový převod neplatný a veškerý majetek, práva a závazky spadající pod příslušný mechanismus uvedený v čl. 69 odst. 2 nejsou z řešené instituce převedeny nebo jí jsou navraceny.

Kapitola VII

Procesní povinnosti

Článek 74

Oznamovací povinnost

1. Pokud se členské státy domnívají, že instituce je v úpadku nebo je u ní úpadek pravděpodobný ve smyslu uvedeném v čl. 27 odst. 2, uloží řídicímu orgánu instituce, aby tuto skutečnost oznámil příslušnému orgánu.
2. Příslušné orgány informují relevantní orgány příslušné k řešení o veškerých opatřeních, jež instituci ukládají přijmout podle článku 22 této směrnice nebo podle čl. 136 odst. 1 směrnice 2006/48/ES.

3. Pokud příslušný orgán usoudí, že podmínky uvedené v čl. 27 odst. 1 písm. a) a b) jsou ve vztahu k instituci splněny, bezodkladně tento posudek oznámí následujícím orgánům:
- a) orgánu příslušnému k řešení uvedené instituce, pokud se jedná o jiný orgán;
 - b) centrální bance, pokud se jedná o jiný orgán;
 - c) pokud je to na místě, orgánu příslušnému k řešení na úrovni skupiny;
 - d) příslušným ministerstvům;
 - e) pokud instituce podléhá dohledu na konsolidovaném základě podle hlavy V kapitoly 4 oddílu 1 směrnice 2006/48/ES, orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě.
4. Po přijetí oznámení od příslušného orgánu podle odstavce 3 tohoto článku orgán příslušný k řešení posoudí, zda jsou ve vztahu k dotčené instituci splněny podmínky stanovené v článku 27.
5. Rozhodnutí o tom, že jsou ve vztahu k instituci splněny podmínky pro řešení problémů, se uvede v oznámení obsahujícím tyto informace:
- a) důvody uvedeného rozhodnutí;
 - b) opatření, které orgán příslušný k řešení zamýšlí přijmout.
- Mezi opatření uvedená v písmenu b) může patřit opatření k řešení problémů, žádost o likvidaci, jmenování správce nebo jakékoli jiné opatření podle příslušného vnitrostátního úpadkového práva.
- Orgán nebo orgány odpovědné za uvedené rozhodnutí dotčenou instituci informují. Oznámení podle tohoto odstavce může mít formu veřejného oznámení uvedeného v odstavci 6.
6. Orgán příslušný k řešení, který přijme opatření k řešení problémů, toto opatření zveřejní a přijme přiměřené kroky k tomu, aby byli informováni všichni známí akcionáři a věřitelé, zejména retailoví investoři, dotčení výkonem pravomoci k řešení problémů. Opatření vymezená v čl. 75 odst. 4 se považují za přiměřené kroky pro účely tohoto odstavce.
7. Orgán příslušný k řešení zveřejní oznámení upřesňující podmínky a dobu uvedeného pozastavení v souladu s postupem uvedeným v čl. 75 odst. 4, pokud vykonává pravomoci k řešení problémů, a zejména:
- a) pravomoc pozastavit platbu nebo povinnost plnění podle článku 61;
 - b) pravomoc pozastavit práva na ukončení podle článku 63.
8. Evropský orgán pro bankovníctví vypracuje návrhy regulačních technických norem k upřesnění postupů, obsahu a podmínek týkajících se těchto požadavků:
- a) oznámení podle odstavců 1 až 5;

- b) oznámení o pozastavení podle odstavce 7.

Evropský orgán pro bankovníctví předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do dvanácti měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 75

Procesní povinnosti orgánů příslušných k řešení

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení po přijetí opatření k řešení problémů splnily požadavky uvedené v odstavcích 2, 3 a 4, jakmile to bude přiměřeně proveditelné.
2. Orgán příslušný k řešení oznámí řešení instituci a Evropskému orgánu pro bankovníctví opatření k řešení problémů.

Oznámení podle tohoto odstavce zahrnuje kopii jakéhokoli příkazu nebo nástroje, jimiž jsou vykonávány příslušné pravomoci, a uvádí se v něm datum účinnosti opatření k řešení problémů.

3. Oznámení podle odstavce 2 zahrnuje kopii jakéhokoli příkazu nebo nástroje, jimiž jsou vykonávány příslušné pravomoci, a uvádí se v něm datum účinnosti příslušného nástroje nebo pravomocí.
4. Orgán příslušný k řešení zveřejní nebo zajistí zveřejnění buď kopie příkazu nebo nástroje, kterými se přijímá opatření k řešení problémů, nebo oznámení shrnujícího dopady opatření k řešení problémů, a zejména účinky na retailové investory, těmito prostředky:
 - a) na své úřední internetové stránce;
 - b) na internetové stránce příslušného orgánu, pokud se liší od orgánu příslušného k řešení, nebo na internetové stránce Evropského orgánu pro bankovníctví;
 - c) na internetové stránce řešené instituce;
 - d) pokud jsou akcie nebo jiné nástroje vlastnického práva řešené instituce přijaty k obchodování na regulovaném trhu, prostředky užívanými ke zveřejnění regulovaných informací o uvedené instituci v souladu s čl. 21 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES³⁹.
5. Orgán příslušný k řešení zajistí, aby dokumenty poskytující důkazy o nástrojích uvedených v odstavci 4 byly zaslány známým akcionářům a věřitelům řešené instituce.

³⁹ Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38.

Důvěrnost informací

1. Požadavky profesního tajemství jsou vázány následující osoby:
 - a) orgány příslušné k řešení;
 - b) příslušné orgány a Evropský orgán pro bankovníctví;
 - c) příslušná ministerstva;
 - d) zaměstnanci a bývalí zaměstnanci orgánů uvedených pod písmenem a) a b);
 - e) zvláštní správci jmenovaní podle článku 24;
 - f) potenciální nabyvatelé oslovení příslušnými orgány nebo vyzvaní orgány příslušnými k řešení, bez ohledu na to, zda k uvedenému oslovení nebo výzvě došlo v rámci přípravy pro použití nástroje prodeje obchodních činností, a bez ohledu na to, zda oslovení vyústilo v akvizici;
 - g) auditoři, účetní, právní a odborní poradci, odhadci a jiní odborníci, které si najmou orgány příslušné k řešení nebo potenciální nabyvatelé uvedení v písmeni f);
 - h) subjekty spravující systémy pojištění vkladů;
 - i) centrální banky a ostatní orgány zapojené do procesu řešení problémů;
 - j) jakékoli jiné osoby, které orgánům příslušným k řešení poskytují nebo poskytovaly služby.
2. Aniž je dotčena obecnost požadavků podle odstavce 1, osoby v něm uvedené nesmějí důvěrné informace získané během své profesní činnosti nebo od orgánu příslušného k řešení ve spojení s jeho úkoly poskytnout žádné osobě ani orgánu, s výjimkou informací podaných v souhrnné nebo kolektivní formě, z níž nelze identifikovat jednotlivé instituce, nebo s výslovným a předchozím souhlasem orgánu příslušného k řešení.
3. Požadavky na důvěrnost podle odstavců 1 a 2 tohoto článku nebrání orgánům příslušným k řešení, včetně jejich zaměstnanců, ve sdílení informací s ostatními orgány příslušnými k řešení v Unii, s příslušnými orgány, centrálními bankami, Evropským orgánem pro bankovníctví nebo s výhradou článku 90 s orgány třetích zemí vykonávajícími úkoly odpovídající úkolům orgánů příslušných k řešení pro účely plánování nebo provádění opatření k řešení problémů.
4. Ustanoveními tohoto článku nejsou dotčeny případy spadající do působnosti trestního práva.
5. Evropský orgán pro bankovníctví vypracuje návrhy prováděcích technických norem k upřesnění toho, jak by informace měly být podávány v souhrnné nebo kolektivní formě pro účely odstavce 2.

Evropský orgán pro bankovníctví předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do dvanácti měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Kapitola VIII

Právo na odvolání a vyloučení jiných opatření

Článek 77

Vyloučení práv na ukončení a vzájemné započtení při řešení problémů

1. Členské státy zajistí, aby protistrany vázané finanční smlouvou vymezenou v článku 63, kterou původně podepsaly s řešenou institucí, nemohly vykonávat práva na ukončení na základě uvedené smlouvy nebo práva na základě doložky o odstoupení, s výjimkou případů, kdy je opatřením k řešení problémů nástroj prodeje obchodních činností nebo nástroj překlenovací instituce a práva a závazky vyplývající z finanční smlouvy nejsou převedeny na třetí stranu nebo případně překlenovací instituci.

Pro účely tohoto odstavce zahrnuje doložka o odstoupení ustanovení ve finanční smlouvě, které pozastavuje, mění nebo ruší povinnost strany, která plní smluvní povinnosti, provést platbu, nebo zabraňuje vzniku takové povinnosti, která by jinak vznikla.

2. Členské státy zajistí, aby věřitelé řešené instituce neměli nárok vykonávat zákonná práva na vzájemné započtení, s výjimkou případů, kdy je opatřením k řešení problémů nástroj prodeje obchodních činností nebo nástroj překlenovací instituce a práva a závazky vyplývající z finanční smlouvy nejsou převedeny na třetí stranu nebo případně překlenovací instituci.

Článek 78

Práva napadnout řešení problémů

1. Členské státy zajistí, aby veškeré osoby dotčené rozhodnutím zahájit postup k řešení problémů podle čl. 74 odst. 5 nebo rozhodnutím orgánů příslušných k řešení podniknout opatření k řešení problémů měly právo požádat o soudní přezkum uvedeného rozhodnutí.
2. Právo na soudní přezkum podle odstavce 1 podléhá těmto omezením:
 - a) podáním žádosti o soudní přezkum nebo o jakékoli předběžné opatření nevzniká automatické pozastavení účinků napadeného rozhodnutí;

- b) rozhodnutí orgánu příslušného k řešení je okamžitě vymahatelné a nepodléhá soudnímu příkazu k jeho pozastavení;
- c) přezkum je omezen na jednu nebo více z těchto věcí:
 - zákonnost rozhodnutí uvedeného v odstavci 1, včetně přezkumu toho, zda byly splněny podmínky pro řešení problémů,
 - zákonnost provedení uvedeného rozhodnutí a
 - přiměřenost případně poskytnuté náhrady;
- d) zrušení rozhodnutí orgánu příslušného k řešení se nedotýká žádných následných správních aktů nebo transakcí uzavřených dotyčným orgánem příslušným k řešení a založených na zrušeném rozhodnutí orgánu příslušného k řešení, pokud je to nezbytné k ochraně zájmů třetích stran, které během výkonu pravomocí k řešení problémů orgánem příslušným k řešení v dobré víře zakoupily aktiva, práva a závazky řešené instituce. Opravné prostředky v souvislosti s protiprávním rozhodnutím nebo opatřením orgánů příslušných k řešení jsou omezeny na náhradu ztráty, kterou navrhovatel utrpěl v důsledku takového rozhodnutí nebo aktu.

Článek 79

Omezení jiných soudních řízení

1. Členské státy zajistí, aby ve vztahu k řešené instituci nebo instituci, o níž bylo rozhodnuto, že splňuje podmínky pro řešení problémů, nebylo možné zahájit běžné úpadkové řízení podle vnitrostátních právních předpisů.
2. Pro účely odstavce 1 členské státy zajistí, aby:
 - a) příslušným orgánům a orgánům příslušným k řešení byla oznámena každá žádost o zahájení běžného úpadkového řízení v souvislosti s institucí bez ohledu na to, zda je instituce řešena nebo zda bylo v souladu s čl. 74 odst. 6 zveřejněno rozhodnutí;
 - b) o žádosti nebylo rozhodnuto, pokud soud neobdržel potvrzení skutečnosti, že oznámení podle písmene a) byla učiněna, a pokud nenastala jedna z následujících okolností:
 - i) orgán příslušný k řešení oznámil soudu, že nemá v úmyslu v souvislosti s institucí přijmout žádné opatření k řešení problémů,
 - ii) uplynulo období 14 dnů počínající dnem, kdy byla učiněna oznámení podle písmene a).
3. Aniž je dotčeno jakékoli omezení vynucování práv záruky uložené podle článku 63 nebo podle odstavce 1 tohoto článku, členské státy v případě, že je to nezbytné pro účinné uplatnění nástrojů a pravomocí k řešení problémů, zajistí, aby orgány příslušné k řešení mohly požádat soud o přerušení jakéhokoli soudního opatření nebo

řízení, v němž řešená instituce je nebo bude stranou, na přiměřenou dobu v souladu se sledovaným cílem.

HLAVA V

ŘEŠENÍ NA ÚROVNI SKUPINY

Článek 80

Kolegia k řešení problémů

1. Orgány příslušné k řešení na úrovni skupiny zřídí kolegia k řešení problémů určená k výkonu úkolů uvedených v článcích 11, 15 a 83 a případně k zajištění spolupráce a koordinace s orgány příslušnými k řešení v třetích zemích.

Kolegia k řešení problémů zejména zajišťují rámec pro orgán příslušný k řešení na úrovni skupiny, ostatní orgány příslušné k řešení a případně dotčené příslušné orgány a orgány vykonávající dohled na konsolidovaném základě za účelem výkonu těchto úkolů:

- a) výměny informací relevantních pro vypracování plánů řešení na úrovni skupiny, pro výkon přípravných a preventivních pravomocí vůči skupinám a pro řešení na úrovni skupiny;
 - b) vypracování plánů řešení na úrovni skupiny podle článku 11;
 - c) posouzení možnosti obnovení platební schopnosti skupin podle článku 13;
 - d) výkonu pravomocí s cílem řešit nebo odstranit překážky obnovení platební schopnosti skupin podle článku 15;
 - e) rozhodnutí o potřebě zavést režim řešení na úrovni skupiny podle článku 83;
 - f) zajištění dohody o režimech řešení na úrovni skupiny navržených podle článku 83;
 - g) koordinace zveřejňování strategií a režimů řešení na úrovni skupiny;
 - h) koordinace používání mechanismů financování zřízených podle hlavy VII.
2. Členy kolegia k řešení problémů jsou orgán příslušný k řešení na úrovni skupiny, orgány příslušné k řešení v každém členském státě, v němž je usazen dceřiný podnik podléhající dohledu na konsolidovaném základě, a Evropský orgán pro bankovníctví.

Pokud je mateřský podnik jedné nebo více institucí společností podle čl. 1 písm. d), je členem kolegia k řešení problémů orgán příslušný k řešení v členském státě, v němž je uvedená společnost usazena.

Pokud orgány příslušné k řešení, jež jsou členy kolegia k řešení problémů, nejsou příslušnými ministerstvy, jsou příslušná ministerstva členy kolegií k řešení problémů navíc k orgánům příslušným k řešení a mohou se účastnit zasedání kolegií k řešení problémů zejména v případech, kdy se projednávají otázky týkající záležitostí, které mohou mít vliv na veřejné finanční prostředky.

Pokud má mateřský podnik nebo instituce usazená v Unii dceřiné instituce umístěné ve třetích zemích, mohou být orgány příslušné k řešení v těchto třetích zemích rovněž přizvány jako pozorovatelé do kolegií k řešení problémů, a to na žádost orgánu příslušného k řešení na úrovni skupiny a pokud podléhají požadavkům na důvěrnost rovnocenným požadavkům stanoveným v článku 76.

3. Veřejnoprávní subjekty, jež jsou členy kolegií, úzce spolupracují. Orgán příslušný k řešení na úrovni skupiny koordinuje veškeré činnosti kolegií k řešení problémů, svolává všechna jejich zasedání a předsedá jim. Orgán příslušný k řešení na úrovni skupiny předem podává všem členům kolegia a Evropskému orgánu pro bankovníctví úplné informace o organizaci takových zasedání, o hlavních otázkách, jež mají být projednány, a o zvažovaných činnostech. Orgán příslušný k řešení na úrovni skupiny na základě konkrétních potřeb rozhoduje o tom, které orgány a ministerstva by se měly účastnit konkrétních zasedání nebo činností kolegia. Orgán příslušný k řešení na úrovni skupiny rovněž včas informuje všechny členy kolegia o činnostech a rozhodnutích přijatých na uvedených zasedáních nebo o provedených opatřeních.

Rozhodnutí orgánu příslušného k řešení na úrovni skupiny zohledňuje relevanci otázek, jež mají být projednány, činnosti, jež je třeba naplánovat nebo koordinovat, a rozhodnutí, jež mají být přijata, pro uvedené orgány příslušné k řešení, zejména možný dopad na stabilitu finančního systému dotčených členských států.

4. Evropský orgán pro bankovníctví přispívá k podpoře a sledování účinného, účelného a jednotného fungování kolegií k řešení problémů. Evropský orgán pro bankovníctví se může za tímto účelem účastnit konkrétních zasedání nebo činností, jak uzná za vhodné, avšak nemá hlasovací práva.
5. Orgán příslušný k řešení na úrovni skupiny po konzultaci s ostatními orgány příslušnými k řešení zavede písemné mechanismy a postupy pro fungování kolegia k řešení problémů.
6. Bez ohledu na odstavec 2 se pro účely výkonu úkolů uvedených v odst. 1 druhém pododstavci písm. e) zasedání nebo činností kolegia k řešení problémů účastní orgán nebo orgány příslušné k řešení v každém členském státě, v němž je usazen dceřiný podnik.
7. Bez ohledu na odstavec 2 se pro účely výkonu úkolů uvedených v odst. 1 druhém pododstavci písm. f) a h) zasedání nebo činností kolegia k řešení problémů účastní orgán nebo orgány příslušné k řešení v každém členském státě, v němž je usazen dceřiný podnik splňující podmínky pro řešení problémů.
8. Orgány příslušné k řešení na úrovni skupiny nesmí zřizovat kolegia k řešení problémů, pokud jiné skupiny nebo kolegia vykonávají stejné funkce a provádějí stejné úkoly uvedené v tomto článku a splňují veškeré podmínky a postupy podle

tohoto oddílu. V tomto případě se veškeré odkazy na kolegia k řešení problémů v této směrnici rovněž považují za odkazy na tyto ostatní skupiny nebo kolegia.

9. Evropský orgán pro bankovníctví vypracuje návrhy regulačních norem k upřesnění běžného fungování kolegií k řešení problémů za účelem výkonu úkolů stanovených v odstavcích 1, 3, 5, 6 a 7.

Evropský orgán pro bankovníctví předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do dvanácti měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 81

Evropská kolegia k řešení problémů

1. Pokud má instituce třetí země nebo mateřský podnik třetí země dvě nebo více dceřiných institucí usazených v Unii, zřídí orgány příslušné k řešení v členských státech, v nichž jsou tyto domácí dceřiné instituce v Unii usazeny, evropské kolegium k řešení problémů, nejsou-li zavedeny mechanismy stanovené v článku 89.
2. Evropské kolegium k řešení problémů vykonává funkce a provádí úkoly uvedené v článku 80 ve vztahu k domácím dceřiným institucím.
3. Pokud jsou domácí dceřiné podniky v držení finanční holdingové společnosti usazené v Unii v souladu s čl. 143 odst. 3 třetím pododstavcem směrnice 2006/48/ES, předsedá evropskému kolegiu k řešení problémů orgán příslušný k řešení v členském státě, v němž je umístěn orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě pro účely dohledu na konsolidovaném základě podle uvedené směrnice.

Pokud se první pododstavec nepoužije, předsedajícího nominují a schválí členové evropského kolegia k řešení problémů.
4. S výhradou odstavce 3 tohoto článku evropské kolegium k řešení problémů v ostatních aspektech funguje v souladu s článkem 81.

Článek 82

Výměna informací

Orgány příslušné k řešení si vzájemně poskytují veškeré informace relevantní pro výkon svých úkolů podle této směrnice.

Orgány příslušné k řešení na žádost sdělují veškeré příslušné informace. Zejména orgán příslušný k řešení na úrovni skupiny orgánům příslušným k řešení v ostatních členských státech včas poskytuje veškeré příslušné informace s cílem usnadnit výkon úkolů uvedených v čl. 80 odst. 1 druhém pododstavci písm. b) až h).

Článek 83

Řešení na úrovni skupiny

1. Pokud orgán příslušný k řešení rozhodne nebo pokud je mu podle čl. 74 odst. 3 oznámeno, že instituce, jež je dceřiným podnikem ve skupině, je v úpadku nebo je u ní úpadek pravděpodobný, oznámí orgánu příslušnému k řešení na úrovni skupiny, pokud se jedná o jiný orgán, a orgánům příslušným k řešení, které jsou členy kolegia k řešení problémů pro dotčenou skupinu, neprodleně tyto informace:
 - a) rozhodnutí o tom, že instituce je v úpadku nebo že je u ní úpadek pravděpodobný;
 - b) opatření k řešení problémů nebo jiná opatření v případě úpadku, která uvedený orgán příslušný k řešení považuje pro uvedenou instituci za vhodná.
2. Po obdržení oznámení podle odstavce 1 orgán příslušný k řešení na úrovni skupiny za konzultace s ostatními členy příslušného kolegia k řešení problémů posoudí pravděpodobný dopad úpadku dotčené instituce nebo opatření k řešení problémů nebo jiných opatření oznámených podle odst. 1 písm. b) na skupinu nebo na spřízněné instituce v ostatních členských státech.
3. Pokud orgán příslušný k řešení na úrovni skupiny po konzultaci s ostatními orgány příslušnými k řešení podle odstavce 2 usoudí, že úpadek dotčené instituce nebo opatření k řešení problémů nebo jiná opatření oznámená podle odst. 1 písm. b) by neměly nepříznivý dopad na skupinu nebo na spřízněné instituce v ostatních členských státech, může orgán příslušný k řešení odpovědný za uvedenou instituci přijmout opatření k řešení problémů nebo jiná opatření, která oznámil podle odst. 1 písm. b).
4. Pokud orgán příslušný k řešení na úrovni skupiny po konzultaci s ostatními orgány příslušnými k řešení podle odstavce 2 usoudí, že úpadek dotčené instituce nebo opatření k řešení problémů nebo jiná opatření oznámená podle odst. 1 písm. b) by měly nepříznivý dopad na skupinu nebo na spřízněné instituce v ostatních členských státech, orgán příslušný k řešení na úrovni skupiny nejpozději 24 hodin po obdržení oznámení podle odstavce 1 navrhne režim řešení na úrovni skupiny a předloží jej kolegiu k řešení problémů.
5. Režim řešení na úrovni skupiny podle odstavce 4:
 - a) uvádí opatření k řešení problémů, jež by měly přijmout relevantní orgány příslušné k řešení ve vztahu k mateřskému podniku v Unii nebo konkrétním subjektům skupiny s cílem zachovat hodnotu skupiny jako celku, minimalizovat dopad na finanční stabilitu v členských státech, v nichž skupina funguje, a minimalizovat použití mimořádné veřejné finanční podpory;
 - b) specifikuje, jak by uvedená opatření k řešení problémů měla být koordinována;

- c) vypracuje finanční plán. Finanční plán zohlední zásady sdílení odpovědnosti stanovené v souladu s čl. 11 odst. 3 písm. e).
6. Jestliže kterýkoli člen kolegia k řešení problémů nesouhlasí s režimem řešení na úrovni skupiny navrženým orgánem příslušným k řešení na úrovni skupiny a usoudí, že musí přijmout nezávislá opatření k řešení problémů nebo jiná opatření než opatření navrhovaná v režimu ve vztahu k instituci nebo subjektu skupiny z důvodů finanční stability, může v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010 do 24 hodin záležitost postoupit Evropskému orgánu pro bankovníctví.
 7. Odchylně od čl. 19 odst. 2 nařízení (EU) č. 1093/2010 přijme Evropský orgán pro bankovníctví rozhodnutí do 24 hodin. Následný krok nebo opatření orgánu příslušného k řešení musí být s rozhodnutím Evropského orgánu pro bankovníctví v souladu.
 8. Pokud orgán příslušný k řešení na úrovni skupiny rozhodne nebo pokud je mu podle čl. 74 odst. 3 oznámeno, že mateřský podnik v Unii, za nějž je odpovědný, je v úpadku nebo je u něj úpadek pravděpodobný, oznámí orgánům příslušným k řešení, které jsou členy kolegia k řešení problémů dotčené skupiny, informace uvedené v odst. 1 písm. a) a b) tohoto článku. Opatření k řešení problémů pro účely odst. 1 písm. b) tohoto článku mohou zahrnovat režim řešení na úrovni skupiny vypracovaný podle odstavce 5 tohoto článku.
 9. Orgány provedou veškerá opatření podle odstavců 2 až 8 neprodleně a s patřičným ohledem na naléhavost situace.
 10. V případě, kdy není realizován režim řešení na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení podniknou ve vztahu ke spřízněným institucím opatření k řešení problémů, uvedené orgány úzce spolupracují s kolegií k řešení problémů s cílem dosáhnout koordinované strategie řešení problémů pro všechny instituce, jež jsou v úpadku nebo u nichž je úpadek pravděpodobný.
 11. Orgány příslušné k řešení, které ve vztahu k subjektům skupiny podniknou jakákoli opatření k řešení problémů, o uvedených opatřeních a jejich vývoji pravidelně a úplně informují kolegium k řešení problémů.

HLAVA VI

VZTAHY SE TŘETÍMI ZEMĚMI

Článek 84

Dohody se třetími zeměmi

1. Komise může na žádost některého z členských států nebo z vlastního podnětu předložit Radě návrhy na sjednání dohod s jednou nebo více třetími zeměmi o způsobech spolupráce mezi orgány příslušnými k řešení, pokud jde o plánování řešení problémů a postup institucí a mateřských podniků, zejména v těchto situacích:

- (a) v případech, kdy je tuzemská dceřiná instituce usazená v členském státě;
 - (b) v případech, kdy má instituce třetí země významnou pobočku v členském státě;
 - (c) v případech, kdy má mateřská instituce a nebo společnost uvedená v čl. 1 písm. c) a d) usazená v členském státě jednu nebo více dceřiných institucí ve třetích zemích;
 - (d) v případech, kdy má instituce usazená v členském státě jednu nebo více významných poboček v jedné nebo více třetích zemích.
2. Dohody uvedené v odstavci 1 usilují zejména o ustavení postupů a ujednání mezi orgány příslušnými k řešení v rámci spolupráce při provádění některých nebo všech úkolů a výkonu některých nebo všech pravomocí uvedených v článku 89.

Článek 85

Uznání postupů třetích zemí k řešení problémů

1. Dokud není se třetí zemí uzavřena mezinárodní dohoda uvedená v článku 84 a do té míry, ve které předmět není upraven v uvedené smlouvě, se použijí tato ustanovení.
2. Evropský orgán pro bankovníctví uzná, s výjimkou ustanovení v článku 86, postupy třetích zemí k řešení problémů týkající se instituce třetí země, která:
 - (a) má tuzemskou pobočku;
 - (b) má aktiva, práva nebo závazky v členském státě nebo se její aktiva, práva nebo závazky řídí právem členského státu.
3. Uznání postupů třetích zemí k řešení problémů Evropským orgánem pro bankovníctví, jak je uvedeno v odstavci 2, stanoví povinnost vnitrostátních orgánů příslušných k řešení uvést v účinnost takové postupy k řešení problémů na svém území.
4. Rozhodnutí Evropského orgánu pro bankovníctví o uznání postupů třetích zemí k řešení problémů uplatňují orgány příslušné k řešení. Za tímto účelem členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení byly minimálně zmocněny učinit níže uvedené, aniž by jmenovaly správce nebo úředníka podle vnitrostátního úpadkového práva, příkazu, schválení nebo souhlasu soudu nebo jakékoli jiné formy soudního řízení:
 - (a) vykonat pravomoci k převodu, pokud jde o:
 - aktiva instituce třetí země, jež se nacházejí v jejich členském státu, nebo jež se řídí právem jejich členského státu;
 - práva nebo závazky instituce třetí země, jež jsou zaúčtovány tuzemskou pobočkou v jejich členském státu nebo jež se řídí právem jejich členského státu, nebo pokud nároky týkající se takových práv a závazků jsou vynutitelné v jejich členském státu.

- (b) provést, včetně toho, že požádají o provedení jinou osobu, převod akcií nebo nástrojů vlastnického práva v tuzemské dceřiné instituci usazené v určujícím členském státě.

Článek 86

Právo zamítnout uznání postupů třetích zemí k řešení problémů

1. Evropský orgán pro bankovníctví po konzultaci s dotčenými vnitrostátními orgány příslušnými k řešení odmítne uznat postupy třetích zemí k řešení problémů podle čl. 85 odst. 2, jestliže se domnívá, že:
 - (a) postup třetích zemí k řešení problémů by měl nepříznivý dopad na finanční stabilitu členského státu, ve kterém se orgán příslušný k řešení nachází, nebo se domnívá, že postup může mít nepříznivý dopad na finanční stabilitu jiného členského státu;
 - (b) za účelem dosažení jednoho nebo více cílů řešení problémů, pokud jde o tuzemskou pobočku, je nezbytné nezávislé opatření k řešení problémů podle článku 87;
 - (c) věřitelům včetně zejména vkladatelů nacházejících se nebo příslušných k výplatě v členském státu by se podle postupů třetích zemí k řešení problémů nedostalo rovného zacházení s věřiteli z třetí země.
2. Komise v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 103 upřesní okolnosti uvedené v odst. 1 písm. a) a b) tohoto článku.

Článek 87

Řešení problémů poboček institucí třetích zemí nacházejících se v Unii

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení měly nezbytné pravomoci, aby přijaly opatření k řešení problémů, pokud jde o tuzemskou pobočku, které je nezávislé na jakémkoli postupu třetích zemí k řešení problémů ve vztahu k dotčené instituci třetí země.
2. Členské státy zajistí, aby pravomoci požadované v odstavci 1 mohly vykonávat orgány příslušné k řešení, pokud se orgán příslušný k řešení domnívá, že opatření k řešení problémů je nezbytné ve veřejném zájmu a je splněna jedna nebo více těchto podmínek:
 - (a) pobočka již neplní nebo pravděpodobně nesplní podmínky stanovené vnitrostátním právem pro povolení a fungování v uvedeném členském státě a není pravděpodobné, že by jakékoli opatření soukromého sektoru, dohledu nebo příslušné třetí země v přiměřené časové lhůtě vedlo k plnění požadavků ze strany pobočky nebo dokázalo zabránit úpadku;

- (b) instituce třetí země není schopna nebo pravděpodobně nebude schopna plnit své závazky vůči tuzemským věřitelům nebo závazky, které vytvořila nebo záúčtovala pobočka, v okamžiku jejich splatnosti a orgán příslušný k řešení je přesvědčen, že pokud jde o uvedenou instituci, není nebo nebude zahájen žádný postup třetích zemí k řešení problémů nebo úpadkové řízení;
 - (c) relevantní orgán třetí země zahájil postup k řešení problémů, pokud jde o instituci třetí země, nebo oznámil orgánu příslušnému k řešení svůj záměr zahájit takový postup, přičemž nastane jedna z okolností uvedených v článku 86.
3. Pokud orgán příslušný k řešení učiní nezávislé opatření k řešení problémů ve vztahu k tuzemské pobočce, přihlédne k cílům řešení problémů a přijme opatření k řešení problémů v souladu s těmito zásadami a požadavky, jestliže jsou relevantní:
- (a) zásadami stanovenými v článku 29;
 - (b) požadavky na použití nástrojů k řešení problémů podle hlavy IV kapitoly II.

Článek 88

Spolupráce s orgány třetích zemí

1. Dokud není se třetími zeměmi uzavřena mezinárodní dohoda uvedená v článku 84 a do té míry, ve které předmět není upraven v uvedené smlouvě, použijí se tato ustanovení.
2. Evropský orgán pro bankovníctví uzavře nezávazná rámcová ujednání o spolupráci s těmito relevantními orgány třetích zemí:
- (a) v případech, kdy je tuzemská dceřiná instituce usazená v Unii, s relevantními orgány třetí země, kde je usazen mateřský podnik nebo společnost uvedená v čl. 1 písm. c) a d);
 - (b) v případech, kdy má instituce třetí země významnou pobočku v Unii, s relevantním orgánem třetí země, ve které je uvedená instituce usazená;
 - (c) v případech, kdy má mateřská instituce a nebo společnost uvedená v čl. 1 písm. c) a d) usazená v Unii jednu nebo více dceřiných institucí ve třetích zemích, s relevantními orgány třetích zemí, kde jsou usazeny uvedené dceřiné instituce;
 - (d) v případech, kdy instituce usazená v Unii má jednu nebo více významných poboček v jedné nebo více třetích zemích, s relevantními orgány třetích zemí, v nichž jsou uvedené pobočky usazeny.

Ujednání o spolupráci podle tohoto odstavce se mohou týkat samotných institucí nebo skupin, jež instituce zahrnují.

3. Rámcová ujednání o spolupráci uvedená v odstavci 1 stanoví postupy a ujednání pro spolupráci mezi zúčastněnými orgány při provádění některých nebo všech z

následujících úkolů a při výkonu některých nebo všech z následujících pravomocí, pokud jde o instituce uvedené v odst. 1 písm. a) až d) nebo skupiny, jež takové instituce zahrnují:

- (a) vypracování plánů k řešení problémů v souladu s články 9 a 12 a podobnými požadavky podle práva relevantních třetích zemí;
 - (b) posouzení možnosti obnovit platební schopnost takových institucí a skupin v souladu s článkem 13 a podobnými požadavky podle práva relevantních třetích zemí;
 - (c) použití pravomocí k řešení nebo odstranění překážek pro možnost obnovení platební schopnosti podle článků 14 a 15 a případných podobných pravomocí podle práva relevantních třetích zemí;
 - (d) použití opatření rané intervence podle článku 23 a podobných pravomocí podle práva relevantních třetích zemí;
 - (e) použití nástrojů k řešení problémů a výkon pravomocí k řešení problémů a podobných pravomocí, jejichž výkon přísluší relevantním orgánům třetí země.
4. Příslušné orgány nebo případně orgány příslušné k řešení uzavřou nezávazná ujednání o spolupráci s relevantními orgány třetích zemí uvedenými v odstavci 2 v souladu s rámcovým ujednáním Evropského orgánu pro bankovníctví.
5. Ujednání o spolupráci uzavřená mezi orgány příslušnými k řešení v členských státech a třetích zemích podle tohoto odstavce obsahují ustanovení týkající se těchto záležitostí:
- (a) výměny informací nezbytných pro vypracování a vedení plánů k řešení problémů;
 - (b) konzultace a spolupráce při vypracování plánů k řešení problémů, včetně zásad pro výkon pravomocí podle článků 87 a 88 a podobných pravomocí podle práva relevantních třetích zemí;
 - (c) výměny informací nezbytných pro použití nástrojů k řešení problémů a pro výkon pravomocí k řešení problémů a podobných pravomocí podle práva relevantních třetích zemí;
 - (d) včasného varování nebo včasné konzultace stran ujednání o spolupráci před přijetím jakéhokoli významného opatření podle této směrnice nebo relevantního práva třetí země, jímž by byla dotčena instituce nebo skupina, které se ujednání týká;
 - (e) koordinace komunikace s veřejností v případě společných opatření k řešení problémů;
 - (f) postupů a ujednání pro výměnu informací a spolupráci podle písmen a) až e), případně včetně ustavení a fungování skupin krizového řízení.

6. Členské státy oznámí Evropskému orgánu pro bankovníctví veškeré dohody o spolupráci, které podle tohoto článku uzavřely orgány příslušné k řešení a příslušné orgány.

Článek 89

Důvěrnost informací

1. Členské státy zajistí, aby si orgány příslušné k řešení, příslušné orgány a příslušná ministerstva vyměňovaly důvěrné informace s relevantními orgány třetích zemí pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:
 - (a) uvedené orgány třetích zemí podléhají požadavkům na služební tajemství a normám s ním spojených, jež jsou alespoň rovnocenné požadavkům uloženým podle článku 76;
 - (b) tyto informace jsou nezbytné k tomu, aby relevantní orgány třetích zemí vykonávaly své funkce podle vnitrostátního práva, jež jsou srovnatelné s funkcemi podle této směrnice.
2. Pokud důvěrné informace pocházejí z jiného členského státu, mohou orgány příslušné k řešení nebo příslušné orgány sdělit uvedené informace relevantním orgánům třetích zemí pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:
 - (a) relevantní orgán členského státu, odkud informace pocházejí (dále jen „orgán původu informací“), souhlasí s jejich sdělením;
 - (b) informace se sdělují pouze pro účely povolené orgánem původu informací.
3. Pro účely tohoto článku se za důvěrné informace považují informace, jež podléhají požadavkům na důvěrnost informací podle práva Unie.

HLAVA VII

EVROPSKÝ SYSTÉM MECHANISMŮ FINANCOVÁNÍ

Článek 90

Evropský systém mechanismů financování

Evropský systém mechanismů financování se skládá z:

- (a) vnitrostátních mechanismů financování ustavených podle článku 91;
- (b) výpůjček v rámci vnitrostátních mechanismů financování, jak je uvedeno v článku 97;

- (c) vzájemného využívání vnitrostátních mechanismů financování v případě řešení problémů na úrovni skupiny, jak je uvedeno v článku 98.

Článek 91

Požadavek ustavit mechanismus financování k řešení problémů

1. Členské státy ustaví mechanismus financování za účelem zajištění účinného uplatňování nástrojů a pravomocí pro řešení problémů ze strany orgánu příslušného k řešení. Mechanismy financování se použijí pouze v souladu s cíli řešení problémů a se zásadami uvedenými v článku 26 a 29.
2. Členské státy zajistí, aby v rámci mechanismu financování byly k dispozici odpovídající finanční zdroje.
3. Za účelem uvedeným v odstavci 2 by mechanismy financování měly zejména mít:
 - (a) pravomoc získávat příspěvky *ex ante*, jak je uvedeno v článku 94, aby dosáhly cílové výše stanovené v článku 93;
 - (b) pravomoc získávat mimořádné příspěvky *ex post*, jak je uvedeno v článku 95 a
 - (c) pravomoc uzavřít smlouvu o výpůjčce a jiných formách podpory, jak je uvedeno v článku 96.

Článek 92

Použití mechanismu financování k řešení problémů

1. Mechanismus financování ustavený v souladu s článkem 91 může orgán příslušný k řešení použít, pokud uplatňuje nástroje k řešení problémů, z těchto důvodů:
 - (a) aby se zaručil za aktiva nebo závazky řešené instituce, jejích dceřiných podniků, překlenovací instituce nebo subjektu pro správu aktiv;
 - (b) aby poskytl úvěr instituci, která se potýká s problémy, jejím dceřiným podnikům, překlenovací instituci nebo subjektu pro správu aktiv;
 - (c) aby nakoupil aktiva řešené instituce;
 - (d) aby finančně přispěl překlenovací instituci;
 - (e) aby provedl jakoukoli kombinaci opatření uvedených v písmeni a) až e).

Mechanismy financování mohou být použity k přijetí opatření uvedených v písmeni a) až e) rovněž vůči kupujícímu v souvislosti s nástrojem prodeje obchodních činností.

2. Členské státy zajistí, aby jakékoli ztráty, náklady nebo jiné výdaje vzniklé v důsledku použití nástrojů k řešení problémů nesli v první řadě akcionáři a věřitelé řešené instituce. Pouze pokud se zdroje akcionářů a věřitelů vyčerpaly, půjdou ztráty, náklady nebo jiné výdaje vzniklé v důsledku použití nástrojů k řešení problémů na vrub mechanismů financování.

Článek 93

Cílová výše financování

1. Členské státy zajistí, aby nejpozději do deseti let od vstupu této směrnice v platnost dosáhly finanční prostředky v rámci jejich mechanismů financování výše nejméně 1 % hodnoty vkladů všech úvěrových institucí povolených na jejich území, které jsou pojištěny podle směrnice 94/19/ES.
2. Během počátečního období uvedeného v odstavci 1 se příspěvky do mechanismů financování získané podle článku 94 rozdělí v čase co nejrovnoměrněji, dokud není dosaženo cílové výše.

Členské státy si mohou počáteční období prodloužit na maximálně čtyři roky v případě, že mechanismům financování vzniknou kumulované výdaje vyšší než 0,5 % pojištěných vkladů.

3. Jestliže po skončení počátečního období uvedeného v odstavci 1 jsou dostupné finanční prostředky nižší než cílová výše stanovená v odstavci 2, příspěvky získávané podle článku 94 se nadále vybírají, dokud není dosaženo cílové výše. Pokud dostupné finanční prostředky mají objem nižší než polovina cílové výše, roční příspěvky nejsou nižší než 0,25 % pojištěných vkladů.

Článek 94

Příspěvky ex ante

1. Za účelem dosažení cílové výše uvedené v článku 93 členské státy zajistí, aby od institucí povolených na jejich území byly příspěvky získány nejméně jednou ročně.
2. Příspěvky se vypočítají podle těchto pravidel:
 - (a) jestliže členský stát pro účely článku 92 této směrnice využil variantu uvedenou v čl. 99 odst. 5 této směrnice, a to použít finanční prostředky systému pojištění vkladů, příspěvek každé instituce je v poměrné výši k hodnotě jejich závazků bez započtení kapitálu a vkladů pojištěných podle směrnice 94/19/ES vzhledem k celkovým závazkům bez započtení kapitálu a vkladů pojištěných podle směrnice 94/19/ES všech institucí povolených na území členského státu;
 - (b) jestliže členský stát pro účely článku 92 nevyužil variantu uvedenou v čl. 99 odst. 5, a to použít finanční prostředky systému pojištění vkladů, příspěvek každé instituce je v poměrné výši k celkové hodnotě jejich závazků bez

započtení kapitálu vzhledem k celkovým závazkům bez započtení kapitálu všech institucí povolených na území členského státu;

- (c) příspěvky vypočítané podle písmene a) a b) se upraví v poměru k rizikovému profilu institucí podle kritérií přijatých v odstavci 7 tohoto článku.
3. Dostupné finanční prostředky, které se zohlední za účelem dosažení cílové výše stanovené v článku 93, mohou zahrnovat platební přísliby, které jsou v plné výši kryty zajištěním ve formě nízkorizikových aktiv nezatížených jakýmkoli právy třetích stran, s možností s nimi volně nakládat a vyčleněných k výlučnému užití orgány příslušnými k řešení k účelům uvedeným v čl. 92 odst. 1. Podíl neodvolatelných platebních příslibů nepřekročí 30 % celkové výše příspěvků získaných v souladu s tímto článkem.
4. Členské státy zajistí, aby povinnost platit příspěvky uvedená v tomto článku byla vynutitelná podle vnitrostátního práva a splatné příspěvky byly uhrazeny v plné výši.
- Členské státy stanoví odpovídající povinnosti v oblasti regulace, účetnictví, vykazování a jiné povinnosti, aby zajistily, že splatné příspěvky jsou uhrazeny v plné výši. Členské státy rovněž stanoví opatření, která řádně prověří, zda byly příspěvky zaplacený správně. Členské státy stanoví opatření s cílem předcházet úniku, vyhýbání se a zneužití.
5. Objem prostředků získaných podle tohoto článku se použije výhradně na účely uvedené v článku 92 této směrnice, a pokud členské státy využily variantu uvedenou v čl. 99 odst. 5 této směrnice, na účely uvedené v článku 92 této směrnice nebo na splacení pojištěných vkladů podle směrnice 94/19/ES.
6. Objem prostředků získaný od řešené nebo překlennovací instituce, úroky nebo jiné výnosy z investic a veškeré jiné výnosy se připisují ve prospěch mechanismů financování.
7. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci podle článku 103 s cílem upřesnit pojem příspěvků upravených v poměru k rizikovému profilu institucí, jak je uvedeno v odst. 2 písm. c) tohoto článku, vzhledem k těmto skutečnostem:
- (a) rizikové expozici instituce, včetně významu jejích obchodních činností, podrozvahových expozic a úrovně páky;
 - (b) stabilitě a různorodosti finančních zdrojů podniku;
 - (c) finanční situaci instituce;
 - (d) pravděpodobnosti, že instituce vstoupí do procesu řešení problémů;
 - (e) rozsahu, v jakém instituce v minulosti čerpala státní podporu;
 - (f) složitosti struktury instituce a obnovení platební schopnosti a
 - (g) jejímu systémovému významu z hlediska daného trhu,

8. Komise je v souladu s článkem 103 zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci s cílem:
- (a) upřesnit povinnosti v oblasti registrace, účetnictví, vykazování a jiné povinnosti uvedené v odstavci 4, jejichž smyslem je zajistit řádné zaplacení příspěvků;
 - (b) upřesnit opatření uvedená v odstavci 4, jejichž cílem je řádně ověřit, zda příspěvky byly zaplacený správně;
 - (c) upřesnit opatření uvedená v odstavci 4, jejichž cílem je předejít úniku, vyhýbání se nebo zneužití.

Článek 95

Mimořádné příspěvky ex post

1. Pokud dostupné finanční prostředky nepostačují k pokrytí ztrát, nákladů nebo jiných výdajů vzniklých v souvislosti s užitím mechanismů financování, členské státy zajistí, aby od institucí povolených na jejich území byly získány mimořádné příspěvky *ex post* k pokrytí doplňkových částek. Tyto mimořádné příspěvky se institucím přidělí podle pravidel stanovených v čl. 94 odst. 2.
2. Na příspěvky získané podle tohoto článku se použijí ustanovení čl. 94 odst. 4 až 8.

Článek 96

Alternativní finanční prostředky

Členské státy zajistí, aby mechanismy financování v jejich pravomoci mohly sjednávat půjčky nebo jiné formy podpory u finančních institucí, centrální banky nebo jiných třetích stran v případě, že částky získané podle článku 94 nepostačují k pokrytí ztrát, nákladů nebo jiných výdajů vzniklých v souvislosti s užitím mechanismu financování a mimořádné příspěvky uvedené v článku 95 nejsou ihned k dispozici.

Článek 97

Výpůjčky mezi mechanismy financování

1. Členské státy zajistí, aby mechanismy financování v jejich pravomoci měly právo půjčovat si u všech jiných mechanismů financování v Unii v případě, že částky získané podle článku 94 nepostačují k pokrytí ztrát, nákladů nebo jiných výdajů vzniklých v souvislosti s užitím mechanismů financování a mimořádné příspěvky uvedené v článku 95 nejsou ihned k dispozici.

2. Členské státy zajistí, aby se na mechanismy financování v jejich pravomoci vztahovala povinnost půjčovat jiným mechanismům financování v Unii v případě, že nastanou okolnosti uvedené v odstavci 1.

Při dodržení ustanovení prvního pododstavce nemusí vnitrostátní mechanismy financování půjčovat jiným vnitrostátním mechanismům financování, pokud nastane situace, kdy se orgán příslušný k řešení v členském státu domnívá, že by mu nepostačovaly finanční prostředky k financování jakéhokoli předvídatelného řešení problémů v blízké budoucnosti. V každém případě by neměly mít povinnost půjčovat více než polovinu finančních prostředků, kterými vnitrostátní mechanismus financování disponuje v okamžiku, kdy je o půjčku formálně požádán.

3. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci podle článku 103 s cílem upřesnit podmínky, které mají být splněny, aby si mechanismus financování mohl půjčit od jiných mechanismů financování, jakož i podmínky uplatnitelné v případě výpůjčky, a zejména kritéria posouzení, zda bude k dispozici dostatek finančních prostředků pro financování předvídatelného řešení problémů v blízké budoucnosti, a dále období splácení a použitelné úrokové sazby.

Článek 98

Vzájemné využití vnitrostátních mechanismů financování v případě řešení problémů na úrovni skupiny

1. Členské státy zajistí, aby v případě řešení problémů na úrovni skupiny, jak je uvedeno v článku 83, všechny vnitrostátní mechanismy financování všech institucí, které jsou součástí skupiny, přispěly k financování řešení problémů na úrovni skupiny podle tohoto článku.
2. Pro účely odstavce 1 orgán příslušný k řešení na úrovni skupiny, po konzultaci s orgány příslušnými k řešení institucí, které jsou součástí skupiny, sestaví, pokud je to nezbytné, před přijetím jakéhokoli opatření k řešení problémů plán financování, ve kterém jsou určeny celkové finanční potřeby řešení problémů na úrovni skupiny, jakož i způsoby uvedeného financování.
3. Způsoby uvedené v odstavci 2 mohou zahrnovat:
 - (a) příspěvky vnitrostátních mechanismů financování institucí, které jsou součástí skupiny;
 - (b) výpůjčky nebo jiné formy podpory od jiných finančních institucí nebo centrální banky.

Finanční plán tvoří součást režimu k řešení problémů na úrovni skupiny, jak je uvedeno v článku 83. Finanční plán stanoví příspěvek ze všech vnitrostátních mechanismů financování.

4. Za předpokladu, že jsou splněny požadavky stanovené v odstavci 2 tohoto článku a článek 83, členské státy ustaví pravidla a postupy, aby bylo zajištěno, že každý vnitrostátní mechanismus financování v jejich pravomoci odvede svůj příspěvek v

rámci finančního plánu ihned poté, co jejich orgány příslušné k řešení obdrží žádost ze strany orgánu příslušného k řešení na úrovni skupiny.

5. Pro účely tohoto článku členské státy zajistí, aby mechanismy financování na úrovni skupiny směly v souladu s podmínkami uvedenými v článku 96 sjednávat výpůjčky nebo jiné formy podpory u finančních institucí, centrální banky nebo třetích stran v celkové hodnotě potřebné k financování řešení problémů skupiny v souladu s finančním plánem uvedeným v odstavci 2 tohoto článku.
6. Členské státy zajistí, aby v souladu s odstavcem 4 všechny vnitrostátní mechanismy financování v jejich pravomoci poskytly záruky za jakékoli výpůjčky sjednané mechanismem financování na úrovni skupiny. Záruka každého vnitrostátního mechanismu financování nepřekročí podíl jeho účasti v rámci finančního plánu sestaveného v souladu s odstavcem 2.
7. Členské státy zajistí, aby veškeré výnosy nebo výhody, které vzniknou užitím mechanismů financování, šly ve prospěch všech vnitrostátních mechanismů financování podle jejich příspěvku k financování řešení problémů, jak je stanoveno v odstavci 2.
8. Komise je v souladu s článkem 103 zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci s cílem dále specifikovat:
 - (a) formu a obsah finančního plánu uvedeného v odstavci 2;
 - (b) způsoby vyplacení příspěvků ve prospěch finančního plánu uvedené v odstavci 3;
 - (c) způsoby záruk uvedené v odstavci 5;
 - (d) kritéria k určení, zda všechna opatření k řešení problémů byla dokončena.

Článek 99

Použití systémů pojištění vkladů k řešení problémů

1. Členské státy zajistí, aby systém pojištění vkladů, k němuž instituce náleží, ručil až do výše pojištěných vkladů za výši ztrát, které by nesl, pokud by instituce byla likvidována v běžném úpadečném řízení, pokud orgány příslušné k řešení přijmou opatření k řešení problémů a za předpokladu, že je tímto opatřením zajištěno, že vkladatelé budou mít i nadále přístup ke svým vkladům.
2. Členské státy zajistí, aby podle vnitrostátního práva, kterým se řídí obvyklé úpadečkové řízení, byly systémy pojištění vkladů postaveny na roveň nezajištěným pohledávkám, které nejsou přednostní.
3. Členské státy zajistí, aby určení výše, do které systém pojištění vkladů ručí podle odstavce 1 tohoto článku, splňovalo podmínky stanovené v čl. 30 odst. 2.
4. Příspěvek ze systému pojištění vkladů pro účely odstavce 1 je v hotovosti.

5. Členské státy mohou rovněž stanovit, že dostupné finanční prostředky ze systémů pojištění vkladů zřízených na jejich území lze použít pro účely čl. 92 odst. 1 za předpokladu, že systémy pojištění vkladů případně splňují ustanovení článků 93 až 98.
6. Členské státy zajistí, aby systém pojištění vkladů obsahoval ujednání, která zajistí, že po zaplacení příspěvku systémem pojištění vkladů podle odstavců 1 nebo 5 a pokud je třeba vyplácet vkladatele řešené instituce, členové systému mohou systému okamžitě poskytnout částky, které musí být uhrazeny.
7. Pokud členské státy využijí variantu uvedenou v odstavci 5 tohoto článku, systémy pojištění vkladů se pro účely článku 91 považují za mechanismy financování. V tomto případě členské státy nemusí ustavit samostatné mechanismy financování.
8. Pokud členské státy využijí variantu uvedenou v odstavci 5, na použití dostupných finančních prostředků systému pojištění vkladů se uplatní toto pravidlo přednosti.

Pokud má systém pojištění vkladů použít dostupné finanční prostředky současně pro účely uvedené v článku 92 nebo pro účely prvního odstavce tohoto článku a na vyplacení vkladatelů podle směrnice 94/19/ES a dostupné finanční prostředky nepostačují na uspokojení všech těchto požadavků, přednost dostane vyplacení vkladatelů podle směrnice 94/19/ES a opatření uvedená v odstavci 1 tohoto článku před platbami pro účely stanovené v článku 92 této směrnice.

9. Jestliže jsou způsobilé vklady v řešené instituci převedeny na jiný subjekt v rámci nástroje prodeje obchodních činností nebo nástroje překlenovací instituce, nemají vkladatelé vůči systému pojištění vkladů žádné nároky podle směrnice 94/19/ES, pokud jde o jakoukoli část jejich nepřevedených vkladů v řešené instituci, za předpokladu, že výše převedených finančních prostředků se rovná celkové výši pojištění stanovené v článku 7 směrnice 94/19/ES nebo je vyšší.

HLAVA VIII

SANKCE

Článek 100

Správní sankce a opatření

1. Členské státy zajistí, aby v případě neplnění vnitrostátních ustanovení přijatých při provedení této směrnice byly přijaty odpovídající sankce a opatření, a zajistí jejich uplatňování. Tyto sankce a opatření musí být účinné, přiměřené a odrazující.
2. Členské státy zajistí, aby pokud se povinnosti vztahují na finanční instituce a mateřské podniky v Unii, se v případě jejich porušení mohly sankce uplatňovat na členy vrcholového vedení a kterékoliv jiné osoby, kteří jsou podle vnitrostátního práva zodpovědní za porušení.

3. Orgány příslušné k řešení a příslušné orgány musí mít veškeré vyšetřovací pravomoci, které jsou nezbytné pro plnění jejich úkolů. Při výkonu pravomoci ukládat sankce orgány příslušné k řešení a příslušné orgány úzce spolupracují, aby zajistily, že sankce či opatření povedou k žádoucím výsledkům, a v přeshraničních případech své kroky koordinují.

Článek 101

Zvláštní ustanovení

1. Tento článek se uplatní za všech těchto okolností:
- (a) instituce nebo mateřský podnik nesestaví, nedodrží nebo neaktualizuje plány k řešení problémů a plány k řešení problémů na úrovni skupiny, čímž poruší článek 5 nebo 7;
 - (b) subjekt neoznámí úmysl poskytnout finanční podporu na úrovni skupiny svým příslušným orgánům, čímž poruší článek 22;
 - (c) instituce nebo mateřský podnik neposkytne všechny informace nezbytné pro vypracování plánů k řešení problémů, čímž poruší článek 10;
 - (d) vrcholové vedení instituce neoznámí příslušnému orgánu, že instituce je v úpadku nebo pravděpodobně bude v úpadku, čímž poruší čl. 73 odst. 1.
2. Aniž jsou dotčeny pravomoci příslušných orgánů nebo orgánů příslušných k řešení podle jiných ustanovení této směrnice, členské státy zajistí, aby v případech uvedených v odstavci 1 zahrnovaly správní sankce a opatření, jež lze uložit, přinejmenším:
- (a) veřejné oznámení, které uvádí odpovědnou fyzickou nebo právnickou osobu a povahu daného porušení;
 - (b) dočasný zákaz výkonu funkcí v institucích pro kteréhokoliv člena vrcholového vedení instituce nebo mateřského podniku nebo kteroukoliv jinou fyzickou osobu, kteří byli shledáni zodpovědnými;
 - (c) v případě právnické osoby správní peněžité sankce ve výši až 10 % celkového ročního obrátu uvedené právnické osoby v předchozím hospodářském roce; je-li právnická osoba dceřiným podnikem mateřského podniku, je příslušným celkovým ročním obrátem celkový roční obrát vyplývající z konsolidované účetní závěrky daného mateřského podniku v předchozím hospodářském roce;
 - (d) v případě fyzické osoby správní peněžité sankce ve výši až do 5 000 000 EUR nebo v členských státech, kde euro není úřední měnou, v odpovídající hodnotě ve vnitrostátní měně k datu vstupu této směrnice v platnost;
 - (e) správní peněžité sankce ve výši až dvojnásobku zisku, který porušením dotyčná osoba získala, nebo ztráty, které se porušením dotyčná osoba vyhnula, lze-li výši této výhody zjistit.

Článek 102

Účinné ukládání sankcí a výkon pravomoci příslušných orgánů ukládat sankce

Členské státy zajistí, aby příslušné orgány zohlednily při určování druhu správních sankcí a opatření a úrovně správních peněžitých sankcí všechny relevantní okolnosti, včetně:

- (a) závažnosti a délky trvání porušení pravidel;
- (b) míry odpovědnosti odpovědné fyzické nebo právnické osoby;
- (c) finanční síly odpovědné fyzické nebo právnické osoby, kterou udává celkový roční obrat odpovědné právnické osoby nebo celkový roční příjem odpovědné fyzické osoby;
- (d) důležitosti zisků nebo ztrát, které odpovědná fyzická nebo právnická osoba získala nebo kterým předešla, pokud je možné je stanovit;
- (e) ztrát třetích stran způsobených porušením pravidel, pokud je možné je stanovit;
- (f) míry spolupráce odpovědné fyzické nebo právnické osoby s příslušným orgánem;
- (g) předchozích porušení ze strany odpovědné fyzické nebo právnické osoby.

HLAVA IX

ZMOCŇOVACÍ USTANOVENÍ

Článek 103

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci svěřená Komisi podléhá podmínkám stanoveným v tomto článku.
2. Přenesení pravomocí platí na dobu neurčitou od data stanoveného v článku 116.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článcích 2, 4, 28, 37, 39, 43, 86, 94, 97 a 98 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm uvedené. Nabývá účinku dnem následujícím po vyhlášení rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 2, 4, 28, 37, 39, 43, 86, 94, 97 a 98 vstoupí v platnost, pouze pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví ve lhůtě dvou měsíců od oznámení aktu Evropskému parlamentu a Radě námitky nebo pokud před uplynutím této lhůty Evropský parlament i Rada Komisi uvědomí, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

HLAVA X

ZMĚNY SMĚRNIC 77/91/EHS, 82/891/EHS, 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU A NAŘÍZENÍ (EU) Č. 1093/2010

Článek 104

Změna směrnice 77/91/EHS

V článku 41 směrnice 77/91/EHS se doplňuje nový odstavec 3, který zní:

„3. Členské státy zajistí, aby se čl. 17 odst. 1, čl. 25 odst. 1 a 3, čl. 27 odst. 2 první pododstavec, články 29, 30, 31 a 32 této směrnice neuplatnily v případě použití nástrojů, pravomocí a mechanismů k řešení problémů podle hlavy IV směrnice Evropského parlamentu a Rady XX/XX/EU(*) [směrnice o ozdravných postupech a řešení problémů] za předpokladu, že jsou splněny cíle řešení problémů stanovené v článku 26 směrnice XX/XX/EU a podmínky pro řešení problémů stanovené v článku 27 uvedené směrnice.“

(*) Úř. věst L s. ...“

Článek 105

Změna směrnice 82/891/EHS

V článku 1 směrnice 82/891/EHS se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Použije se čl. 1 odst. 2, 3 a 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/35/EU (*).

(*) Úř. věst. L 110, 29.4.2011, s. 1.“

Článek 106

Změny směrnice 2001/24/ES

Směrnice 2001/24/ES se mění takto:

1. V článku 1 se doplňují nové odstavce 3 a 4, které znějí:

„3. Tato směrnice se vztahuje rovněž na investiční podniky definované v čl. 3 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES (*) a jejich pobočky založené v jiných členských státech, než jsou členské státy, v nichž mají sídlo.

4. V případě uplatnění nástrojů k řešení problémů a výkonu pravomocí k řešení problémů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady XX/XX/EU (**) se ustanovení této směrnice vztahují rovněž na finanční instituce, podniky a mateřské podniky spadající do působnosti směrnice XX/XX/EU.

(*) Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 201.

(**) Úř. věst. L, s. ...“

2. V článku 2 se sedmá odrážka nahrazuje tímto:

„– „reorganizačními opatřeními“ se rozumějí opatření, jejichž účelem je zachovat nebo obnovit finanční situaci úvěrové instituce a která by mohla ovlivnit již existující práva třetích osob, včetně opatření zahrnujících možnost pozastavení plateb, pozastavení donucovacích opatření nebo snížení pohledávek; mezi tato opatření patří rovněž uplatnění nástrojů k řešení problémů a výkon pravomocí k řešení problémů podle směrnice XX/XX/EU,“

Článek 107

Změna směrnice 2002/47/ES

V článku 7 směrnice 2002/47/ES se vkládá odstavec 1a, který zní:

„1a. Odstavec 1 se nepoužije na omezení účinnosti doložky o závěrečném vypořádání, které ukládá článek 77 směrnice XX/XX/EU nebo které vzniká na základě výkonu pravomoci orgánu příslušného k řešení stanovit dočasné pozastavení podle článku 63 uvedené směrnice.

(*) Úř. věst. s. ...“

Článek 108

Změna směrnice 2004/25/ES

V čl. 4 odst. 5 směrnice 2004/25/ES se doplňuje třetí pododstavec, který zní:

„Členské státy zajistí, aby se čl. 5 odst. 1 této směrnice neuplatnil v případě použití nástrojů, pravomocí a mechanismů k řešení problémů podle hlavy IV směrnice Evropského parlamentu a Rady XX/XX/EU (*) [směrnice o ozdravných postupech a řešení problémů].

(*) Úř. věst. L..... s. ...“

Článek 109

Změna směrnice 2005/56/ES

V článku 3 směrnice 2005/56/ES se doplňuje nový odstavec 4, který zní:

„4. Členské státy zajistí, aby se tato směrnice neuplatnila na společnost nebo společnosti, na které se vztahuje použití nástrojů, pravomocí a mechanismů k řešení problémů podle hlavy IV směrnice Evropského parlamentu a Rady XX/XX/EU (*) [směrnice o ozdravných postupech a řešení problémů].

(*) Úř. věst. s. ...“

Článek 110

Změny směrnice 2007/36/ES

Směrnice 2007/36/ES se mění takto:

1. V článku 1 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„4. Členské státy zajistí, aby se tato směrnice neuplatnila v případě použití nástrojů, pravomocí a mechanismů k řešení problémů podle hlavy IV směrnice Evropského parlamentu a Rady XX/XX/EU (*) [směrnice o ozdravných postupech a řešení problémů].

(*) Úř. věst. s. ...“

2. V článku 5 se doplňují nové odstavce 5 a 6, které znějí:

„5. Členské státy zajistí, aby pro účely směrnice XX/XX/EU [směrnice o ozdravných postupech a řešení problémů] mohla valná hromada rozhodnout většinou dvou třetin platných hlasů o tom, že valnou hromadu, která rozhodne o navýšení kapitálu, lze svolat v kratší oznamovací lhůtě než podle odstavce 1 tohoto článku za předpokladu, že se tato valná hromada koná nejdříve po uplynutí deseti kalendářních dní od svolání a že jsou splněny podmínky uvedené v článku 23 nebo 24 směrnice XX/XX/EU (*okolnosti k zahájení rané intervence*) a navýšení kapitálu je nezbytné k odvrácení podmínek pro řešení problémů stanovených v článku 27 uvedené směrnice.

6. Pro účely odstavce 5 se čl. 6 odst. 3 a 4 a čl. 7 odst. 3 nepoužijí.“

Článek 111

Změna směrnice 2011/35/EU

V článku 1 směrnice 2011/35/EU se doplňuje nový odstavec 4, který zní:

„4. Členské státy zajistí, aby se tato směrnice neuplatnila na společnost nebo společnosti, na které se vztahuje použití nástrojů, pravomocí a mechanismů k řešení problémů podle hlavy IV směrnice Evropského parlamentu a Rady XX/XX/EU (*) [směrnice o ozdravných postupech a řešení problémů].

(*) Úř. věst. L s.“

Článek 112

Změna nařízení (EU) č. 1093/2010

Nařízení (EU) č. 1093/2010 se mění takto:

6. V článku 4 se bod 2 nahrazuje tímto:

„2) „příslušnými orgány“ rozumí:

- i) příslušné orgány ve smyslu směrnic 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2007/64/ES a příslušné orgány uvedené ve směrnici 2009/110/ES;
- ii) pokud jde o směrnice 2002/65/ES a 2005/60/ES, orgány příslušné pro zajištění plnění požadavků uvedených směrnic úvěrovými a finančními institucemi;
- iii) pokud jde o systémy pojištění vkladů, orgány, které spravují tyto systémy podle směrnice 94/19/ES nebo, pokud je funkce systému pojištění vkladů spravována soukromou společností, orgán veřejné správy vykonávající dohled nad uvedenými systémy podle uvedené směrnice a

- iv) pokud jde o směrnici .../ ... [směrnice o ozdravných postupech a řešení problémů], orgány příslušné k řešení, jak jsou definovány v uvedené směrnici.

(*) Úř. věst. L s. ...“

7. V čl. 40 odst. 6 se doplňuje druhý pododstavec, který zní:

„Pro účely postupu v rámci působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady XX/XX/EU(*) [směrnice o ozdravných postupech a řešení problémů] může člena rady orgánů dohledu uvedeného v odst. 1 písm. b) případně doprovázet zástupce orgánu příslušného k řešení z každého členského státu, přičemž tento zástupce nemá hlasovací právo.“

(*) Úř. věst. L s. ...“

HLAVA XI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 113

Výbor pro řešení problémů Evropského orgánu pro bankovníctví

V souladu s článkem 41 nařízení (EU) č. 1093/2010 vytvoří Evropský orgán pro bankovníctví pro účely přípravy rozhodnutí Evropského orgánu pro bankovníctví stanovených v této směrnici stálý vnitřní výbor. Uvedený vnitřní výbor se bude skládat přinejmenším z orgánů příslušných k řešení uvedených v článku 3 této směrnice.

Pro účely této směrnice Evropský orgán pro bankovníctví spolupracuje s Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy a Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění v rámci Společného výboru evropských orgánů dohledu zřízeného článkem 54 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 114

Přezkum

Komise do 1. června 2018 přezkoumá obecné použití této směrnice a posoudí potřebu změn, zejména pokud jde o:

- (a) potřebu změn s ohledem na minimalizaci odchylek na vnitrostátní úrovni, která bude vycházet ze zprávy Evropského orgánu pro bankovníctví podle čl. 39

odst. 6. Tato zpráva a případně veškeré související návrhy se předají Evropskému parlamentu a Radě;

- (b) potřebu změn s ohledem na minimalizaci odchylek na vnitrostátní úrovni, která bude vycházet ze zprávy Evropského orgánu pro bankovníctví podle čl. 4 odst. 3. Tato zpráva a případně veškeré související návrhy se předají Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 115

Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 31. prosince 2014. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Členské státy uvedené předpisy použijí od 1. ledna 2015.

Avšak předpisy přijaté pro splnění požadavků uvedených v hlavě IV kapitole III oddíle 5 použijí členské státy nejpozději od 1. ledna 2018.

2. Tyto předpisy přijaté členskými státy obsahují odkaz na tuto směrnici nebo je takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
3. Členské státy sdělí Komisi a Evropskému orgánu pro bankovníctví znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 116

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 117

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*

PŘÍLOHA

ODDÍL A

INFORMACE, KTERÉ MAJÍ BÝT UVEDENY V PLÁNECH OZDRAVNÝCH POSTUPŮ

Plán ozdravných postupů obsahuje tyto informace:

- (1) souhrn hlavních částí plánu, strategické analýzy a souhrn celkového potenciálu k ozdravení;
- (2) souhrn podstatných změn v instituci od posledního předložení plánu ozdravných postupů;
- (3) plán komunikace a zveřejňování, který stanoví, jak hodlá podnik reagovat na jakékoli potenciálně negativní reakce trhu;
- (4) souhrn opatření v oblasti kapitálu a likvidity nutných k zachování operací a financování zásadních funkcí a obchodních činností instituce;
- (5) odhad časového rámce pro provedení každého podstatného aspektu plánu;
- (6) podrobný popis jakékoli podstatné překážky, která by bránila účinnému a včasnému provedení plánu, včetně zohlednění dopadu na ostatní ve skupině, zákazníky a protistrany;
- (7) určení zásadních funkcí;
- (8) detailní popis postupů určení hodnoty a prodejnosti hlavních druhů obchodní činnosti, operací a aktiv instituce;
- (9) podrobný popis toho, jak je plánování ozdravných postupů začleněno do struktury správy a řízení instituce, jakož i politik a postupů, jimiž se řídí schválení plánu ozdravných postupů, a stanovení osob, které jsou v rámci organizace odpovědné za přípravu a provádění plánu;
- (10) mechanismy a opatření k udržení nebo obnově kapitálu instituce;
- (11) mechanismy a opatření k zajištění toho, aby instituce měla přiměřený přístup k pohotovostním zdrojům financování, včetně možných zdrojů likvidity, posouzení dostupného zajištění a posouzení možnosti převádět likviditu mezi jednotlivými subjekty skupiny a druhy obchodních činností, aby bylo zajištěno, že instituce je nadále schopna vykonávat své operace a plnit své závazky v okamžiku jejich splatnosti;
- (12) mechanismy a opatření ke zmírnění rizika a pákového efektu;
- (13) mechanismy a opatření k restrukturalizaci závazků;
- (14) mechanismy a opatření k restrukturalizaci druhů obchodních činností;

- (15) mechanismy a opatření nezbytné k zachování nepřetržitého přístupu k infrastruktuře finančních trhů;
- (16) mechanismy a postupy nezbytné k udržení nepřetržitého fungování operačních postupů instituce, včetně infrastruktury a IT služeb;
- (17) přípravná opatření k usnadnění prodeje aktiv nebo obchodních činností v časovém rámci odpovídajícím obnově finančního zdraví;
- (18) další opatření v oblasti řízení či strategií k obnově finančního zdraví a předpokládaný finanční dopad těchto opatření či strategií;
- (19) přípravná opatření, která instituce přijala či plánuje přijmout ve snaze usnadnit provádění plánu ozdravných postupů, včetně těch, která jsou nezbytná k tomu, aby mohlo dojít k včasné rekapitalizaci instituce.

ODDÍL B

INFORMACE, JEJICHŽ POSKYTNUTÍ MOHOU ORGÁNY PŘÍSLUŠNÉ K ŘEŠENÍ OD INSTITUCÍ POŽADOVAT ZA ÚČELEM VYPRACOVÁNÍ A AKTUALIZACE PLÁNŮ OZDRAVNÝCH POSTUPŮ

Za účelem vypracování a aktualizace plánů ozdravných postupů mohou orgány příslušné k řešení požadovat od institucí tyto informace:

- (1) podrobný popis organizační struktury instituce včetně seznamu všech právních subjektů;
- (2) označení přímého držitele a procentuální podíl práv spojených s hlasovacím právem a bez hlasovacího práva každého právního subjektu;
- (3) umístění, jurisdikce založení, licence a vrcholové vedení každého právního subjektu;
- (4) zmapování zásadních operací a hlavních druhů obchodních činností instituce, včetně významné držby aktiv a závazků v souvislosti s těmito operacemi a druhy obchodních činností, formou odkazu na jednotlivé právní subjekty;
- (5) podrobný popis skladby závazků instituce a veškerých jejích právních subjektů, v rozdělení minimálně podle druhu a objemu krátkodobých a dlouhodobých dluhů a dále na závazky zajištěné, nezajištěné a podřízené;
- (6) podrobnosti o těch závazcích instituce, které jsou způsobilými závazky;
- (7) identifikace postupů nezbytných ke stanovení toho, komu instituce zastavila zajištění, osoby, která zajištění drží, a jurisdikce, v níž se zajištění nachází;
- (8) popis podrobných expozic instituce a jejích právních subjektů, včetně zmapování ve vazbě na její zásadní operace a hlavní druhy obchodních činností;
- (9) podstatná zajištění (hedges) instituce včetně zmapování ve vazbě na právní subjekt;

- (10) označení hlavních či nejzásadnějších protistran instituce a analýza dopadu úpadku hlavních protistran na finanční situaci instituce;
- (11) všechny systémy, v nichž instituce realizuje z pohledu četnosti či hodnoty podstatný objem obchodu, včetně zmapování ve vazbě na její právní subjekty, zásadní operace a hlavní druhy obchodních činností;
- (12) veškeré platební a zúčtovací systémy nebo systémy vypořádání, jichž je instituce přímým či nepřímým členem, včetně zmapování ve vazbě na její právní subjekty, zásadní operace a hlavní druhy obchodních činností;
- (13) podrobný výčet a popis klíčových řídicích informačních systémů, včetně systémů pro řízení rizik, účetní, finanční a regulační výkaznictví, které instituce využívá, včetně zmapování ve vazbě na právní subjekty instituce, její zásadní operace a hlavní druhy obchodních činností;
- (14) označení vlastníků systémů uvedených v písmeni m), s nimi souvisejících dohod o poskytování služeb a veškerého softwaru a systémů nebo licencí, včetně zmapování ve vazbě na její právní subjekty, zásadní operace a hlavní druhy obchodních činností;
- (15) označení a popis právních subjektů a propojení mezi nimi a vzájemné závislosti jednotlivých právních subjektů, například:
- společní či sdílení zaměstnanci, zařízení a systémy;
 - ujednání týkající se kapitálu, financování či likvidity;
 - stávající či podmíněné úvěrové expozice;
 - křížové dohody o zárukách, křížová ujednání o zajištění, křížová ujednání pro případ selhání a křížové dohody o započtení mezi spřízněnými subjekty;
 - převody rizik a ujednání o tzv. „back to back“ obchodování; smlouvy o poskytování služeb;
- (16) orgán dohledu a orgán příslušný k řešení problémů jednotlivých právních subjektů;
- (17) člen vrcholového vedení odpovědný za plán řešení problémů instituce a, pokud se jedná o jiné osoby, osoby odpovědné za jednotlivé právní subjekty, zásadní operace a hlavní druhy obchodních činností;
- (18) popis opatření, která instituce zavedla s cílem zajistit, aby v případě řešení problémů měl orgán příslušný k řešení k dispozici veškeré potřebné informace, v rozsahu tímto orgánem stanoveném, k uplatnění nástrojů a pravomocí k řešení problémů;
- (19) veškeré smlouvy, které instituce a její právní subjekty uzavřely se třetími stranami, jejichž ukončení může být vyvoláno rozhodnutím orgánů uplatnit nástroj k řešení problémů, a zda mohou mít důsledky ukončení dopad na uplatnění nástroje k řešení problémů;
- (20) popis možných zdrojů likvidity, které pomohou při řešení problémů;

- (21) informace o zatížení aktiv, likvidních aktivech, podrozvahových činnostech, strategiích zajištění (hedging) a účetních postupech.

ODDÍL C

ASPEKTY, KTERÉ MUSÍ ORGÁN PŘÍSLUŠNÝ K ŘEŠENÍ POSODIT PŘI POSUZOVÁNÍ MOŽNOSTI OBNOVENÍ PATEBNÍ SCHOPNOSTI INSTITUCE

Při posuzování obnovení platební schopnosti instituce orgán příslušný k řešení zohlední tyto skutečnosti:

- (1) do jaké míry je instituce či skupina schopna zmapovat hlavní druhy obchodních činností a zásadní operace právních subjektů;
- (2) do jaké míry jsou právní a podnikové struktury sladěny s hlavními druhy obchodních činností a zásadními operacemi;
- (3) do jaké míry jsou zavedeny mechanismy zajišťující zásadní personální zdroje, infrastrukturu, financování, likviditu a kapitál na podporu a udržení hlavních druhů obchodních činností a zásadních operací;
- (4) do jaké míry jsou dohody o poskytování služeb, které instituce či skupina má, plně vymahatelné v případě řešení problémů instituce či skupiny;
- (5) do jaké míry je struktura správy a řízení instituce či skupiny vhodná k řízení a zajištění souladu s vnitřními opatřeními instituce či skupiny s ohledem na její dohody o poskytování služeb;
- (6) do jaké míry má instituce nebo skupina zaveden postup pro přenesení služeb v rámci dohod o poskytování služeb na třetí strany v případě oddělení zásadních funkcí či hlavních druhů obchodních činností;
- (7) do jaké míry existují pohotovostní plány pro zajištění kontinuity přístupu k platebním systémům a systémům vypořádání;
- (8) adekvátnost řídicích informačních systémů pro zajištění toho, aby orgány příslušné k řešení mohly dostávat přesné a úplné informace o hlavních druzích obchodních činností a zásadních operacích s cílem usnadnit rychlé rozhodování;
- (9) schopnost řídicích informačních systémů vždy poskytovat informace nezbytné pro účinné řešení problémů instituce či skupiny, a to i za rychle se měnících podmínek;
- (10) do jaké míry instituce nebo skupina otestovala své řídicí informační systémy v zátěžových podmínkách definovaných orgánem příslušným k řešení;
- (11) do jaké míry může instituce nebo skupina zajistit kontinuitu svých řídicích informačních systémů pro dotčenou instituci i pro novou instituci v případě, že zásadní operace a hlavní druhy obchodních činností budou odděleny od ostatních operací a druhů obchodních činností;

- (12) do jaké míry má instituce nebo skupina zavedené vhodné procesy k zajištění toho, aby orgánům příslušným k řešení poskytla nezbytné informace k identifikaci vkladatelů a částek pojištěných v rámci systémů pojištění vkladů;
- (13) v případě, že skupina využívá záruky uvnitř skupiny, do jaké míry jsou poskytovány za tržních podmínek a jak jsou systémy řízení rizik související s těmito zárukami spolehlivé;
- (14) v případě, že skupina využívá transakce „back to back“, do jaké míry probíhají za tržních podmínek a jak jsou systémy řízení rizik týkající se těchto transakcí spolehlivé;
- (15) do jaké míry zvyšuje využívání záruk uvnitř skupiny či účetních transakcí „back to back“ míru náklady v rámci skupiny;
- (16) do jaké míry právní struktura skupiny brání uplatnění nástrojů k řešení problémů v důsledku počtu právních subjektů, složitosti struktury skupiny či obtíží z hlediska uspořádání druhů obchodních činností ve vazbě na jednotlivé subjekty skupiny;
- (17) výši nebo podíl způsobilých závazků instituce;
- (18) v případě, že se posouzení týká smíšené holdingové společnosti, do jaké míry může mít řešení problémů subjektů skupiny, které jsou institucemi či finančními institucemi, nepříznivý dopad na nefinanční část skupiny;
- (19) existenci a spolehlivost dohod o poskytování služeb;
- (20) zda orgány třetích zemí mají nástroje k řešení problémů, které jsou zapotřebí k tomu, aby podpořily opatření k řešení problémů unijních orgánů příslušných k řešení, a působnost pro koordinované opatření mezi orgány Unie a třetích zemí;
- (21) snadnost užití nástrojů k řešení problémů tak, aby bylo dosaženo cílů řešení problémů s ohledem na dostupnost nástrojů a strukturu instituce;
- (22) do jaké míry struktura skupiny umožňuje orgánu příslušnému k řešení řešit problémy skupiny jako celku nebo jakéhokoli jejího subjektu nebo několika subjektů, aniž by to mělo významný přímý nebo nepřímý nepříznivý dopad na finanční systém, důvěru v trh nebo ekonomiku a s ohledem na maximalizaci hodnoty skupiny jako celku;
- (23) ujednání a prostředky, které by mohly řešení problémů usnadnit v případech, kdy skupiny mají dceřiné podniky usazené v různých jurisdikcích;
- (24) důvěryšopnost použití nástrojů k řešení problémů tak, aby bylo dosaženo cílů řešení problémů s ohledem na možný dopad na věřitele, protistrany, zákazníky a zaměstnance a možná opatření, která mohou učinit orgány třetích zemí;
- (25) zda může být adekvátně vyhodnocen dopad řešení instituce na finanční systém a na důvěru ve finanční trh;
- (26) zda by řešení problémů v instituci mohlo mít významný přímý nebo nepřímý nepříznivý dopad na finanční systém, důvěru v trh nebo ekonomiku;

- (27) přesah na jiné finanční instituce nebo finanční trhy, které mohou být ovlivněny použitím nástrojů a pravomocí k řešení problémů;
- (28) zda by řešení problémů v instituci mohlo mít významný vliv na fungování platebních systémů a systémů vypořádání.

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU

- 1.1. Název návrhu
- 1.2. Příslušné oblasti politik podle členění ABM/ABB
- 1.3. Povaha návrhu
- 1.4. Cíle
- 1.5. Odůvodnění návrhu
- 1.6. Doba trvání akce a finanční dopad
- 1.7. Předpokládaný způsob řízení

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

- 2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv
- 2.2. Systém řízení a kontroly
- 2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU

- 3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové linie
- 3.2. Odhadovaný dopad na výdaje
 - 3.2.1. *Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje*
 - 3.2.2. *Odhadovaný dopad na operační prostředky*
 - 3.2.3. *Odhadovaný dopad na prostředky správní povahy*
 - 3.2.4. *Soulad se stávajícím víceletým finančním rámcem*
 - 3.2.5. *Příspěvky třetích stran*
- 3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU

1.1. Název návrhu

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení problémů úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 77/91/EHS, 82/891/ES, 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES a 2011/35/ES a nařízení (EU) č. 1093/2011

1.2. Příslušné oblasti politik podle členění ABM/ABB⁴⁰

Vnitřní trh – finanční trhy

1.3. Povaha návrhu

☒ Návrh se týká **nové akce**

☐ Návrh/podnět se týká **nové akce následující po pilotním projektu / přípravné akci**⁴¹

☐ Návrh/podnět se týká **prodloužení stávající akce**

☐ Návrh/podnět se týká **akce přesměrované na jinou akci**

1.4. Cíle

1.4.1. *Víceleté strategické cíle Komise sledované návrhem/podnětem*

- Udržení finanční stability a důvěry v banky, zajištění kontinuity základních finančních služeb, zabránění přenesení problémů;
- Minimalizace ztrát pro společnost jako celek a především pro daňové poplatníky, ochrana vkladatelů a omezení morálního hazardu;
- Posílení vnitřního trhu s bankovními službami při současném zachování rovných podmínek (tj. stejných podmínek pro všechny konkurenty na finančních trzích EU).

1.4.2. *Specifické cíle a příslušné aktivity ABM/ABB*

Specifické cíle:

Na základě výše uvedených obecných cílů jsou stanoveny tyto specifické cíle:

⁴⁰ ABM: řízení podle činností (Activity-Based Management) – ABB: sestavování rozpočtu podle činností (Activity-Based Budgeting).

⁴¹ Uvedené v čl. 49 odst. 6 písm. a) nebo b) finančního nařízení.

Příprava a prevence:

- zvýšit připravenost orgánů dohledu a bank na krizové situace a
- umožnit obnovení platební schopnosti všech bank

Raná intervence:

- zlepšit úpravu rané intervence orgánů dohledu

Řešení problémů bank:

- zajistit včasné a stabilní vyřešení problémů bank
- zabezpečit právní jistotu v oblasti řešení problémů bank

Přeshraniční krizové řízení:

- podpořit účinnou spolupráci orgánů při přeshraničním řešení problémů

Financování:

- zajistit disponibilitu soukromých zdrojů k financování řešení problémů bank v úpadku

1.4.3. Očekávané výsledky a dopady

Upřesněte účinky, které by návrh/podnět měl mít na příjemce / cílové skupiny.

Záměrem navrženého rámce krizového řízení na úrovni Unie je dále podpořit finanční stabilitu, omezit morální hazard a chránit vkladatele, základní bankovní služby a peníze daňových poplatníků. Kromě toho je jeho cílem ochrana a další rozvoj vnitřního trhu pro finanční instituce.

Přínosy tohoto rámce spočívají především v očekávaném snížení pravděpodobnosti systémové krize v bankovníctví a v prevenci propadu HDP, který po bankovní krizi následuje. Za druhé je jeho snahou omezit možnost, že při potenciální budoucí krizi budou na záchranu bank opět použity peníze daňových poplatníků. Pokud by k bankovním krizím případně došlo, měly by být náklady hrazeny v první řadě z vlastního kapitálu banky a jejími věřiteli. V konečném důsledku by se měly snížit i náklady na financování dluhů členských států, dojde-li ke zrušení implicitní státní záruky za dluhy bank.

1.4.4. Ukazatele výsledků a dopadů

Upřesněte ukazatele, podle kterých je možno uskutečňování návrhu/podnětu sledovat.

Jelikož úpadky bank jsou nepředvídatelné a pokud možno se jim předchází, není fungování postupů při řešení problémů bank možné průběžně sledovat z hlediska toho, jak jsou skutečné úpadky bank řešeny. Některá opatření však sledovat lze, a to např. pomocí těchto ukazatelů:

- počet zřízených kolegií pro řešení problémů,
- počet předložených plánů ozdravných postupů a řešení problémů schválených orgány a kolegií pro řešení problémů,
- počet případů, kdy orgány příslušné k řešení požadovaly změny v provozu bank (a bankovních skupin),
- počet uzavřených smluv o financování uvnitř skupiny,
- počet bank, u nichž je požadována minimální schopnost absorbovat ztráty (kapitál a závazky způsobilé k odepsání),
- celková úroveň schopnosti bank v členských státech a Unii absorbovat ztráty,
- počet bank procházejících procesem řešení problémů,
- počet použití různých nástrojů a pravomocí k řešení problémů (např. prodej obchodních činností, překlenovací banka, odepsání závazků),
- náklady na řešení problémů bank na úrovni jednotlivých členských států a souhrnně za EU (v milionech EUR) (náklady zahrnují odepsání závazků, rekapitalizaci, příspěvek ze systému pojištění vkladů/fondů pro řešení problémů a jiné náklady).

Zúčastněné strany navrhují a podporují zapojení Evropského orgánu pro bankovníctví (EBA) do všech fází rámce pro ozdravné postupy a řešení problémů bank, i když nařízení o EBA v současné době tomuto orgánu žádné pravomoci v procesu řešení problémů neuděluje. Podle své účasti by EBA mohl vykonávat související sledování. Provedení nové legislativy Unie ve vnitrostátním právu bude sledováno na základě Smlouvy o fungování Evropské unie.

1.5. Odůvodnění návrhu

1.5.1. *Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu*

Finanční krize byla vážnou zatěžkávací zkouškou schopnosti veřejných orgánů zvládat problémy v bankovních institucích. Finanční trhy v Unii jsou integrované natolik, že domácí otřesy v jednom členském státě se mohou rychle přenášet na podniky a trhy v jiných členských státech.

Na mezinárodní úrovni vyzvali vedoucí činitelé zemí G20 k „revizi režimů řešení problémů a zákonů o úpadku na základě nedávných zkušeností tak, aby se zajistilo, že umožní řádnou likvidaci velkých, komplexních a přeshraničně působících institucí“.⁴² Na summitu v Pittsburghu dne 25. září 2009 se zavázali, že budou společně jednat, aby „...vytvářeli výkonnější nástroje k vyvozování odpovědnosti velkých globálních podniků za rizika, do nichž vstupují,“ a konkrétněji „vyvíjeli nástroje a rámce pro efektivní řešení problémů finančních

⁴²

Prohlášení vedoucích činitelů států G20 na summitu o finančních trzích a světovém hospodářství, duben 2009.

skupin tak, aby se napomáhalo zmírňování neblahých dopadů úpadků finančních institucí a snižování morálního hazardu v budoucnu.“

V listopadu 2010 schválila G20 v Soulu zprávu Rady pro finanční stabilitu o systémově významných finančních institucích⁴³, jež doporučuje, aby „všechny jurisdikce provedly nezbytné právní reformy, a tak zajistily zavedení režimu řešení problémů, který by umožnil řešení krize jakékoli finanční instituce, aniž by byl daňový poplatník vystaven ztrátám v důsledku podpory platební schopnosti, a současně by ochránil základní ekonomické funkce prostřednictvím mechanismů umožňujících, aby akcionáři a nezajištění a nepojištění věřitelé absorbovali ztráty v pořadí podle seniority“.

V říjnu 2011 přijala Rada pro finanční stabilitu Klíčové atributy účinných režimů řešení problémů pro finanční instituce (dále jen „klíčové atributy“)⁴⁴, uvádějící klíčové prvky, jež rada považuje za nezbytné pro účinný režim řešení problémů. Jejich zavedení by mělo příslušným orgánům umožnit spořádané řešení problémů finančních institucí, aniž by daňoví poplatníci byli vystaveni ztrátám v důsledku podpory platební schopnosti, při zachování kontinuity základních ekonomických funkcí finančních institucí.

1.5.2. Přidaná hodnota ze zapojení EU

Podle zásady subsidiarity, která je stanovena v čl. 5 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii, by měla Unie v oblastech, které nespádají do její výlučné pravomoci, jednat pouze tehdy a do té míry, pokud cílů zamýšlené činnosti nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy na úrovni ústřední, regionální či místní, ale spíše jich, z důvodu jejího rozsahu či účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie.

Pouze činností na úrovni Unie lze zajistit, aby členské státy používaly srovnatelná opatření k řešení problémů bank v úpadku. Ačkoli je bankovní odvětví Unie vysoce integrované, režimy k řešení krizí bank mají vnitrostátní povahu. Mnoho vnitrostátních právních systémů momentálně neuděluje příslušným orgánům pravomoci nezbytné k tomu, aby zajistily řádnou likvidaci finančních institucí a zároveň zachovaly služby podstatné pro finanční stabilitu, aniž by využívaly peníze daňových poplatníků. Rozcházející se vnitrostátní právní předpisy jsou jen málo vhodné k odpovídajícímu zacházení s přeshraničním rozměrem krizí a režimy pro spolupráci mezi orgány domovského státu a orgány hostitelského státu jsou nedostatečné.

Omezené možnosti řešení problémů zvyšují riziko morálního hazardu a vytvářejí očekávání, že velké, komplexní a navzájem propojené banky budou v případě problémů opět potřebovat veřejnou finanční pomoc. Je tudíž jasné, že účinného rámce pro ozdravné postupy a řešení problémů na integrovaném trhu nemohou dosáhnout členské státy a musí být stanoven na úrovni Unie.

⁴³ „Reducing the moral hazard posed by systemically important financial institutions“ (Omezování morálního hazardu, který představují systémově významné finanční instituce)

http://www.financialstabilityboard.org/press/pr_101111a.pdf

⁴⁴ http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111104cc.pdf

Podle zásady proporcionality by obsah ani forma činnosti Unie neměly překročit rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů Smluv.

Cílem návrhu je zachovat finanční stabilitu a důvěru v banky, minimalizovat ztráty pro daňové poplatníky a posílit vnitřní trh bankovních služeb a zároveň uchovat rovné podmínky hospodářské soutěže. To vyžaduje sblížení vnitrostátních právních předpisů, aby se příslušným orgánům poskytl konzistentní soubor nástrojů krizového řízení a řešení problémů. Tohoto cíle lze dosáhnout pouze činností na úrovni Unie.

Ustanovení jsou přiměřená tomu, co je nezbytné k dosažení cílů. Omezení vlastnických práv, jež může obnášet výkon navrhovaných pravomocí, jsou v souladu s Listinou základních práv, jak ji vykládá Evropský soud pro lidská práva. Tato omezení mají limitovaný rozsah nezbytný k tomu, aby se naplnil cíl veřejného zájmu, totiž zachování finanční stability v Unii.

Řešení problémů je těsně spjato s neharmonizovanými oblastmi vnitrostátního práva, např. úpadkovým a vlastnickým právem. Směrnice je tudíž vhodným právním nástrojem, neboť je třeba transpozice, aby byl rámec proveden s dosažením zamýšleného dopadu a přitom v rámci specifík relevantního vnitrostátního práva.

1.5.3. Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti

nevztahuje se na tento návrh

1.5.4. Provázanost a možná synergie s dalšími relevantními nástroji

Rámec pro krizové řízení má úzkou vazbu na **systémy pojištění vkladů** v Unii. Změna příslušné směrnice 94/19/ES se v současné době projednává v Radě a Parlamentu. Mezi prostředky systému pojištění vkladů a opatřeními pro řešení problémů bank jsou významné synergie, zvláště pokud jde o finanční otázky. Pokud bude zaveden rámec pro řešení problémů, který zastaví přenos nákazy, bude z prostředků systému pojištění vkladů financováno jen několik bank, které se dostaly do platební neschopnosti na počátku. Naopak pokud opatření k řešení problémů k dispozici nebudou a nákaza se rozšíří po celém finančním systému, bude částka, kterou bude muset systém pojištění vkladů v každém členském státě vyplatit, podstatně vyšší.

Návrh také souvisí se **směrnicí o kapitálových požadavcích**, která stanoví obezřetnostní požadavky pro banky a investiční podniky. Nedávné změny této směrnice mají zvýšit množství a kvalitu bankami drženého kapitálu, aby byly schopné skutečně absorbovat případné ztráty. Cílem nových požadavků na likviditu je zajistit, aby banky zůstaly likvidní i za obtížných podmínek na trhu a aby jejich struktura závazků skýtala větší stabilitu. Všechna tato opatření přispějí k větší bezpečnosti bankovního sektoru a k omezení možností úpadku bank a potřeby veřejných zásahů. I přes všechna tato opatření však úpadky bank v budoucnu nelze zcela vyloučit. Proto je nutné připravit doplňující právní rámec (pro ozdravné postupy a řešení problémů bank), který zajistí udržení finanční stability i v případě naplnění nepříznivých scénářů.

1.6. Doba trvání akce a finanční dopad

☐ Časově omezený návrh/podnět

- ☐ Návrh/podnět s platností od [DD/MM]RRRR do [DD/MM]RRRR
- ☐ Finanční dopad od RRRR do RRRR

☒ **Časově neomezený návrh**

- Provádění s obdobím rozběhu od roku 2013 do roku 2015,
- poté plné fungování.

1.7. Předpokládaný způsob řízení⁴⁵

☐ **Přímé centralizované řízení** Komisí

☐ **Nepřímé centralizované řízení**, při kterém jsou úkoly plnění rozpočtu svěřeny:

- ☐ výkonným agenturám
- ☒ subjektům zřízeným Společenstvími⁴⁶
- ☐ vnitrostátním veřejnoprávním subjektům / subjektům pověřeným výkonem veřejné služby
- ☐ osobám pověřeným prováděním zvláštních opatření podle hlavy V Smlouvy o Evropské unii a označeným v příslušném základním právním aktu ve smyslu článku 49 finančního nařízení

☐ **Sdílené řízení** s členskými státy

☐ **Decentralizované řízení** s třetími zeměmi

☐ **Společné řízení** s mezinárodními organizacemi (*upřesněte*)

Pokud vyberete více způsobů řízení, upřesněte je v části „Poznámky“.

Poznámky

-

⁴⁵ Vysvětlení způsobů řízení spolu s odkazem na finanční nařízení jsou k dispozici na stránkách BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

⁴⁶ Uvedené v článku 185 finančního nařízení.

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv

Upřesněte četnost a podmínky.

Článek 81 nařízení, kterým se zřizuje Evropský orgán pro bankovníctví (EBA), požaduje, aby Komise do 2. ledna 2014 a poté každé tři roky zveřejnila souhrnnou zprávu o zkušenostech získaných z fungování uvedeného orgánu. Za tím účelem zveřejní Komise souhrnnou zprávu a předloží ji Evropskému parlamentu a Radě.

2.2. Systém řízení a kontroly

2.2.1. Zjištěná rizika

Pokud jde o právní, ekonomické, efektivní a účinné využití prostředků na základě návrhu, očekává se, že návrh nepřinese nová rizika, která by ještě nebyla kryta stávajícím rámcem EBA pro vnitřní kontrolu.

2.2.2. Předpokládané metody kontroly

-

2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

Upřesněte stávající či předpokládaná preventivní a ochranná opatření.

Pro účely boje proti podvodům, korupci a jakékoli jiné protiprávní činnosti se na orgán EBA vztahují bez omezení ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF).

EBA přistoupí k interinstitucionální dohodě uzavřené dne 25. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Komisí Evropských společenství o interním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům a neprodleně přijme odpovídající ustanovení platná pro všechny své pracovníky.

Rozhodnutí o financování a z nich plynoucí dohody a prováděcí nástroje výslovně stanoví, že Účetní dvůr a Evropský úřad pro boj proti podvodům mohou v případě potřeby provádět šetření na místě u příjemců finančních prostředků poskytovaných orgánem EBA a u zaměstnanců odpovědných za jejich přidělování.

Články 64 a 65 nařízení o zřízení Evropského orgánu pro bankovníctví (EBA) stanoví pravidla provádění a kontroly rozpočtu EBA a příslušná finanční pravidla.

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU

3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové linie

- Stávající výdajové rozpočtové linie

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových linií.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová linie	Druh výdaje	Příspěvek			
	číslo [název]	RP/NRP (⁴⁷)	zemí ESVO ⁴⁸	kandidátských zemí ⁴⁹	třetích zemí	ve smyslu čl. 18 odst. 1 písm. aa) finančního nařízení
	12.0402.01 EBA – Dotace podle hlavy 1, 2 a 3	RP	Ano	NE	NE	NE

- Nové rozpočtové linie, jejichž vytvoření se požaduje

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových linií.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová linie	Druh výdaje	Příspěvek			
	číslo [název]	RP/NRP	zemí ESVO	kandidátských zemí	třetích zemí	ve smyslu čl. 18 odst. 1 písm. aa) finančního nařízení
	[XX.YY.YY.YY]		ANO/ NE	ANO/NE	ANO/ NE	ANO/NE

⁴⁷ RP = rozlišené prostředky / NRP = nerozlišené prostředky.

⁴⁸ ESVO: Evropské sdružení volného obchodu.

⁴⁹ Kandidátské země a případně potenciální kandidátské země západního Balkánu.

3.2. Odhadovaný dopad na výdaje

3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje

v milionech EUR (zaokrouhleno na 3 desetinná místa)

Okruh víceletého finančního rámce	1A	Konkurenceschopnost pro růst a zaměstnanost
--	----	---

GŘ: MARKT			Rok 2013 ⁵⁰	Rok 2014	Rok 2015					CELKEM
• Operační prostředky										
12.0402.01	Závazky	(1)	0	1,080	999					2,079
	Platby	(2)	0	1,080	999					2,079
Prostředky správní povahy financované z příjmů z poplatků										
Číslo rozpočtové linie			(3)							
CELKEM prostředky pro GŘ MARKT	Závazky	=1+1a +3	0	1,080	999					2,079
	Platby	=2+2a +3	0	1,080	999					2,079
• Operační prostředky CELKEM	Závazky	(4)	0	1,080	999					2,079
	Platby	(5)	0	1,080	999					2,079
• Prostředky správní povahy financované z příjmů z poplatků CELKEM			(6)							
CELKEM prostředky z OKRUHU 1A	Závazky	=4+ 6	0	1,080	999					2,079
	Platby	=5+ 6		1,080	999					2,079

⁵⁰ Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět.

víceletého finančního rámce										
-----------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Poznámky:

v milionech EUR (zaokrouhleno na 3 desetinná místa)

		Rok 2013 ⁵¹	Rok 2014	Rok 2015					CELKEM
CELKEM prostředky z OKRUHU 1 až 5 víceletého finančního rámce	Závazky	0	1,080	999					2,079
	Platby	0	1,080	999					2,079

⁵¹ Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět.

3.2.2. Odhadovaný dopad na operační prostředky

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití operačních prostředků
- ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití operačních prostředků, jak je vysvětleno dále:

Uveďte cíle a výstupy ↓			Rok 2012			Rok 2013			Rok 2014			Rok 2015			CELKEM	
	Druh výstupu ⁵²	Průměrné náklady výstupu	Výstup	Náklady celkem	Výstup	Náklady celkem	Výstup	Náklady celkem	Výstup	Náklady celkem	Výstup	Náklady celkem	Výstup	Náklady celkem		

Uveďte cíle a výstupy ↓			Rok 2012		Rok 2013		Rok 2014		Rok 2015		CELKEM	
	Druh výstupu ⁵²	Průměrné náklady výstupu	Výstup	Náklady celkem	Výstup	Náklady celkem	Výstup	Náklady celkem	Výstup	Náklady celkem	Výstup	Náklady celkem

3.3. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové linie

- Stávající výdajové rozpočtové linie

nevztahuje se na tento návrh

- Nové rozpočtové linie, jejichž vytvoření se požaduje

nevztahuje se na tento návrh

Odhadovaný dopad na prostředky správní povahy

3.3.1.1. Shrnutí

- ☒ Návrh/podnět nevyžaduje využití správních prostředků
- ☐ Návrh/podnět vyžaduje využití správních prostředků, jak je vysvětleno dále:

3.3.1.2. Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů

- ☒ Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů
- ☐ Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

Poznámka:

Návrh nevyžaduje pro GŘ MARKT žádné další lidské ani správní zdroje.

3.3.2. Soulad se stávajícím víceletým finančním rámcem

- ☒ Návrh je v souladu se stávajícím víceletým finančním rámcem.

- ☐ Návrh/podnět si vyžádá úpravu příslušného okruhu víceletého finančního rámce.
- ☐ Návrh/podnět vyžaduje použití nástroje pružnosti nebo změnu víceletého finančního rámce⁵⁴.

3.3.3. Příspěvky třetích stran

- ☐ Návrh/podnět nepočítá se spolufinancováním od třetích stran.
- ☒ Návrh počítá se spolufinancováním podle následujícího odhadu:

prostředky v milionech EUR (zaokrouhleno na 3 desetinná místa)

	Rok 2013	Rok 2014	Rok 2015					Celkem
<i>Příspěvek členského státu (60 % celkových nákladů)</i>	0	1,620	1,498					3,119

3.4. Odhadovaný dopad na příjmy

- ☒ Návrh nemá žádný finanční dopad na příjmy.
- ☐ Návrh/podnět má tento finanční dopad:
 - ☐ dopad na vlastní zdroje
 - ☐ dopad na různé příjmy

⁵⁴ Viz body 19 a 24 interinstitucionální dohody.

Příloha legislativního finančního rámce k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení problémů úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 77/91/EHS, 82/891/ES, 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES a 2011/35/ES a nařízení (EU) č. 1093/2010

Byl proveden odhad nákladů souvisejících s úkoly, které má vykonat EBA, a to nákladů na lidské zdroje (v rámci hlavy 1), ale i v rámci hlavy 2.

Z hlediska načasování se předpokládá, že směrnice vstoupí v platnost v době mezi červnem a prosincem 2013. EBA vypracuje návrhy technických norem do dvanácti měsíců ode dne vstupu v platnost. Očekává se proto, že práce bude zahájena již v lednu 2014. Byl proveden odhad dodatečných lidských zdrojů pro vypracování **23 technických norem a 5 pokynů** a související činnosti týkající se uznávání postupů řešení problémů bank třetích zemí, uzavření nezávazných rámcových dohod o spolupráci se třetími zeměmi a průběžné monitorování, účast v kolegiích a provádění závazného zprostředkování orgánem EBA. Návrh Komise obsahuje dlouhodobé úkoly pro orgán EBA, které budou vyžadovat zřízení pěti dodatečných pracovních míst (dočasných zaměstnanců) od roku 2014. Kromě toho se předpokládá, že v letech 2014 a 2015 bude na dočasných úkolech pracovat jedenáct vyslaných národních odborníků.

Další předpoklady:

- Váhový mzdový koeficient pro Londýn je 1,28.
- Vzhledem ke složitosti technických norem a pokynů a zátěži spojené se souvisejícími úkoly popsány výše se předpokládá, že jedna technická norma / jedny pokyny budou v průměru vyžadovat 1,15 osoboroku. 23 technických norem a 5 pokynů si tedy v letech 2014 a 2015 vyžádá 32 osoboroků.
- Náklady na vzdělávání se odhadují na 1 000 EUR na pracovníka na plný pracovní úvazek za rok.
- Náklady na služební cesty činí 10 000 EUR, přičemž odhad vychází z návrhu rozpočtu na rok 2012 pro služební cesty na daný počet zaměstnanců.
- Náklady související s náborem (cestovné, hotel, lékařská prohlídka, příspěvky na zařízení a jiné příspěvky, náklady na stěhování atd.) činí 12 700 EUR, přičemž odhad vychází z návrhu rozpočtu na rok 2012 pro nábor daného počtu nových zaměstnanců.

Způsob výpočtu zvýšení požadovaného rozpočtu na příští tři roky je uveden podrobněji v tabulce.

Druh nákladů	Výpočet	Částka (v milionech EUR)			
		2013	2014	2015	Celkem
Hlava 1: Náklady na lidské zdroje					
<i>11 Platy a příspěvky</i>					
- z toho dočasní zaměstnanci	=5*127*1,28	0	813	813	1,626
- z toho vyslání národní odborníci	=11*73*1,28	0	1,028	1,028	2,056
- z toho smluvní zaměstnanci		0	0	0	0
<i>12 Náklady spojené s nábořem</i>	=16*12,7	0	203	0	203
<i>13 Náklady na služební cesty</i>	=16*10	0	160	160	320
<i>15 Odborné vzdělávání</i>	=16*1	0	16	16	32
Celkem hlava 1: Náklady na lidské zdroje		0	2,220	2,017	4,237
Hlava 2: Náklady na infrastrukturu a provoz	=16*30	0	480	480	960

Hlava 3: Operační výdaje		0	0	0	0
Celkem		0	2,700	2,497	5,197
z toho příspěvek Společenství (40 %)		0	1,080	999	2,078
z toho příspěvek členských států (60 %)		0	1,620	1,498	3,119

V následující tabulce je uveden navrhovaný plán pracovního zařazení daných pěti dočasných zaměstnanců.

Funkční skupina a platová třída	Dočasná místa
AD 8	1
AD 7	1
AD 6	1
AD 5	2
Celkem AD	5